

Hasan Özünal

- şiirler -

Yayın Tarihi:

16.02.2025

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Hasan Özünel

Karaman doğumludur. İlkokulu Cumhuriyet İlkokulunda, Ortaokulu Yunus Emre Ortaokulunda, Liseyi Karaman Lisesinde okumuştur.

Bir süre İstanbulda kaldıktan sonra AÜ SBF Basın Yayın bölümünde öğretim gördü. Bu dönemlerde Vakıflar Bankasının Ankara ve Yozgat şubelerinde çalıştı.

Karamanda Gazeteciler Cemiyet Başkanlığında Esnaf Odalarında ve bir dönem de siyasi ortamda çalışmalarda bulundu. Çeşitli örgüt ve komisyonlarda, derneklerde görev aldı.

12 Eylül faciasından sonra memleketi Karaman'a yerleşti.

1968 Yıllarında ilk yazı ve şiirlerini yazmaya başladı. Şair ve yazarlığın sadece bir duygu ifadesi olduğu inancı ile yayınlanmamış hiç bir eserini muhafaza etmemiştir. Son yıllarda yakınlarının ısrarı ile Antoloji.com da yazdığı şiirlerinden bazılarını kaydetmektedir.

Karamanda Uyanış Gazetesinin ilk yayın tarihinden itibaren uzun süre muhabirliğini, yazarlığını ve yazı işleri müdürlüğünü yapmıştır.

Daha sonra Ferman Gazetesinde görev almış ve halen (2009) Gazetenin sahibi olarak devam etmektedir.

Hayatın rüzgarı, seli, fırtınası karşısında dik durmayı başardığı gibi, yozlaşan değerlere karşı da dimdik durma çabasını vermiş, yanlış yaparak kazanmak yerine doğrunun savaşını vererek kaybetmeyi tercih edinmiştir. Nizamın tek ve sadece ilahi nizam olduğu inancı ile fertlerin nizamlarında ilahi nizama uymayan yönleri karşı tavrını mutlaka koymuş en çok da toplumun maneviyatını kullanarak onlara hükmetmeye kalkan yalancı dindarlar, münafıklar ve din tüccarlarına karşı mücadele vermiştir. tabi onların haşın gazabını da hep ensesinde hissetmiştir.

Bir Seveni

2022

2022

Derdin pek çoktu bırakıp gidiyorsun,
Yeni adı ile senin benzerini getiriyorsun.
Bağlanan umutları boşa çıkardın hep,
Binlercesi gibi seni de unutacağız bil ki,
Hangi iyiliğini gördük ki İki Bin Yirmi İki...

27. Aralık 2022

Hasan Özunal

A Benim Guzum Gel Gayrı

A Benim Yârim Gel Gayrı

A benim minik gonca gülüm,
A benim iki dallı çınarımın tek dalı,
A benim sevda ateşine su veren pınarım
A benim bir dalda iki kirazım
A benim duygu dolması yaprak sarmam
A benim mi s kokulu turuncum
A benim ipekten sevda şalı saçlım,
A benim dolunay mehtabı bakışlım,
A benim iki damla gözyaşım,
A benim can evimdeki yoldaşım
A benim sevmeyi bilip, sevilmeyeni bilmeyenim
A benim sevgim, sevgilim,
A benim bal kovanındaki tatlı dillim
A benim zincirlik delim
A benim ciğerimin büyük pasesi
A benim eskimiş kalbimin taze yaresi
A benim öbür yarım olan yârim
A benim bu cihandaki tek kârım
A benim hayattaki son kararım
A benim bir kabuktaki badem içi yarım
A benim beklenen sağanağım
A benim kınalı guzum
GEL GAYRI...

Karaman - 2000

Hasan Özunal

Acılı Bir Dünya

Acılı Bir Dünya

Acılar daha da acı,
Lakin duygular alıştı mı acılara,
Acılara tepkisiz oldu toplum.

Korkulacak bir şey var ki
O da;
Acıdan zevk almaya
Ya da acılarla zevk vermeye,
Acıyı zevke çevirmeye kalkışmak...

Tek başına olunca;
Acıları yok etmeye
Ya da azaltmaya harcadığımız çaba
Daha da acı veriyor...

Kim bilir
Acılardan duygular mı yok oldu
Dimağlar mı uyuştu
Ya da acı tiryakisi mi oldu toplum?

Hangi sipere koşsak;
Süngüler kırık,
Tüfekler suskun,
Ağızlar mühürlü...

Bir büyük bela da;
Nesillerin acılarla yoğurulması.
Mayalarına acı katılması,
Genlerine acı damgası vurulması...

Dahası;
Tatlı bir şey de kalmadı.
Acısız bir dünya belki imkânsız,
Ama;
Acı oldu artık toplumun gıdası...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2018

Hasan Özunal

Açtığım Her Kapının Ardında

Açtığım Her Kapının

Açtığım her kapının ardında
Sen yoksun
Açamadıklarımda
Sanki hep sen varsın
Çaldığım kapılardan
Cevabı hep sessizlik veriyor
Sessizliğin sesinde bile
SEV VARSIN

Karaman OCAK 2022

Hasan Özunal

Adam Gelir

Bahar geçer yaz geçer gz gelir
Eylül Ekim Kasım gelir
Yunus Hak'kı söyler ama
Anlamayıp güzeli yok eden
Bir Molla Kasım gelir.
Biz Hak'kı diyelim
Yunus yolundan yürüyüp
Hoşgörü ile bekleyelim
Bu nl derebeyler,
Katrandan oluşmuş şekerler
Türlü türlü kötü kokup da ltf sayılan,
Nefsine mahkumların yerine
Bakarsın ADAM gibi ADAM
BİRİLERİ ÇIKAR DA GELİR...

Hasan znal

Adam Gibi Adam

Adam gibi adamdı.
Yaşamı da insan gibi bir yaşamdı.
Bir gün öldü,
Götürüp gömdüler.
Öldüğüne üzüldüler.
Ölüm hak miras helal dediler,
Malını böldüler.
Buldukları en güzel kelimelerle övdüler...
Yaşarken onu çok sevdiler
Ölümünden sonra da sevecekler,
Hatırladıkça da övecekler.
Sövülecek gibi yaşasaydı
Arkasından ne hatırlar ne de överlerdi,
Hatırladıkça da söverlerdi...
O sadık bir Müslümandı.

Hasan Özunal

Adam Vardır

Adam Vardır

Adam vardır
Kes ciğerini bana lazım desen
Kör bıçağa davranır,
Kalbini de birlikte sunar.

Adam görünen vardır
Son nefeste
Bir yudum su istesen
Kırk pınar kurudu der de
Dünya bana kalsa diye avunur...

Hasan Özunal

Aday Mısın?

Duydum ki çıkmışsın bir kutlu sefere
Yoldaşın alim ama kılavuzun kefere
Belki ulaşacaksın hedeflediğin zafere
Zaferin kıyamette olacak kapkara bir teskere.

(Karaman-2014)

Hasan Özünal

Adımı Sordular Biz Dedim

Adımı Sordular BİZ Dedim

Adımı sordular BİZ dedim
Adını sordular BİZ Dedim
Hayret edip SİZ dediler
Sustum...

Diğeri nerede ki dediler
Kimler ki o SİZ dediler
Görünüşte teksin SEN dediler
Sustum...

Bizi bilmezsiniz SİZ dedim
Sizi iyi biliriz BİZ dedim
Sizde ben BEN bilinirim dedim
Sustum...

İyi misin acaba SEN dediler
Bir şey mi düştü kafana dediler
Düşen gönlüme düştü diyecektim
Sustum...

KARAMAN – 2024

Hasan Özunal

Adın Baki

Adın Baki

Girmedi alfabemize SEN den başka bir harf,
Yetti ömrü faniyi anlatmaya yine de.
Zamanla yıprandı beden denen bu fani zarf,
Baki ruhumu saklamaya yetti yine de...

Çöllerde susuz kaldı, mezrada mahsur çokça,
Çok şükür alınımız ak kalbimiz pak olduğca,
Bu fani can bu fani bedenimde kaldıkça,
Baki ruhumu aklamaya yetti yine de...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2018

Hasan Özunal

Adın Fani Sifatın Kara Toprak

Adın Fani Sifatın Kara Toprak

Adın fani, sıfatın kara toprak,
Baki alem ile yarışma dünya.
İnsanın ömründe, üç günlük yaprak,
Üstünde gezene karışma dünya.

Bilirim, hazırdır bağrında yerim,
Gelirse gel emri, hazırım derim.
Girmeye hazırım koynuna derim,
Ruhum benimdir sen karışma dünya.

Sarılanın sığmadın kucağına,
Mutluluk sakladın dip bucağına.
Kulları çektin hep dert ocağına,
Vazgeç, vicdan ile savaşma dünya.

Can ile bedenler, var senin olsun,
Muhteris gözüne, toprağın dolsun.
Ruhumuz bakidir, haberin olsun,
Ruhtan çok yaşamaya çalışma dünya

Hasan Özunal

Adından Öte Yana Söz Olmaz

Adından Öte Yan Söz Olmaz

Adını anınca kalbim titrer durur da,
Ruhum dalgalanıverir, öz acze düşer.
Bir gülün renginde öz özünü bulur da,
Kendisini göremeyen göz acze düşer...

Yüce bir kelamın üstüne kalem olmaz,
Fani Âlem üstüne Baki Âlem olmaz.
Tevhitten öte yana hiç bir kelam olmaz,
Bu Dünyayı anlatan tüm söz acze düşer.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman / 2018

Hasan Özunal

Adını Anınca

Adını Anınca

Adını anınca kalbim titrer durur da,
Ruhum dalgalanıverir, öz acze düşer.
Bir gülün renginde öz özünü bulur da,
Kendisini göremeyen göz acze düşer.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2017

Hasan Özunal

Ağlasın Dursun

Ağlasın Dursun

Duyduğum en güzel sözler diyordun hani
Söylediğim aşk dolu sözler
Küpe olsun kulağına da
Çağlasın dursun.

Ellerim eline değdiği zaman
Yandı avuçlarım derdin ya hani
Ellerimin hayali bile
Bomboş avuçlarını
Dağlasın dursun.

Rüzgârda savurup sırma saçını
Duygulara bir kırbaç gibi
Hız versin derdin ya hani
Şimdi dağları aşamayan
İssiz yolları
Bağlasın dursun.

Sensiz bir an bile kalamam derdin ya hani
Nereden çıktı bu sebepsiz hasret
Mehtaba nispet parlayan
Mehtap gözlerin
Bu sebepsiz ayrılık için
Ağlasın dursun...

Karaman - 2017

Hasan Özunal

Ah Bu Şarkılar

Ah bu şarkılar
Ruhları ruhuma işleyen şarkılar
Dağ başındaki karları
Gurbet eldeki başı kara yarları
Elem sitem intizarları
Acıyı sancıyı.kanayan yaraları
Kalbime oya gibi işleyen şarkılar

Makamı mevsimler gibi bilinçli
Güftesi pınarlar kadar temiz ve içli
Akşam güneşi kadar hüzünlü
Sabah güneşi kadar sevinçli
Eriyen karlar kadar saf ve temiz şarkılar

Nağmeler şiirle birleştiği anda
Delice coşup delişmen kanda
Hasretler bir yanda, kavuşmak bir yanda
Sevgiler yeşertir sevmeyen canda
Gerçekler yaratır bin bir yalanda
Masaldan gerçekler kurar şarkılar

Akşamın rengi gecenin sesi
Mecnunun feryadı leyla nefesi
Notaları aşıklara ecir kafesi
İlaçtır şiiri
Derman bestesi
Ruhuma devalar salan şarkılar

Çaresiz aşıklara çare olur mağmelerde
Yaşlandıkça gençleşir geçen senelerde
Söker acıları ah ile sinelerde
Körelmiş korları alevler yineler de
Maziyi aklıma kazır şarkılar

Hasan Özunal

Ah Nurten Ah!

Ah Nurten ah!
Öğretmeseydin bana sevmeyi
Aramazdım şimdi
Senin gibi seveni.

Bil ki;
Aşkın için,
Beni bana bırakmak için,
Terk ettiğin bu gönle
Hiç kimse girmedi,
Hiç kimse giremedi.

Keşke sevmeseydin beni öyle
Senden sonra öğrenemedim hiç
Kendi kendime yetmeyi
Boş kalan gönlümle
Hayat yolunda yürümeyi

Neydi feda edilen şey
Aşkın için aşığından vazgeçmeyi
Nasıl becerdin

Sevmeyi öğrettin ama
Bulamadım sevmeyi bileni
Sevdim belki
Bulamadım senini gibi seveni

Ah Nurten ah!
Keşke;
Öğretmeseydin bana sevmeyi ve sevilmeyi.

Hasan Özunal

Ahde Vefa

Ahde Vefa

Ahdin var ama eser yok vefandan,
Güven vermiyorsun sen bu halinle.
Vatan yansa vazgeçmiyorsun sefandan
Kendine faydan yok bu bitik mecalinle.

Hasan Özunal

Ahımla Karardı Baharda Gülistan

Ahımla Karardı Baharda Gülistan

Ahımla karardı baharda gülistan
Şavkımadı mehtap gözlerinden
Anlatmadı derdimi en acı destan
Deva bulmaz gönül yaram derinden

Ruhum incindi artık en ince yerinden
Yürek ferahlamaz kaf dağındaki serinden
Felaketi yaşadım en acı sözlerinden
Deva bulmaz gönül yaram derinden

Karaman – 2023 Ekim

Hasan Özunal

Akıbet

Ufuktaki karaltı nedir?
Akıbet sessizce gelmektedir...
Gönül yarınları hayal eder ama;
Yarına çıkamayacağını da bilmektedir.

Hasan Özunal

Aklanmaya Çalışma

Aklanmaya Çalışma

Demişler; kara kaşık, süttten çıkısa ak olmaz,
Karasın sen, kapkara, aklanmaya çalışma.
Çirkefin üstüne, çul kapatsan pak olmaz,
Karasın sen, kapkara, aklanmaya çalışma.

Nefsini körelt, edebini takın, ruhunu pak et,
Şeytan ile kıydığın mut'a nikâhını talak et.
Bu yol doğru diyorsun da yoldaşını ahlak et,
Karasın sen, kapkara, aklanmaya çalışma.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2019

Hasan Özunal

Aklımda İki Şey Var

Aklımda İki Şey Var

Aklımda hep iki şey var:
Biri kaçınılmaz ölüm,
Biri de sensin gülüm...

Ama bir gerçek var...
Kaçınılmaz bir gerçek ölüm,
Belki de en sevgiliye yürüyüş...

Ama sensizlik var ya gülüm,
Sensizlik bir başka ölüm...

Üstelik sensizlik,
İşkenceli bir ölüm.
Sensizlik;
Ölümden bin beter gülüm...

KARAMAN – 2023 Kasım

Hasan Özunal

Aklımdasın Yine Bugün de

Aklımdasın Yine Bugün de

Aklımdasın yine bugün de
Dün gibi.
Aklımdasın,
Yine hayalin capcanlı
Sanki dün gibi.
Hayalimdesin
Gözlerin mehtap
Yüzün
Dünyamı aydınlatan gün gibi.

Aklımdasın;
Mevsim son bahar
Ama hayalin dalında bir gül gibi
Belki de hemen sol yanımdasın
Ama göremiyorum
Sağ göz ile sol göz gibi

Aklımdasın,
Bir ümit yeşermeye sanki
Bozkırda bir sürgün gibi
Adın düşmüyor dilime
Boğazımda düğümlemiş
Saçındaki örgün gibi...

Sen gönlümün özgürlüğü
Sen ruhumun vatanısın
Hayalin düştü yine aklıma
Kasvettem
Bir sürgün gibi

Hasan ÖZÜNAL
KARAMAN 2020 -Eylül

Hasan Özunal

Akrostiş - Emine

Akrostiş (Emine)

Ellerindeki kuru dallar gül olsun
Mehtap bakışın elemlere tül olsun
İlkbahar şevkiyle dolu şen gönlüne
Nurla mayalanmış şu fani ömrüne
Esenlik, Sevgi ve mutluluklar dolsun

KARAMAN - 2024

Hasan Özunal

Akrostiş (balkızım Zeynep'e)

Akrostiş (balkızım Zeynep'e)

Zamanı bir sermaye gibi düşünme,
Ellerinde işle azimle bir iğne oyası olsun.
Yarınlara gül fidanları dik vazgeçme,
Ne kadar sert eserse essin poyraz,
Emeğin bir nar gibi bereketli olsun.
Parlasın, gözlerindeki şavkı kaybetme...

Hasan Özunal

Akrostiş (zeynep Hüma İçin)

Akrostiş (Zeynep Hüma İçin)

Zevallinde ömrümüzün bir güneş gibi doğdun
Evveli ahir hayatımızın bir tesellisi oldun
Yeryüzüne inen bir melek gibi girdin hayatımıza
Nihayet sana olan hasretimizin hediyesi oldun
En mutlu günler senin olsun bahtiyar ol
Parlayan bir mücevher olup baş tacı oldun....

Hasan ÖZÜNAL
KARAMAN - 08/07/2022

Hasan Özunal

Akrostiş Abdurrahim Karakoç

Akrostiş Abdurrahim Karakoç

Allah'ın Sevgili kuluydun,
Bedir'i anlayacak ruhun,
Dabbeyi görecek gözün,
Ufukları aşan gönlün vardı.
Rabbine kullukta başın eğik,
Ruhunu yüceltmekte alnın yukarda idi.
Arşı şaran sevgin,
Hiçliğe yakın tevazuun vardı.
İlim ekmeğin,
Maneviyat katığındı.
Kabrinde nurlar içinde uyu,
Aslına uygun yaşadın,
Rabbin kutlu yolunda
Arkanda bıraktıkların
Kaç asır daha taptaze kalacak.
Okunup yaşanacak,
Çağlar boyu nesillere rehber olacak...

Hasan Özunal

Akrostiş Ahmet Mısırlıoğlu

Akrostiş Ahmet Mısırlıoğlu

Alında ter, yürekte sevgi, bilekte kuvvet,
Hak yolda yürüyen insanlar başarır elbet
Mutluluk getirir mutlaka çekilen zahmet
Ellerine sağlık, üretimine bereket
Tebrikler kardeşim Mısırlıoğlu AHMET

Karaman - 2018

Hasan Özunal

Akrostiş Balkız Zeynep Torunuma

Akrostiş Balkız Zeynep Torunuma

Zeynep Huma için Akrostiş

Zahiren bir meleksin minik BALKIZ
Evinize mutluluk, saadet getirdin
Yeni bir dünya oldu fani dünyamız
Neslime övünç ol insanlığa örnek
En büyük mutluluklar senin olsun
Pırlanta olarak daima parla minik BALKIZ

Hasan Özunal

Akrostiş Betül

Akrostiş Betül

Bir özel Cadalozsun ki şüphesiz
Ender bir türsün sen ki emsalsiz
Türünün son örneğisin eksiksiz
Üç günlük dünyanın mutluluk dolsun
Lütfen böyle kal hep, neşeli dertsiz...

Hasan Özunal

Akrostiş Bir Gnl Güzel şaire

Akrostiş Bir Gnl Güzel şaire
İlter YEşİLAY İn Sevgilerle

-1-

Derler ki; gözden ırak olanlar
Gönülden de olurmuş.
Gnl ne bilsin
Gnl kurak olanlar...

Gönül ehli olanlar
Her gönülde yer bulurmuş.

-2-

AKROSTİş (Naçizane)

İyi ki varsınız...
Ltfusunuz, sanatın
Tanyerinde parlayan İlter'i...
Eşsiz dizelerinizle hayat verin,
Rengisiniz, grilere boyanmış bu hayatın...

Karaman – 09/10/2024

Hasan znal

Akrostiş Fikret Yıldızbaş

Akrostiş Fikret Yıldızbaş

Fikirleri ile var olan güzel insansın
İnsanlığa faydalı olmayı amaçlayansın
Kardeşim Latifin kan ve canındansın
Rabbim sana sağlık ve mutluluk versin
Eller adını andıkça gönüller şenlensin
Tarihte adın baki kubbede hoş sedan kalsın

Hasan Özunal

Akrostiş Güler Yaşar

Akrostiş Güler Yaşar

Gönlü altın çerçeve içince bir pırlanta
Üstelik en seçkin huylarla bezenmiş ...
Lütfeylemiş Yaratan sana akıl ve zeka
Ellerinle değil belki gönlünle tutundun bu hayata
Rabbimiz hayırlı ve mutlu bir ömür versin kardeşim...

Hasan Özunal

Akrostiş Hilmi Erdoğdu

Akrostiş Hilmi Erdoğdu

Hayallerimizin ötesine vardık ey dostum,
İçimizde kalmadı dünyanın ahı
Lütfetti Yaratan her lütfü bize
Merak etmeyiz ne kralı ne de padişahı
İki cihanda da mutluluk olsun ey dostum...

Hasan Özunal

Akrostiş Hlyya

Akrostiş Hlyya

Hayatta dik durmanın rneği,
stnde taşıyorsun her bir güzelliği.
Lafının ustası sözünün eri,
Yaşamın mutlu ömrün uzun olsun;
Ailesi ve sevenlerinin göz bebeği

Hasan znal

Akrostiş Hüsna

Akrostiş Hüsna

Hayat sana hep güzellişler sunsun
Üstünde mutluluk güneşini hep olsun
Solmasın gülen yüzün gülücük dolsun
Nimetini bol bereketli versin Rabbimiz
Allah katında zayı olmasın hizmetimiz

Hasan Özunal

Akrostiş Kendime

Akrostiş Kendime

Hep size mi yazacağım akrostişi
Aklıma bir de kendime yazmak geldi
Sarıldım kaleme kağıda bitireyim dedim şu işi
Ararken ilhamı hece ve uyakları uykum geldi
Neyse vazgeçtim siz bilirsiniz bu adam nasıl bir kişi

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2018 Ağustos

Hasan Özunal

Akrostiş Kızıma

Akrostiş Kızıma

ALLAH lütfeder de insanı sevindirir
Yaşamını bin bir renge boyar bir anda
şenlenir, yeni ufuklar açılır dünyanda
En karamsar gününde, bir pırlanta verir
Gönlünde bir umut, bir gülfidanı yeşertir
Uç günlük dünya, adeta ebedileşir,
Lütfeder insana Rabbim Ayşegöl verir

Canlar canı oluverir
Açar gülistanda, en parlak renkle
Nur olur gözlere,
Işık olur gecelere,
Merhamet olur katı yüreklerle...

Kalbindeki güzellikler eksik olmasın
Isıt bakışlarınla buzdan yürekleri...
Zemheri olsa aylardan, sen hep gül kalasın
Ilık meltemlerle geçsin bir mutlu ömür, hep gül
Mutlu olsun yeni yaşın: Canım Kızım Ayşegöl...

Hasan Özunal

Akrostiş Necati Güngör

Akrostiş Necati Güngör
Değerli Hoca'ma

Ne kadar övgüler yazsak, yine de az gelir size,
Eserleriniz, günümüze yn verenler Şimdi.
Canımıza can katarak, bir yön verdiniz bize,
Allah mrnze ömür katsın, bahtiyar kılsın.

Teşekkürler değerli hocam, atam, velinimetim,
İyi ki varsınız, hep var olun, ellerinizden öperim...

Hasan znal

Akrostiş Ramazan Bayramına

AKROSTİŐ Ramazan Bayramına

Bugüne eş olsun tüm günleriniz,
Afiyet ve esenlik dolsun ömürleriniz.
Yüce Yaratanın kutlu bir hediyesi,
Ramazan'ın sonuna erişenlerdeniz...
Aşlarımız lezzetli ağzımız tatlı olsun,
MÜBAREK BAYRAMİNİZ KUTLU OLSUN...

Hasan Özunal

Akrostiş Rüya

Akrostiş Rüya

Rüya olsa da adın, güneş kadar geręeksin,
Üstelik şiir dünyasında duygulara ses olan,
Yayın dünyasında bir kraliğesin...
Anlatımların ile gzelliklerdir gönlümüze dolan.

Hasan znal

Akrostiş Sultan

AKROSTİŐ Sultan

Sen ki Karaman Basınında bir gizli kahraman,
Uzun yıllardır hizmetinden pay aldı Karaman.
Liyakatinle hep yüz akı oldun bu mesleğimize,
Tonlarca harç koydun sektördeki emeğimize.
Adın Sultan olsa da tevazu timsali oldun,
Nice Yıllara kardeşim, ömrün esenlik dolsun...

KARAMAN – 2023

Hasan Özunal

Akrostiş Sultan

AKROSTİŐ Sultan

Sakin hali ile topluma ve dostlarına ödöl,
Uyum için yasa gerektirmeyen bir gönöl.
Liyakati atom karınca misali, üretken, başarılı,
Tam bir hanımefendi olarak seviyeli ve saygılı.
Adına tam layık olabilen ender bir gül,
Nice yıllar mutlu yaşa ve daima gül...

Karaman - 2023

Hasan Özunal

Akrostiş Şenay

Akrostiş Şenay

Şarkılar neşe, Őezler bal olsun dilinde,
Emeğin harman olsun, Őekillensin elinde.
Ne Őemtine uğrasın mutsuzluk, ne de bir göz kırpsın
Aldığın her nefes afiyet olsun her deminde.
Yarınlar bu günden sana hazırlık yapsın...

Hasan Özunal

Akrostiş Yasemin

AKROSTİŐ Yasemin

Yılları asır olarak yaşayan bir gülsün,
Asırları da gün eden bir sırça gnlsn.
Sana cadalos dedim hep hiç yakışmadı,
Elifin sahip oldu bu sifata altında kalmadı.
Mutluluk ince bir çizgi çileyi yasaklar,
İnsan ömrünü iyi niyetleri paklar,
Nazenin yapısında kardeşim bir dev saklar.

Karaman - 2023

Hasan znal

Akşam Getirirken Karanlıkları

Akşam Getirirken Karanlıkları

Akşam getirirken karanlıkları,
Yanında hasreti hediye eder.
Yollar zapt ederken ayrılıkları,
Karabasan olur çöker bir keder.

Gönül bir virane yürek bir kömür,
Dondurur yürek yangınını gurbet.
Bir serin aydınlık bekler her ömür,
Yaşayan bilirmiş bunları elbet.

Her sevda kördüğüm olmuş bir çile,
Sonu olmayan bir arayış vuslat.
Şabır yetmez dağlar kadar olsa bile,
Aşık için mutluluktur bu hayat...

Nisan – 2024
KARAMAN

Hasan Özunal

Al Beni Gökyüzü

Al Beni Gökyüzü

Al beni gökyüzü,
Al beni yerlerden.
Al kurtar gönlümü,
Şu kirli seferden...

Kirlendi bu dünya,
Kirlendi tüm hülya,
Kirlendi hoş rüya,
Al kurtar yerlerden,
Al kurtar gönlümü...

Al beni, bitsin sefer görevi,
Gelsin, baki özgürlük teskeresi.
Bir emir gelsin göklerden,
Sırtlayıp heybeyi düşeyim yollara,
Yükseleyim göklere,
Kurtulayım yerlerden...

Al kurtar gönlümü,
Al beni kurtar yerlerden...

Hasan Özunal

Al Senin Olsun

Gözyaşı mı Kaldı ki

Gözyaşı mı kaldı bu gözlerde ki
Al bu ipek mendilin senin olsun.
Bin parça sevda, ne bir ne de iki,
Zehir olan dilin, al senin olsun...

İnceldiği yerden koptu bu gönül,
Yokluğun belki gönlüme bir ödül.
Ne bir ses ver, ne de gözüme görül,
Güzelliğin artık al senin olsun.

Yaptığın bu sarayı yıktın ya sen,
Bir ateşi atıp da yaktın ya sen,
Arkanda virane bıraktın ya sen,
Dünyanın tüm malı, al senin olsun.

Kalan şu ömrümü sermiştim yoluna,
O boş sepeti tak şimdi koluna
Mutsuzluk ekip sağına soluna,
Dikenli yolların, al senin olsun.

İki cihan dedik, dar geldi dünya,
Dünyayı cennet yapacaktık güya,
Kabus doldu gördüğümüz bu rüya,
Kabus dolu rüyalar, al senin olsun.

Sevgiye hep zehir katıp da sundun,
Bir ömrü verdim hicran doldurdun,
Bir güldün ama kendini soldurdun,
Al ömrümü tek yaşa, al senin olsun...

Hasan ÖZÜNAL
KARAMAN

Hasan Özunal

Âlem

Biri bire katsam da etmedi iki,
Cismi aslan olanlar aslında tilki.

Güneşin önüne çektiler perde,
Güldüler çekilen her türlü derde.

Sanat adına katlettiler ahlakı,
Siyaha karıştırdılar her türlü akı.

İlaç diye gülerek zehir sundular.
Seni suçlu sayıp batılı savundular.

Adalet adına adaletsizliği kaim ettiler,
Hak adına haksızlığı daim ettiler.

Dert kamburunu alacağız dediler,
Üstüne bir kat kambur daha yüklediler

Öküzün altına buzağı koyup kandırdılar,
Kanmış görününce de parsayı kaldırdılar.

Bin kilitli kapıya bir anahtar verdiler,
Açmak için yanlış kapıyı gösterdiler.

Mehtapta ayı güneş diye yutturdular,
Yolların üstüne kurt kapanı kurdular.

'Biz sendeniz' demeyip 'sen bizdensin' dediler,
'Ben de sizdenim' dedikçe de 'hadi oradan' dediler.

Gizlice işlediler her türlü haramı,
Haram saydılar helal olan bayramı.

Gökten attılar bir zembilde devayı,
Yasakladılar sevgiyi ve sevdayı.

Yok ki başka âlem çekip gidelim,
Gidemeyeceksek gelin mücadele edelim...

Hasan Özunal

Alemleri Göklere Bakar

Âlemleri Göklere Bakar,

Âlemleri göklere bakar, bir yıldız arar gibi,
Göklere bir seda yükselir, gökleri sarar gibi.
Susmasın minarelerimizden EZAN SESLERİ
Kimliğimizi belli eden, ebedi bir karar gibi.

Karaman

Hasan Özunal

Alim Geçinirsin Ama

Alim Geçinirsin Ama

Alim geçinirsin ama
Elifi görsen mertek sanırsın
Rahle önüne çökünce,
Fergaba çıkmaya kalkarsın...

Karaman - 2022

Hasan Özunal

Allah'ın Rahmeti Bol Olsun (bekir Sıtkı Üstada)

Bekir Sıtkı Üstada

Bekir Sıtkı Üstada

Allah'ın Rahmeti bol olsun büyük ÜSTAT.
Eserlerin demlendikçe buluyor daha fazla tat
Eserlerin gönlümüzde sen kalbimizdesin.
Sayende yeni bir ekol kazandı bu sanat

Hasan ÖZÜNAL
20240823

Hasan Özunal

Altın uvalı Omuzda

Altın uvalı Omuzda

Altın uvalı omuzda
Ne kadar yükse o kadar yksn,
Ne kadar tıfılsan,
Gönlümde o kadar büyüksün...

Bir can yoldaşı olarak iyi ki varsın,
Sendeki ben kadar,
Sen de bende varsın...

Yokluğum için
Allah korusun diyen birisine Söylenecek tek kelime vardır,
CANSIN...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman

Hasan znal

Altmış Beş Duyguları

ALTMİŞ BEŞ DUYGULARI

Saymakla bitmezdi, yaşamakla geçti altmış beş,
Çok azı bahar, pek çoğu fırtına, bir kısmı umutlu.
Kâr hanesinde kalanlar dost, arkadaş ve kardeş,
Gelen günler, şimdi geçmişe göre çok daha mutlu...

Sanki bir masal dünyasında geldi geçti çocukluk,
Bir muamma idi, çözemedik gençliği sanki hiç olduk.
Bir yanda dağ gibi varlık, içinde, çaresizlik ve yokluk,
Gelen günler, şimdi geçmişe göre çok daha mutlu...

Sevdalar vardı, kara sevdalar, yerini sevgiler aldı
Makamlar vardı yükseklerde, yerini bilgiler aldı.
Kalemler vardı kazanç yazan, yerini silgiler aldı,
Gelen günler, şimdi geçmişe göre çok daha mutlu...

Simsiyah, lepiska, jöleli saçlar bembeyaz oldu,
Otuz iki inci iken dişler, şimdi hep protez oldu.
Dal gibi, sportif, sıfır bedenler hep obez oldu,
Gelen günler, şimdi geçmişe göre çok daha mutlu...

Şimdi geceleri saymayıp, yaş otuz oldu diye ironideyiz,
Dedelerimizin, baki âleme gittiği tam da o yerdeyiz.
Gönlüm zor bir soru soruyor aklıma: "şimdi nerdeyiz?"
Gelen günler, şimdi geçmişe göre çok daha mutlu...

Hasan ÖZÜNAL
KARAMAN – 05.06.2020

Hasan Özunal

Altmış Yıldır Misafirim

Altmış Yıldır Misafirim

Altmış yıldır misafirim
Ey hayat apartmanı...

Sağdaki komşum doğumevi,
Soldaki mezarlık...
Temelinde bir damla su,
Çatıda bir avuç toprak...

Bunca kiracın arasında
Ben daldan kopmak üzere
Bir cılız yaprak...

KARAMAN - 2024

Hasan Özunal

Anadolu - Zeytinlerinden

Anadolu

Zeytinlerinden göz yaptım sevgilime,
Basaklarından saç.

Güllerin dudakları idi sevgilimin,
Rüzgarların yârimin nefesi...
Selvilerin ile ölçtüm boyunu,
Bahar kokuların yârime sinmişti...

Yârimin tüm güzelliği
Senden bilirdim...

Bir gün anladım ki,
Sevgilim senmişsin
Ey Cennet Anadolu...

Hasan Özunal

Anadolu Bozkırları

Bu topraklar,
Bu bozkır
Midesidir yurdumun.
Doyurmalı onu ki
Beslesin güçlendirsın bedeni
Üstündeki sarılığa aldanma
Altında bolluk bereket var
Bundandır ırmakları gür olur
Yeşili bir başka güzel
Hayvanı bir başka güçlü
Ya insanına ne demeli bozkırın
Dayanıklı, ahlaklı, kuvvetli ve çevik,
Erendi alperendi evliyaydı piri fani oldu
Yaratana kul olmaktı hepsinde tek bir ölçü
Kızları diken içinde gül kadar güzel
Sadık, sevecen, hamarat ve edepli.
Bire kırk veren bu bozkır
Besledikçe bire yüz bire bin veriyor,
Sarıya mavi suyu katınca
Açılıp yeşeriyor
Bu topraklar,
Bu bozkır,
Geleceğidir yurdumun
Cihana hükmeden devletin hamalıydı,
Yedi cihanı dize getiren devin hücreleri
Su yerine toprağı kanla sulayan atalarından sonra
Bu topraklardan can alıp
O cana bin değer katıp
Atalarının izinde ve atalarına layık
Yine yedi düvele meydan okuyacak
Bir nesil yetişiyor
Gün gelip de cihana hükmedecek fertleri.

Hasan Özunal

Anadolu Cenneti

Kadını gözyaşı ile,
Erkeği kanla ıslatır bu toprakları,
İnsanları ağlar,
Güleni sömürgeci asırlardır.
Mehmet'e toprak bire kırk,
Toprak için de Mehmet can verir...

Toprağa olan sevgiyi unutturdular
Geçmişle bağını kopardılar
Toprağa saygısını yitireni de
Özgürlük diye kandırdılar
Mehmet'i Mehmet'e kırdırdılar.
Mehmet'in kanından
Anaların gözyaşından
Haçlı zaferleri kazandılar.

Çanakkale'nin, Malazgirt'in
İki bin yıllık tarihin
İntikamını almaya kalktılar.

Analar gözyaşı,
Mehmetler kan akıttılar.
Siyasetçi göz yumdu
Komutanlar yan gelip yattılar.

Uyandı bu millet
Dinecek anaların gözyaşı
Coşacak Mehmet'in delişmen kanı
Boğacak haçlı zihniyetini bir kez daha.
Bu millet Anadolu cennetinde yaşayacak
Kıyamete kadar
Göz dikenini yollayacak,
Cehennemine dibine kadar...

Hasan Özunal

Anadolu Ve Bağrındaki Karaman

Kolaydır şair olmak boğazda yalıların arasında,
Ya da sahil kentlerinin yaratılmış güzellikleri arasında.
Oralarda deniz bir şiir,
Martılar bir şiir,
Solunan hava bir şiirdir.
Bizler, suyun yüz-iki yüz metre derinlerden çıktığı,
Çiçeklerin açmak için değil
Filizlenmek, var olmak için
Doğa ile yarıştığı
Toprakların çocukları için
şair olmak
Çöldeki çiçeğin özünden
Bir arının bal yapması gibidir.
Ama o balı yaptık mı
İşte has baldır o.
Kara kovan balı lezzetinde
Yayla kekiği kokusunda
şiirin hasıdır o.

İçinde toprak vardır,
Taş vardır,
Rüzgar vardır,
Kuş vardır.
Tüm imbiklerden szlmş
En has sevgiler vardır.

İçinde türkülerimiz,
Manilerimiz, ninnilerimiz, ilahilerimiz vardır.
İçinde yüreğimiz,
Binlerce yıldan gelen kültürümüz vardır.

Bal tadında eserlerin altında imzası olanlara selam olsun...

Bizler ekmeği yiyince değil,
Pişirince ve paylaşınca doyarız...

Hislerimizle yaşar duygularımızla var oluruz.
Rabbi sever Yunuş,
Yaratanı tanır Molla Fenari,
Elifi sever Karacaoğlan,
Bir gln gözyaşında hakkı tanır Mevlana oluruz.

Biz kültürümüzden depolar,
Sevgimizle taşar, pınar oluruz.

Bir sokak, bir eşme, bir cami ilhamsa,
Bir kabir taşı da ilhamdır bizlere.
Bir Leyla bir Elif bir Ayşe ilhamsa bize,
Ayrılık ve zlem de ilhamdır bize.
İlham kapı aralığında,
İlham gönül darlığındadır kimi zaman.

Karaman Karaman Karaman,
Bir sevdasın içinde yaşadığım zaman.
Bir hasretsin geçmişinle
Bir özlemsin geleceğinle
Ve bağrımda bir bıçaksın
Senden ayrı kaldığım zaman.
Şevdam sana, sevdalarım senden
İz kaldı ama bir haber gelmedi gidenlerden
Ebede ışıklı bir yol var sende ezelden
Arşa nur çıkar onlarca kubbenden.

Ruhuma bir huzur dolar havanı kokladığım zaman
Sevgimsin, Sevgilimsin, hasretimsin Karaman...

Hasan Özunal

Anarşi Yılları

Yıllardan anarşi yılları,
Günlerden ihtilal arifesiydi.
Sen bana faşist, satılmış, şeriatçı diyordun.
Ben sana bakıp acıyor, anlatamadıklarına üzüliyordum.
Senin anlamamana da hayret ediyordum.
Sen bana düşman ben sana kindardım.
Yüzünün görülmemesi, selamın alınmaması gerekiyordu.

Ne ben satılmıştım, ne karıncayı incitmiş,
Allah'ın emirlerine uymaya çalışan kendi halinde biriydim.
Sen de bir yandan sofrandaki ekmeğin,
Bir yandan gelecekteki istikbalinin peşinde olman gerekiyordu.
Sana komünist, dinsiz, Vatan haini, Rusya'nın, Çin'in köpeği,
Katli vacip diyorlardı.
Ne sen vatan haini çıktın, ne Rusya'ya satıldın ne de Çin'e,
Ama senin arkadaşlarını katledenler, kral oldular, imparator oldular.
Onlar bitmez iştahları ile ha bire adam yiyorlardı.

Bu gün katledilmekten kurtulanlar herkes kadar vatansever,
Herkes kadar dindar,
Herkes kadar insan...

Ne oldu bize;
Vatan tehlikede değilken,
Millet mahvolmuş değilken,
Neydi bu olanlar.

Dün seni bana, beni sana kışkırtanlar bu gün dört taraftan itleri kışkırtıyor,
Etnik, dini, ahlaki ekonomik ve siyasi yollardan yine
Seni bana, beni sana düşman etmeye kalkıyorlar.

Bastığımız toprak, senin, benim dedelerimizin kanı ile sulandı.
Senin yediğin ekmek benim, benim yediğim ekmek senin alın terinle kazanıldı,
Vatan elden giderse, ne sen sen, ne ben ben oluruz.
O zaman geçmişte yaşadıklarımızdan ibret alıp
BİZ olmalıyız.

Hasan Özunal

Ankara'da Sevmek

Tehlikeli duyguydu sevmek,
Hatta büyük yasaklar arasında.
Bacalardan is tüterdi
Tabanca namlularından barut dumanı.

Kirli ve karanlıktı Ankara'nın havası
Tehlikeli duyguydu Ankarada sevmek

Gözlerin vardı karanlıklar arasında
Ürkek ve korkulu...
Masum ve endişeliydi yüzün.

Sevmeleri tanımaya çalıştık,
Yasaklar ve kirlilikler arasında
Tabanca seslerinden sıçrayıp,
Mermi izlerinden kaçarak.

Birileri karanlıklardan vur diyordu
Vur ve öldür.
Fısıldıyordu yık yak yok et.
Bir başka ses haykırıyordu
Vatan bizim bayrak bizim devlet bizim...
Ne yazık ki haykıran da fısıldayan da
Ha bire vuruyordu,
Ha bire öldürüyordu
Yakıyordu
Yıkıyordu...

Gözümüz bakıyor, aklımız almıyor ama
Gönümüz sevmelere sarkıyordu.

Sevmek o zamanlar güzelmiş yine de,
Yasaklar kirlilikler içinde
Yoklar ve yıkıntılar arasında
Var olan güzellik daha bir güzel
Daha bir anlamlıymış oysa.
Yöneticiler fütursuz, fikirler ruhsuz,
Dünya duygusuz, kötülükler uykusuz iken,
Gönüller daha bir aç daha bir susuz iken
Hisler daha bir duyarlı
Gözlerin daha bir anlamlı imiş.
Yüzün ise daha bir masum...

Süngülerin sağladığı sevgileri de yaşadık
Yine korkulu yine ürkek.
Bir taş atılmasını bekleyen kuşlar gibi.

Şimdilerde bedeli yok güzelliğin, özgürlüğün
Sevgi desen kapitalizm denizinde
Bir ıssız adada sürgün.

Biz aradık o günlerde sevgiyi

Çölde su arar gibi...

Œimdiki sevgiler herkesin olsun
Bizim sevgilerimiz imbiklerden süzölmüş
Gönüllere kazanmıŒtır...
Bil ki o sevgiler;
Kara tarihin içinde bile,
Ak yazılarla yazılmıŒtır....

Hasan Özunal

Anlam

Anlam...

Üç kelimedede beş anlam,
Her anlamda bir dünya.
Her dünyada bir sevda,
Her sevda VATAN...

Vatan bir kara toprak,
Vatan cennetten bir parça,
Vatan taştan beşik, topraktan kabir.
Vatan tencerede aş,
Vatan ebedi uykuda arkadaş...
Vatan her karışı BAYRAK.

Bayrak şeref, bayrak namus,
Bayrak şehidime kefen
Bayrak genç yiğidime gölgelik
Bayrak gözlerde fer,
Bayrak gönderde alem.
Bayrak göğüslerde zırh,
Bayrak bağımsızlık meşalem,
Bayrak bir değer; adı MİLLET...

Millet İslâm sancaktarı,
Millet medeniyetler mimarı.
Millet barışın ve canların teminatı.
Millet kâinatla var olan,
Millet kıyamete kadar payidar.
Millet devlet olan devletler kuran,
Millet insanlığa rehber olan,
Millet insanlığın yegâne güvencesi,
Millet batılın karşısında set olup duran.

Üç kelimedede beş anlam...
Anlamı kavramak yiğide has.
Beş anlamın var ettiği üç değer,
Beş anlamı hakkınca bilirsek eğer,
Bu cennet Vatan'da, bu Bayrak altında
Bu milletle yaşamak
Kâinata bedel...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2015

Hasan Özunal

Anlamadan Dinleyenler

Anlamadan dinleyenler

Anlamadan dinleyenler
Anlamadan yargırlarlar

Anlamadan yargılayanlar
Bilmeden saldırırlar

Bilmeden saldırırlar
Sinirleri kaldırırlar

Sinirleri kaldıranlar
Kavgaları azdırırlar

Kavgaları azdıranlar
Anlamadan dinleyenlerdir.:

Hasan Özunal

Anlamaya Çalışma İstersen Bizleri

Bir tasan var elbet, anlayamazsın o manevi gizleri,
Duyularınla bulunmaz ki, önde gidenlerin izleri.
Hikmetine vakıf olman gerek, her şeyden önce;
Bu gafletle, anlamaya çalışma istersen bizleri...

Hasan Özunal

Anlat Hocam Heyecanlı Oluyor.

Anlat Hocam, Heyecanlı oluyor...

Anlat hocam, anlat hele,
Çok heyecanlı oluyor.
Kâinatın Efendisine dokuz göbekten akraba
Söylenişi güzel isimli sahabe
Kaç hurmayı, kaç yudumda yemiş.
Anlat hele... Heyecanlı oluyor.

Ha bu arada hani
Yahudi Filistin'de
Haçlı Ortadoğu da
Budist Uzak Asya'da
Çocukları katlediyor ya
O çocukların orucu bozuluyor mu?

Anlat hocam;
Günde kaç zikir çekenin bir tas çorbası
Bir katı, bir yatı, bir son model arabası,
Ya da, bir piyade tüfeği olur...

Kaç tesbih vereme
Kaç tesbih kansere
Kaç tesbih ölüme çaredir.

Cine cin dersek, cin çarpar mı?
Şeytana şeytan dersek, şeytan maraz yapar mı?
Bu haçlının cinle, bu yahudi'nin şeytanla,
Uzaktan yakından,
Bir akrabalıkları var mı?

Anlat Hocam
Bin oruç, bilmem kaç tesbih,
Bir o kadar da zikirle
Atam Fatih, Soyum Süleyman,
Menşeim Osman Bey,
Ve hatta Atamın Atası
Alpaslan gelip,
Haçlı ve yahudinin
Dört koldan kuşattığı
Anadolu'mu
"Allah Allah" nidaları ile
Kurtarıverir mi?

Anlat Hocam anlat
Heyecanlı oluyor...
Hiç kıpraşmadan, çalışmadan,
Alın terletip yorulmadan,
Karın doyurmanın,
Vatan korumanın
Bir yolu buysa
Neden ağız,

Neden haçlıya muhtacız?

Anlat hocam anlat
Heyecanlı oluyor?
Sayenizde perişan
Rezil, rüsva
Ve yok olan Müslümanlar
Verdiğiniz gözlüğü ne zaman çıkarıp
Rabbın emirlerini
Peygamberin önderliğini
Kitabın rehberliğini
İslam'ın kıymetini
Ne zaman anlayacaklar.

Ne zaman güçlü bir insan
VE
Akıllı bir Müslüman olacaklar...

Karaman – 2018

Hasan Özunal

Anlayamam

Her el atışında yerinde yoksan
Her sığınma talebimde olmaz diyorsan
Ya da kuşkanadında bir hiç olup uçuyorsan
Sen varsın diye umduğum her an
Bir bilinmez ufukta kayboluyorsan
Dayanamam...

Her anı cennete çeviren bir halin varken
Dilden sevgi pınarları çağlayıp akarken
Gözlerde aşk kıvılcımları çakarken
Buz dağlarını üstüme yorgan etmeni
Anlayamam...

Sen çölde ürkek bir ceylan gibi kaçarken
Yolları beş kapatıp bir tek açarken
Varım dediğin bu dünyada
Sensiz yaşarken
Sırtımda bu yükü bu şartlarda
Ben kalamam...

Bunca sevmişken seni
Diyemem ki yalancısın...
Bunca geçmiş hatıranın arasına
Bir paspas gibi kaldırıp da atamam
Bunca çektiğim ızdırabı anlarsın diye beklerken
Katlanamam yeni ızdıraplara
Dayanamam
İkiye bölmüşken dünyalarımızı
Üç bölünmesine de
Kayıtsız kalamam...

Yer aldığımı sandığım o yarım dünyada bile
Kalmışken bir başıma
Yitirmişken tüm değerlerimi
Yanmazken bir mum ışığı karanlıklarına
Bu yanmalarını ciğerimin başköşesinin
Anlayamam...

Sahte kırgınlıklarını anlarım anlamasına
Kırılmak şöyle dursun
Un ufak olmuş gönlümü bilmezken
Masalımızı kesen her hançeri sen saplarken,
Bir de suçlu ilan edilip kalbimin dağlanmasına
Bin hatıranın hürmetine isyan etmesem de
Sessiz kalamam...

Bunca sevmişken seni
Diyemem ki yalancısın...
Bunca geçmiş hatıranın arasına
Bir paspas gibi kaldırıp da atamam
Bunca çektiğim ızdırabı anlarsın diye beklerken
Katlanamam yeni ızdıraplara dayanamam

İkiye bölmüşken dünyalarımızı
Üçe bölünmesine de
Kayıtsız kalamam...

Hasan Özunal

Anlayana.

Anlayana...

Kollarını açmış bekliyor toprak,
Bir an önce gitmen kazançtır sana.
Her aldığın nefeste elli milyon hak,
O kıt aklınla olanları artık anlasana...

Devlete kilit vurdun, millete zincir,
Demokrasiye bulaştı, ellerindeki kir.
Ürettin yüzlerce ucube fikir,
O kıt aklınla olanları artık anlasana...

Dalı eğri diye fidanları katlettin,
Milletin devlete güvenini yok ettin.
Bir yanlışta dur dedin bin yanlış ürettin,
O kıt aklınla olanları artık anlasana...

Torun sevemiyor artık dedeler, paşam diyerek,
İbret diye çocukları astın, dayanmaz yürek.
Bilmem çıkar mı bu milletten, seni gömecek kürek,
Netekim tarihte kara bir lekesin anlasana...

Hasan ÖZÜNAL
1987

Hasan Özunal

Anlayın Halimizi

Alın getirin çölde gezen
O meczup Mecnunu bu güne,
Bir leyla bulabilirse günümüzde
Ona aşk olsun...

Bugün dağları delenler para peşinde,
Ferhat gelse bu güne
Şirin yerine o da koşar para peşinde

Aşlı astarını kaybetti,
İçi dışı meydanda.

Kerem havai fişekleri yakmakta,
Şimdi haçlı dansı ile tepinilen meydanda.

Yusuf kıldan tüyden görünmez,
Saçları sıpa tıraşı...
Züleyha'nın gözleri lensli,
Kırpığı takma, kaz gibi yolunmuş kaşı.

Sevda bir pavyonda şarkıcı,
Vefa İstanbul'da bozacı,
Hayâ kavramını ansak
Zaten anlayan çıkmaz.
Edepli olanın vay haline,
Kimse insan sayarak yüzüne bile bakmaz.

Bilgi sanki eşeklere vurulmuş bir yük
Cahillik alimlikten çok daha büyüklük
Namus bir balık idi, artık vurdu karaya,
Ahlakta tenzilât var
Ahlak şimdi yarı yarıya.

On bilinmeyenli bir denklem, şimdilerde saygı,
Adam kafeslemek, iş bitirmek şimdi tek kaygı.
Başarı dayı edinmekle günümüzde çok kolay,
İcraat; yağcılık, yalacılık ve şakşak işte tek olay.

Devlet asık suratlı da olsa şimdilerde yok gibi,
Bürokrasi bir kör kuyu, suyu yok görünmez dibi.
En kolay kazanç kapısı
Sanki iş bitirme belgesi siyaset,
Gün bu gün anlayın halimizi,
Uzun söze ne hacet,
Tepetaklak oldu toplum nihayet...

Hasan Özunal

Anne Sevgisi

Anne sevgisi kutsaldır elbet
Annelik hizmeti zor ama mubarek
Anneye hizmet ise belki de bir ibadet

Hasan Özunal

Arı Gibi Ol

Arı Gibi Ol

Arı gibi ol, has çiçekten en has balı alırken,
Bir göz izliyormuş gibi ol sen yalnız kalırken,
Bir daha düşün, gördüğünü gerçek sanırken,
Özünde var olan nuru unutma be gönlüm...

Bir baharsa doğum, ölüm de bir vuslattır,
Varoluşu anlamak, aslında büyük sanattır,
İyilikler, heybeye azık olacak kutlu hasattır,
Özünde var olan nuru unutma be gönlüm...

Hasan Özunal

Arife Tarif

Arife tarif gerekmez amma
Bir kelim edeyim de dinle sen beni
Dünyada kimsesiz kaldım sen sanma
Dostunum ben senin dinle sen beni

Varlığın var iken dostun çok idi
Her zaman mutluydun derdin yok idi
Gelirin bir dağsa giderin oluk idi
Bir kelim edeyim de dinle sen beni

Hatırla bir kez şimdi ne oldu
Hayatın mahvoldu terane doldu
Silkin bir kez şöyle sana ne oldu
Bir kelim edeyim de dinle sen beni

Azıcık aşındı kaygısız başın
Sakindi dimağın genç idi yaşın
Sonra ne oldu bir düşün taşın
Bir kelim edeyim de dinle sen beni

Baş oldun başkan oldun yetmedi
Deli gönlün yeni şeyler istedi
Şüphesiz ki Allah verir kısmeti
Bir kelim edeyim de dinle sen beni

Birini bin etmek şiarın oldu
Bankaydı faizdi aklına doldu
Hareket çok iken güneşin soldu
Bir kelim edeyim de dinle sen beni

Çözümü unuttun dışarda sandın
Her söze inandın aldandın kandın
Krizler geldikçe sen fazla yandın
Bir kelim edeyim de dinle sen beni

Mazeret sen iken uydurdun durdun
Aklını hengame safsata doldurdun
Şaşırdın oysa hep en haklı sen olurdu
Bir kelim edeyim de dinle sen beni

Bu devran hep böyle gitmedi işte
Aksaklık olur her bir gidişte
Devrildin sen ilk tökezleyişte
Bir kelim edeyim de dinle sen beni

Yangın söner elbet bir kova suyla
Sen gittin üstüne titrek korkuyla
İş bitmez bil ki konu komşuyla
Bir kelim edeyim de dinle sen beni

Babadan medet yok anadan bile

Kardaştan yedik bir güzel sille
Denmedi doğrular tatlı bir dille
Bir kelam edeyim de dinle sen beni

Bir battık mutlak kalkarız bin kere
Bu sefer olmazsa başka sefere
Geceler bağlanır elbet sehere
Bir çözüm bulunur dinle sen beni

Sabır ve sebat her şeyin başı
Uğraşla aş eder insan her taş
Hızır gelir kulun sıkışsa başı
Bir çözüm bulunur dinle sen beni

Sen, sen ol senden başka yok
Ben benim deyince elbet karnın tok
Çalışan kuluna Rabb'in vaadi çok
Bir çözüm bulunur dinle sen beni

Bizimdir hariçte olan suçlar da bil
Duyma sen onları kabuğuna çekil
Akli olanın suçuna olma sen kefil
Bir çözüm bulunur dinle sen beni

Kimseden bekleme yar olur diye
Yar ol ki yaranın çok olsun siye
Sev sen sadece sorma sen niye
Bir çözüm bulunur dinle sen beni

Kredi, faizle kar eden olmaz
Haydan gelen elbet elinde kalmaz
Kırık testi bir damla su almaz
Bir çözüm bulunur dinle sen beni

Dağların yükseği yolla geçilir
İnsanın iyisi ruhla seçilir
Hayat bir savaştır hülle biçilir
Bir çözüm bulunur dinle sen beni

Her bir iş bir bütün gibi bitmeli
Her gün dünden ileriye gitmeli
Gayret kulu ileriye itmeli
Bir çözüm bulunur dinle sen beni

Güzeli aramak kulun şiarı olsa
İyilik yücelse kötülük solsa
İnsanın beynine bir hoşluk dolsa
Bir çözüm bulunur dinle sen beni

Ruhunu ak eyle beynini sakın
Namerde güvenme uzak dur sakın
Bil ki o güzel günler elbette yakın

Bir çözüm bulunur dinle sen beni

Derdini dinledim ahınla yandım
Sen bir dedin ben bin inandım
Ben de senin gibi aldandım kandım
Çözüm kendimizde dinle sen beni

Her nefes bir ibadet sen de bilirsin
İman ve inançla üstesinden gelirsin
İbadetle sen huzura erersin
Çözüm kendimizde dinle sen beni

Haram yemedin ki nefesin koksun
Zemlerde gıybette sen hepten yoksun
Şükriyle yoğrulmuş gönülden toksun
Çözüm kendimizde dinle sen beni

Binalar yapılır tek tek tuğlayla
Kasa da gönül de dolmaz hülyayla
Dünya üç gündür serin bir yayla
Çözüm kendimizde dinle sen beni

Ben bugün doğdum de her doğan günle
Şükürünü sınırlama üç tek öğünle
Ömrünü bayram et her gün düğünle
Çözüm kendimizde dinle sen beni

İnsanlara ölüm nefesle gelmez ki
Ölümün kendisidir ümitsizlik bil ki
Ümitle her iş bitmiştir sanki
Çözüm kendimizde dinle sen beni

Az desek çok desek sen de bilirsin
Azmetsen hayatın üstesinden gelirsin
Rabbim dar günleri tez zamanda bitirsin
Çözüm kendimizde dinle sen beni

Dost için bu sözler haddimi hiç aşmadım
Haline kayıtsız ve bigane de kalmadım
Dünya hali kınamadım şaşmadım
Dünya dolusu derdi YENERSİN DOSTUM...

Arife tarif gerekmez amma ben dedim
Aklımca sana doğruları söyledim
Hasan gardaşın olarak iyiliğini istedim
Çözüm kendimizde dinle sen beni.

Hasan Özunal

Arkamdan Ağlayan Olursa

Arkamdan Ağlayan Olursa

Arkamdan ağlayan olursa eğer,
Yapmasın rolünü sevgisiz işe.
Sağlığımda verdi ise bir değer,
Ağlarsa, gözyaşı sevgiden olsun.

Sırtım yara dolu, hep ayak izi,
Basıp da yükselen, gidiler sizi,
Bir insan olarak sevenler bizi,
Ağlarsa, gözyaşı sevgiden olsun.

Sağ iken benden çıkar sağlayan,
Arkamdan pay almak için ağlayan,
Var olsun dar günümde yara dağlayan,
Ağlarsa, gözyaşı sevgiden olsun.

Bazen kalabalık nefes keserdi,
Çıkarı kalmayan selam keserdi,
Gerekinde yerlerinde yeller eserdi,
Ağlarsa, gözyaşı sevgiden olsun.

Bin yalancı yerine bir insan yeter,
Başlarken beklenen o kutlu sefer,
İstemem sahte yapmacık keder,
Ağlarsa, gözyaşı sevgiden olsun.

Makamım, kürküm, tacım, tahtım,
İnsanlığa hizmet idi her zaman ahtım,
Belki de baki âlemde benim rahatım,
Ağlarsa, gözyaşı sevgiden olsun.

Gıyabımda pek çok günahım alındı,
Maddi manevi varlığım çok çalındı,
Gün geldi üstüme çok itler salındı,
Ağlarsa, gözyaşı sevgiden olsun.

Dünya fani hiç kimseye kalmaz ki,
Sevgi çıkar ile para pulla olmaz ki,
Ağlamak hep gözyaşı ile olmaz ki,
Ağlarsa, gözyaşı sevgiden olsun.

Sevgiden ağlayan sevinsin bile,
Bilsin ki gidiyorum ben sevgi ile
Sevgiliye kavuştuğumu bile bile,
Ağlarsa, gözyaşı sevgiden olsun.

Hasan ÖZÜNAL
KARAMAN – 2021

Hasan Özunal

Artık Gel

Gel demese suskun dilim, yine de çık gel.
İzin vermese de, aradaki engelleri yık gel.
Birkaç gün birkaç saat, ya da bir anlık gel.
Bu hasret çekilmez oldu, ne olur artık gel.

Mevsim değişti bahar yaz, güz kış oldu.
Sevda gönlümü dağladı, bir nakış oldu.
Adını anmak dilimi dağlayıp, bir yakış oldu.
Bu hasret çekilmez oldu, ne olur artık gel.

Üç beş gün sabır dedik, bak oldu aylar.
Mutluluk özlerken, özlemle doldu aylar.
Meyveli bir ağacın solması gibi, soldu aylar.
Bu hasret çekilmez oldu, ne olur artık gel.

Dünyada bir ben mi kaldım, yapayalnız.
Şimdi bir ummana daldım, yapayalnız.
Ümitlerimi artık hayallere saldım, yapayalnız.
Bu hasret çekilmez oldu, ne olur artık gel.

Karaman - 2017

Hasan Özunal

Artık Yeter

Yara oldu sırtı halkın
Beli hep bükük
Kamburu göründü
Omuzu çökük
Her gelen bastı tırmandı
Gözünde fer kalmadı
Dişleri dökük...

İnin halkın sırtından
Artık yeter
Elbet bu saltanatınız bir yerde biter
Göz açtırmadınız eğitimle fenle
Engellediniz yasak günah gibi bin bir frenle
Medeniyet aya çıktı halk kara trenle
Halka bırakın yönetimi
Artık yeter...

Biriniz mideden vurdu
Biriniz din iman toz etti savurdu
Biriniz yol üstüne tuzaklar kurdu
Biriniz demokrasi adına dikta oluşturdu
Halka bırakın yönetimi
Artık yeter...

Sağcıyız dediniz sağınız çolak
Solcuyuz dediniz solunuz salak
Verdiniz kel başa şimşirden tarak
Güttünüz halkı bir koyun gibi
Halka bırakın yönetimi
Artık yeter...

Yaladınız emperyalist pabucu
Oldunuz kral
Ak günler vaad edip verdiniz daral
Selamete giderken koymadınız mecal
Başta kaldınız yıllardır takla atarak
Halka bırakın yönetimi
Artık yeter...

Aç gözünü ey halkım kanma bunlara
Güç sende, kuvvet sende, sensin iktidar
Yetiştir kendini ilimle fenle bir şamar at şunlara
Hak için yola çıkan halktır ancak payidar...

Hasan Özunal

Asker Oğluma

O G6nl6m6n MURADI.
Ailemin son evladı.
T6m sevgimizi 6zerinde topladı.

Bizlere layık oldu,
İftihar vesilemiz oldu,
G6zellikler ve başarılar 6reten
Dostlukları y6celten oldu,
G6n6 geldi Vatan savunması için
Kutlu bir yola koyuldu;
O Şimdi ASKER oldu...

Beş evladımın en g6c6c6đ6
Yuvamızın hiç b6y6tmek istemediğimiz bebeği
Şimdi bir k6heylan oldu.

Sağ ol babam,
Var ol babam,
YaŐattıđın mutlulukları
Rabbimiz sana yaŐatsın.
Hizmetini ibadet saysın...

Vatan sana ve sizlere emanet
Yolun aydınlık olsun bahtın selamet
Sen ve sizler de Allah'a emanet...

Hasan 6z6nal

Aslolan

Aslolan

Zaman bir su.
İşin doğrusu;
Aslolan tek şey,
Ahiret sorgusu...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2017

Hasan Özunal

Aşımızın Tadı Kaçtı

Aşımızın Tadı Kaçtı

Sesler çatlak, nağme bozuk, ses çırtlak,
Bürokrasinin içi geçmiş, siyasi hırtlak,
Testi bir türlü dolmuyor, her yanı çatlak,
Şef çaresiz, bu ekip saz istiyor biraz

Aşımızın tadı yok, lezzeti kaçtı,
Aşçıların dikkatine, tuz istiyor biraz.
Son yatırımda sene bilmem kaçtı,
Hizmet hevesle olur, haz istiyor biraz.

Trenin tekeri patlak, kağrı yolda kaldı,
Siyasetten nemalanan, aslan payını aldı.
Karaman halkına, elmanın kekeci kaldı,
Adalet tek hat kaldı, faz istiyor biraz.

Üç beş liyakatli çırpınsa da sonuç boş,
Nefsine çalışanın hali, ziyadesi ile hoş,
Meydanlar çok karanlık, tünelin ucu loş,
Lambanın fitili kırık, gaz istiyor biraz.

Başlanan yarım kaldı, projeler rafta,
Vatandaş sınıflandı, toplandı üç safta,
Her çirkin olaydan, yiyoruz bir hafta,
Asidi fazla kaçtı artık, baz istiyor biraz.

Sloganlarla çıkılan yolda, tavşan dağı aştı,
Çakallar aslan payını alıp, seyrana kaçtı.
Vatandaş şok oldu, olup bitene şaştı,
Lafla olmuyor görüş, tarz istiyor biraz.

Süre dolar, görev biter, sandık geliverir,
Dün sırtında gezen, seni yere seriveirir,
Biti kanlanan, parsayı kapıp gidiverir,
Beni görevlendir demeye, yüz istiyor biraz.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman Eylül-2022

Hasan Özunal

Aşk

AŞK

Kağıdım bol, kalemim bol,
Yazamadım seni ey aşk.

Tek hecelik, üç harflisin,
Çözemedim seni ey aşk.

Yürekliyim, gönlüm geniş
Yaşamadım seni ey aşk.

Emeğim var, hedefim var,
Hak'ta gördüm seni ey aşk...

Hasan Özunal

Aşk Nerede?

Zaman bir an kadar kısa ve bir asır kadar uzun
Hayat bir nefes kadar kısa, bir destan kadar uzun
Adı üç harftir lakin anlatması bir ömre sığmaz,
Yaşanması değil, anlatması bile bir muamma olur aşk.

Kuzgunlar hamle yapar kuğular üstüne
Kurtlar kuzuların aczini bekler sinisice
Bir buzdağı düşer ama cehennem gibi yakmada
Ya da bir ateş kor olur avucunda, adı olur aşk.

Zamanı yele verirsin, mekanın serap olur
Gül dalında bülbülün yerini, almıştır kargalar
Toprak yok eder, depremlerden medet umarsın
Gözünü yumduğun anda ışık olur, fer olur aşk.

Gurbet gelir yerleşir yüreğinin baş köşesine
Örenlerde ararsın sayfiyeyi, umarsın mutlu olmayı
Kömürün karasından elmas pırıltıları kamaştırır gözlerini
Ormanlar yutan bir kıvılcım gibi, yüreğinde bir yangın olur aşk.

Ne yerlerdedir, ne göklerde, mekanı belli değil,
Geçmişe sahip, geleceğe hakim, tek ve benzersiz,
Gideceğin yerin tek sultanı, yok'u var eden
Aramana gerek yok; geldiğin yerde duruyor AŞK.

Hasan Özunal

Aşkı Bilmeyen Gül ağacı

Aşkı Bilmeyen Gül Ağacı

Salın sallan,
Dalgalandır yapraklarını rüzgârda.
Çek temiz havayı ta içine,
Keyif al hayattan.
Yazın bir başka,
Kışın bir başka.
Aç goncalarını,
Rengi başka, kokusu başka.
Bir gün sen de
Solar kurursun elbet;
Bir tutulamaya gör aşka...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman – 2018

Hasan Özunal

Aşkı Garabet

Aşkı Garabet

Ne dillere destan oldu bu baştaki aşkı garabet,
Ne de bir deva bulabildi bu derdime tababet,
Ne bir nida geldi ne de yaşadım tatlı muhabbet,
Yerlere çaldım, yarlardan attım, yine de baş tacı...

Hasan Özunal

Aşkın Adı Acı Oldu

Efkarım hasretimden de çok
Hasret bağrımda bir ok
Sen gideli bir haber yok
Aşkın adı acı oldu.

Gurbet bir adım ötede
Özlem aşkı bıraktı gölgede
Bülbül gül için ölse de
Aşkın sesi acı oldu.

Her nefes bir ateş oldu
Göz görmeyince ferî soldu
Her gün dert ve azapla doldu
Aşkın rengi acı oldu.

Ben hancıydım yolcu oldun
Abı hayattın ömre doldun
Bir göründün hep yok oldun
Aşkın gücü acı oldu.

Canım feda sana dedin
Sevgini sakladın göstermedin
Yoksa sevmeden sevilme mi istedin
Aşkın adı acı oldu.

Hasan Özunal

Aşkın Alenen Duyurusu!

Aşkın Alenen Duyurusu!

Ben seni Karaman'da seviyorum
Hacıbaba'da Karadağ'da
Toroslarda bir ıssız yaylada
Ovalarda tarlalarda
Bahçelerde bağlarda
Ben seni Karaman'da seviyorum.

Karaman güzel,
Sen de güzelsin,
Sen Karaman'da daha da güzelsin
Karamanı seviyorum
Seni de...
Ama;
Ben seni Karaman'da seviyorum.

Seni yaşamak güzel,
Seni yaşamak rahat,
Seni Karaman'da yaşamak
Seni Karaman'da sevmek
Çok güzel ey fani hayat...

Hasan Özunal

Aşkın Düştü Dilime

Aşkın Düştü Dilime

Aşkın düştü dilime,
Gözlerim yolda kaldı,
Esti başımda rüzgar,
Aklım başımdan aldı.

Hasret yaktı bağırimi,
Dindir bitmez kalp ağrımı,
Duy gel artık çağrımı,
Gözlerim yolda kaldı.

Bana meylin hiç yok mu ,
Rüya mısın bir şok mu,
Engel bu kadar çok mu,
Duy gel artık çağrımı.

Ömür bitti beklerken,
Güne günü eklerken,
Sabır ipi çekerken,
Aşkın düştü dilime.

Hasan ÖZÜNAL
KARAMAN

Hasan Özunal

Aşkın Matematiği

Bir sen bir de ben
Toplandık
İki etmedik...
Matematik iflasta.

Sen baktın ben baktım
Bakışlarımız çarptı
Sonuç yine sıfır...
Matematik iflasta.

Sen beni paramparça ettin
Bine böldün
Ben yine tek sıfır...
Matematik iflasta.

Kurtaralım matematiği
Sen benden çık
Ben senden
Sonuç sıfır kalsın da;
Matematik kurtulsun.

Hasan Özunal

Ateşimi Alan Ateş

Ateşimi Alan Ateş

Sigaramın ucunda
Aramızdaki dağları yaktım aslında.
Tüten dumanları, sana giden yol olur sandım.
Yanan ciğerime çektim deva diye...

İzmarit olsa da her sigaram,
Kendimi bir yenisi ile
Yeni baştan aldattım.

Sigaram sensizliğin limanı,
Yanan yüreğimin külhanı,
Ateşimi alan ateş,
Sensizliğin yanan zamanı...

Sağlam tutan gönül bendimi,
Onunla asırlık geceleri atlattım.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2018

Hasan Özunal

Attığın Oklarla Yaktın Canımı

Attığın Oklarla Yaktın Canımı

Attığın oklarla yaktın canımı,
Bilmiyorsun neyi vuracağını.
Ettiğin sözlerle yaktın canımı,
Bilmiyorsun nasıl kıracağını.

Bir fırtına olup esip de geçtin,
Bin bir yoldan hasret yolunu seçtin.
Kanmadın ayrılık şerbeti içtin,
Bilmedin nerede duracağını.

Ellerin böğründe gözlerinde yaş,
Gül dolu bağrına bastın kara taş.
Bu sevgiyi öldürdün yavaş yavaş,
Bilmeliydin naçar kalacağını.

Gönlümü yakınca o mehtap gözler,
Yaktı ateşi ile kötü sözler.
Şimdi yanardı bak son kalan közler,
Bilseydin sen nasıl yakacağını.

Hasan Özunal

Avanak

Övgüyle sövgüyü karıştırma sen, bak;
O dediğin adam, tam bir avanak.
Göğü mızraklayıp, tutar şer işe çanak
Beş tur boşluk var kafada, biraz da çatlak.

'İçkisiz sofraya oturmam ben hiç' der,
Rakı sofrasında hep kardeş etini yer,
Boynunda bir yular eksik, sırtında semer
Ahlakta edepte tam inatçı bir katır.

Kul hakkı bilmez hiç, Hak'kı tanımaz,
Din iman toz duman, edep kazımaz
Cehennemde yansa, şavkı farımaz,
Çıkmaz kiri keselese de kırk natır.

Yalanı iş edinmiş, dolanı sanat,
Ölümü yaşıyor hep, tanımaz hayat
Akıllı geçinir atar bol keseden fakat;
Ağzından şer akar, sözü lafı güzaftır.

Doğrunun düşmanı, güzelin celladı,
Yıllar yılı hep şeytanı, hep batılı kolladı,
Kötülükte şeytanı bile üç beş solladı
İşi hep bozgunculuk, fitne fesattır.

Toplum hor görür, inancı düşman,
Elinde olsaydı, katliam eylerdi ferman
Hasta değil münafık, olmaz hiç derman
Toprağa girmesi, kurtuluşu için fırsattır.

(02/2009)

Hasan Özunal

Ay Mehtap Halini

Ay Mehtap Halini

Ay mehtap halini gözünden alır,
Sensiz açmaz gül tomurcuk kalır.
Çatladı yüreğim kalmadı sabır,
Dünya cenneti sen sensizlik kahır.

Hasan ÖZÜNAL
KARAMAN

Hasan Özunal

Ay Tutuldu

Ay Tutuldu

Ay tutuldu, kurtuldu,
Güneş tutuldu, kurtuldu,
Kurtulur sandım gönlümü de
Kurtulmadı, kurtulamadı...

Gül açıldı güldü,
Bulut açıldı, güneş güldü,
Baht açıldı, talih güldü,
Yüzüm de güler sandım
Gülmedi, gülemedi, ...

Yaz geldi ve bitti,
Kış geldi ve bitti,
Hele ki bahar, çabucak bitti,
Biter sandım bu hasret,
Ya da;
Biter sandım bu sevda
Bitmedi, bitemedi...

Göçmen kuşlar geldi,
Giden kışlar geldi,
Gözlerimden yaşlar geldi,
Saçlarıma aklar geldi,
Gençlik gitti, hazan geldi
Gelir sandım o vefasız
Gelmedi, gelemedi...

Biter sandım bu sevda
Bitmedi, bitemedi...

Hasan Özunal

Ayaklarına Serdiğim

Ayaklarına Serdiğim

Ayaklarına serdiğim sevgimi, baş tacı yaptın ya,
Hayallerimi çevirdin, mutlu bir gerçek dünyaya.
Şimdi dünyam, yaldızlı yıldızlarla bezendi artık,
Dünya hayatım, artık benziyor mutlu bir rüyaya...

Hasan Özunal

Aydınlığa Muhtaç

Gecelerden bir gece, karbeyaz
Bu ne fırtına gönlümde, ayaz mı ayaz.

Ruhum karanlık içinde, aydınlığa muhtaç
Ömrüm, pembe günler görmeye aç.

Dağlar sıralı, yollar kapalı, ufuk karanlık
İçimde duygular, kaynayan bir çaydanlık.

Bu ne fırtına gönlümde, ayaz mı ayaz
Dindirmiyor, ne bir dilek, ne dua, ne niyaz.

Ruhum karanlık içinde, aydınlığa muhtaç
Zehir oluyor, çare diye sarıldığım her ilaç.

Gelmeli, ufku aydınlatacak bir haber
Bir ümit, ya da bir teselli ile beraber.

Zehir oluyor, çare diye sarıldığım her ilaç
Ruhum karanlık içinde, aydınlığa muhtaç.

2009

Hasan Özunal

Aydınlık Olmalı İnsanın Yüzü

Aydınlık Olmalı İnsanın Yüzü

Aydınlık olmalı insanın yüzü,
Olmamalı hiçbir karaltı.
Gülerken dişleri görülmeli,
Gülmemeli bıyık altı.
Yaşı ister altı olsun,
İster on altı, isterse doksan altı
Gönlünde bulmalısın saltanatı.

Gözleri şeffaf olmalı,
Baktın mı gönlünü görmeli,
Niyetini okumalısın...

Sözleri ise anlamlı ve tatlı...

Ar gününde olmalı yanında,
Ama en çok da dar gününde.
Halini sormalı ara sıra,
Saymalı hatırını...

Maddiyatı var ise paylaşmalı,
Yoksa da sorun etmeden,
Gönül zenginliği ile yokluğu kapatmalı.

Gözü başkasının varlığında olmamalı...

Gölgesi olsa da söğüt altı,
Güven vermeli,
Sanmalısın ki çınar altı.
Hatasız kul olmaz elbet,
Olursa bir hatası,
Telafi etmeye çalışmalı,
İnkâra yeltenmemeli yediği haltı.

Zorla, hileyle, cebren değil
İyilikle yapmalı gönlümüzdeki tahtı.

Böylesi insanlar verir mutluluğu,
Böylesi insanlar açık eder bahtı.

Sevgisi olmalı en çok da,
Yaratan hatırına,
Tüm yaratılana...
Hem de öyle çok olmalı ki
Gönlüne dolmalı ve taşmalı.
O sevgiden
Çevresindekilerin gönlüne de
Şevgi katmalı.

Öyle olunca da özlenmeli,
Varlığında, mutluluk dağıtmalı,

Yokluğunda kendini aratmalı...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman

Hasan Özunal

Aynalar Göstermiyor

Aynalar göstermiyor

Aynalar göstermiyor,
Beni artık ben diye.
Görmek isterdim seni,
Aynalarda ben diye.

Gurbet bize yazılmış,
Alnımıza mühür gibi.
Bahtımda hasret varmış,
Çileli bir ömür gibi.

Gidemem sana gülüm,
Yollarım geçit vermez.
Sensizlik bana ölüm,
Dertlerim sona ermez.

Kulağımda acı sözün,
Elveda derken bana.
Giderken yaşlı gözün,
Yakışmadı inan sana.

Sensizlik kara gece,
Mehtabım artık yok ki.
Kavuşsak bir an önce,
Canlanır canım belki.

Gelirsin belki bir gün,
Ömrümüz yeter mi ki.
Biter mi acı sürgün,
Bu ayrılık biter mi ki...

Hasan Özunal

Ayrı Dünyalarda Sen

Dün gece yıldızlar topladım
Senin için.
Her bir tel saçına bir yıldız
Her bir teline
Yıldızdan bir kandil astım.

Her bir yıldız için,
Bir dilek tuttum
Her bir dilek,
Her bir tel saçına,
Her bir dilek, hem sana hem bana.

Her bir tel saçına bir öpücük kondurdum,
Her bir tel saç yaktı dudaklarımı,
Her bir tel saç söndürdü yıldızdan kandillerimi.
Gördüm ki sen ve ben
Ayrı dünyalardayız.

Sen ki ayrı dünyalarda olabilir misin?
Ayrı dünyalarda:
Ellerinden kim tutsun
Gözlerine kim baksın
Kim o yaşlı gözlerini
Buselerle kurutsun.

Kim, ama kim
Gökyüzünden yıldızlar toplayıp da saçlarına
Bin bir renkten kandiller yaksın.
Bin bir renk altında kulaklarına
Aşkı sevdayı fısıldasın.

Kim kaybettim dediğin anlarda bile,
Açılan kahve fallarından çıksın.
Kim gül bahçesi bağrında,
Bir dikensiz gül olarak açsın.

Kim ama kim
Seni nefes olarak alıp içine,
Vermemek için
Nefessiz kalsın.

Kim ama kim
Sen varsın diye bu Dünyada
Bu Dünyaya meydan okusun.

Peki ya kim
Sen giderken bu dünyadan
Senle gitmek için
Azrail'le pazarlık ediyor olsun.

Ellerinden kim tutusun,

Gözlerinde kim yok olsun,
Kim ama kim
Seni
Gözlerini
Ve varlığını
Can bedenden çıkmadan
Nasıl
Ama nasıl unutsun?

Hasan Özunal

Ayrılık Acısını Ben Alırım

Ayrılık Acısını Ben Alırım

Ayrılık acısını ben alırım
Gurbetin kahrını ben çekerim
Ne varsa hüzne dair,
Bana bırak ben katlanırım.
Sende kalsın mutluluk...

Senin varlığın bile
Bin cana bedel

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2020

Hasan Özunal

Ayrılık Değil ki.

Elveda derken gitme kal der gibiydi sesin,
Yolu kapatmak istiyordu yaşı gözlerin.
Sandım ki bir anda kesilecek o gül nefesin,
Ayrılık rüzgârından titriyordu dizlerin.

Dönüşü olan gidişte teselli saklıdır,
Sevenlerin gönlüne hasret bil yasaklıdır.
Ayrılmak ruhun değil fani beden aklıdır,
Gönülde yaşatır bu kutlu sevda bizleri.

Elimde sıcaklık kulakta sesin kalacak,
Her an her cisimde bil hayalin canlanacak .
Her nefeste varlığın içimde yaşayacak,
Nefesin nefesim saçımda parmak izlerin.

Karaman - 2015

Hasan Özunal

Ayrılık Sebep Değil Ki...

Ayrılık Sebep Değil ki

Esse de deli deli bu ayrılık rüzgârları,
Ta ezelden sana bağlanmış yollarım.
Fırtınalar yerle bir etse de dağları,
Bir çare bulur sana ulaşır kollarım.

Sabahın seherinde varsın, gecenin mehtabında
Denizin dalgasında, çöllerin serabında,
Bir gül olup açtı isen, ömrümün son baharında,
Bir bülbül olur, dikenli dallarına konarım.

Bitmez bu hikaye, ne saatle ne de ayla,
Ölçülmez bu sevgi, ne aşkla ne de sevdıyla.
Gün değil ay değil, bir ömür ayrı kalmayla,
Son nefesime kadar bil ki, kavuşmayı kollarım.

Nefes fani hayat bu, elbet bir gün biter,
Can emanet bu bedene, bir gün çeker de gider.
Bir avuç toprakla örtülüp de, kalsa derbeder,
Kabrimden bir çınar biter, sana uzanır dallarım.

Hasan Özunal

Bahar Geçer Yaz Geçer

Bahar Geçer Yaz Geçer Güz Gelir

Bahar geçer, yaz geçer, güz gelir,
Eylül, Ekim, Kasım gelir...
Yunus Hakk'ı söyler ama
Anlamayıp saçma sayan
Bir Molla Kasım gelir.

Biz Hak'kı diyelim,
Yunus yolundan yürüyüp,
Hoşgörü ile bekleyelim...

Bu ünlü derebeylerin,
Katrandan oluşmuş şekerlerin,
Kötü kokup da lütuf sayılan,
Nefsine mahkûm olanların yerine
Bakarsın ADAM gibi ADAM
BİRİLERİ ÇIKAR DA GELİR...

Hasan Özunal

Bahar Geldi

Usulca Topraktan başını çıkarıp,
Çiğdemler merhaba dediler Dünyaya.
Baharı çağırıp Mevla'ya yakarıp,
Kardelenler başladılar uyanmaya.

Gizli canlılık geldi kara toprağa,
Kupkuru dallar büründüler yaprağa,
Gelinlikler giydiler baştan ayağa,
Güneş sevgiden oklar attı yaylaya.

Hasan Özunal

Bahar Gelmiş Dışarıda

Bahar Gelmiş Dışarıda

Bahar gelmiş dışarıda,
Çiçek yüklü elma dalı ile
Selamlıyor pencereden.

Çayımın buğusunda,
Şigaramın dumanında
Sen.

Bahar gelmiş dışarıda,
Hüzzam "Bu ne sevgi ah" diyor.
Bir çocuk apalıyor sevinçle
Mutluluk eken annesinin peşinden.

Bahar gelmiş dışarıda,
Dağılıyor efkârım.
Bir bulut geçiyor apak,
Ta yücelerden.
Delip geçiyor beton duvarları
Dışardan bir hücumla bahar,
Kovuyor efkârımı
Bir tutam buluta kadar...

Bir köşede mahcup anılar defteri,
Daha bir parlak duvarda
Geleceğin takvimi...
Harman ediyor duygular,
Sevincimi kederimi nefretimi,
Hele ki yaratılana olan sevgimi.
Katıp bahar havasına,
Dolduruyorum bir nefesle
Gönlümün sefer tasına.
Yolculuk başlasın şimdi
Hayal dünyasındaki sefasına.

Bahar gelmiş dışarıda,
Hoş gelmiş sefalar getirmiş
Dünya daha bir güzelleşti.
Şimdi notalar daha kıvrak
Ölçü dokuz sekiz
Döndüler oyun havasına.

Bahar dağıttı kasveti,
Çevirdi bir bayram havasına.

Karaman – 2019 Mart

Hasan Özunal

Bahar Gibi Gel

Gidiyorsun, madem gitmelisin
Gitme kal diyemez dilim lal olur susar
Kışı bitirip de bahar gelir ya
Bir bahar gibi vaktinde gelmelisin

Başında yazmalar alların olsun
Taze çiçeklenmiş dalların olsun
Kara kovan balı gibi balların olsun
Baharın gelişi gibi sevinçle gelmelisin

Gelişin sevincinden ağla fark etmez
Köpüren bir sel gibi çağla fark etmez
Saçını ister çöz ister bağla fark etmez
Bir bahar rüzgârı olup esip gelmelisin

O mehtap gözlerdeki bakışlarınla
Bir yakamoz gibi sessiz akışlarınla
Hani o amansız sevdadan yakışlarınla
Bir bahar olup vaktinde gelmelisin

Gidiyorsun madem, kal demez dilim
Elinden yoksun çaresiz, dermansız elim
Ey benim bahar selim uslanmaz delim
Bir bahar yağmuru gibi coşarak gelmelisin.

Hasan Özunal

Bahar Saçlarında Rüzgar

Bahar saçlarında rüzgâr

Bahar saçında rüzgâr,
Gözlerinde güneş,
Ellerin umut dalı,
Ruhun ruhuma eş.

Her halin bir yeni hayat,
Gülüşün bir bahar dalı,
Bakışların eritiyor,
Karla kaplı dağları.

Varlığın huzur,
Nefesin hayat,
Seninle güzel günler,
Seninle gönlüm bahtiyar.

Verdiğin huzur,
Başına taç olsun,
Gül oldun kışıma,
Ömrün mutluluk dolsun.

Hasan Özünal

Baharı Geçmiş de Güze Gelmişim

Baharı methedip anlatma bana,
Saati kırmış da ben zaman delmişim.
Takvimden tarihten hiç haberim yok
Yazı geçmiş de ben güze gelmişim.

Yarını yaşadım ben daha dünden,
Hesabım yok ki sayılı günden,
Dönmeye niyetim yok bu sürgünden,
Yazı geçmiş de ben güze gelmişim.

Zamanın potası eritemez ki,
Tarihin illeti delirtemez ki,
Dünyanın serveti çevirtemez ki,
Yazı geçmiş de ben güze gelmişim.

Altım çivili yatak üstüm cehennem,
Düşüncem silahım sözüm cephanem,
Atılan her oka siperdir sinem,
Yazı geçmiş de ben güze gelmişim.

Korkutmaz beni gelecek kışlar,
Okşamaz ruhumu çılgın alkışlar,
İçimde köreldi mahmur bakışlar,
Yazı geçmiş de ben güze gelmişim.

Bir beyaz duman tüter sade başımdan,
Bin bir ağı akar dinmez yaşımdan,
Bir dörtlük kalacak mezar taşımdan,
Yazı geçmiş de ben güze gelmişim.

Düşmanı bitirdim dostu derledim,
Güneşte dondum da buzda terledim,
Son bir hece ben HAKK'ı ezberledim,
Yazı geçmiş de ben güze gelmişim.

Ne bir et kalır ne de kemik bedenden,
Haber alınamadı bizden evvel gidenden,
İyilik de kötülük de bir insanın kendinden,
Yazı geçmiş de ben güze gelmişim.

Hasan Özunal

Baharı Özledik

Dallar ve saçaklar nakış nakış
Hükmünü sürüyor amansız bir kış.
Beyaz bir alevle dünyayı yakış
Kavurdu soğuklar baharı özledik.

Hasan Özunal

Baharın Bitmesine

Baharın Bitmesine

Baharın bitmesine YAZ bir tesellisi gibi gelir...
Oysa KIŞ bitince BAHAR büyük bir müjdedir.
Baharı yeşerten de kışın sağladığı nimetlerdir
Güz ise hem temizlik hem de kuluçkaya vesiledir...

KARAMAN

Hasan Özunal

Bahçe Esintileri

Bahçe Esintileri

Tütüyor nane kokusu karışıp reyhanlara,
Hanımelleri düet yapmakta ortancılarla.
Demdir bu ki şimdi demlenir çayda tüm mekânlar,
Dost sohbetinde erir, olmayız falancılarla...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2017

Hasan Özunal

Bahçede Bir Gül Yoksa

Bahçede Bir Gül Yoksa

Bahçede bir gül yoksa,
Çaresiz susar bülbül.
Mehtap yoksa gecede,
Hicranla yanar gönül.

Gülümsün, ömrüm benim,
Mehtabım sensin benim,
İlhamsın bülbül benim,
Varlığın bana ödül.

Sensizlik bana zulüm,
Varlığın ömür gülüm.
Sen varken gelmez ölüm,
Varlığın bana ödül...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman

Hasan Özunal

Bahtiyar Olsam

Karadağ' da bir parçacık kar olsam,
İlgıt ılgıt eriyip de bir nergise dal olsam,
Çiçek açıp bir peteğe bal olsam,
Yar diline bir katrecik tad olsam,
Yar gözüne bir damlacık fer olsam,
Yar o gözü ile görse beni;
Bahtiyar olsam...

Hasan Özunal

Bak Aynaya

Bak Aynaya

Bak aynaya
Söyleyeyim sana ne gördüğünü;
Külü bile kalmamış ocağıma harlı bir ateş,
Yavan ekmeğime bal kaymak, katık,
Zemheri kışımında bir sıcacık güneş,
Kavrulan bozkırda bir gölgelik bulut,
Mecnunun çöllerinde
Serin sulu bir vaha var
O aynada...

Yıllardır kurumuş musluk idim,
Şimdi gürül gürül akan suyum.
Gitmekten yorgun düştüğüm,
Karanlık tünelde bir ışıksın.

Sabahı bekleyen hastanın sabahı,
Bir bahar, kuzusuna kavuşan bir koyun,
Kuruyan çamurlarda debelenen
Bir balığı alıp götüren bir deniz dalgası
Okyanuslarda çaresiz yelkenime rüzgâr,
Zindan gecedten sonra
Tanyerinden geliveren bir sabahsın...

Göz gözü görmez karanlıklarda
Gözlerin bir mehtap,
Yol gösteren bir ışık oldu dünyama...

Baktığın aynada bir hayal görsen de
Dünyamda bir gerçek hayatsın...

Hasan Özunal

Bakamam ki.

Bakamam ki

Bakamam ki, sırrı saklı, fani, cansız, aynadaki hayale,
Bir nefesle geldi, üç gün sürecek, son nefesle gidecek.
Bir letafet taht kurmuş, pırlanta gönüldeki minvale,
Yaratan rızası sevgidir, baki aleme yoldaşlık edecek.

Karaman - 21.06.2024

Hasan Özunal

Baki Alem Talebi

Baki Alem Talebi

Dar geliyor artık bu dünya denilen mekan
Olsa Yaratan tarafından verilmiş bir imkan
Baki aleme giden kapıdan geçiversem
Yitirdi birden tüm fani güzelliğini ve anlamını
Büyük bir mutlulukla verip Allahın selamını...

Ömrü bahar olanlara kalsa artık yaşamlar
Yarından beklentisi olan hevesli ve mutlulara
Cehennem azabında günler ve karanlık akşamlar
Her bir ecir tesbih etti dile ya sabır kelamını
Baki aleme geçiversem verip Allahın selamını

Şaşmayın şaşırmayın kınamayın kızmayın
Bu bir isyan, bir sitem ya da bir ani öfke sanmayın
Can feda edeceklerin cana kast ediyorsa şaşırmayın
Hayat dolu bendenizi de pes ettirdi, kesti dermanını
Baki aleme geçiversem verip Allahın selamını...

Hasan ÖZÜNAL
KARAMAN - 2020 Eylül

Hasan Özunal

Bakma Arkana

Giderken dönüp de bakma arkana
Verdiğin hasarı görüp yanarsın.
Son sözün elveda olmasın sakın
Gün gelir hasretle belki anarsın.

Ayrılan ne ilk, ne de son kişi biziz
Bir şiir tadında kalsın sevgimiz.
Yüzünde yaşlardan olmasın bir iz
Sonradan hatırlar belki yanarsın.

Zaman ilaç olur gönül derdine
Üzülme kahrolma temiz sevgine.
Kaptırma kendini hüsrana seline
Derdinden zevk alır sonra kanarsın.

Ben seni tanıdım neşeli canlı
Bir keklik gibi tatlı heyecanlı.
Hep öylece kal hep deli kanlı
Dertleri zevk sanır dibe dalarsın.

Hasan Özunal

Bakma Elin Sözüne

Bakma Elin Sözüne

Bakma elin sözüne yanılırsın sen,
Öyle de derler böyle de derler.
Kaf dağından Anka tüyü de getirsen,
Çarşı pazardan mı aldın onu derler.

Giydiğin mintanın, gözlerine batar,
Senden bir laf alır içine bin katar.
Sözünü hatırlarsan tutar çamura yatar,
Doğru işine neden yapmadın şöyle derler.

Dar günün olursa kimse kalmaz yanında,
Kavgaya girsen tek kalırsın er meydanında.
On bir ay zem gıybet bitmez artar Ramazan ayında,
Din, iman, itikat desen, nedir onlar öyle derler.

Hasan Özunal

Bakma Güldüğüne Yüzümün

Bakma güldüğüne yüzümün,
Bir burukluk var ta derinlerde...
Aldanma şen şakrak olduğuna sözümün,
Aklımdakini diyemiyorum yerli yerinde.

Kalp kırık gönül kırık akıl ne yapsın?

Akmayacak biliyorum sular yokuş yukarı,
Artık esmeyecek o meltemler saçlarımda.
Dik duruyorsam benliğimin vakarı,
Anlatamıyorum hislerimi gözyaşlarımda.

Dal kırık kol kırık yen ne yapsın?

Yollar çıkar mı bilmem artık bahara,
Bir kara kış kapladı gönlümü çoktan.
Sevgi denizinde şimdi gönlüm fukara,
Bir dirhem güzellik çıkmıyor yoktan.

Sihhat kırık, hayat kırık ömür ne yapsın?

Hasan Özunal

Bakmayın Doğmadığına Güneşin

Bakmayın Doğmadığına Güneşin

Bakmayın doğmadığına güneşin,
Aydınlanmadı gece daha...

Beklemeyin sabahı.

Sussa da sırtlanlar,
Çakallar pusuda.
Kan kokusu toprakta...

Uğultular kovalıyorsa bulutları
Beklemeyin şafağı...

Zaman uyanma zamanıdır...

Hasan Özunal

Balım

Balım

Oğul Balım desem de
Sen var ya sen;
Ballardan da tatlısın
Rabbin;
Kutlu Gün hediyesini taşıyan güzel adlısın
Sen Dünyanın en güzel nimetisin,
Kadir Teoman'ım Sen;
Bilinen en kıymatlı mücevherden
Daha da kıymatlısın.

Kırıkkale - 2018

Hasan Özunal

Balım (Kadir Teoman Özunal'a)

Balım (Kadir Teoman Özunal'a)
Oğul Balım desem de
Sen var ya sen;
Ballardan da tatlısın.
Rabbin;
Kutlu Gün hediyesini andıran
Güzel adlısın.
Sen;
Dünyanın en güzel nimetisin.
Kadir Teoman'ım Sen;
Bilinen en kıymatlı mücevherden
Daha da kıymatlısın...

Kırıkkale - 2018 Nisan

Hasan Özunal

Balım Artık Minik Dev Adam

Yıl İki Bin On Dört,
Günlerden Temmuz Yirmi Üçtü.
Neslime o gün
Bir ay parçası düştü.
On Bir Ayın Sultanında,
Bin geceden hayırlı,
Bir geceye hazırlanırken Dünya,
Kadir Gecesinde gerçek oldu bir rüya.

Kadir Teoman ile nurlandı bu Dünya.

Bir nur topu gibi bağrıma basıp,
Ezanını okurken kulağına,
Bir mutlu gülücük kondu
O masum dudağına...

Anne/Baba bulutlarda,
Hısım akraba mutluluk deryasında,
Ben dedesi ise büyük umutlarda...

Bu gün bir minik dev adam artık O,
Anasının göz nur,
Babasının baş tacı
Dedesinin Bal'ı, ömrünün geri kalanı

Gelecek senin Balım...
Sen tarihin ak yazılmasına kefil,
Sen aydınlık yarınların umudu,
Sen iki cihanın mimarı,
Sen ki tarihin altın isimlerine dahil.

Zaman sana sermaye,
Bizlere cep harçlığı...
Yeter bu sermaye;
Üretmeye, çalışmaya,
Başarmaya,
İki cihanı inşa etmeye...
Yeter;
İnsanları, tabiatı ve
Vatanını sevmeye

Bil ki;
Geçmiş o temiz genlerinde saklıdır,
Bil ki;
Sendeki bin yılların mükemmel Türk aklısıdır,
Bil ki;
Gücün tek başına cihana değer,
Bil ki;
Kültürün, sevgi, saygı ve hoşgörü odaklıdır.

Sen;
Sıradan bir çocuk değil,

Peygamber övgüsü almış bir Türk evladısın
Sen;
Yaratılıştan İslam,
Rabbine sevdalısın...
Sen;
Sevgiyi sırtlanmış bir yiğit
Dedesinin Balısın.
Sen;
Sıradan yaşayan değil,
Çağa damga vuran bir yiğit olmalısın.

Balım, Kadirim, Teomanım;
Esenliğin daim,
Başarı yoldaşın,
Sağlığın kavi olsun.
Ömrün uzun,
Ömrün mutluluk dolsun.

YENİ YAŞIN HAYIRLI ve KUTLU OLSUN...

Hasan Özunal

Bana Senden Lazım

Bana Senden Lazım

Bana senden lazım.
Tam görüldüğüme bakma,
Her şeyim eksik aslında.
Tam olmam için,
Bana senden lazım...

Gönül dolu, sol yanım boş,
Hayaller, rüyalar dolu,
Sağ yanım boş.
Tam olmam için,
Bana senden lazım...

Hasan ÖZÜNAL
KARAMAN

Hasan Özunal

Başımda Bir Taçtın

Başımda Bir Taçtın

Başımda bir taçtın gurur timsali,
Gönlümün tahtında sultan misali,
Dünyaları alacak bir servet misali,
Hangi yel götürdü, ne oldu sana?

Dünya ikimizindi şimdi ellerin,
Kemiği yok ki susmaz o dillerin.
Ellerim buz tuttu nerede ellerin,
Hangi çöl görürdü, ne oldu sana?

Mehtap yok şimdi güneş karardı,
Sana mesken oldu dağların ardı,
Göz yaşı sel oldu da göllere vardı,
Hangi göl götürdü, ne oldu sana?

Hasan ÖZÜNAL
Karaman

Hasan Özunal

Başına Taç mı Ettin

Başına taç mı ettin

Başına taç mı ettin maddiyatı,
Sözünde bıraktın maneviyatı.
Göstermelik mi aldığın her nefes,
Bir anlık heves mi sandın hayatı?

KARAMAN - 2024

Hasan Özunal

Başkaldırı

Altmış altı yıldır
Misafirinim hayat apartmanı;
Sağdaki komşum doğumevi,
Soldaki mezarlık...
Temelinde bir damla su,
Çatıda bir avuç toprak...
Milyarlarca kiracın arasında
Sararmış bir yaprak...

Bir dane hasat etmek gönlümün tutkusu
İklimin çetin
Mevsimin kurak...

Kölesidir misafir ev sahibinin derler ya
Köle ettin kendine bu fakiri...
Başkaldırıyorum artık sana:
Var gücümle haykırarak...

Güçlüyüm;
Duam başımda taç
Şükrüm boynumda nazarlık...
Bu hayata pes dedirtmeden,
Bekleme boşuna beni mezarlık.

KARAMAN – Kasım 2020

Hasan Özunal

Batılın Enikleri Tükenmez

Batılın Enikleri Tükenmez

Yok olmaz onlar, geçen zamanda,
Türlü kılıkta her cinste, her kanda,
Havada karada, denizde her mekânda,
Kâbil olur başlar insanlık tarihinde...

Duru gölde çimer balıkları karıştırır,
Ormanlarda kökü daldan ayrıştırır,
Bayram günü insanları savaştırır,
İngiliz, arap şeyhi olur hecinlerinde.

Şerden nemalanır, çirkeftir gıdaları,
Soyu tükenmez, Ebu Cehildir ataları.
Boynunda aslıdır, münafıklık yaftaları,
Amerika'ya başkan seçilir seçimlerde.

İseviye gaz verir oynatırlar çan sesinde,
Museviye silah verir insanların ensesinde,
Müslümanı harcar fani dünya hevesinde,
Küresel güç olurlar ekonomilerinde.

Medeniyet gömleği giyer, altı haçlıdır,
Vitrini pırıltılı huyu mülayim, dili tatlıdır,
Üstü güllerle dolu, altında felaket saklıdır,
Her toplumdan satılmışlar vardır içlerinde.

Hiç Tükenmez soyları tarih boyunca,
Taze kan aramaya başlarlar doyunca,
İnsanoğlu yok etmeye baş koyunca,
Yeni Dünya düzeni planlarlar inlerinde.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2017

Hasan Özunal

Bayrağım Kurban Olduğum.

Hilalinde asalet var, yıldıızında şan,
Rengin, şehidime en güzel nişan.
Sana gz dikenler, oldu perişan,
Rengine ay/yıldıızına Kurban olduğum...

Dalgalandıķça, gökte tarih okunur,
Al renginin işığı, ruha dokunur.
Güneşten daha parlaktır, verdiğin nr
Rengine, ay/yıldıızına, Kurban olduğum...

Gönderin, Mehmed'in elik koludur,
Glgende yürünen yol, birlik yoludur.
Sayende, Vatanım huzur doludur,
Rengine, ay/yıldıızına, Kurban olduğum...

şanın şerefine var, kainatta söylenir,
Trkn gücü, senin ile bir bilinir.
Kötülük, kem gözle bakmaktan çekinir,
Rengine, ay/yıldıızına, Kurban olduğum...

Sonsuzluk bile, seni basacaktır bağrına,
Gururla dalgalan, umutlarla bak yarına.
Yan bakanı, yollarız cehennemine narına,
Rengine, ay/yıldıızına, Kurban olduğum...

Bebeğin beşiğinde, şehidin taşındasın,
Bizi biz yapan, değerlerin en başındasın.
Tarih sensin, sen dünyanın yaşındasın,
Millet var olduķça varsın, Kurban olduğum...

Karaman – 2020 Ocak

Hasan znal

Bayramlar

Günlerden bir günün adı Bayram olsa da,
Anlamı olmazsa o sıradan gün bayram mı olur.
Adı bayram olan o günü gelin Bayram edelim,
Bir anlam yüklersek, o gün gerçekten Bayram olur.

Bir şart aranmadan gezilmeli küçük büyük,
Bu ziyaretler onlara Bayram'dır, sana yüklemes hiçbir yük.
İlk adımı sen at, varsa hele arada küslük,
Bir anlam yüklersek, o gün gerçekten Bayram olur.

Bir sabiyi sevindirmek, bir yetimi güldürmek,
Hele ki bunu, seni seviyorum diyerek süslemek,
Gönüllere sevinç eker, bu uğurda her bir emek,
Bir anlam yüklersek, o gün gerçekten Bayram olur.

Kul ile kul arasında hediyeleşmek güzeldir,
Yaratan'dan hediye olan Bayramlar çok özeldir.
Bayram günü bir kulu sevindirmek ibadete bedeldir,
Bir anlam yüklersek o gün gerçekten Bayram olur.

Diriyi unutmak hiç olur mu, ölüyü hatırlayıp da,
Güzellik bulunur mu, sırtüstüne yatıp da,
Her güzelliğe, bin bir mutluluğu katıp da,
Bir anlam yüklersek, o gün gerçekten Bayram olur.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2017

Hasan Özunal

Bebek Kadir Teoman ıma

Gözümüz yollarda kaldı ey canlı melek,
Aylar geçti telaşlı ve heyecanlı bekleyerek.
Dünyamıza anlam kattın, ömrümüze neşe,
Hoş geldin hayatımıza güzeller güzeli bebek.

Hasan Özunal

Bedeli İse Sevgin, Bu Sevgimin

Bedeli İse Sevgin, Bu Sevgimin

Bedeli ise sevgin, bu sevgimin,
İstemem o sevgiyi, sende kalsın...
Sen bedelsin aıtışına kalbimin,
Sen tüm varlığım, başıma bir taçsın.

Yanımda, yakınımda olmasan da,
Gelmesen, aramasan, sormasan da,
Uçan kuştan bir selam salmasan da,
Sen tüm varlığım, başıma bir taçsın.

KARAMAN - 2022

Hasan Özunal

Bekleme Benden

Bekleme Benden Birkaç Kelime

Bekleme benden birkaç kelime,
Kelimedenden de güçlü söyleyiş vardır...
Gözlerime bak ya da şu garip halime,
Söz ile söylenmeyen duygular vardır...

Hasan Özunal

Beklemeni Bekliyorum

Beklemeni bekliyorum
Saçında bir papatya
Ya da bir karanfil
Bir gülücük dudağında
Gözlerinde bir pırıltı
Bir kapı aralığında
Beklemeni bekliyorum.

Gidiyorum uzunca bir hasret yoluna
Zaman niyetine sabrı tak sol koluna
Gözlerin yollarda
Bir hüzzam şarkıyı buse edip dudaklarında
Beklemeni bekliyorum.

Çöl ortasında bir vaha serinliğinde
Ya da zemheride bir tatlı sıcaklık
Fırından çıkan bir somun tazeliğinde
Bir meltemin tatlı sessizliğinde.

Her gün pişirilen
Ama bir türlü yenmeyen yemeklerle
Yıkayıp ütülenip de giyilmeyen giysilerle
Cama dayanıp iç geçiren fesleğenlerle
Verimli bir ovanın enginliğinde
Beklemeni bekliyorum

Gidenin dönmesi yazgıya bağlı
Dile gelmeyen gizli bir tevekkülle
Geçmiş yad edip geleceği kuran düşüncelerle
En güzeli de duaya açılmış ellerle
Gemileri bekleyen bir liman seferberliğinde
Dün gitmiş de bu gün gelecek gibi
Dilinde adımdan oluşan hecelerle
Beklemeni bekliyorum

Gidiyorum;
Dönüşümde
Sorulması gereken sorulara
Önceden
Kendinin vereceğin cevaplarla
Beni bekelemeni bekliyorum.

Yine de gelemesem,
Her an,
Gelecekmişim gibi
Beni belemeni bekliyorum...

Hasan Özunal

Bekleneni Vermedi Bu Bahar

Bekleneni Vermedi Bu Bahar,

Bekleneni vermedi bu bahar,
Beden bir külçe, akılsa buhar.
Dağlanan kalbimden ses yok.
Üç beş nefes olsa nereye kadar?

Ömür gün görmedi, sonsuz bir gece,
Sevgi yumak yumak, kara bilmece.
Gizli sevgi ile biter işkence,
Bilmeden ömrüne bir ömür katar.

Bahardan beklenen belki yazdadır,
Hazanı yaşayan, eski sazdadır.
Gizemli, sırlı, farklı bir tarzdadır,
Fark edilse, dertleri bir pula satar.

Hasan Özunal

Beklerim

Beklerim

Sıkıştım hüznümle dertler arasına,
Gark oldu bu gönlüm hicran yarasına,
Büründüm matem zifir karasına,
Beklerim bin ümit tan ağarsın diye.

Bu devran bir gün gelip bitecek sandım,
Gördüğüm bir seraba nasıl da kandım,
Bir tek kıvılcım ile kav gibi yandım,
Beklerim bir yağmur olup yağsın diye.

Karaman – 2018 Nisan

Hasan Özunal

Ben En Çok Da Seni Severim

Güneşi severim,
Doğuşu bir güzel, batışı bir güzel,
Tenimde hissetmeyi hele bir bahar günü.
Kar lapa lapa yağarken
Sağanak halinde yapan yağmuru.
Güzeldir yaz günü ve kış günü.

Ama ben en çok da seni severim.

Gülen yüzleri severim çokça
Mutlu ve gülen yüzleri.
Masum çocuk gülüşlerini de çok severim
Neşeyi, sevinci ve mutluluğu da.

Ama ben en çok da seni severim

Doğruluğu, dürüstlüğü ve akli çok severim
Kabiliyeti de...
Beceriye severim bir de.

Ama ben en çok da seni severim...

Çiçeklerden gülü, meyvelerden elmayı,
Efkârımda, cıgaramdan derin bir nefes almayı,
Bir lokmayı bir dostla paylaşmayı,
Zaman zaman sorumsuzca yaşamayı,
Bazı anlarda gerçeklerden kaçmayı,
Hayal denizine yelken açmayı,
Ya da gökyüzüne dalıp bir kuş olup uçmayı,
Bulutları, mavi göklerde kar beyaz bulutları
Rüzgârı, denizde dalgaları çok severim.

Ama ben en çok da seni severim...

İnsanı severim,
Yaratılmış her canlıyı,
Hatta cansız tüm varlıkları
Ama ben en çok da seni severim.

Tüm bunlar olmasa da olur,
Sen olursan tüm bunlar olur,
Sen tüm bunlarda varsın,
Ve tüm bunlar seninle bir anlam bulur...

Hasan Özunal

Ben Gidersem Siz İşinize Bakın

Ben Gidersem Siz İşinize Bakın

Ben gidersem siz işinize bakın.
Kafa yormayın cenaze aşına, mezar taşına.
Aş vermediler diyenin, taşı kötü diyenin,
Bakmayın ekşiyen suratına, eğilen kaşına...

Can veren için yaşadım ben, onlar için değil,
Karışmadım işlerine, ekmeğine, aşına
Karıştırmadım da gönlümün, bu dünyaya bakışına
Siz de işinize bakın...

Ben gidersem siz rahat olun;
Hesap benim şahsi hesabım, siz karışmayın.
Yaptığım güzellikleri anlatmaya çalışmayın,
Varsa da yanlış gelen size karıştırmayın...
Adıma bedel ödeme saçmalığını hele
Hiç bulaştırmayın,
Ben gidersem siz işinize bakın...

Ben gidersem siz üzülmeysin;
Kızmam da üzülürüm, olursa arkamdan ağlayan,
Gözyaşları olmuştur hep şu ciğerimi dağlayan.
Hayat bir kaya, zaman kezzaptan bir çağlayan,
Biten nefestir, zaman değil hayata bağlayan.
O gidiş ki; Sevgiliye ulaşmamı sağlayan.
Ben gidersem siz rahat olun...

Bayram etmesin sakın münafık bölükleri,
Soyu tükenmedi daha onlara engel olacakların.
Onların sayısından bin kat fazla sayıları,
Onların canlarına okuyacakların.

Ben gidersem siz üzülmeysin;
İşinize gücünüze bakın,
Siz rahat olun...
Bir halt yediysem, benim boynuma...
Nazım da, niyazım da, tövbem de Yaradanıma,
Belki faydası bile olmayacak,
Okuduğunuz Yasinin, Fatihanın...

Ben gidersem
Benim yok olduğumu sanmayın...

Karaman – 2019 Aralık

Hasan Özunal

Ben Kimseyi Sevemem Artık

Ben Kimseyi Sevemem Artık

Ben kimseyi sevemem artık
Sana verdim tüm sevgimi
Kalmadı bitti
Dünyaya bir daha gelemem artık
Sana verdim bu ömrü
Kalmadı bitti

Şevgin son bulmaz can ile bile
Ömrüm son bulur
Sen olmazsan
İşte o an ömrüm bitti

Hasan Özunal

Ben Mecnun Olsam da

Ben Mecnun olsam da
Kıyamam Sen Leyla olup yanma
Ferhat olup dağları delsem de
Gönlüne sor yine de gördüğüne inanma

Çok güzel bir duygudur sevmek elbet
Mutluluğunu yaşa sana olan sevgimin
Sevginden emin olsa da bu gönül
Seni sevmek tek mutluluğu şu biçare ömrümün

Hasan Özunal

Ben Nasıl Yaşıyorum?

En sevdiğim şarkılar hikâye gibi
Çıgaramın bile tadı yok,
Çay soğuyor bardakta, unutuyorum
Bir hal var bende bu akşam.

Bu halin adı yok
Zemheri ayazında
Kara sevdaya mı tutuluyorum

Yazmaya hiç niyeti yok kalemin
Yazıyı kabul etmiyor kâğıt
Duygular toz duman
Fikirler bir başka âlemin.

Aklım bana yetmiyor
Gülmeyi bile unuttum
Havadan zehir soluyorum.

Birkaç hece eksildi ya dünyamdan
Bu nefes ondan daralmakta,
Bu yürek ayrı atıyor bedenden
Saatin tiktakları canımı almakta
Sanki
Benim olmayan bir canı taşıyorum

İstemem; kitaplar, sayfalar
İstemem; cümleler, kelimeler
Birkaç hece olmadan,
Ben nasıl yaşıyorum?

Hasan Özunal

Ben Sende Yaşadım Gülüm

Sıcağı ve soğuğu,
Varlığı ve yokluğu,
Açlığı ve tokluğu,
Ben sende yaşadım Gülüm.

Hasret ne ayrılık ne,
Vuslat ne dargınlık ne,
Sevinç ne kırgınlık ne,
Ben sende yaşadım Gülüm.

Sende vardı dört mevsim,
Yaşamak şevkim, hevesim,
Gözümde ışık, ciğerimde nefesim,
Ben sende yaşadım Gülüm.

Acıların bal gibiydi,
Gitmelerin kal gibiydi,
Her bir halin hal gibiydi,
Ben sende yaşadım Gülüm.

Elim kolum kalkmaz sensiz,
Takvimim yok saat düzensiz,
Aklım zayı, fikrim özensiz,
Ben sende yaşadım Gülüm.

Ne köprü kaldı ne de bir yol,
Gelme artık yeter ki sağ ol,
Sevgimi duy mutluluk dol,
Ben sende yaşadım Gülüm.

(Karaman – 2000)

Hasan Özunal

Ben sustum Seni Andı Şarkılar

Ben Sustum Seni Andı Şarkılar

Ben sustum da seni andı şarkılar,
Bitse de şarkılar kesilmedi yankılar.
Mehtap gözlerinde eridi yakamozlar,
Hislerim, gönül dağında artık yılmıklar.

Duygu bulutları taşıyamaz bu yükü,
Her damla göz yaşı bir külçe çünkü,
Unutuldu mutluluk adındaki o ülkü,
Hislerim, gönül dağında artık yılmıklar,

Hasan ÖZÜNAL
KARAMAN

Hasan Özunal

Bendeki Ben

Alın Şu bendeki beni benden,
Ben, bendeki benle kavgalıyım.
Bu ben, sanki başka bir beden,
Ben, bendeki benle kavgalıyım.

Hiç yanlış tartmaz terazisi,
Hiç hatalı ölçmez endazesi,
Tersine uçmaz pervanesi,
Ben bendeki benle kavgalıyım.

Hazineye giden yoldan Őaşıır,
Her damlada bardak taşırır,
Düz dururken dağlardan aşırır,
Ben bendeki benle kavgalıyım.

Gönlüme hep gem vurur durur,
Mihengi ve hesabı hep gurur.
Her yanlış kafama vurur da vurur,
Ben bendeki benle kavgalıyım.

Masama da karışır, kasama da,
Kurallarına da karışır yasama da.
Set çeker gönlümce yaşama da,
Ben bendeki benle kavgalıyım.

Üstüme üstelik bir de ukalalık eder,
Seni yaşatan bir tek benim der.
Sırtıma kambur etti bu beni kader,
Ben bendeki benle kavgalıyım.

Bendeki benle kavgalı olsam da,
Sık sık ellerim böğrümde kalsam da,
Bir ileri bir geri, zorla yol alsam da,
Gizli bir aşkla seviyorum bu BENEĞKİ BENİ...

Hasan ÖZÜNAL
KARAMAN – Şubat 2025

Hasan Özunal

Beni de Bekle

Başını alıp da bir seher vakti,
Dağlara kaçmak istersen, beni de bekle.
Unutup senedi, çeki, kartları ve nakti
Felekten bir gün çalmak istersen, beni de bekle...

Fırlatıp atıp derdi, tasayı, gamı,
Ekonomi, siyaset ve her tür eyyamı,
Duyulan fitneyi, dedikodu kelamı,
Kendinle baş başa kalmak istersen, beni de bekle...

Ömürler geçiyor güne gün eklerken,
Bugün, dün olmayanı beklerken,
Huzuru arıyorsan doğayı izlerken,
Yaratana yakın olmak istersen, beni de bekle...

Kaf dağına* gideriz misafir sever,
Yücedir zirvesi, bulutlara değer,
Bir günü ömürden yaşanmış sayacaksan eğer,
Doluyum, taşmadan bu sabrım, beni de bekle...

Derdi üreten de, var eden de yine bizleriz,
Kral olmayı hayal eden birer garip neferleriz,
Dağların yüceliğinde belki sıfatımızı hissederiz,
Habbede bir zerre olmak istersen, beni de bekle...

Karaman - 2016

*Kaf Dağı: Karadağ (Karaman)

Hasan Özunal

Benimsin

Gözümde ışık,
Dilimde sessin.
Yediğim lokma,
Aldığım nefessin.

Günüme ışık,
Geceme mehtap,
Saatte zaman,
Takvimde senemsin.

Baharda çiçek,
Yazımda soğuk bir yudum su,
Güzümde hasat,
Kışımda sıcak bir güneşsin.

Bahtıma talih,
Gönlüme sultan,
Kalbime yoldaş,
Ömrüme bir eşsin.

Ömrüm,
Hayatım,
Bedende canım,
Damarda kanımsın.

Yoldaşım,
Arkadaşım,
Dostum,
Kadınım,
Karımsın...

Hasan Özunal

Benimsin Ve Hasretimsin

Denizin tuzu kadar
Pınarın gözü kadar
Hamurun özü kadar
Bendesin...

Baharda güneş gibi
Oruçluya aş gibi
Mecnuna bir eş gibi
Benimsin...

Gündüzler gece olsa
Hayat bilmece olsa
Sevmek işkence olsa
Sevgimsin...

Aramız derya oldu
Kavuşmak rüya oldu
Sensizlik kaya oldu
Hasretimsin...

Senden uzak olsam da
Hasret denizinde boğulsam da
Hayaline sarılsam da
Sevgilimsin...

Hasan Özunal

Beste Hasreti

Eski zamanlardan bir terennümün içinde
Öylesine akıcı öylesine coşku dolu.
Sipahilerin nal sesi gibi tempolu
Gürzün kalkanda bıraktığı sesleri ritim tutarak
Ok ısıklarından yapılmış bir bestesi olan
Bir çağı özlemede nesil.
Değişse de aletler araç ve gereçler
Kullanarak onları
Eski zamanların bestelerini yapmak hayalinde.
Ne var ki ortada ne mektep
Ne de medrese var.
Müderris desen cüppe ve kaftandan mürekkep.
Öğretici yok, öğrenen aç
Öğretenin öğretisi hava-cıva
Bilgiler olmuyor hiç bir derde ilaç.
Varı harcamaktan boşaldı hazineler
Varı harcayanlar yerine koymak için çırpınırken
Hazinedarlar boşalan hazineden bihaberler.
Nefsi hava doyurmak gaye oldu
Vatan ve bayrak sevgisi yerine
Gönüllere çer çöp ve saman doldu.
Dal gibi gençler hedef diye uçuruma koşturulmakta
Uçan her gencin ardından bir de alkış tutulmakta.

2004

Hasan Özunal

Beyaz Gül Taşıyordu Kırlangıçlar

Beyaz Gül Taşıyordu Kırlangıçlar

Beyaz gül taşıyordu kırlangıçlar,
Zeytin dalı ebabillerin ağızlarında.
Bülbül arıyor yeni başlangıçlar,
Kışa hazır serçe, güz ayazlarında...

Bulatlardan selam var, umut dolu,
Kış gelmeden beklenir bahar yolu.
Nehir kederli, kurumuş birkaç kolu,
Tabiat güzelliği artık kar beyazlarında.

İnsan hep aynı insan, Âdem'den beri,
Yapıyor yapacağını durmuyor geri.
Nefsi için unutup Allah'ı Peygamberi,
Bir de merhamet diler niyazlarında.

Savaş sebebi, güya barış içindir hep,
Hır çıkarmak için, her şey bir sebep.
Yaşasa gıpta ederdi ona Ebu-leheb,
Bomba, ateş, kurşun dolu sazlarında.

Gül taşıyan kırlangıçlar bile çaresiz,
Bülbül, yaşamak için bile isteksiz.
Tabiat insana bende, insan habersiz,
Ebabiller yanlışı duyuran avazlarında.

Bulutlar kirleniyor barut dumanları ile
Baharlar yitiyor katillerin fermanları ile
Çözüm aranmıyor Allah'ın dermanları ile
Tuzaklar kurulur oldu barış pervazlarında.

KARAMAN – 2023 Ekim

Hasan Özunal

Bırakma aresiz

Bir kar tanesi gibi temiz,
İndin ya dünyama sessiz,
Aylardan yaz, ne olur dikkat et;
Erime ne olur, bırakma çaresiz...

Hasan Özunal

Bilinmez Bir Pınardan Aktı

Bilinmez Bir Pınardan Aktı

Bilinmez bir pınardan aktı,
Kırık bir testiye doldu zaman.
Yaklaştı artık gitme zamanı...
Göçmen kuşlar gibi kanat açıp,
Baki kalmak üzere yeni bir dünyayı,
Bilinmez bir gizemi keşfetme zamanı.

Çantamda azık bir tutam iyilik,
Şirtımda kefen olursa imanım,
Lehime şahitlik ederse
Kırık testide kalan zamanım,
Ak olursa yeni alemde bu biçare alnım,
İşte o zaman
Mutluluğumu bir kenardan seyretme zamanı...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2021

Hasan Özunal

Bilinmez Soru

Bir gülücüğün yaşı kaçtır
Ya da bir gözyaşının...
Yıllar ağaran saçlarda mı,
Yüreklerde mi saklıdır.
Ya sevda?
Alında mı yazılı,
Yoksa gönülde mi kazılıdır...

Bir şarkıda bir nota mıdır mutluluk
Barış neden çağlar boyu yasaklı,
Hoşgörü yerin dibinde saklıdır.
Hırs bir tümör gibi büyüdükçe,
Nefret dağlar gibi olurken,
Böyle öfke dolu bir yaşam neyin aklındır

Karaman - 2015 Ekim

Hasan Özunal

Bilirim Geleceksin Ansızın

Bilirim Geleceksin Ansızın

Bilirim geleceksin ansızın,
Üzülmem bu hayatın bittiğine.
Belki de az sevinmek isterim
Sevgiliye kavuşacağım diye.
Korkmuyorum senden ecel...

Ama gözü açık ve buruk giderim,
Aylardan bahar ayı ise,
Zor gelir bulutlardan,
Çiçeklerden ve yeşil tabiattan ayrılmak.

Zor gelir hakkı olandan
Helallik alamamak.

Zordur, bilirim sevdiğini uğurlamak
Varsa sevenim,
Onları yıkılmış bırakmak, zor gelir.

Zor gelir düzelmemiş yanlışlar kalırsa,
Savaşların, cehaletin ağlattığı bebelerle,
Açlıktan ölen bebelerle,
Baki Aleme aynı yolda yürümek
Zor gelir.

Kör karanlığa yaktığımız ışığa rağmen,
Cehaleti yok edememek,
Şöyle candan yürekten,
"Oh be dünya ne güzelsin"
Diyemeden gitmek zor gelir.

Zor gelir, insanlığa nifak sokanların
İnlerini cibilliyetlerini bilip
Onların suratına tükürmeden gitmek.

Sağımda solumda olup da,
İnsanlık adına nasip almamışlara,
Son bir insanlık dersi verememek,
Sevgi tohumları ile meyveye dönen
Ağaçların meyvesini derememek,
Yaralı yüreklere bir merhem sürememek,
Bayrak, vatan ve İslam uğruna
Can verip,
Şehadete erememek
Zor gelir.

Zor gelir vesselam...
Yaratana kavuşmak için
Şevkle giderken,
Yaratılış gayesini
Tam olarak yerine getirememek

Zor gelir...

En zoru da
Bu hesabı verememek.

Kolaylaştır
Ya Rab...
Hesap günü
Yaratılış gayesine uygun
Yüzümü güldürecek
Hayırlı işler nasip et...

Hasan ÖZÜNAL
KARAMAN - ŞUBAT 2019

Hasan Özunal

Bilmek

Bildiklerimizi bir bilseydiniz,
Kabrinizi kazar da girerdiniz.
Siz her şeyi biliyorsunuz ya
Ondan bütün bu geçtikleriniz.

Hasan Özunal
Karaman - 2019

Hasan Özunal

Bilmiyorum

Yangın söndü, duman kaldı başımda,
Keramet ne takvimde, ne de yaşımda,
Bir meçhul yol duruyor şimdi karsımda,
Yürüsem mi koşsam mı şimdi, bilmiyorum...

Akıl dünya ile doldu taşacak,
Gönül fırsat bulsa, yâre koşacak,
Bin bir engel var önümde aşacak,
Atlasam mı uçsam mı şimdi, bilmiyorum...

Ruh baki, beden kemiyet,
Kul fani, Yaratanda hakimiyet
Dünya şaşkınlardan kurulu bir garip cemiyet,
Katılsam mı kaçsam mı şimdi, bilmiyorum...

Nefis bir canavar, nefes bedava, can bedava,
Dün muhasebesiz, yarın kupkuru bir dava,
Verdiğim son nefeste tükeniverince hava
Doğacak mıyım, ölecek miyim ben hiç bilmiyorum...

Karaman - 2015

Hasan Özunal

Bin Yıl da Yaşasa Sevgin

Bin Yıl Da Yaşasa Sevgin

Bin yıl da yaşasa sevgin kalbimde,
Binlere katlarım ben o sevgini.
Hatıralar kalsa da hayalimde,
Bulamam, arasam senin dengini.

Seninle geçen bir gün, bir ömürdür,
Tuttuğun altın, bastığın yer güldür.
Bir geceyi bin et de beni güldür,
Boya dünyamı, ver gözlerinin rengini...

Hasan Özunal

Bin Yıl Geçti Aradan

Bin Yıl Geçti

Bin yıl geçti aradan
Unutmak için bin bir çaba
Kurtulmuşken devasız bir yaradan
Şimdi karşımdasın ve
İlk sözün
Umarsız bir merhaba

Ne bir tahammülüm var artık
Devasız bir yaraya
Ne bir takatim var
Unutmak için bir çabaya
Bir hiç için
Bin yıllık hiçlik girdi ise araya
Gerek yok şimdi artık
Bu kuru Merhabaya

Hasan ÖZÜNAL
KARAMAN - 2021

Hasan Özunal

Bir An Oldu ki

Bir An Oldu ki

Bir an oldu ki ömre bedeldi,
O an bir ömrü bahar eyledi.
Bir mehtap zindanı deldi,
O an bir ömrü bahar eyledi.

Bir ömür beklenen sığdı bir ana,
O an bir yana bunca ömür bir yana.
Hayat verdi son nefesindeki cana,
O an bir ömrü bahar eyledi.

Hasan Özünal

Bir Anda Gülistan

Bir anda Gülistan ya da Bağ-ı

Bir anda Gülistan ya da Bağ-ı İrem oldu,
Dostların selamı var şimdi odamda.
Gönüle dostların güzel dilekleri doldu
Gam, kasavet, keder mi kalır ki adamda...

Dünya cenneti bir gönüle girmekmiş
İnsanlık, gönlünde bir dosta yer vermekmiş
Sevilmek ise o kutsi menzile ermekmiş
Hey vefalı dostlar iyi ki varsınız dünyamda...

Karaman - 2020 Haziran

Hasan Özunal

Bir Avuç Çapulu Dkt Kanımızı

Bir avuç apulu döktü kanımızı, yaktı canımızı
Kar ağırttı dağları, Mehmetçik de alınımızı
Ey Şehit torunu Őehitler, rahat uyuyun artık
KardeŐleriniz alıyor bir bir intikamınızı.

Hasan Özünal

Bir Bahar Sabahı Bir Ses Eyle

Bir Bahar Sabahı Bir Ses Eyle

Bir bahar sabahı bir ses eyle de,
Şafağı bekleyen kuşlar uyansın.
Eğil kulağıma bir şey söyle de,
İçimde geleceğe bir ışık yansın...

Konuştukça bülbüller şakısın içli sesinle,
Meltemler essin hayatıma gül nefesinle,
Yılların hasretini yıkan tüm hevesinle,
Yanmış gönül sevgi yağmurunda ıslansın.

Bir beyaz bulut gibi giy nurdan duvağı,
Çöz şu düğüm olmuş hasret yumağı,
Gelsin artık şu beklenen vuslat durağı,
Gönlüm yaşadığına artık inansın...

Hasan Özunal

Bir Bilebilsek

Bir görebilsek güzeli
Bir eşek sıpasının gözünde
Ya da bir
Kirpi yavrusunun dikenleri altında
Gözü yumuk bir köpek eniğinde
Bir görebilsek
Hepsi dünya güzelliğinde

Bir anlayabilsek
Karıncanın telaşını
Arıların uçuşmasını
Kırlangıcın kanat çırpmasını
Bir anlayabilsek
Başaracağız yaşamasını

Bir sevebilsek
Yunus Emre sevgisiyle
Mevlana hoşgörüsüyle
Hacı Bektaş felsefesi
Edebali tavsiyesiyle
Genişleyecek gönüller
Daha yaşanılır olacak dünya

Bir bilebilsek
Er geç ecele teslim olacağımızı
Huzura duracağımızı
Amalimizle baş başa kalacağımızı
Neyden mükâfat
Neyden ceza alabileceğimizi
Kimsenin insanlığından
Şikâyetçi olmayacağız...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2015

Hasan Özunal

Bir Bilinmez Olan

Bir bilinmez olan
Mahpusluğu da yaşadık sonunda
Hem de hücrede tek başına
Her zaman koruyucu ve sığınak olan
O duvarlar
Güzel ve yararlı değil,
Düşmanmış, çirkinmiş bazen.

Beden mahpusluğu zor da
Daha zor olanı
Gönül mahpusluğu...

Kapısı içerden kilitli
Gönlün içinde
Hasret, özlem, aydınlıklar
Dertler, tasalar, ayrılıklar
Sevdalar, gurbet ve aymazlıklar...

En acısı da
Yaşanılacak artık yıllar
Kıran kırana kavgalı
Ve
Hepsi müebbet mahkumlar...

O geniş gönlümün
Engin hoşgörüsü ile
Koşulsuz genel af beklentisi
Şönsüz ve sınırsız
Özgürlük beklentisi var...

Gönlümün kapı kilidini aç,
Gönlüme af kabiliyeti ver,
Gönlümün yanlışlarını af et
Yarattığı kulluna
Gönül denilen sarayı da veren
Yüce RABBİM...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman OCAK 2022

Hasan Özunal

Bir Bir Kararıyor Kandiller - Karaman

Bir bir kararıyor kandiller
Daha da kararıyor meydanları Karamanın
Her giden gül yüzlü ile
Daha da küçülüyor gülistanı Karamanın

Altı üstünden de aydınlık olacak bu gidişle
Yeryüzüne vursa ışıkları yeraltının
Hatıralarından bir ışık şelalesi oluşup
Yolunu aydınlatsa Karamanın...

25 Ağustos 2014

Hasan Özunal

Bir Bulut Ol da Gel Gayrı

Bir Bulut Ol da Gel Gayrı

Dağlar yol vermiyor diyorsun
Bir bulut ol da gel gayrı.
Sensiz çöl bu gönül biliyorsun,
Bir bulut ol da gel gayrı.

Gurbetin deresi zehir akıyor,
Susuz güller göğe bakıyor,
Cehennem sığağı beni yakıyor,
Bir bulut ol da gel gayrı.

Elim yetmez yolun pek ırak,
Yıllardır mevsimler kurak,
Her türlü kaygıyı bir yana bırak,
Bir bulut ol da gel gayrı.

Seni sorar yuvadaki yavru kuş,
Yazlar buz kesti yakıyor artık kış,
Sensizlik alnımda kara bir nakış,
Bir bulut ol da gel gayrı.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman Eylül - 2022

Hasan Özunal

Bir Dalda Üç Gül

Bir Dalda Üç Gül

Üç candılar.
Çandan da yakın
Üçü bir ayardılar,
Aynı huydan,
Aynı sıcakkandandılar.

Güler, Meliha, Alev,
Tek görmek mucize idi
Küs görmek ise kıyamet...
Üçü bir araya gelince
Olurlardı kocaman bir dev...

Harçları sevgi,
Tuğlaları bilgi,
Sivaları edep,
Pencereleri tül perdeli,
Çatıları saygı kaplı idi.
Birazcık da
Cadalozdular belki...

Biz üçünü hep bir bildik.
Üçünü de üç kardeş gibi sevdik.
Bir birinden ayrı düşünmedik.
Ama Mevla aldı Meliha'dan
Verdiği emaneti geriye.

Bıraktı bize iki emanet güzellik.

Fani varlığını uğurlasak da
Boynu bükük, öksüz kalsak da
Biliyoruz ki o hep aramızda
Bizimle...
Sevgi, saygı ve hoşgörü ile yaşadı,
Biz yaşadıkça da
Gönlümüzde yaşayacak...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman – 13.12.2020

Hasan Özunal

Bir Daldan Bir Fidan

Bir daldan bir orman olur, bir fidan dik orman olsun
Dalları göğe çıkıp dua etsin, geçmişin ruhu şad olsun
Kuraklığın, yokluğun, darlığın çaresi orman ve ağaçtır
Ciğerin oksijen, ambarın ürün, kasan para ile dolsun.

Hasan Özunal

Bir Damla Yaş

Sen yürü yolunda, beni düşünme
Geçtiğin yolların, gül dolsun taşsın.
Gözünde sevdanla bana görünme
Artık gözümde akan bir damla yaşsın.

Ardına bakma da için yanmasın
Gözlerin gözümde aşk var sanmasın.
Dilin şaşırıp da adım anmasın
Artık gözümde akan bir damla yaşsın.

Meraklanma, unutturum elbet zamanla
Geçirmem ömrümü ben ahu amanla
Düzelmez bu derdim hiçbir dermanla,
Artık gözümde akan bir damla yaşsın.

Artık bitti bu sevda, boş ne desek
Değişmez netice, biz ne söylesek
Bin yıl sabır ile yollar gözlesek,
Artık gözümde akan bir damla yaşsın.

Hasan Özunal

Bir Dostun Vedası - Durmuş Çetinkol

Bir Dostun Vedası

Kıracı gülistan eylermiş bir gül diken,
Karamanın şiir üstadıdır Güldiken,
Baki âleme uğurladık derin yas ile,
Gönlümüze şiir oldu Durmuş Güldiken...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman – 02.07.2024

Hasan Özunal

Bir Dostun Vedası Üzerine

Her giden canla,
Biraz daha azalıyor sanki tatlı canımız.
Gönül artık anla,
İhtiraslar bir yanımız, akıbet bir yanımız.

Sanki bir masal gibi,
Bir varmış, bir bakıyorsun yok olmuş dostlar.
Kim Dünyanın sahibi,
Kime kaldı hanlar, saraylar, makamlar ve postlar.

Ömür emanetse eğer,
Emanete ihanet etmeden nasıl kullanılmalı.
İnsan için en büyük değer,
Giderken güzel anılmak için, her şeye katlanmalı.

Bir hiçsin ey hayat,
Dün kahırdın, çileydin, bu gün aynı, yarın bilinmez
Sana biçersek bir fiyat,
Açtığın zararlar, seni feda etsek de yine de silinmez...

Hasan Özunal

Bir Dumansın Başımda

Bir Dumansın

Bir dumansın, başımdaki sisler içinde,
Bir duamsın, gönlümdeki huşlar içinde,
Bir dünyamsın, gerçekler ve sırlar içinde,
Bir davamsın, kavgamdaki suçlar içinde.

Gözlerimi yumsam, zamandan anlar içinde,
O bir an içinde, yanında olsam canlar içinde,
Gönül sarayıma gel, kalma köhne hanlar içinde,
Bir dünyamsın, gerçekler ve sırlar içinde...

Hasan Özunal

Bir Duygu Var İçimde

Bir Duygu Var İçimde

Bir duygu var içimde
Kalk gidelim diyor Kaf dağına
Anka'dan yel alıp
Vuralım dağlara dağlara...

Bir duygu var içimde
Sevda desem değil,
Elem desem değil,
Kahır, sitem hiç değil...
Durup durup kalk diyor,
Kalk gidelim, durma...
Gidelim bilinmez diyarlara,
Biri vardır oralarda...
Belki sen...
Ya başı darda,
Ya akli yarda,
Ya da yangınlarda yüreği...
Arayışta, umutta, beklemede
Biri vardır oralarda
Bir ara, bir sor...

Dünya dar gelir sana
Onu bir bulabilsen...
Kalk gidelim gönül Kaf dağına,
Kalk gidelim Anka'dan yel almaya...
Kalk gidelim gönül, bir başka beni bulmaya,
Kalk gidelim gönül bir başka benle
Yeni bir ben olmaya...

Hasan Özunal

Bir Elinde Kutsal Kitap

Bir elinde kutsal kitap
Bir elinde rakı şarap,
Kasılırken beli kırılacak
Maddiyat iyi ama maneviyat harap.

Toplayamaz biri birle
İşi olmaz güzel hisle,
İşi gücü kirle pisle
Döner durur kara girdap.

Kıldan tüyden medet umar
Hayatına oynar kumar,
Saat başı ister tımar
Gerçeği unutmuş
Yaşantısı bir serap.

Hasan Özunal

Bir Gonca İdin

Bir Gonca İdin

Bir gonca idin kararmaya yüz tutmuş,
Seni bir pembe güle çevirdi sevgimiz.
Seni de beni de sanki dünya unuttu,
Dünyaya bedeldi nağmemiz ahengimiz.

Hasan Özunal

Bir Gülücük Hediye Et

Bir Gülücük Hediye Et

Elinden geliyorsa,
Bir gülücük hediye et bir çocuğa.
Ya da bir dosta merhaba de,
Bir tanıdığa selam ver...

Hazine istemez bazen insanlar,
Gülen gözlerle görülmek ister.

Hırstan büzüşmüş dudaklarına,
Bir tebessüm çivile.
Kapat mantığının çirkin penceresini,
Öğret gözlerine,
Bakmasını sevgi ile.
Gör bak aydınlanıverecek iç dünyan,
Genişleyecek gönlün,
Bir de hele sevgi seline bir kapılsa.
Sevilerek alacaksın bunların semeresini...

Bedava bunlar;
Kapitalist mantıktan da uzak nasılsa...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman – 2018 Şubat

Hasan Özunal

Bir Gün Olacak Mutlaka

Bir gün olacak mutlaka
Er ya da geç
Nerede nasıl ve ne zaman
Bilmem...
Bir gün olacak mutlaka...

O gün
Nezaketen vefat etti,
Tibben eks oldu,
Şeriaten Hakk'a yürüdü,
Gönül diliyle kaybettik,
Edeben baki âleme gitti,
Ya da
Kabaca öldü,
Fütursuzca zamansız gitti falan demeyin
Bir gün olacak mutlaka...

Diyecekseniz
Yoruldu dinleniyor,
Geçici bir uykuya daldı deyiniz.

Bir gün olacak mutlaka
Bedenim toprağa dönse de
Ruhumu incitmeyiniz...

(Karaman 1999)

Hasan Özunal

Bir Güneş Doğsun da (o bile Yeter)

Bir Güneş Doğsun da

Bir güneş doğsun da nerden olursa,
Isıtsın gönlümü o bile yeter.
Gözlerim ufukta bir yön bulursa,
Gül eksin gönlüme, o bile yeter.

Zemheri kışında yandım, kavruldu,
Savaşığım her cephede vuruldum.
Talihin önünde naçar savruldu,
Tutacak dal olsa o bile yeter.

Gönül kapım açık içi boş kaldı,
Şu dünyam aydınlanmadı loş kaldı.
Benden artanlar ellere hoş kaldı,
Bir gün bayram olsa o bile yeter.

Giderim geldiğim gibi bilirim,
Bir kuş uçsa daldan ben irkilirim.
Bilsem sevdiğim kadar sevilirim,
Hoş bir selam olsa o bile yeter.

Alınca gel emrini elbet giderim,
Hoş bir seda kalsın benden isterim.
Kıldan değil haktan takdir beklerim,
İyi bir kabrim olsa o bile yeter.

Hasan Özunal

Bir Halım Olsa Benim

Bir halım olsa;
Binsem gönlümle,
Bir tur atsam semalarında İstanbul'un,
Bir evinin balkonunda şerbet içsem
Ya da bir fincan kahvesini Safranbolu'nun.
Bir eksen bin veren Anadolu'ya uçsam
Her dönümünden tarih devşirip,
Her karışına Yunus sevgisi eksem.
Akdeniz'den aldığım maviliği
Karadeniz'in azgın dalgalarına döksem.
İzmir'den sıcaklık yüklesem sırtıma,
Erzurum'da bir çay bardağında demlesem.
Pamuklarını alsam beyaz kalesinden Denizlinin
Adana fabrikalarında mintan edip giysem.

Bir halım olsa benim;
Binsem gönlümle...
Hamsi tavasını göklerinde yesem Trabzon'un.
Dört yöne dönsem yönümü, ellerim siper
Serhaddin izini arasam uçtan uca hudutlarda.
Lezzetin tarifini alsam
Aşçılarından güzel Bolunun.
Manisa bağlarından üzüm,
Aydın bahçelerinden yemiş devşirsem.
Muğla'da denizin dinginliğini,
Toroslarda dağların enginliğini yaşasam.
Urfa'da bir sıra gecesinde
Diyarbakır'da bir halayda safa katılsam.

Karaman'da bulgurun tadını,
Yunus Emre'nin sevgisine katık edip
Elma bahçelerinde elvan elvan rayiha dolsam,
Sonra Aktekkeden Mevlana gibi göç edip
Revan olsam yola
Konya'da izini bulsam âşıkların yolunun
Vecde ersem Mevlana ile bulutlarda.

Bir halım olsa benim;
Bursa ipeğinden
Binsem gönlümle...
Perilerini arasam bacalarında Nevşehir'in
Antalya sularında yıkansak beraber,
Isparta güllerinin suyu ile kokulansak imbiklerinden.
Sinan'ı yâd edip Edirne'de minare şerefelerinde
Macun serpsek Manisa kubbelerinden...
Kayseri'ye selam etsem Erciyes doruklarından
Ilgaz'dan bir yele kapılıp karar kılsak Ağrı'da

Bir halım olsa benim;
Bursa ipeğinden al renkli
Binsem gönlümle...
Sakarya'da bir destan okusam ezberden

Şehitlerimizin ruhunu
Fatiha ile selamlasam Çanakkale'de
Bir başka destanı yaşasam
Gözlerim kapalı ruhumun derinlerinde,
İnanan için mucize, inançsıza masal.
Gökte uçan, denizde coşan, karada kahraman
Askerlere saygı durup her kışlada,
Ecdadına yakışan haline hayran kalsam
Dostuna güven versinler,
Vermesinler düşmana aman.

Bir halım olsa benim
Bursa ipeğinden al ve ay yıldızlı
İbrişimden sırmalı saf altından yaldızlı
Binsem gönlümle...

Hakkâri'den Edirne'ye,
Mersin'den Giresun'a götürse beni
Gezsem yurdumu
Koklasam gülünü, çayır çimenini.

Bir halım olsa benim;
Bursa ipeğinden al ve ay yıldızlı
Binsem gönlümle...
Türkiye'min üstüne boylu boyunca örtsem
Altında serinlesem,
Tüm yurdumu karış karış gezip
Her karışta toprağını saygı ile öpsem.

Hasan Özunal

Bir İلمي Kamilin Lütfu İle

Bir İلمي Kamilin Lütfu İle

Bir ilmi kamilin lütfu ile, bir meclis cem oldu,
Üç latif kemalin ilmi ile, üç testi dem doldu.
Her fikir ufkumuz açtı bile, her merak son buldu,
Bugünü yaşamak bize, ol günde can sundu...

Hasan Özunal

Bir Kamili Tavla Yeter

Keller ve yağırlar
Bir şatafatlı çiftlikte
Bir birini ağırlar

Çok çok ağırlar,
En ağırları
Saman çöpünden
Biraz daha ağırlar.

Gözleri görmemiş
Kulakları duymamış
Bildikleri tek şeyi yapıp
Bangır bangır bağırlar.

Sesleri de bitmedi
Rahatsız da olmadılar
Kalp gözünden kör
Kalp kulağından sağırlar

Bin bir emek vermek
Üretip ürün dermek yerine
Bir kâmil tavlamayı yeğlerler
Aslında lafa bile gerek yok
Sadece bir hastire değerler...

Hasan Özunal

Bir Lezzet Var Bu Hayatta

Sevgin düşüyor üstüme
Kar taneleri gibi
Sarıyor
Dünyadan bunalmış bedenimi,
Simsıcak bir yorganın sardığı gibi.
Geceleyin ansızın uyanıverip de
Urperdiğim anlarda bile
Varlığını tüm hücrelerimde hissedip de
Dağ gibi, yüreğimde hissetmek var ya sevgini,
Volkan gibi parlaması yok mu zaman zaman...

Yaradanım;
Seni seviyorum...

Sevgin sıcak, sevgin serin
Yanan bağrıma bir serinlik
Sevgin engin, sevgin derin
Sevgin üç boyutta
Yedi katta...
Sevgin düşüveriyor gönlüme aklımdan
Diyorum ki bir lezzet var bu hayatta

Sen varsın her şeyimde
Yedi iklim,
Yedi katta.

Sana şükürler
Yaradanım;
Seni seviyorum...

Hasan Özunal

Bir Mehtap Aranmakta

Bir Mehtap Aranmakta

Kokusu karanfile karışır,
Dumanı pencerede buğu,
İçilmeyi bekler kahve,
Gözler, buğulu pencerede
İçecek misafiri...

Kapı zile sadık
Buton zile köle
Bir dokunan olsa
Hem de uzun uzun
Zilden önce
Dönecek kapının kilidi
Bir aydınlığı
Buyur edecek upuzun

Ayak yalınayak
İki çift terlik yan yana
Ayaklar da kıyamamış
Onları ayırmaya

Bir nefes daralmakta
Bir kalp
Kafesinde hızlanmakta
Bir güneş
Batmaya hazırlanmakta

Kahveye misafir
Butona dokunacak parmak
Terliklere sığacak bir ayak
Bir cana nefes
Kalbe ferahlık
Odaya aydınlık
Bir mehtap aranmakta

Karaman - 2020 Şubat

Hasan Özunal

Bir Nazar Eyledim Dünden Önceye

Bir Nazar Eyledim Dünden Önceye

Bir nazar eyledim gönlümde, dünden önceye,
Masal olmuş o günler, sığmış, sade iki heceye.
O günler sanki parlak bir güneş aydınlığı idi,
Bu günler yazık ki benziyor mehtapsız geceye.

Sokağı, yaşanan gizli bir mektep idi dünlerin,
Sıradan bir günü, bin güne bedeldi o günlerin.
Yokların arasından var olan, bir hazine idi,
Sofrası bereketli, lezzeti bir başkaydı öğünlerin.

Müziklerin her bir notası bir özgün beste,
Hayat telaşsız, çok sakin yaşanırdı aheste.
Akçe geçmezdi çokça, ihtiyaçlar üretilirdi bolca,
Sağlık, huzur ve mutluluk vardı her nefeste.

Saygının, sevginin adı yoktu ama kendisi vardı,
Bir evde kaynayan aş, her komşunun sofrasında vardı.
Bir kuş uçsa, bir damla su yere düşse sesi duyulur,
Giyimler edepli tertemiz, biçimli ve lavanta kokardı.

Sohbetler bir sırdı, görülmezdi kazara yapılan hatalar,
Bal döksen yalanırdı haneler, fırçalanırdı eşikteki tahtalar.
Sebzeler sepette, çamaşırlar bohçada, erzak torbada,
Her günü bir bayram olarak gelip geçerdi haftalar.

Öğretmen profesör, imamlar müftü, esnafı ahi,
Memuru başbakan, köylüsü efendi, aile pederşahi.
Polisi, bekçisi işsiz, sokağı caddesi kaldırımını tertemiz,
İlişkiler seviyeli idi, ticaret temiz, eleştirilerse mizahi.

Bayramlar bayramdı, düğünler adet ve töreye uygun,
Varsılı kanaatkar ve selekti, yoksulu edepli ve doygun.
Dert de tasa da, mutluluk ve sevinç te paylaşılırdı hemen,
Kilit yoktu kapılarda, ama görülmezdi hırsızlık ve soygun.

Namus bir bütündü, ahlakta tenzilat başlamamıştı daha,
Her boş alan bir spor tesisi, er arsa topçulara saha,
Çocuklar çocuk, gençler genç idi yaşardı kurallarınca,
O günleri görse şimdiki nesil, biçemez o günlere paha.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2021

Hasan Özunal

Bir Nevi Davetiyedir Dil

Bir Nevi Davetiyedir Dil

Bir nevi davetiyedir dil.
Dilden çıkan güzel söz,
Güzellik olarak geri döner.
Dilden çıkan çirkin söz,
Güzellikleri de yok eder.

Sözü bal eyleyip de söylemeli...

Dil bir davetiye sözler onun metni
Dilden çıkan söz güzel ise
Getirir güzellikleri.

Çirkin söz metni ile yollarsan davetiyeni
Davet eder çirkinlikleri...

Hasan Özunal

Bir Pusula Attık

Bir pusula attık sandığa geçende,
Seçilen de sular koyverdi seçen de.
Dün bir gülistan vadedilmişti amma,
Deve dikenini yetiştirdi hep bahçelerde.

Ehli elinde yönetmek bir sanattır
Bilen için uçacak bir çift kanattır
Sıfırla dolu karnenden sonra bile
Tekrar sınava girmek kuru inattır

Karayı boyadın ak diye sattın
Her bir düşüşünde bin takla attın
Paramparça edip geleceğimizi
Haram lokmalarına tuz diye kattın

Arabamda eğri büğrü dört teker
Her adımda küt küt eder ah çeker
Biraz daha sabret çileli düldül
Karamanın çektiği çile de biter

Yalandan bir fındık faresi tuttun
Alemin içinde yalanıp yuttun
Kokusu çıkmadı daha yaptıklarının
Hesabın olduğu günü ne tez unuttun

Herifsin hesapta suyun sert anladık
Sözlerin sert diye seni mert sandık
Bir batman pekmezi pisledin amma
Ne yazık ki bir zaman bizler de kandık

Biraz yavaş at mangalda azıcık kül kalsın
Bozduğun bahçelerde bir dalcık gül kalsın
Yarın bu yollarda sen de elbet yürürsün
Küstürüp kırmadığın birazcık gönül kalsın

Belli ki üç fakülte bitirdin beş de akademi
Kırıyor sun ön dişinle sert kabuklu bademi
Bu canın diri tende bugün belki senin de
Sorarlar bir gün: nasıl bilirsiniz bu âdemi

Göklere bakıp bakıp da kasılma öyle
Ardında kalan köyler hep talan böyle
Ağzından dökülen yalan kuru gürültü
Boş fiçi olma da az doğruyu söyle

Hasan Özunal

Bir Rüzgar Esti Aniden

Bir Rüzgar Esti Aniden

Bir rüzgar esti aniden hayat bağında,
Meyve dolu dalı kırılan ben oldum.
Duyguyla yoğrulmuş bahar çağında,
Çare diye efkara sarılan yine ben oldum.

Koştum durdum bir hayalin peşinde,
Hep çile aşı kaydadı dert ateşinde.
Yokuşta sabrettim düştüm inişinde,
Hayat yolunda savrulan yine ben oldum...

Hasan Özunal

Bir Sen Vardın

Bir Sen Vardın

Yürüdüm dikenli bir yolda,
Benden önde, bir tek sen vardın.
Uçurum ve engeller sağda solda
Dört bir yönde, bir sen vardın.

Şu gönül dolu, hasret, gurbet,
Dedim, bir çare olur elbet,
Az sabret gönül, biraz sabret,
Yanan gönlümde, bir sen vardın.

Bir rüya gördüm, hayal meyal,
Bin bir dertle oldum hemhal,
Karanlık kaldı her bir mahal,
Her bir örende, bir sen vardın,

Zaman aktı da bir su gibi,
Ömür bir kuş uykusu gibi,
Ölüm vuslat duygusu gibi,
Biten ömrümde, bir sen vardın.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman

Hasan Özunal

Bir Severdin

Bir Severdin

Bir severdin bir severdin,
Benim sevgim afet derdin.
Filiz oldun da yeşerdin,
Tırpan yemiş ekine döndük.

Gecen bendim günün ben,
Nefesimsin derdin ya sen,
Şimdi ne ruh kaldı ne de ten,
Yangın görmüş örene döndük.

Hasan Özunal

Bir Őir İsmarla Bana

Bir Őir İsmarla Bana

Çayı kahveyi severim de,
Şen bana bir Őir İsmarla...
İster serbest, ister aruz, ister heceden
İŐını güneşten alsın,
Romantizmini geceden.
Bir yudum kahveden,
Ya da demli bir çaydan içerken,
Bana bir Őir İsmarla...

Açılan bir gülü,
Ya da;
OynaŐan bir çift kumruyu seyrederken,
Bir günün arkasından,
Yeni bir günü umut ederken,
Bir Őir İsmarla sen bana...

Kirlenen duyguları gözlerken,
Yiten sevgileri özlerken,
Gönüllerden hoşgörü,
Vicdanlardan merhameti beklerken,
Vefayı ve sadakati yâd ederken,
Bana bir Őir İsmarla...

Bir Őir İsmarla sen bana;
Daha çok bağlasın beni dünyaya,
Bir Őirle yeniden başlayayım,
Kaybolan yılları
Yeni baştan yaşamaya...

Hasan Özunal

Bir Şimşek aksa

Bulutlar ortak oldu tasama,
Kağkara kararıp, yaş döktüler.
Yığdım sorunları gönül masama,
Vazonun glleri boyun bktler.

Anlatılması çok zor,
Bu tasa, başka taşa.
Yüz karası desen değil,
AŞk yarası desen değil,
Harç parası desen değil,
Gönlüm kasvetli...
Aklım izin vermez yasa
Bu tasa, başka tasa.

Bu tasa, vatan sevdası,
Millettin beka davası,
Devletin gelecek kaygısı,
Geleceğin sancısı
Akıbet tasası...
Unutulan tarihin acısı,
Kendini unutan halkımın yarısı,
Haçlıya gönüllü teslim olmanın,
Emperyalistin havanında yok olmanın,
MankutlaŐmanın derin acısı.

Bir Şimşek aksa,
aksa da aydınlatsa,
Birileri ıkıp Milletime seslenip,
Şu işin aslını bir anlatsa...
Haçlının emellerini,
Kffarın hedeflerini,
İslam'a ve Türk'e ettiklerini.
Bir Şimşek aksa da
Görse halkımız
Nereye gittiklerini...

Anlatılması çok zor;
Bu tasa, başka taşa.
Yüz karası desen değil,
AŞk yarası desen değil,
Harç parası desen değil,
Gönlüm kasvetli...
Aklım izin vermez yasa
Bu tasa, başka tasa.

Bir Şimşek aksa,
Bir Şimşek akıp;
Geleceği gösteren
Beyaz bir ışık sasa...

Karaman - 2019 Şubat

Hasan Özunal

Bir Tek Sen

Bir tek Őir yazsaydım,
Seni anlatan.
Bir tek beste yapsaydım,
Seni söyleyen.
Bir tek kitap yazsaydım,
Her sayfası sen olan.
Bir tek kuş olsaydım,
Sen diye öten.
Bir tek çiçek açsaydım,
Sen diye tüten.
Bir tek pervane olsaydım,
Seni diye yanan.
Bir tek ırmak olsaydım,
Sana doğru akan.

Ben bir tek dünya oldum,
Sen diye dönen.
Ben bir can oldum,
Sen diye ölen.
Ben bir tek ben oldum,
Seninle doğan...

Hasan Özunal

Bir Umut Var İçimde

Bir Umut Var İçimde

Bir umut var içinde
Bir huzur
Bir gönöl rahatlığı
Gönlüne bir kelebek konmuş.

Uyanıp bakıyorsun sabah olmuş
Sonra öğle, ikindi
Ve
Yine akşam olmuş.
Bir gün,
Bir gün daha derken
Ömür dolmuş...

Hasan Özunal
Karaman - 2015

Hasan Özunal

Bir Yağsa

Bir yağsa gözümdeki bulut sel olup akacak
Bir kıpırdasa kalbimdeki bulut patlayacak
Bir dağılsa hayallerimdeki sis dünyam aydınlanacak
Ruhum bir karmaşık bir masaldan uyanacak

Hasan Özunal

Bir Yanım Gölge

Bir Yanım Gölge

Bir yanım gölge,
Belli belirsiz,
Bir yanım
Engin bir deniz,
Bir yanım sahra,
Görünmez bir iz,
Bir yanım senin de
Sensiz...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman

Hasan Özunal

Bir Yâri Olmalı İnsanın

Bir yâri olmalı insanın,
Dağ gibi bir yâri.
Dün yanında olduğu gibi
Bu gün de yanında olmalı.
Yarın yanında olacağından
Emin olmalı insan.

Bir yâri olmalı insanın,
Görünce içinde güller açmalı.
Görünce tüm kötülükleri
Sandığa koyup denize atmalı.
Gülünce ömre ömür katmalı,
Yâri uğruna insan dünyayı bir pula satmalı

Bir yâri olmalı insanın,
Beraber yemeli beraber içmeli
Gülecekse beraber gülmeli,
Ağlayacaksa yâri engel olmalı
Bayramda beraber, sevinçte beraber olmalı,
Kavgada beraber yumruk atmalı.
Doğru da yanlış da olsa,
Tarafını yârinden yana seçmeli,
Yâri için canında birle geçmeli.

Bir yâri olmalı insanın,
Sevgili ise önce can olmalı.
Dost ise canan olmalı.
Akraba ise kan olmalı.
Arkadaş ise yoldaş olmalı.
İnsan ise kardaş olmalı.
Yar dediğin gönülden olmalı.

Bir yâri olmalı insanın,
Yanında olmalı,
Kendiliğinden olmalı,
Aranmadan arayıp bulmalı.
Uzakta bile varlığı yanı başına olmalı.
Kara günde hal hatır sormalı,
Tökezlediğinde elinden tutmalı,
Efkârında teselli,
Yasında gözyaşı,
Kıvancında gür bir haykırış,
Felaketinde kurtarıcı olmalı.

Bir yâri olmalı insanın,
Canı çıksa bile bedeninden,
Bu dünyada kalan bir canı olmalı...

Hasan Özunal

Bir Yastıkta İki Baş

Bir Yastıkta İki Baş

Bir yastıkta iki baş olsak,
Bir fincan çayda çift şeker.
Zaman kaşık olup karışırsa,
Hayat çay olup eritse bizi...

Mutluluğu bir bütün yaşasak,
Bahar havasını içimize çeker gibi.
Mutluluğun bir uç noktası varsa,
Bir beyaz bulut alıp götürse bizi...

Hasan Özunal
KARAMAN - 1975

Hasan Özunal

Bir Yol Vardır

Bir Yol Vardır

Bir yol vardır, ayan beyan amma görünmez,
Baş açık, ayak yalın olmadıkça yürünmez.
Dosdoğrudur, sağa sola kıvrılıp da bölünmez,
Edep ister, erkân ister, takva ister, ille de el ister.

İnayet olmaz hiçbir kuldan, her kul kendine,
İncinmek yok, pişmanlık yok, uyacaksın bendine.
Bir cenktir ki benzemez dünyanın hiçbir cengine,
Kılıç ister, kalkan ister, gürz ister, ille de el ister.

Etrafı gülistan, yolcusu mestan, seferi destan,
Medet olmaz elemden, gamdan, kederden, yastan.
Erzağı baki âlemde hazır, bir kutlu bedestan,
Nefis ister, sebat ister, izan ister ille de el ister.

Bir yol ki aydınlıkla başlar, karanlıktır sonu,
Yürünmesi yıllar sürer, tek kelimelik bir konu.
Tüm yolları bilersen de tek yol say sen onu,
İlim ister, irfan ister, iman ister, ille de el ister.

Yer yarılsa, gök çatlasa, o yol sağlam ve bakidir,
Ahiri belli, mazisi ilgili, her adımı izanlı ve aklidir.
Sır görünen gerçekler, o yolun sonunda saklıdır,
Akıl ister, izan ister, fitrat ister, ille de el ister.

Hasan ÖZÜNAL
KARAMAN – Temmuz 2021

Hasan Özunal

Bir Yudum Suda

Bir Yudum Suda

Bir yudum suda, pembe rüyalı uykuda
Bir yudum aşta, ayağıma takılan taşta
Sen varsın...

Batan güneşte, geceye doğan ayda
Hasretten baktığım puslu aynada
Sensiz dinlediğim şarkılardaki manada
Sen varsın...

Anneyi çağıran yuvadaki yavrunun sesinde
Yangın sonrası ıstırapla inleyen göğüs kafesinde
Baharın dünyayı çiçeklerle süslemesinde
Sen varsın...

Elemle sallanan veda ellerinde,
Gurbete giden biçarelerin nemli gözlerinde
Sevgi bırakıp, sevgili götüreren trenin her seferinde
Niyazı yürekten duaya açılan sabilerin ellerinde
Sen varsın...

Boş görünse de hava ile dolu odanın her köşesinde
O odadan alınan, yaşam kaynağı her hayat nefesinde
Hüznü boğmak için uydurulan, sahte çocuk neşesinde
Fiziki yokluğunun bıraktığı boşluğun her zerresinde
Yokluğunun hissedildiği her nefesimde
Ciğerime dolan havanın her zerresinde bile
Sen varsın...

Hasan ÖÜNAL
KARAMAN

Hasan Özunal

Bir Zincir Ki Boynumda

Bir Zincir ki Boynumda

Bir zincir ki boynumda,
Kıldan daha da ince...
Bir sevda ki bağrımda,
Kılıçtan da keskince...
Bu ne hüzün bu son çağımda,
Her sorun volkan, gönül dağımda.

Ömür bir sorgu odası oldu,
Sorgu sorgu cevap yok.
Bir kazan beyin, sorularla doldu,
Kepçe kepçe karışır, huzur yok.
Ufukta ömrün güneşi soldu,
Nefes nefes içime hüzün doldu.

Varla yok arası bir uzun bilmece,
Bu sırrı soran da bilmez.
Çözümü sanki mutlu işkence,
Şürer gider asırlar gibi hiç bitmez.
Her adımda bir mizah gizli gülmece,
Efkâr bir şarkı artık, çile eğlence...

KARAMAN - 2023

Hasan Özunal

Biraz Kahrına Ara Ver Hayat

Biraz Kahrına Ara Ver Hayat

Biraz kahrına ara ver
Biraz rahat ver hayat...

Tek yönlü bir yolsun,
Hem de dikenli ve sarp.
Biraz kahrına ara ver
Biraz rahat ver hayat...

Yorma bu kadar beni,
Ettiklerin bir son bulsun.
Her anın bir darbe,
Her adımın darp...
Biraz kahrına ara ver
Biraz rahat ver hayat...

Yokuşun bitmedi uzadı durdu,
Sıralı engeller yıldırıldı beni,
Yorulduğum atlamaktan kalmadı takat.
Susadım, sular yandı...
Bekledim yangın fırtınası dursun,
Kasırga oldu beklentiler.

Biraz kahrına ara ver
Biraz rahat ver hayat...

Sarıldım sana dört elle her zaman,
Kırdın kolumu kanadımı,
Taşın toprağın duydu da,
Sen duymadın sessiz feryadımı.
Kesmedim ümidimi,
Her gelen günden,
Dünyayı istedin benden,
Ne verdin ki dünden...

Biraz kahrına ara ver
Biraz rahat ver hayat...

Hasan Özunal

Biten Yıl

Biten Yıl

Eylül hüznünü
Ekim malzemesi yapıp,
Kasım kasım kasılarak,
Aralık bir kapıdan geçip,
Ocak başına bağdaş kurup,
Mutlu olmak lazım şimdi...

Münbit ovaların
Zehirli meyveleri yerine,
Kıraç toprakların
Kıt meyvelerinin lezzetinde
Bir sevgi hayat verir,
Biz toprağın bebelerine...

Yeni yıllar, yenilesin her şeyi
Bir gönlümüz ve sevgimiz kalsın.
Sermayemiz olsun
Gelecek servetlerimize...

Eylül, Ekim, Kasım derken
Aralık'tan geçiverip
Bir Ocak başında tazelemek,
Sevgi ile karşılamak gerek hayatı.
Hayat güzel severken...

Karaman – 2016
KYH_52

Hasan Özunal

Bitmedi Gitti

Çağlayan bir su gibi aksa da zaman,
Hayalini gözümde silmedi gitti.
Her şeyden ümidi kesti de gönül,
Artık gelmeyeceğini bilmedi gitti.

Dağların ardında hep sabır saklı,
Sevgi zincirlerde, kökten yasaklı,
Çareler aramak felç etti aklı,
Aydınlık zindanı delmedi gitti.

Saçında tutsaktır hep deli gönlüm,
Gurbet bir işkence, ayrılık zulüm,
Yaşamak ne çare, bu başka ölüm,
Ömrümü saran bu gece bitmedi gitti.

İnsanlar füzeyle aya gittiler,
Kuzular kurtlarla barış ettiler,
Duvarlar yıkıldı, bayram ettiler,
Bir gönlüm murada ermedi gitti.

Hasan Özunal

Bitmeseydi Dün Gece

Bitmeseydi Dün Gece

Aşkı sunan avuçlar efsunlu billur kadeh gibiydi
Tek hecelik aşk dün gece tarih oldu tam bin bir hece
Aşk şarabı mest etti sanki aşk ömrümün sahibiydi
Bir billur pınardan içtim aşkı yudumlayıp dün gece.

Mehtap bir başka nuru saçıyor bir başka parlıyordu
Rüzgâr bir nağme ile sadece bizi anlatıyordu
Her nefes bir nida olup gök kubbeyi çınlatıyordu
Bir billur pınardan içtim aşkı yudumlayıp dün gece.

Aşkın bu sağanağına yağmur eşlik etti bir ara
Her bir saniye kapattı geçmişten gelen bin bir yara
Her şey nurlu bir beyaza büründü yoktu tek bir kara
Bir billur pınardan içtim aşkı yudumlayıp dün gece.
Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2017

Hasan Özunal

Biz

"Ben" dedi dilim
"Sen" dedi gönlüm
"Ben seni seviyorum" diyecektim
"Sus" dedi gönlüm
"Gönlü ile bakıyorsa görür elbet
Sus ve gönlün ile seyret"
Sustum:
Gönlüm, gönülden sevdiğini gördü
Gönülden sevildiği için de
Güller açtı gönlümde
"Biz" diyor artık dilim
Gerisini diyemiyor,
Yaşiyor gönlüm...

Hasan Özunal

Biz ki Yüce Dağların Kartalları

Biz ki Yüce Dağların Kartalları

Biz ki yüce dağların kartalları bozkırların bozkurtlarıyız,
Biz ki Hilalin sancaktarı Nebi'nin umutlarıyız.
Yetmez bizi alt etmeye Haçlının şeytani akılları,
Biz ki bin kişi ile on binleri leş eden ataların torunlarıyız.

Gücümüz imandandır koruyucumuz Yaratan
İlmimiz vahiyden gelir kültürümüz atadan.
Batılı silip hakkı kâim kılacağız elbette beş kıtadan,
Biz ki Hilalin sancaktarı Nebi'nin umutlarıyız.

Serseri mayın gibi birkaç haini koydularsa aramıza,
İlaç niyetine zehir bastılsa açtıkları yaramıza,
Gücü yetmez bombalarının bizim savaş naramıza,
Biz ki bin kişi ile on binleri leş eden ataların torunlarıyız.

Özenen olsa da kana susamış haçlıya, kıcı kirli araba,
Özendikleri bizim yanımızda olamazlar maraba,
Aslını unutup zezem katanlar oldu ise de şaraba,
Bizler Nebi'nin umutları, haçlıları leş edenlerin torunlarıyız...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2017

Hasan Özunal

Biz Ne Ettik?

Biz ne ETTİK?

Asfalt yolların
Cilalı kaldırımlarda olsa da ayağım,
Beton burçlar gibi yükselen,
Kara binalar arasından görsem de
Mavi gökyüzünü,
Gönlüm dağlarda benim...

Ruhum bulutlarda
Aklım ormanlarda
Hayallerim pınar başlarında benim.

Temiz havaya doymayan ciğerim
Kekik kokusuna hasret.
Yeşile hayran gözlerim
Çayır rengine hasret.
Karga sesini bile özleyen kulaklarım
Çekirge sesine hasret.

Yaşamak için
Yaşanır mekânları yok ettik.
Yaşamak için
Yaşam kaynaklarımızı tükettik.

Biz böyle
Kendi kendimize ne ettik?

Hasan ÖZÜNAL
KARAMAN – 2024 Kasım

Hasan Özunal

Bize Ar Gelir

Aklı kıt olandan, hep yanlış karar gelir,
Fikri olmayandan, elbette ızrar gelir.
Haddini bilmeyenden, hep zarar gelir,
Böylesi bir düzen, bizlere elbet ar gelir.

İhaneti pullayıp, pişkinlik moda oldu,
Gücü eline alan, kazıklı voyvoda oldu.
Yaptıkları pislik, dağ gibi bir loda oldu,
Böylesi bir düzen, elbet bize ar gelir.

Sarhoşlar makamdan, alkolden değil,
Cinsleri belirsiz, hiçbir ekolden değil.
Yakıtları yağ ve şakşak, petrolden değil,
Böylesi bir düzen, elbet bize ar gelir.

Bu gün bu şartlar çetin, çok ayaz gelir,
Diner bu fırtına, gün açar yaz gelir.
Elimiz bağlı, dilimizden niyaz gelir,
Böylesi bir düzen, elbet bize ar gelir.

Karaman - 2016

Hasan Özunal

Bizi Sevenler

Bizi sevenler az buçuk bilir.
Bu az buçuk bilmek bile bizi sevmeye yetti ise
Fazlasına da gerek görmemişlerdir zaten.
Ama bizi sevmeyenler bizi daha iyi bilir.
Bizi İYİ bildiklerinden de sevmezler zaten...
Bizi sevmezler çünkü:
Onlar kötülük yaptıkça göz yummamızı,
Çaldıkça görmememizi,
Kötü konuştukça duymamamızı,
Ahlaksızlıkları karşısında susmamızı,
Konuşmamızı beklerler
Biz de bunları yapmayınca sevmezler.
Bizi İYİ tanırlar.
İYİ olsalardı onlar da severdi.
Aman ki sevmesinler.
İYİ olmayanların sevgisi İYİ olmayanlaradır.
Onların sevgisi bizden iyilikleri alıp götürür, kendilerine uygun hale getirirdi.
Bizi iyi bildikleri için sevmeyenler var uzakta kalsınlar.
Allah onlara da İYİ lik versin...

Hasan Özunal

Bizim Devrimciler

Bizim Devrimciler

Ne güzel de slogan atıyor bizim devrimciler,
"Tekbir: Allahu ekber" dedikçe inliyor gökler.
Her gün beş vakit "Halk Hareketinde" dizi diziler,
Beş vakit saf tutuyorlar camilerde, inci gibiler...

Bizim devrimciler sağlam ve hepsi liyakatli,
Her biri bir ordu, yolları doğru ve en hakikatli.
Her biri bilinçli, ölesiye davasına sadakatli,
Kaşıkçı elması ayarında birer pırlanta gibiler...

Tek kitap rehberleri, Tek Nebi onların lideri,
Tek bir ritimle atar, aynı tesbihi çeker yürekleri.
Her biri bir dal gibi ise de tektir yine kökleri,
Ne vefalıdır bizim devrimciler, tek yumruk gibiler...

Kadını baş tacı eden davanın neferleridirler,
Köleliği yere çalan zihniyetin seferindedirler,
Batılı yok eden kutlu bir savaşın zaferindedeler,
Ne kahraman yiğitler, birer halk kahramanı gibiler...

İpek gibi yufkadır yürekleri, imanı taşır da ondan,
Çelik kadar güçlüdür bilekleri, güçleri imanlarından.
Zerre korkuları yoktur küfrün vicdansız azmanlarından,
Hiç tavizleri yoktur doğru yoldan, Hz. Ömer gibiler...

Ne saygılı gençlerdir şu bizim aslan devrimciler,
Yaratılanı severler yaratandan dolayı, Yunus gibiler.
Adem Ataları gibi kuldurlar, değiştirmez onları evrimler,
Hak ve Adalet sağlama yolunda, sağlam bir kale gibiler...

Devrim mi dediniz; bizde devrim sevgidir, saygıdır,
Bizde devrim silahsız, kansız, örnek olup yaşamaktır.
Bizde devrim Baki Aleme varınca hesaba durmaktır,
Ne bilinçli gençlerdir bizim devrimciler, Hz Ali gibiler...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2017

Hasan Özunal

Bizim Yunusa Arzuhal

Bizim YUNUSA Arzuhal

Bin parçaya bölsek de seni
Bölüşemedik...
Çağlara bir ışıksın ama
Bilişemedik
Dünyayı kaplayan sevgine
Bir yerlerden ilişemedik.
Adını bir tuttuk alıçla, odunla ve heybeyle...

Sen çağlardır
Hakkı gösterdin bize.
Kasım bile geldi gerçekte
Bir anda dize
Bin bir akıbet
Getirmedi bizi kendimize
Gönül anlamaz ki sevgiyi sade dinlemeyle...

"Benim işim sevi için" diyorsun ya sen
Biz o sevgileri nelere bağladık
Ah bir bilsen...
Şaşarsın hali pür melalimizi
Bir kenardan görseñ
Amelsiz sıratı müstakim bulunmuyor, istemeyle...

Kimi mezarın burada der,
Kimi türben şurada.
Haşa çıkardılar mübarek adını
Sanki mezada.
Nefesin yüzyıllardır
Havada suda ve karada
Gönül paklanmıyor ki, sade maddi beslemeyle

Tesellidir beş kıta yedi iklimde
Anılıyor adın.
Çağlar evvel bizi biliyordun
Sen de unutulmadın
Nadir de olsa bazı gönüllerde
Sürüyor saltanatın.
Fikirlerin yaşamalı,
Çözüm olmuyor sade seni sevmeyeyle...

KARAMAN – 2021 Şubat

Hasan Özunal

Bizimkisi Bin Yılda Bir

Bizimkisi Bin Yılda Bir

Bizimkisi,
Bin yılda bir rastlanan bir sevgiydi,
Yaşadık,
Ama doyamadık...
Her sevgi gibi tehlikeli idi
Sevginin dikenli tellerine dolandık.

Mutlu anlar bitmeyecek sandık.

Et ve tırnak gibiydik
Sevgiye kanmadan
Acı ile ayrıldık...

Sevgimizi yaşayamadan
Hem öksüz, hem yetim kaldık.
Gurbet acısını,
Hicran yarasını,
Hasret sancısını,
Yokluğu tattık...

Şimdi umudumuz
Sonsuz sevgimizde saklı,

Gün gelecek elbet,
Diyeceğiz,
Çok şükür,
Ö günleri de atlattık...

Hasan Özunal

Boğa

Anlatıp durma bana
Bin boğalar efsanesini
Diyeceksen onu de
Bu efsanede
Sen
Kağıncı boğasın....

Hasan Özunal

Boş Yere

Namert isen kapım sana kapalı,
Açılmaz o kapı sana, çalma boş yere.
Hak yerine sen şeytana tapalı,
İnsan sıfatında olup, kalma boş yere.

Böylesine bir değer vermemek gerek,
Altına dikenden minder bile sermemek gerek,
Ektiği ilaç olsa da dermemek gerek,
Namertten derde deva olur sanma boş yere.

Önünde kılavuz olma böylesinin,
Soyunu temiz bilsen de aslını ara silsilesinin,
Binası çürüktür dayanmaz iskelesinin,
Güvenip güzelliğine binasına varma boş yere.

Darda kalırsan güvenme, derini yüzer,
Kanımdır canımdır deme ha, kanını süzer,
Güvenip sır verme gıybette yüzer,
Yarası kuduzdur şifa olmaz, sarma boş yere.

Ey namert; yolun yol değil, izin hep pislik,
Sen seni bil ki; sıfatın olsa da, adın hep silik,
Hak yolunda olanlar, karşında tam bir birlik,
Pişkinliğe vurup da, pişmiş kelle gibi sırtarma boş yere.

Karaman - 2016

Hasan Özunal

Boşuna Çaba (Mehtaplı Şiir)

Boşuna Çaba (Mehtaplı Şiir)

Boşuna bir çaba...

Ne gözlerindeki,
Ne gökyüzündeki mehtabı
Koyamıyorum mısralara ...

Anlıyorum ki
Bazı duygular,
Kişiyeye has,
Kişiyeye de özel...

Mehtap gözlerin gibi...

Aramızda kalsın...

Hasan Özunal

Bozuk Kantar

Kantarlar mı bozuldu
Kantarcıda mı hile
Hacmine bakılıp kilo söylenir.
Saman bir okkadır amma,
Dumanı kırk okka bellendir.
Fil kantara çıkınca tonlarca gelir
Yüzlerce kilölük yavru yapar da
Garibin gıkı çıkmaz;
Bir tavuk ya bir ya iki kilo çeker
Gramla ölçülecek yumurta yapar
Ortalığı velveleye verir dellendir.
Hısmını bilmeden hasmına peşkeş
Dostunu bilmeden düşmanına yandaş
Kendini sömürenlerin çıkarlarına savaş
Kimi yaşam savaşında bir lokma için verilir uğraş.
Hak haklının, suç suçlunun
Lafları rafta;
Hak güçlünün
Suç mazluma yafta...
Çivisi mi çıktı bu kavanoz diplinin
Yine insana değil de
Dünyaya mı bulacağız kabahati kardaş...

Hasan Özunal

Böyle Biline

Böyle Biline

Kul hakkını bilmeyenlere verme, koru hakkını
Al hakkını, hak verilmez alınır, böyle biline
Haksızlık düzenine vur çekici, kır o kirli çarkını
Haksızlık değirmeni seni de öğütür, böyle biline.

Her kul adil doğar bu dünyaya, anadan üryan
Kahırla geçerse günün, gece kabus olur rüyan
Sapkın yola düşenin, dilleri lal olur, ciğeri büryan
Aklını diri tut, fikrini temiz, vicdanlı ol, böyle biline.

Hasan Özunal

Bu Günün Adı da Ayrılık

Bugünün Adı da Ayrılık

Bugünün adı da ayrılık dn gibi .
Yarının adı da ayrılık olacak
Ortada, gün gibi...

Mevsim sonbahar,
Ruhumda kara kış var sanki
lgn gibi...

Fikirlerim karışık,
Saçındaki rgn gibi.
Ruhum benden uzak,
Fizanda sürgün gibi...

Gel desen gelemem,
Gel desem, gelmen imkansız;
Halimiz mrde son gün gibi

KARAMAN - 2024

Hasan znal

Bu Hilalin Şerefidir

Bu Hilalin Şerefidir

Filistinde Akan Kan Durmalıdır

Bu hilalin şerefidir, dünün hesaplaşması olmamalı,
Düşen bu ateş, düştüğü yeri yakıp orada kalmamalı.
Atasının suçlarını çaresiz sabiler mi çekmeli. el insaf!
İmanı olan, bu imansızların zulmüne çaresiz kalmamalı...

İslam sancağını kullarına emanet ettiysen şayet,
Emanete ihanet etmeyiz biz, hain değiliz nihayet.
Kutsal emanete sahip çıkmayana akıl ve izan ver,
Gücü yetmeyene de ne olur, ne olur, sen yardım et.

Ya Rab, karardı gökyüzü kâfirin yaktığı dumanlardan,
Kullar sağır mı oldu etkilenmez mazlum figanlarından
Nerede, inananlar kardeştir diye veryansın nutuk atanlar,
Medeniyim diye sapıklara sahip çıkanlar korkuyor canlarından.

Güç yetmiyorsa emanetini korumaya, Ya rabbi medet Senden.
Kafalarını kuma soktu, bol bol yiyenler senin sonsuz nimetinden.
Sürmesin bu kayıtsız bakışları, İslam camiasındaki kullarının,
Yardım bekliyor ümmet, o sonsuz kereminden, merhametinden.

Hasan ÖZÜNAL
KARAMAN – 2023 Kasım

Hasan Özunal

Bu İşler Öyle Olmuyor

Bu İşler Öyle Olmuyor

Bu işler öyle olmuyor bre divane şaşkın,
Hoşgörü var, saygı var, senin bilmediğin.
Para ve mevki, biliriz ki senin tek aşkın,
Bir halt kaldı mı ki bunlar için yemediğin.

Nush ile ikaz ettik, tınmadın bile, boş verdin.
Tekdire aldırış etmedin, postu şerefsizliğe serdin.
Hakkın kötekti belki ama sen ondan da kâr ederdin,
Bir sakız kaldı mı ki, şerefsizlik yolunda çiğnemediğin.

Sana uymak ar gelir bize, sıçra sen başka yere,
Taşımız yok sana uygun, bre soysuz kefere.
Git belanı bul, dök kinini, senin gibi bir nefere,
Gezdiğin bir yer kaldı mı ki pislemediğin.

Mührü sökülmez kalbinin, aynası zaten kapalı,
Tek hasletin namussuzluk, edep sana pahalı.
Seni zapt edemedi bir şehir, bir koltuğu kapalı,
Bir suç kaldı mı ki, şu fani âlemde işlemediğin.

Bir sakız kaldı mı şerefsizlik yolunda çiğnemediğin,
Gezdiğin bir yer kaldı mı kirletip pislemediğin.
Bir suç bir günah kaldı mı şu fani âlemde işlemediğin,
Bir halt bir nane kaldı mı ki çıkar için yemediğin.

Hasan ÖZÜMAL
Karaman - 2015

Hasan Özunal

Bu Sırta Eremedim

Bu Sırta Eremedim

Günler asır oldu da, bir günü göremedim,
Çile oldu yumakta, bir mintan öremedim.
Günler gece oldu da, bir anlam veremedim,
Sevgi sırta kayıpta, bu sırta eremedim.

Çorak bağda koruklar, bal oldu deremedim,
Öklar yağdı yardan da, bu göğsü geremedim.
Gönle dostlar doldu da, bir sergi seremedim,
Kader eza verdi hep, hor görüp yeremedim.

Bin bir gönle girdim de, bir gönle giremedim,
Rüzgâr esti tersten de, ben ayak diremedim.
Sürdü ömür dertle, bir sefa süremedim,
Sevgi sırta kayıpta, bu sırta eremedim.

Çorak bağda koruklar, bal oldu deremedim,
Günler asır oldu da, bir günü göremedim.
Sevgi sırta kayıpta, bu sırta eremedim,
Bin bir gönle girdim de bir gönle giremedim.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman Temmuz - 2020

Hasan Özunal

Bu Şehir

Gittiğin günden beri karanlık bu Şehir
Soğuk ve karanlık,
Her sokağı hasret,
Her caddesi ayrılık.
Her mevsimi kiŐ,
Her günü Bir Aralık...

Rüzgârı ayaz, güneşi solgun
Kaldırımlar yorgun,
Parkları durgun.
Her günü bir azap,
Her an; vurgun üstüne vurgun.

Gittin de gelmedin bir daha
Gelsen ısınıp aydınlanacak,
Renklenecek bu dünya.
Umut belki yarına,
Belki de yarınlara...

(Karaman-2014)

Hasan Özunal

Bu Yerler Dar Bana

Bu yerler dar bana
Akıl baştan gitti gideli.
Gönlüm bir isyankar,
Zincirlik deli..

Her günüm karanlık, her günüm ziyan
Girdaplar içinde döner dururum
Hayatım çekilmez,
Ömrüm perişan...

Hasan Özunal

Buğday Pazarında İşin Ne?

Isıramayacağın besbelli, gösterdiğin dişin ne?
Hak etmeden gelmişin, bu tafralı gidişin ne?
Arpa almayacaksın, yulaf satmayacaksın belli de;
Yokluğunla bas bas bağırıp, buğday pazarında işin ne?

Hasan Özunal

Bunca Yıl Sonbahar Geçti Ömürden

Bunca Yıl Sonbahar Geçti

Bunca yıl sonbahar geçti ömürden
Hiç bu kadar yaprak dökmemişti.
Yıllardır, her akşam batar bu güneş,
Karanlık, hiç bu kadar erken çökmemişti...
Batan güne üzülmeydik, yine doğacak diye.
Bu güne kadar şafak,
Hiç bu kadar geç sökmemişti...

Belki de yaklaştı o gün,
Batan gün bir daha doğmayacak.
Son gecenin artık
Belki de sabahı olmayacak...

Yastık altı kalsın dünyada,
Heybede ne varsa o...
Her şey bir masal belki de...
Ancak heybedekilerden fayda,
Heybedekiler karanlığa ışık sağlayacak.

KARAMAN – 20241010

Hasan Özunal

Burnumuza Arı Konsa

Burnumuza Arı Konsa

Burnumuza şaşırıp da bir arı konsa,
Bal mı yedin ki sen derler bunlar.
Sırtımızda bir marazdan kambur olsa,
Ne yüklendin derler bunlar.

Gözümüze toz kaçsa da yumsak,
İyi ki öldü der bunlar.
Abdest için kol sıvasak,
Sen neden kirlendin derler bunlar.

Düşsek bir kere kaza ile yere,
Gömü arıyor yerde derler bunlar.
Tekmeyi patlatırlar hak getire,
Bir de bizim tekmemiz
Şifadır her derde derler bunlar.

Bunlar kim diye sormayın söylemem,
Şunların yarıdakçısıdır hele hiç demem,
Onlardan ne kadar yallanırlar bilemem,
Haşa bizler Allah'ın temsilcisiyiz derler bunlar...

Hasan Özunal

Buz Bakışların

Bakışların buz kestiği anlarda
Bakma gözlerime
Görüverirsin belki hayallerimi
O buz kesen bakışların
O taş kesmiş yüreğin
Yanar kavrulur
Hayallerimi görürsen göz bebeklerimde...

Hasan Özunal

Büyük Ödül

Hasretindeyken bu gönül sonsuz sevginin
Elbette sevecek gülü bülbülü
Kurda kuşa soracak gizemli sırrı
Bir yağmur damlasında arayacak büyük ödülü

Hasan Özunal

Can Bedende Ömür

Can Bedende Ömür

Sır değil ayandı, kalkmıştı perde
Kör olan gözüme, gönlüme yazık
Her gülde var idi, görünen yerde
Can bedenimde ömür, heybemde azık...

Bir mehtap söyledi, duygular bende
Bir pınar söyledi, şifalar bende
Bir serçe inledi, anlayan nerde?
Can bedenimde ömür, heybemde azık...

Yad elde kalmıştı, çekilmez hasret
Kül olan yürekte, dertlere medet
Kar tanesi olsa da, apaçık ibret
Can bedenimde ömür, heybemde azık...

Yıl ile ölçülmez, nefestir gerçek,
Bil zaman değildir, hayattır ölçek.
Har olur belki de, bin bir renk çiçek,
Can bedenimde ömür, heybemde azık...

Hasan ÖZÜNAL
KARAMAN – 17 Ağustos 2020

Hasan Özunal

Can Nerede?

Boşuna arama can nerede diye,
Her nefes aldığıında içindedir.
Verdiğin nefesle çıkar geriye
Vermem o nefesi demen nafiendir.

Hasan Özunal

Cana Tak etti, Bitirin Şu İşi

Yine şehitlerimiz var bugün
Rüzgâr susmuş güneş ölgün
Bayrak alamıyor keyfini göğün
Yeter artık, cana tak etti, bitirin şu işi...

Analarda gözyaşı kalmadı dökecek
Babalar bile hazır evlat yerine ölecek
Yok mudur bu soysuzu kökten sökecek
Yeter artık, cana tak etti, bitirin şu işi...

Nutuklarda sesiniz pek fazla çıkıyor
Her şehidimiz bir direğimizi yıkıyor
Düşman gülüyor dost kenardan bakıyor
Yeter artık, cana tak etti, bitirin şu işi...

Paralel canilere pek taktınız kafayı
Daha dün beraberce sürüyordunuz sefayı
Onu yok etmek için taktınızsa yaftayı
Yeter artık, cana tak etti, bitirin şu işi...

Derdiniz oy idi aldınız ceplerinizi doldurdunuz
Edebi laflarla gemi yürütüp şevkimizi soldurdunuz
Pişman olanlara saçını başını yoldurdunuz
Yeter artık, cana tak etti, bitirin şu işi...

Hasan Özunal

Canımdasın

Ölümden dirilir gibi
Derin bir uykudan uyanınca;
Aklımdasın...

Bir şarkısın kulaklarımda,
Bir nefes olup damarımdasın.

Güneş senden alır aydınlığı,
Sen hayatın tadındasın.

Kahvemini buğusunda,
Fincanın falındasın.

Menekşenin yaprağında,
Erguvanının dalındasın.

Seviyorum sabahları,
Uykuda rüyalarımda,
Her sabah hayatımdasın.

Gözümün gördüğü yerde
Her ihtiyaç duyduğumda
Yanımda
Kanımda, canımdasın...

Hasan Özünal

Canın Bedeli

İğne batsa acıyacak kadar kıymetli
Canın bedeli hangi bedelle nasıl ödenir ki?
Sevgiden yoksun inanç olur mu?
Şükürden yoksunsa fani hayat, daha ne denir ki?

Karaman - 2018

Hasan Özunal

Cesur Kayısı Ağacı

Cesur Kayısı Ağacı

Ey güzel ağaççık,
Ey kayısı vermeye niyetli,
İnsana hizmete istekli,
Kayısı ağacı;
Sen de mi kandın,
Bu dünyanın iki yüzüne?
Güneşli ve sıcak yüzünü görüp
Açtın ya çiçeklerini:
Dilerim görmezsin,
İkiyüzlü dünyanın
O acımasız yüzünü...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman – 2018 Mart

Hasan Özunal

Cıvıdamasa Kuşlar Böyle

Cıvıdamasa Kuşlar Böyle

Cıvıdamasa kuşlar böyle
Esmese meltem böyle tatlı tatlı
Savrulmasa saçların böyle
Buğday başkaları gibi
Bakmasa çipil çipil gözlerin
Nazlanan bir mehtap gibi
Ölmenin tam zamanı...

Olmasa fantomlar, füzeler
Mülteciler, sahte örgütler,
Şerefsiz haçlı taktikleri,
Moskof'un adilikleri
Arabın şerefsizlikleri
Hatta içimizdeki satılmış
Nohut beyinli sapkınlar
Mevsim bahar;
Sevmenin tam zamanı...

Yine de sevgiden yana gönül,
Kurdu, kuşu, sineği böceği,
Gülü laleyi sümbülü,
Yaratılmışı ve
O güzellikleri Yaratanı...
Sevgi yeryüzünü kaplasa
Sevgi her kötülüğe engel olsa
Yeryüzünde
Sevgiye bir engel kalmasa...

Sağduyu kaygusuz
Kötülükler uykusuz
Kavga ve kin boyutsuz
Nefretler sonsuz
İhtiraslar sonuçsuz olsa da
Yine de sevmenin
Sevgiye davetin tam zamanı...

Hasan Özunal

Cüsseli İnsanlar

Ne cüsseli insanlar gördük
Dağ gibiydiler...
Bir karanlık çukura girdiler
Şimdi kara yerdeler,
Bilinmez ne haldeler.

Ne sahte sultanalar gördük
Süleyman gibiydiler...
Bir yel esti felekten
Şimdi sefaletin son perdesindeler...

Karaman – 2015

Hasan Özunal

Çaresiz Bakıyorum

Çaresiz Bakıyorum

Çaresiz bakıyorum yine sadabad uykuda,
Hiç merak etmezler mi kim ağlar kuytuda.

Çöken gece karanlığı da efkârı silemez,
Gönül ehli olmayan gönül derdi bilemez.

Heyhat; sabahı beklemek bile nfile umut,
Gönül dinlemez ki akıl derse de geçmişî unut.

Bu hal bir sabinin yüreğindeki heyecana denk,
Öyle bir tasavvur ki ne ölçü tanır ne de mihenk.

Vuslata son çare, artık gönül mabedinde dualarda,
Makam karıştı artık segâh, uşşak, çargâh ve nevalarda.

KARAMAN – 2024 Mart

Hasan Özunal

Çaresiz Çağrı

Çeresiz Çağrı

Güneşten kopup
Dünyayı ısıtan bir duygu gibiydi,
Beklenmedik anda gelen selamın.
Kumruların sabah muhabbetini seyrederken ben
Taş kesilen yüreğime can verdi yeniden...

Yavrusuna uçmayı öğreten bir serçe gibi
Telaşla günlük rızkı için ovaya uçan bir güvercin gibi
Bir yılda bir günlük hasat için çabalayan bir çiftçi gibi
Telaşla geçen ömrün tek sermayesi
Azgın koşan zaman içinde
Selamın şifa, derde deva...

Dört yönden esen fırtınalara karşı
Sığınacak bir liman ararken hem de
Selamın gönlümün baş köşesinde.
Selamın baş tacı,

Güneş gibi ısıt
Yavru serçe gibi uçmayı öğrenelim,
Kırlarda rızk ararken,
Azgın fırtınalara karşı sığınağım ol,
Sığın hare kesmiş bağrım.

Selam gönderen oldun,
Koşup gelen de ol,
Kulak ver bu çaresiz çağırma...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman

Hasan Özunal

Çaresiz Çareler

Çaresiz Çareler

Çaresiz çareler gönlümü hep darda bıraktı.
Derdimle katlanan dertler beni efkârda bıraktı.
Tutuştı yandı da sinem beni harda bıraktı.
Sermayem efgan oldu elemle kârda bıraktı.

Karaman - 2018

Hasan Özunal

Çay Faslı

Çay Faslı

Bizim fakirhane bahçeye gel de çay içelim hey,
Sohbet edelim yaren ile şimdi tam demleridir.
Kara çaydanlık bardağa eğilip fısıldar bir şey,
Sohbete karışan buğu meclisin erdemleridir...

Mecliste olursa hele bir de tambur ile neyler,
Gariban gönlümü ancak onların nağmesi eyler.
Bizi bilmeyenler bu halimize kem sözler söyler,
Dünyayı maddiyat sanan iki cihan sersemidir.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2016

Hasan Özunal

Çaya Şeker Atmayı UnutmuŐum

Çaya Şeker Atmayı UnutmuŐum

Çaya Şeker atmayı unutmuŐum, imiŐim bitti,
Çok sevdiğim kahveyi unuttum, senin yüzünden.
igara yakmıŐım, bir nefes dahi çekmeden bitti,
Uykusuz bir gece daha bitti, senin yüzünden...

Sakal sarmış suratımı, her telinde sen yazar,
Dn Salı idi günlerden, bugün nasıl oldu Pazar.
Günlerdir, aynada yüzüme etmedim nazar,
Yarına bir Şey retmedim, yine senin yüzünden.

Bakkal bağırdı, ekmeğini alsan hocam diye,
Parayı verdin de üstünü alsan hocam diye,
Selamsız girdin, selam verdik alsan hocam diye,
Adımız mecnuna çıktı yine, senin yüzünden.

Çantamı unuttum kahvede, dn masa üstünde,
Dertlerime perdah oluyor bir örtü, tasa üstünde.
Kendi yasalarım oluştu, her bir yasa üstünde,
Őapkamı ayağıma giyiyorum, senin yüzünden...

Hasan znal

Çayda Buğu Oldu Efkaram

Çayda Buğu Oldu Efkaram

Çayda buğu oldu efkaram,
Çıgaramda beyaz bir duman,
Maziye dönüp de bakarım,
İyi işlemiyor bu zaman...

Kelebek kanadında nağme,
Arı iğnesinde saklı sır,
Minik sıpa gözünde sürme,
Çıkmayan sesle haykır haykır...

Üç ince şerit samanyolu,
Bir gidiş bir de geliş, diğeri?
Diğeri, muamma hasret dolu,
Var oluş yok oluş eseri...

İyi işlemiyor bu zaman,
Daldan umut kesti son yaprak,
Sevda imbiğindeki derman,
Yaşatmak için ölen toprak...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman- 2023

Hasan Özunal

Çay-Dost

Dertleri doldursak
İnce belliye...
Bir de kesme şekerle tatlandırırsak,
Muhabbetle karıştırırsak...
Besmele ile başlasak,
Her yudumda,
Dertlerin keyfe dönüşmüş,
Kekremsi tadını yudumlasak...
Dünya kahrında uzaklaşıp,
Kaf Dağında bir gezinti yapsak.
Sonra boşalan bardağı,
Çini tabağa
Hiçbir şey olmamış gibi,
Bomboş bıraksak.
Bir bardak çayda
Dertleri başımızdan atsak...
Var mısın EY DOST?

Hasan Özunal

Çaysadık Dostlar

Çaysadık Dostlar

Eğilip demlik bir sıcak temasla döktü içini,
Isındı bir anda o zarif, kristal nazenin kule.
Şenlenen kulenin aşk rengi ile şenlendi çini,
Aydınlık sardı etrafı, birden yayıldı hoş bir şule.

Ortamı şenlendirdi nazik bir parmak.
Dairler çizerek kristali şingirdatarak.
İşi bitince saygı gösterdi çiniye kapanarak,
Beklediler sabırla tiryakiden bir buse.

Demini bulmuş iksir yayıldı dile damağa,
Mecali kalmadı teşrife müsaade almaya,
İlk yudumda hoş bir izle başladı yuvarlanmaya,
Cana can kattı dost çayı, oldu bir efsane.

Kapkara nevaleden oluşan bu muhabbet kanı,
Kafdağı'ndan gelen bir şevkle sardı bu canı,
Her yudumda bir farklı masal kapladı her yanı,
Sıradan bir konuşma döndü kutsal bir ritüele.

Hasan ÖZÜNAL
KARAMAN

Hasan Özunal

Çelme Taktınız

Çelme Taktınız
Çelme taktınız ayağıma yıkılmadım
Bol yemli olta attınız takılmadım
Payeler saltanatlar sundunuz atılmadım
Vazgeçin bu yollardan bu yol yol değil.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2017

Hasan Özunal

Çıkalım Karaman Kalesine

Çıkalım Karaman Kalesine

Çıkalım Karaman Kalesine
Bir burca kuralım bağdaş,
Önde sen
Arkada Karaman fon.
Sen ve Karaman iki güzel.
Karamanı seyrederken
Sen
Seni seyrederken
Karaman...

Gözlerinden ilhamla
Bir şiir dökülse
Sözlerinden Karaman ın
Mehmet Bey dilinden
Yunus sevgisinden
Hoşgörüsünden Mevlana nın
Muhatapı sen olsan
Çağrışımı Karaman.

Kazınsa beynimize
Bin yıllık izlerle
Hep aklımızda bu tablo kalsa
Güzellikler ve hatıralar bizlerle...
Kimse dokunamasa keyfimize
Her dakikası bir asır sürse bu safa.

Hasan ÖZÜNAL
KARAMAN MART - 2022

Hasan Özunal

Çiçeklerle Dertleştik

Dertleştik çiçeklerle,
Derdi olur mu demeyin çiçeğin...
Onlar da dertli.
Rüzgardan yana, güneşten yana,
Arıdan, böcekten, kelebekten yana
Yağmurdan ve topraktan yana.

Ama çiçekler dertlerine dermanı,
Birbirinden ya da kendilerinden buluyor.
Sert esse rüzgar yaslanıyor dostuna.
Yetersiz ise güneş
Uzatıyorlar boyunlarını ışığa.
Renklendirip kendilerini,
Çağırıyorlar arıyı, böceği kelebeği.
Az olunca yağmur,
Sakladıkları suyu kullanıyor,
Fakirse toprak besinden,
Sabrediyor, az ile yetiniyorlar...

Dertleştik çiçeklerle...
Ama bu sohbet,
Kazındı aklımıza
İbretlik gerçeklerle...

Hasan Özunal

Çiğ Tanesi

Gönlü sis basınca dil lal olur,
Dili lal olanın hali bir hal olur.
Gönülde bir tomurcuk gül açarsa
Gülistan şenlenir, duygu dal dal olur...

Seherde yaprağa konuk bir çiğ tanesi
Yapraktan saraydır onun misafirhanesi
Gönlün sisi dağılınca bir gül açınca
Kişi dilinden dökülür sözlerin en şahanesi

Hasan Özunal

Çivili Yatak

Ağlatıp inletse de yıkılmaz bahtım
Evlattan ayalden kalmadı ahtım
Vefalı yârim var, yıkılmaz tahtım
Ey ömür, tek gözlü bir heybesin artık.

Altınla akçeyle olmadı işim
Un çorbası içerken kırıldı dişim
Ateşte donmuşum. buzda pişmişim
Ey ömür, tek gözlü bir heybesin artık.

Anadan atadan görmedim vefa
El güldü de karındaşım eyledi cefa
Çivili yatakta, hep sürdüm sefa
Ey ömür, tek gözlü bir heybesin artık.

Hasan Özunal

Çocuk Bayramı

Yüz on ülkeden geldi çocuklar, Türk dili güzel
Olimpiyatlarda duygu sel gibi aktı, Türk dili özel
Karaman Türk Dilinin Başkenti diyoruz ama;
Çirkin kelimelerle kullanıyoruz hem özel, hem de tüzel...

Hasan Özunal

Çocukluğumu Geri İstiyorum

Çocukluğumu Geri İstiyorum

Mutluyduk biz, kuzu güderken kırdada,
Yemegimiz pişerdi, teflon değil bakırdada.
Cennet huzurunu bulurduk, kuru bozkırdada,
Nerede benim o mutluluğum, geri verin.

Ekmeğe katığımız, yoğurt tuz ve biberdi,
Dert de tasa da sevinç de, hep beraberdi.
Unlukta unun olması, en güzel haberdi.
Nerede benim o mutluluğum, geri verin.

Elmamız kurtlu, soğanımız tatlı idi,
Merdiven yok, evimiz tek katlı idi.
Tabanvayla gitsek, hızımız kanatlı idi,
Nerede benim o mutluluğum, geri verin.

Üzerlik tohumu, en güzel oyuncak idi,
Kılıcımız tahtadan, mendil sancak idi.
En büyük heyecan, urgan salıncak idi,
Nerede benim o mutluluğum, geri verin.

Yollarımız yazın tozlu, kışın çamurlu olsa da,
Paltosuz yakamızdan, göğsümüz kar dolsa da,
Ceket pantolon abiden, üç beden bolsa da,
Nerede benim o mutluluğum, geri verin.

Şeker bayramlık, lokum selamlık gıdamız,
Üzüm ve bir avuç kavurga, tek sevdamız,
En uzununu üç günlüktü, dostlarla vedamız,
Nerede benim o mutluluğum, geri verin.

Her aile bir ordu kadar kalabalık idi,
Mesaiye başlama kuşluk, paydos ikindi,
Hayat kurallara uygun, toplum sakindi,
Nerede benim o mutluluğum, geri verin.

Sizin olsun medeniyet, ben ilkel kalayım,
Yaş kemale erdi ama ben hala, o sarı balayım,
Çocukluğumu verin bana, hep çocuk kalayım,
Nerede benim o mutluluğum, geri verin.

Karaman

Hasan Özunal

Çok Dağıttık

Çok dağıttık bu aşkı çok
Biraz mehtaba
Biraz ormana çamlara
Biraz göle
Biraz dağlara
Dağdaki taşlara
Toprağa ve havaya
Daldaki kuşa
Bahçedeki çiçeğe
Dalındaki böceğe
Bire kırk veren tarlalara
Çok dağıttık bu aşkı çok...

Ses etmedik
Usulca alıp giden rüzgâra
Sağanak yağan yağmura
Geceyi örten kara
Gizli gizli yol alan buluta
Ucundan çalan insanlara
Çok dağıttık biz bu aşkı çok...

Eksilmedi, bitmedi
Biz dağıttıkça o arttı
Bu kadar dağıtmaya
Banımısın demedi...

Bu kadar dağıtmaya rağmen
Daha çok istiyoruz
Bu kadar çok olsa da
Bu aşk bize yetmedi
Bu nasıl bir iştir
Biz birbirimizi hangi aşkla seviyoruz

Hasan Özunal

Çok Sevdim diye Karamanı

Çok Sevdim Diye Karamanı

Çok sevdim diye Karamanı
Çok kıskandın biliyorum.
Oysa ben Karamanı
Şen varsın diye sevdim.
Üstelik
Çok sevdiğim Karamandan
Çok daha fazla
Ben seni sevdim...

Sensiz Karaman ıssız...

Seninle Karamansız kalsak
Bak işte onu bilmiyorum...

Sensiz,
Karamanda olsam bile
Sanırım yaşayamam
Yalnız, yapayalnız...

KARAMAN - 2017

Hasan Özunal

Çok Uzun Hikâye

Çok uzun bir hikaye idi bizimki,
Çok uzun ve çok içli.

Şimdi artık
Hiç yaşanmamış gibi,
Kaf Dağının ardında gizli.

Biraz heyecan
Biraz duygu
Biraz kırgınlık
Biraz ayrılık
Biraz özlem.

Hikayenin tamamı
Üç nokta ve bir ünlem...

Karaman - 2014

Hasan Özunal

Çok Yaşa Uyanış Gazetesi

Çok Yaşa Uyanış Gazetesi

Uzun yıllar önce, bir Uyanış başladı Karaman'da,
Toplumun, bir çıkış noktası aradığı bir zamanda.

Tarih, kültür, medeniyet beşiği şehre ışık oldu,
Kadrosu, liyakatli, içeriğinde fikirler boldu.

İmkansızlıklar diz boyu, zorluklar dağlar kadardı,
Aşıldı zorluklar, kadro için yüce bir hedef vardı.

Kurallar kesindi, güzellik, doğruluk, halk yararına,
Amaç dünün muhteşem kültürünü taşımaktı yarına.

Bir gazete olarak kalmadı Uyanış, okul oldu,
Karaman için fikir meydanlarına, bir ekol oldu.

Gözler yolda, sabırsız beklendi, heyecanla arandı,
Her sayı, okuyucu tarafından nefessiz tarandı.

Karaman onunla açıldı yurt sathına, her ile, her köye,
Aştı sınırları, dağılmaya başladı başka pek çok ülkeye.

Gurbetçi sılayı kokladı onunla, yaşadı Karamanı bir an,
Her okuyucu sahibi, her Karamanlı gazeteci oldu o an.

Kuralları hala değişmedi Uyanışın, kadrolar değişse de,
Çağa uyumda mahirdi, pes etmedi, emsalleri pes etse de.

Elli beş yılı şanla aştı, artık bu gün olgunluk çağını yaşıyor,
Geçmişin kültürünü bugünlere ve geleceğimize taşıyor.

Basın dünyasında adı var olsun Uyanışın, nice yıllar daha,
Emek verenlere güç kuvvet diliyoruz, onlara biçilmez paha.

En eski olmanın yanında, en güzel olmak bir onur elbet,
Uyanışın ismi, Karaman tarihine altın harfle yazıldı ilelebet

Hasan ÖZÜNAL
11.01.2023

Hasan Özunal

Çoluk Çocuk

Çoluk Çocuk

Çoluk çocuk ile eyleme pazar
Arpa alır ambardan buğday yazar
Ölüyorum desen anlamaz halden
Kazmayı alır da bir mezar kazar

Hasan Özunal
Karaman – 2018

Hasan Özunal

Çöl

Çöl yoktu Leyladan önce,
Mecnundan önce
Ateş yakmazdı seveni.

Çöl Leyladan öğrendi sevmeyi
Çatladı taşlar kum oldu.
Mecnundan öğrendi ateş yanmayı
Artık Mecnun gibi yanmada.

Belki ne Leyla oldu,
Ne de Mecnun Dünyada,
Bir ikiz sevginin adıydı onlar.
İnsanlar
Çöl ve ateşin sevgisini
Örnek almada
O günden beri
Sonsuz sevgiye inanmada...

İşte o günden beri de
Aşk öl kadar ıssız
Ateş gibi yanmakta...
Aşk taşları çatlatmada
Aşk sevenleri yakmakta...

Hasan Özunal

ölller Sıcak

ölller Sıcak

ölller sıcak, kar ve buz soğukmuş,
Âteş her şeyi yakar, su insanı boğarmış.
Güneş her sabah doğudan doğarmış,
Yokluğunda, tüm bunlardan bana ne.

Şeker tatlı, bal lezzetli, kutsalmiş ekmek,
Yaşamak için şartmış su, bir şeyler yemek,
Dünü hatırlayıp, yarından umut beklemek,
Yokluğunda, tüm bunlardan bana ne.

Dünya, uzay, kainat, sensiz bomboş iken,
Sensiz yürüdüğüm yol, örülmüş diken,
Herkesin derdi para, şan, şöhret iken,
Yokluğunda, tüm bunlardan bana ne.

Varlığında gizlenmiş, huzur, mutluluk,
Senin yanında iken, zaman sonsuzluk,
Dört bir koldan servet aksa, oluk oluk,
Yokluğunda, tüm bunlardan bana ne.

Hasan ÖZÜNAL
KARAMAN

Hasan Özunal

Çöplüğünden Otlandığın Şehre

Çöplüğünden otlandığın şehre, sen kadı olamazsın
Altını kirleten fikirsiz aklına, sen dadı olamazsın,
Eder değerinin yüz katını verdi bu toplum sana;
İnsansın, uğraşma, şeytanın Karaman kanadı olamazsın.

Hasan Özunal

Dabbe

Dabbe den önce mührünü yedi sanki yüzün,
Gizli bir zehrin şekerle kaplanmış hali gibisin.
Baharda aldığın anahtar girer mi aynı deliğe güzün
Mabudun vermediğini Mahmut'tan isteyen şaşkın gibisin

Asıl azmaz bal kokmaz dediler inanmamıştık
Gösterilen pek çok delile ise hiç kanmamıştık
Aslında olanı biteni biz sana anlatmamıştık
Verdiğimiz yanlış bilgileri anında sahiplerine satar gibisin

İki yiğit kılıç kalkan oynarken parsayı vurdun,
İçince sarhoş oldun yediğin ilk herzede kudurdun.
Gittin çıkar için seni sırtından vurana bir daha durdun.
Eşşekten peş peşe çifte yiyen salak çobanlar gibisin...

Hasan Özunal

Dağların Başında Esen

Dağların Başında Esen

Dağların başında esen o deli boran
Senin de eser garip başında bir gün
Olmaz derdine derman halini soran
Çaresiz kalırsın zemheri kışında bir gün

Geçer bahar kalmaz yazdan bir eser
Güzün suçu ne zamanı geldi ise eğer
Ne zamanda ne de mevsimde değer
Hicran tatmaya gör geç yaşında bir gün

Hasan ÖZÜNAL
Karaman

Hasan Özunal

Dal Yaprağı, Fidan Toprağı

Dal Yaprağı, Fidan Toprağı

Dal yaprağı, fidan toprağı
Bahçıvan gülü, gül bülbülü
Bulut dağı, tereyağı balı
Balık suyu, sevdalı toyu
Ölü kefeni, giysi bedeni
Bulut ağacı, asma yamacı
Kahve fincanı, deniz mercanı
Nasıl seviyorsa

Öylece sevmeli...
İşte öylece SENİ...

Kağıt kalemi, zülüf perçemi
Mızrap sazını, aşık nazını
İğne ipliği, kaya kekliği,
Yolcu yolunu, Yaratan kulunu
Nasıl seviyorsa

Öylece sevmeli...
İşte öylece SENİ...

Hasan Özunal

Damlaya Damlaya

Damlaya Damlaya

Damlaya damlaya göl olur derler,
Önünde bent olmazsa, sel olur derler,
Sevdiğin kişiye bağlan, sen sıkı sarıl
Sevgi ihmal e gelmez, sevdiğin el olur derler...

KARAMAN

Hasan Özunal

Dangalak*

Dangalak*

Aklı kıt biraz, fikir hiç yok, tam bir salak,
Bir hasleti var ki, o da kaliteli bir asalak.
Kasılırken, kalas beli ha kırıldı, ha kırılacak
Konuşurken tam, ama tam bir dangalak.

Bir var idi bir zamanlar, şimdi yok oldu,
Kirletti mecraları, hem de pek çok oldu.
Yediği herzelerden, karnı hep tok oldu,
Ona en yakışan sıfatı, tam bir dangalak.

Var iken, tanrı sanırdı müptezel kendini,
Azgın bir lağım idi, yıkardı hep bendini.
Hedefi hep faso fiso, her işi hep dandini,
Adam görünse de, sıfatı tam bir dangalak.

Ünü yok iken unu da yoktu, yallının teki,
Ünlü olunca, helali haram yapıp da yedi.
Aslan sanırdı kendini, hep o sündük kedi,
Yok onda edep ve ahlak, tam bir dangalak.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman – Nisan 2017

(*TDK ya göre
Dangalak: sıfat
1.Düşünçesiz, budala, akıl yoksunu, hödük (kimse).
2.HALK AGZINDAN boşboğaz.)

Hasan Özunal

Darbe mi Dediniz?

İyi bak da gör neler oldu ibret al
Mısırlı, Libyalı, Suriyeli, İranlı ve Iraklı,
Vatan nedir, Bayrak nedir, Hak nedir.
İyi bak da ibret al meczup haçlı, kara fraklı,
Demokrasi nedir, Devlet nedir Hak nedir.

Her Türk Askerdir tekrar tescil edildi
Mehmetçiğe kanat açtı Mehmetler.
Huzurun bekçisi kimmiş şimdi bilindi,
Polisine destek çıktı Ahmetler.

Dine düşman olanlara kızanlar kızsın,
Dini kullanan gizli ateistler türedi.
Gerçek dindar çevreye daha dikkatli baksın,
İnancına sahip çıkan mütedeyyin nasıl kükredi.

Şükür Millet bir işaretle kalktı ayağa,
Verdi cevabını en sert ama saygılı.
Şükür güvenle bakıyoruz bekaya,
Bize düşman olan artık dünden daha kaygılı.

Bayrak şerefiyle gökyüzünde vakarlı,
Bu Halk geçmişine layık imiş, ne mutlu.
Bu halk vatan için can feda etmeye kararlı,
Dünya Türk'ün sayesinde gelecekte umutlu.

Karaman-17.07.2016

Hasan Özunal

Darbimesel

Darbimesel

Dost olarak bir sen kalsan da,
Sen yine dünyalara bedelsin.
Tıfıl bir insan evladı olsan da,
Tek başına bir darbimeselsin.

Hasan Özunal

Dava

DAVA

""Bu dâva hor,
bu dâva öksüz,
bu dâva büyük!""
Üstat N. F. Kısakürek

Üstat bu davayı yüreği pak olan anlar ancak
Gel gör ki günümüzde çakallara oldu oyuncak.
En deli rüzgarlar esip kasırga oldu dünyada
Sahipsiz boynu bükük, mahsun kaldı bu sancak...

Hasan ÖZÜNAL

Hasan Özunal

Değil

Bu sevda bir boranmış
Meltem değil.
Bir deprem, bir afatmış
Kıpırtı değil.

ileler kahırlar bitmedi
Bitecek değil.
Halden anlamadı ki
Anlayacak değil.

Ne oldu bitti
Bilecek değil.
Yaş döktü gözler
Silmedi,
Silecek değil.

Yıllar geldi geçti de
Gelmedi,
Gelecek değil...

Hasan znal

Değişmiyor duygular

Değişmiyor Duygular

Değişmiyor duygular, ne kış ne de yaz,
Aldığım nefese ihtiyaç, senden daha az.
Bin kahır çeksem de çekemem hiç naz,
Anla artık anla, sensiz bir ömür olamaz...

Hasan Özunal

Deli Akıllarım

Harcadım akıllı akıllarımı,
Bozuk para misali yar yoluna...
Sermayeyi serdik,
İpe un misali kâr yoluna...
Akıllı akıllardan ziyan ettik amma;
Çok şükür kazandım deli akıllarımı...

Hasan Özunal

Delice Sevmek.

Bir ses ver bir nida et...
Yoksun yine ortalarda
Yitiksin rüyalarda bile
Bir ses ver de
Ne söylersen söyle...

Efkârdan hüzzamı dinletme bana
Söyletme bana uşşakı
Bir tamburun teli gibi inletme beni
Bir ses ver
Deli etme beni,
Ya da bir kenara sinip de,
Sinayıp seyretme beni...

Deli etme beni
Bil ki delilenirsem,
Daha da çok severim seni
Sen düşün...
Bir ses ver bir nida et
Deli etme beni...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 1978

Hasan Özunal

Demirci Ocağında

Demirci Ocağında

Demirci ocağında korla piştim,
Dövüldüm örs ile çekiç arasında.
Buz gibi sulara yüzüstü düştüm,
Kara demir oldum aşk tarlasında.

Yanardağların içine su doldum,
Buhara döndüm de göğe yükseldim.
Gök yüzüne bir yumak bulut oldum,
Yağmur oldum eleklerden elendim.

Denizin dibinde bir pınar oldum,
Bir ışık yol gösterdi rehber oldu.
Topraktan çıkıp da ummana daldım,
Süzülmüş has cismim tuz ile doldu.

Girdabın sihrine karşı durmak zor,
Taş olsa da dayanmaz bu ahvale.
Zarar veremiyor iman zırhına kor,
Çaba, gayret sonsuz, gerisi havale...

Hasan Özunal

Demokrasinin Demirden Zinciri

Siz Bomonti'ye ya da Moda'ya giderdiniz,
Biz pancar tarlasına ya da nohut yolmaya...

Siz viskinin alasını içerdiniz,
Biz ayranın ekşisini...

Siz Paris'e Şanzelize'ye giderdiniz,
Biz bir ömür çalışır Kabe'ye Hac'ca...

Siz rahatlamak için soyunurdunuz,
Biz edebimizden giyinirdik...

Siz okur asker polis olurdunuz
Biz okusak da yapmamak için bir çare bulurdunuz...

Siz yatarken kasalarınızı doldururdunuz
Biz bir kış yetecek unumuzu kıt kanaat ambara...

Siz yönetirdiniz,
Biz yönetime talip olunca saf dışı edilirdik...

Siz bir avuçtunuz,
Biz Millet, Anadolu'nun has evlatları...

Siz yine bildiğiniz gibi yaşayın,
Bırakın, biz bildiğimiz gibi yaşayalım...

Ama bırakın da;
Kendimizi yönetmeye biz sahip çikalım...

Karaman - 2016

Hasan Özunal

Deniz Dalgalarından

Deniz Dalgalarından Bir Gemim Olsa

Deniz dalgalarından bir gemim olsa,
Kuş kanadından yelkenleri açıp,
Anka nefesleri ile tam yol ileri,
Mehtaba yelken açıp kanat çırpısam,
Yakamoz limanlarına ulaşsam...

Yol boyu döksem hasret safrasını,
Atsam Anka nefeslerine dertlerimi,
Bir kelebek ömrü olsa da...

Mehtapta,
Yakamozlarda,
Ersem sırrına
Mutlu olmanın...

Mutlu olan ruhum,
Dalgalara karışıp
Hep orada kalsa...

Hasan Özunal

Derdi Çok Dünya

Bir baharın var be dünya,
Ben güzünü neyleyim...
Yazın sıcak kışın soğuk,
Derdin pek çoktur neyleyim...

Yükün ağır kaldırmak zor,
Safa'n pek az rastlamak zor,
Her yol engel atlamak zor,
Derdin pek çoktur neyleyim...

Hasan Özunal

Derdime Hemdert Olmadın

Derdimle Hem Dert Olmadın

Derdimle hemdert olmadın ey yar
Gönül bağımda gül olman neye yarar
Sevgim sana vermedi ise bir yarar emeğe zarar
Bağrımdaki sen bir gül mü yoksa kor mu
Sevmeyi sevilmeyi bilmek bu kadar zor mu

Hasan Özunal

Derelere Atıp da Dertlerimi

Derelere Atıp Da Derdimi

Derelere atıp da dertlerimi,
Yollasam denizin ta diplerine.
Çınar dalına assam hislerimi,
Rüzgârlar götürse sahiplerine.

Geceden çalıp da kör karanlığı,
Matemime katıp da karıştırsam.
Mehtaptan alıp nurlu aydınlığı,
Ruhumla gönlümü bir barıştırsam

KARAMAN_29.08.2023

Hasan Özunal

Dışarıda Bulutlar İçeride Ben

Dışarıda Bulutlar

Dışarıda bulutlar içeride ben ağladım,
Gözyaşlarımla yanan kalbimi dağladım.
Gözyaşlarımı silmeye kıyamazdım da
Verdiğin mendil ile yaralarımı bağladım.

Bastıramadı gök gürültüsü feryadımı,
Çakan şimşekler aydınlatmadı dünyamı.
Efkarımı yok etmeye yetmedi sağanak,
Yağmur sel olsa da boğamadı sevdamı.

Tek şemsiyeye sığmıyormuş iki beden,
Bir olamıyor dünyada iki gönül neden...
İstedimiz ömrü değil yazgımızı yaşadık,
Bir dünyada iki dünya olduk istemeden...

Hasan Özunal

Dikensiz Gül

Dikensiz Gül

Bulamamıştım, ömrümü koyacak bir gönül,
Bin bağ gezdim, bulamadım dikensiz bir gül.
Bahtıma bir gün bir yel esti, kara bağrımda,
Baktım ki bağrımda, yeşerdi dikensiz bir gül.

Hasan ÖZÜNAL
KARAMAN

Hasan Özunal

Dile Gelmiyor Duygular

Dile Gelmiyor Duygular

Dile gelmiyor duygular,
Düşmüyor artık mısralara.
Şiirlerdeki mısralar şimdi,
Etki etmiyor insanlara.

Her devirde olur bir dert,
Çağımızın derdi bambaşka...
Yeni şeylerden umulur medet,
Şimdi yöneldi toplum yeni aşka.

Maddi, manevi olsa da adı çıkar,
Bütün hedef mevki makam oldu.
Metelik uğruna dünyayı yakar,
Kafalara köşe dönme fikri doldu.

Kalmadı saygı, evde, sokakta, okulda,
Hayvan sevgisi geçti insan sevgisini,
Lüks yaşam tercihi bir zaruret oldu da
Şaşırdılar seçimde binden hangisini...

Hasan Özunal

Dilim

Dilim, senden çekerim, seni dilim dilim dileyim
Doğrudur yolum, eğri yolu ben nereden bileyim
Anlatırım, sağır sultan dahi anlıyor amma;
Kalp gözü kararmışlar anlamıyorsa, neyleyim...

Hasan Özunal

Dilin Ettiği

Dilin ettiğini kılıç etmez, tñfek etmez, top etmez,
Dilin yıktığını yapmaya, para yetmez, pul yetmez.
Dilimiz yozlaşmakta, elden gitti gidiyor, dikkat;
Ya dil elden gitmiş, ya da şerefin, hiç farketmez.

Hasan Özünal

Diliyorum

Diliyorum...

Bir oğlum olsa adı Tuna bir de kızım adı Nil,
Coğrafyanın bağrında hayat olsalar tarih boyu.
Nil otağ kursa Bozkırda Tuna özgürlüğe kefil,
Okyanuslar arasında tarih yazmıştır Türk Soyu.

Kardeşleri Kızılırmak Sakarya Dicle ve Fırat,
Kavuşsalar mavi engin denizlerde sessizce.
Bozkırlar yeşerse coşkuları ile bulsa hayat,
Sevgi hoşgörü tohumları filizlense gizlice.

Nil Afrikalıya ve mazluma merhamet gösterse,
Haçlıya bir ders verse en vicdansız olduğu yerden.
Tuna şü araplara akıllı olmayı öğretse,
Birleşerek kardeşler tarih yazarlar yeniden.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2018

Hasan Özunal

Diller Döktüm Biçare

Diller Döktüm Biçare

Diller döktüm biçare, oldu heba,
Harınla kül eyledin sen Dilruba.
Harı başlatan sakın bir merhaba,
Ahirde bir volkan oldu Dilruba.

Ocak - 2023

Hasan Özunal

Dinle Gönlüm

Dinle gönlüm,
Gönlüm bir dinle hele
Nedir bu ettiğin,
Nedir bu kahredişin böyle?

Seviyorum diyorsun
Sevgin gelmiyor dile
Zenginsin gani gani
Varlığın gelmiyor ele...
Nedir bu senden çektiğim söyle
Nedir bu kahredişin böyle?

Yar yar dedin inledin
El sözünü dinledin
Yalan yanlış bilmedin
Nedir bu senden çektiğim söyle
Nedir bu kahredişin böyle?

Dost sözünü kem belleme
Yad ellerle dem eyleme
Sırrını namerde söyleme
Nedir bu senden çektiğim söyle?

Arasana derde derman
Okusana doğru ferman
Genliğim elinde kirman
Nedir bu kahredişin böyle?

Alçalırsın sen yüceldikçe
Koyunsun sen baş eğdikçe
Ne yaptığın bilmedikçe
Nedir bu senden çektiğim söyle
Nedir bu kahredişin böyle?

Ağardı saçların bak bir bir
Enin sonun bir gün kabir
Uslan artık söz dinle ha bir
Nedir bu kahredişin böyle?

Aylar gelir yıllar geçer
Herkes yaranını seçer
Sen kalırsın böyle naçar
Nedir bu senden çektiğim söyle?

Yorulursun elbet yolun uzar
Çırpındıkça bu dert azar
Dön kendine eyle bir nazar
Nedir bu senden çektiğim söyle
Nedir bu kahredişin böyle?

Hasan Özunal

Dirimde Olmadın

Dirimde Olmadın

Dirimde olmadın
Ölümde zaten yoktun
İyi günümde soğuktun
Kötü günümde zaten ipi kopuktun
Sana koştum defalarca canımla
Gerektiğinde
Bir adım yakınımda yoktun

Öyle ise:
Ne halt işin var telefon listemde
Sosyal medya listemde
Gönlümde...

Aklım ve edebim istese de
Gönlüm seni istemiyor...

Topla tasını tarağını, haydi yallah
Senden uzak tutsun, Cenab-ı Allah...

Hasan Özunal

Doğru Yol

Doğru Yol

Mangal kadar olmasa da,
Bir yumruk kadar da yoksa
Kes at çöpe,
Neye yarar o yürek...

Midende kaynıyorsa, ya da sütüne karışmışsa haram,
Ondandır nefesindeki dayanılmaz pis koku...

Her sözün gıybet, her sözün zem ise,
İnsan eti yiyorsun demektir, kürek kürek...

Dilinden bal akıtmaya çalışma boşuna,
Zihnin fitne ile örülmüşse
Fikirlerinde şelale olmuşsa şer...

Mayanı temizle önce
Tövbekâr ol
Rabbimizin rahmeti kadar
Merhameti de bol
Bin eğri yoldan daha iyidir
Tek bir doğru yol...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2018

Hasan Özunal

Dokunma Doktor

Dokunma doktor,
Bilmiyorsan sevgiyi
Dokunma doktor yareme.

Yoksa ilacında sevgi,
Sebep olmaz çareme.
Karadağ'dan kar getirsen
Başımdaki harıma,
Yoksa ilacında sevgi
Sebep olmaz çareme.
Bilmiyorsan sevgiyi,
Dokunma doktor yareme...

Zemheride gül istiyor
Bu deli gönül,
Son deminde
Çileli ömrüne bir ödül...

Yanardağ olmuyor ki
Közü bitmiş bu kül
Yoksa ilacında sevgi,
Sebep olmaz çareme.
Bilmiyorsan sevgiyi,
Dokunma doktor yareme...

Karaman - 2015

Hasan Özunal

Dolduysa Mesai Ne Yapsak Boş Da

Dolduysa Mesai, Ne Yapsak Boş da

Dostum Kazım ÇİÇEK'e

Dolduysa mesai, ne yapsak boş da,
Sen sarıl sevgiye, Yaratan aşkına.
Emanet aldığın canı, yaşamak hoş da,
Teslim etme çabasız, emanete sahip çık.

Bir kutsi ömrü, hak yoluna adadın,
Dosdoğru yürüdün, eğri yola dalmadın.
Deva diye uzatılan, haramları almadın,
Bir ömür pak sakladın, emanete sahip çık.

Sevgimiz çağlayan, güvenimiz tam,
Evladın diyor ki; azizdir atam.
İmkân yok ki; canımdan sana can katam,
Dualar seninle, gayret senden: Emanete Sahip ÇIK.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman Ağustos - 2020

Hasan Özunal

Dost

Dost içinde biber gibi olanlar vardır,
Acıdır ama ararsınız.
Şekerler vardır, tat verir,
Baharat dostlar da vardır,
Lezzet, rayiha verir,
Kimyon, kekik, tarçın gibi.
Azı karar çoğu zarar dostlar vardır
Kahve gibi, çay gibi, alkol gibi.
Bir de dost giysisine bürünüp
Size soytarılık edenler vardır
Zakkum çiçeği gibi...

Ekmek gibi, su gibi,
Hava gibi elzem dostlar vardır
Hayatınızın kaynağı...
Varlıkları var olmanız,
Yoklukları yokluğunuzdur.
Korkulmaz hiç birisinden...
Dosttur ne de olsa yokluğu kötü.

Ya siz kime dostsunuz,
Ya da nasıl bir dostsunuz?
Size dostum diyenler kimler...

O dostlar sizden ne ister ne bekler?

Hasan Özunal

Dosta Güven

Eksilerin artı bende,
Artılarım eksi sende,
Yüzüme karşı gülsen de,
Güven vermiyor dostluğun.

Nazarların hep karanlık,
Sen fitne dolu çaydanlık,
İnsan olsan da bir anlık,
Güven vermiyor dostluğun.

Dilinde manevi sözler,
Fıldır fıldır döner gözler,
Gül değil verdiğin közler,
Güven vermiyor dostluğun.

Dostu arkadan vurursun,
Hakka hep karşı durursun,
Allah'ım senden korusun,
Güven vermiyor dostluğun.

Hasan Özunal

Dostlar

Dost defterine yazdıklarım dostum değilmiş,
Bir çizgi bilirdim adı doğruluk, o da eğilmiş,
Bir gönül sarayı kurdum bin bir emekle;
Arkama dönüp baktım ki o da devrilmiş...

Hasan Özunal

Dostlar 2

Dostlar

Gençsiniz
Belki çocuk denecek yaşta,
Yaşlısınız belki asırlık.
Cinsiyetinizin hiç önemi yok,
Şişman zayıf,
Uzun kısa,
Göbekli ya da atletiksiniz.
Üç fakülte mezunu, akademik ünvanlı
Veya sadece okuryazarsınız.
Hesabını bilmedik servet sahibi,
Ya da asgari ücretten az parayla geçinen birisiniz.
Binlerce km uzakta
Ya da seslensem duyacak kadar yakın,
Beni seversiniz,
Belki de sıradan bir yerim var hayatınızda.
Ortak tek bir noktamız dışında
Belki başka hiç bir ortak yanımız da yok...
O ortak yanımız da dört harf
Kısa bir kelime...

İyi ki varsın DOST
DOSTLARIM.

Sizlerle bu dünyayı paylaşmak,
Geçtiğimiz yılları beraber yaşamak harika idi.
TEŞEKKÜRLER.

Gelecek yıl ve yıllarda eksilmeyin artın...
SAG OLUN VAR OLUN...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2019

Hasan Özunal

Dostlarıma

Gönlüm görünse de gökyüzü kadar ıssız
Aslında parlamakta dost adlı yıldızlar sayısız
Dosttan yana yok efkârım gönlüm tasasız
Gönlümde parlamakta dostlarım sayısız

Karaman – 2018

Hasan Özunal

Döndüğünü Sansın Varsın Dünya

Döndüğünü Sansın Varsın Dünya

Döndüğünü sansın varsın
Biz durduralım dünyayı
Ve zamanı...

Tadına varalım yaşamının
Zamansız ve mekansız...
Her zaman ve her yerde
Tadına varalım mutlu olmanın...

Döndükçe,
Başımızı döndüren dünyayı,
Aktıkça,
Umutlarımızı öldüren zamanı,
Bizi,
Mahkûm eden mekânı,
Satalım;
Bir tatlı tebensüme,
Bir umarsız avareliğe,
Bir tutam sevgiye...

Tadına varalım yaşamın,
Nefes almanın,
Can taşımanın,
Sevgiyi yaşamının,
Ve Sevgiyi yaşatmanın...

Hasan Özunal

Dönüyor ha Dönüyor

Dönüyor Ha Dönüyor

Dönüyor ha dönüyor
Akrep yelkovan saatte
Çılgın gibi dönüyor.
Dünya dönüyor, devran dönüyor.
Giden göçmen kuşlar dönüyor.
Gün dönüyor,
Gece gündüze
Gündüz, geceye dönüyor.
Canlı ömrünü tüketip,
Aslına dönüyor.
Gurbetçi dönüyor, mahpus dönüyor.
Ümit kesilen hasta
Hayata dönüyor...
Bu kadar dönüş boşuna mı?

Bir sen dönmedin, dönmüyorsun...
Bil ki sensiz bu hayat
İşkenceye dönüyor...

Hasan Özunal

Dörtlükler

+Dörtlükler

+1

Unuttuk ellileri, çoktan altmışı geçtik,
Az buçuk safa sürdük, epey de çile çektik.
Birçok tercih içinden Hak Yolunu biz seçtik;
Yoldaşımıza selam, başka laf edemedim.

+2

Meram ne bir atışma ne de bir yarışır
Bir güzel insanın hasletini sayıştır
Dostta da gördüğümüz erdeme varıştır
O kemale uygun lafı da edemedim..

+3

Edipli bir gönül dilde güzel laf eder
İhlaslı bir ömür gönlü mükemmel eder
Eğri bir başı sanma ki yıkkın ve mahsun
Olgunlaşan başak toprağa selam eder.

+4

Sen zavallı kelimelerin ilacı
Sen hoş duygulara usta bir aracı
Sen şiirin ustasının bir baş tacı
Bundan başkaca da bir laf edemedim

Hasan Özunal

Durma Eski Hayallerin

Durma Eski Hayallerin

Durma;
Eski hayallerin kara dumanlarında,
Bir atmaca çevikliği ile sıyrılıp
Bir kumru gibi,
Kaybol yeni hayallerin sisleri arasında...

Çare arama çaresizlikten,
Derman olmaz
Gönlün onulmaz yarasına...

Terk et zamanı
Zamanın müşfik eline
Baksın başının çaresine...

Hasan Özunal

Durun Temizlenin de Sonra Yola Devam Edin!

Farları kırık, kaporta bozuk bir adem,
Atıyor havasını, süt dişiile kırıyor kabuklu badem
Kırkınız deve kadar büyüktünüz de madem
Bu güdük eşeğin peşinde halt mı ararsınız...

Yerden göğe bin küp dikildi durdu
Bu güdük geldi dibine bir tekme vurdu
Çıkan gürültüde küpünü de doldurdu
Akıllı geçinirsiniz ama akla zararsınız.

Ankaradan bir yel esti yelken açtınız
Pupa yelken giderken hazineye çattınız
Şakınlıktan patır kütür donunuza s..tınız
Dönüp dolaşıp da kaçacak delik mi ararsınız.

Hazineye bir meczubu bekçi tuttunuz
Karneniz iyi ama insnlıkta hapi yuttunuz
Hem uyudunuz, hem milletti uyuttunuz,
Ne halt edeceğini bilmez bir sürü kararsızsınız...

Ne yazar, topunuz adam gibi adam olsanız da
Başınız kokuşmuş siz mis sürünüp koksanız da
Hayaller Ankarada gerçek oluyor, hesabınıza yazsanız da
Siz bu başınızdaki ile ancak altınıza s..arsınız

Bir avuç deyyusun hakkından gelemediniz
Onlar esip gürledi ne yapacağınızı bilemediniz
Bir elek tutup içinizdeki pislikleri elemediniz,
Siz bu veballe bilmem kaç yıl yanarsınız...

Hasan Özunal

Duygu Kaçtı Gözüme

Duygu Kaçtı Ömrüme

Gözyaşı değil onlar
Duygu kaçtı gözüme
Halimi bilen anlar
Duygu kaçtı gözüme

Bu şey var yok arası
Bu şey bir aşk yarası
Bu şey bir can yarısı
Duygu kaçtı gönlüme

Sol yanım hep sancıyor
Kalp ateşle yanıyor
Bağrım acı kanıyor
Duygu kaçtı böğrüme

Başladı bir nefesle
Bitecek son nefesle
Yaşadım her nefesle
Duygu kaçtı ömrüme

Hasan ÖZÜNAL
Karaman – 2014

Hasan Özunal

Duygu Yağmuru

Bir duygu sağanağı başladı
Samanyolu bulutundan oluşup,
Mehtaptan kopan,
Yıldızlar arasından süzülen...
Yokluğuna yağdı sessizce.
Yokluğun ağırlaştı gözlerimde,
Hasret bulutu yağmura döndü.

Bıraktım direnmeyi,
Yıkıldı birden metanet duvarı,
Bıraktım kendimi hicran seline,
Ruhumu verdim hüznün acımasız eline...

Varlığınla yokluğun arasında ki fark
Bir sen değilsin anladım,
Bir sen değilsin eksik olan,
Senle var olan her şey yok şimdi.
Bir başımayım kâinatta,
Sensiz kalınca hiç olan bir ben.

Şimdi tek şey gerçek;
Bu acı duygu seli,
Gecedен içime dolan...

Karaman – 2015

Hasan Özunal

Duyulmaz Bülbülün Sesi

Duyulmaz Bülbülün Sesi

Duyulmaz bülbülün sesi, gönlümün feryadından,
Tarumar olmuş gönül gülistanı, artık gülüm yok.
Bir katreye muhtacım Şimdi, umut deryasından,
Bahar olmuş ama gülistanı yaşatacak iklim yok.

Her gece kapımı çalar, bir Şaşkın rüzgâr çaresiz,
Durgun deniz gibi hayat, dalgalardan habersiz.
Akıl yokları tartan terazi ama ibresiz,
Zehirden kelim her nefesim, diyecek dilim yok.

Gurubun vakti yakın, indi ufka doğru güneş,
Ruhum avare melankolik, bir amansız serkeş.
Beden duyarsız, hisler umarsız, sine çilekeş,
mrme mr katan yoldaşım, o sevgilim yok

KARAMAN- 2023

Hasan znal

Dümen Dalga

Bu dümen nasıl bir dümen ki; herkes suyuna giriyor,
Ben adamım diyen, iki günde o dümen suyunda eriyor.
Dümeni kıracaklar, gemiye binince daha çok destek veriyor,
İsyan bu: "Demokrasinize de siyasetinize de lanet olsun."

Vatan-millet, bayrak-toprak, din-iman, edep-ahlak ve haya,
Edilen onca laflar bir hiç oluyor, karışınca havaya.
Eli böğründe ah ile vahda, gönül verenler büyük kutsal davaya,
İsyan bu: "Demokrasinize de siyasetinize de lanet olsun."

Edep gösterisi, edepsizliğin önünde bir gizli kalkan,
Şeref, şerefsizliğin üstünde pembe incili kaftan.
Namusta tenzilât, ahlak yarı yarıya aşağı soğuk su katan,
İsyan bu: "Demokrasinize de siyasetinize de lanet olsun."

Hasan Özunal

Dün Gece

Gözlerin yolda kaldı, kulağın seste,
Bilirim, bekledin her bir nefeste.
Kalbin çırpındıkça o gül kafeste,
Ömrümün sonuydu sanki dün gece...

İşte geldim sana, titrek dizlerim,
Işıktaki gölgem var, saçında izlerim
Bu coşkunu duyguyu nasıl gizlerim,
Bin kez daha sevdim sanki dün gece...

Gözlerim yolları katladı durdu,
Gönlüm kara dağları atladı durdu,
Kalbim her vuruşunda çatladı durdu,
Seninle bir bütün oldum sanki dün gece...

Çaresiz sabahı uykusuz ettin,
Gönlünde boşluğu nasıl fark ettin,
Sen, sevgi denizinde tam bir afettin,
Çöl denize hasretti sanki dün gece...

Hasan Özunal

Dün Geldi Geçti (balım Torunuma)

Dün geldi geçti (BALIM Torunuma)

Dün geldi geçti,
Bugün geçip yarın gelecek.
Dün gelmeyen ölüm,
Bugün gelmez ise,
Belki yarın gelecek...
Gitmek umurumda değil,
Nasılsa gidilecek
Ama BALIM
Bil ki;
Seni bensiz bırakmak
Ve senden ayrılmak,
Bana çok zor gelecek...

Karaman - 2019 Ekim

Hasan Özunal

Dün Vardı

Dün Vardı

Dün vardı, o can yaşıyordu, nefes alırdı,
Bugün yok, iyilikleri olmasa ne kalırdı?

KARAMAN OCAK 2022

Hasan Özunal

Dün Yine...

Dün yine koklamaktan mest oldum, o güzel ellerini,
Bin bir yıldızla donattı mehtap, saçının tellerini,
Bir buluta kaçtı mehtap kıskanıp, o mehtap gözlerini,
Bir abı hayat bestesine nakşettim, o aşk dolu sözlerini.

Ay bulutta saklı iken söyledi çamlar, aşk bestemizi,
Bir ömür hayatı bin ömre çevirdi, nefesin nefesimizi,
Bir gizemli esinti sardı bizi, coşturdu hevesimizi,
Sonsuza genişletti sevgi dolu cüret, aşk kafesimizi.

Hasan Özunal

Dün, Bugün ve Yarın

Dün gidenler oldu,
Hiç gelmemiş gibi.
Dün gidenler oldu,
Hiç gitmemiş gibi.
Dün gelenler oldu,
Hiç gitmeyecekmiş gibi.
Dün gelenler oldu,
Hiç gelmemiş gibi...
Dün gidenler,
Ne haldeler bilinmez.
Dün gelenler,
Ne olacak görülmez.
Soru üstüne soru bu Dünya...
Yarın,
Kim ne zaman gidecek hiç bilinmez...

Gün bugün;
Dünü ve bu günü güzel olanın
Yarınından endişe edilmez...

2015

Hasan Özunal

Dünya - 2

Topraktır yaprağın sonu,
Dallar yanmaya mahkum.
Bir can taşımaksa konu,
Garantisi bir nefes malum.

Ot da yaşar, kurt da yaşar,
Amaçsız yaşamak ottan da beter.
İnsan dünyaya daldıkça şaşar,
Bir kabri görmek, dünyayı anlamaya yeter.

Hasan Özunal

Dünya -1

Ateşle barut kardeş,
Kızgın korlar buzlara eş
Adı evliya, kendisi kalles
Kavanoz dipli Dünya, dibin mi çıktı.

İtler aslana dayılanır,
Kuzu kurttan payını alır,
Çirkef lağımla aklanır,
Pamuk ipli Dünya, çivin mi çıktı

Adı kaldı akla karanın,
Haklar hep güçlü olanın,
Zafer katmerli yalanın,
Adaleti yok Dünya, foyan mı çıktı.

Merkep medreseler kurmuş,
Maymun ilim irfan okurmuş,
Öküz mey içmiş de kudurmuş,
Tersi dönmüş Dünya, cılkın mı çıktı,

Sağ ile sol birleşti tek yön oldu,
Güneş karardı da rengi soldu,
Yeryüzüne fitne fesat doldu
Çirkef dolu Dünya, sahten mi çıktı.

Mısıra sultan oldu meczup,
Haklıların ufkunda gurup,
Deva diye sundular zehirden şurup,
İnsanı kıt Dünya, deccalın mı çıktı.

Hasan Özunal

Dünya Bir Ressam Bekler

Nereye gitmiş bu renkler,
Nerede ağacın yeşili göğün mavisi?
Güneşin sarısından eser yok
Griler hakim olmuş dünyaya...

Dünya umutla;
Renkleri boyayacak bir ressam bekler.

Hasan Özunal

Dünya Bizim

Senden önceydi şiirlerin güzelliği
Şarkıların anlamı
Güneşin sıcaklığı
Gülün kokusu
Göğün mavisi
Elmanın tadı
Senden önce güzeldi...

Senden önce vardı dağlar
Ovalar engin
Denizler sonsuz
Bulutlar özgür
Ormanlar sınırsız
Senden önce vardı Dünya...

Seni buldum ya;
Hiçbir şiir anlatamıyor,
Hiçbir şarkı söyleyemiyor seni
Güneş ısıtmıyor senin kadar buz tutan yüreğimi
Gülün kokusu yok sen varsan
Göğün mavisi karanlık
Elmanın tadı buruk kalıyor
Senin yanında...

Seni buldum ya;
Dağlar bir adımlık yol
Ovalar bir nefeslik zaman
Denizler bir avuç su
Bulutlar bir parça pamuk
Ormanlar kibrit çöpü
Artık senin ve benim bu Dünya...

Hasan Özunal

Dünya Büyüdü

Dünya Büyüdü Aslında

Dünya büyüdü aslında
Biz küçüldük...

Kimlik olarak küçülsek de
Nefis olarak büyüdü.

Pek çok yol çıktı karşımıza belki
Biz ilk gördüğümüzden yürüdük.

Şağ olanları yok saydık,
Ölenleri çabuk unuttuk.
Ölünce çabuk unutulduk,
Sanki yaşarken de ölüydük.

Oysa biz
Dünya gülistanında
Has köşenin gülüydük...

Yaratanın gözdesi,
Kâinatın öznesi,
Baki alemin ebedi sahibi,
Dünya gülistanının
Has köşenin gülüydük...

Hasan Özunal

Dünya Üç Gün

Dünya Üç Gün

Dünya üç gün.
Al dünün güzelliklerini,
Koy dağarcığına
Yarın lazım olur.

Varsa dün
Gam, kasavet, hüzün,
Dert, tasa ve mutsuzluk
At dağların ardına...
Atmazsan
Yarın da aynı şeyler olur.

Gün bu gün,
Bir ömür kadar uzun,
Bir ömre başlangıç.
Yaşa hakkınca.
Güzellikler inşa et ki
Yarınları yaşarken
Dünlerin hep güzel olur.

Dünya üç gün,
Cehenneme çevirme
Daha bu dünyada yaşarken...

Hasan ÖZÜNAL
KARAMAN

Hasan Özunal

Dünyayı Bahar Yapma Vaktidir

Dünyayı Bahar Yapma Vaktidir

Saçında alev alev bir demet kızıl gül,
Geçtin bu yollardan çekildi bir siyah tül,
Arkanda bıraktın elem ve bir avuç kül,
Şimdi mazi albümünü yakma vaktidir.

Gelişin bahardı ılık bir meltem gibi,
Yaza da razıydık yaksa cehennem gibi,
Kar altında çiçek açan bir çiğdem gibi,
Şimdi bu dünyayı bahar yapma vaktidir.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2018

Hasan Özunal

Dünyayı Görmek İçin

Dünyayı Görmek İçin

Dünyayı görmek için yaratılmış,
Bakınca dünyayı yakan gözlerin.
Baktığı her kapıyı hemen açarmış,
Gönlümün kapısını yıkan gözlerin.

Kaşa uygun yaratılmış karası,
Gönüllerde iflah olmaz yarası.
Köprüler kurar gönüler arası,
Şimşek gibi aşkla çakan gözlerin.

Görünmezi görür gibi bakıyor,
Ilık ılık damarlarımda akıyor.
Kim bilir hangi sırrı saklıyor,
Akıl okur gibi bakan gözlerin.

Hasan Özunal

Dünyayı Unuttum

Dünyayı Unuttum

Kırk yılda bir gün gelen bahar gibiydi gençlik,
Geldi mi gitti mi bilemedim ki, unuttum.
Bir varmış da bir yokmuş oluverdi çocukluk,
Hayal miydi masal mı bilemedim, unuttum.

İlk aşk bir hevesle karışık hummalı geçti,
Bu gönül vatan millet bayrak sevmeyi seçti,
Olgunluk ihtiyarlık olsa bu beden gençti,
Bedenle mi yaşadım gönülle mi, unuttum

Avam kasaya altın akçe para doldurdu,
Her bir köşeye han köşk kâşaneler kondurdu,
Güç kuvvet kazanıp da olmazları oldurdu,
Ben kendime maişet kazanmayı, unuttum

Ne burak ne tuba dalı ne huri hayalim,
Özümden gayrisına harcandı bu mecalim,
Nefsime karşı vefasızlık bütün vebalim,
Baki âlem için ben bu Dünyayı, unuttum.

Kırıkkale – 2018 Nisan

Hasan Özunal

Dürüslük

Dürüslüğümüz;
Her adımda engel oldu
Çıktı karşımıza.
Çer çöp oldu, battı gözümüze kaşımıza.
Kimi zaman boran oldu kar oldu,
Kimi zaman kaya oldu taş oldu,
Yağdı başımıza...

Dürüslüğümüzü;
Bu taşlarla süsledik,
Taş yaptık,
Kar yağmış
Yaralanmış başımıza

Karaman - 2016

Hasan Özunal

Düşmanım - Bir El Koparıp

Düşmanım

Bir el koparıp alacak seni benden diye,
Ellere düşmanım.

Senden daha güzel kokmasın diye,
Güllere düşmanım.

Adını andıkça ürperir tenim o an,
Adını anan dillere düşmanım.

Sen saklımda yaşayan gizli bir hayalsin,
Sensiz gerçeklere bile düşmanım

Hasan Özunal

Düştüğü Yeri Yakarmış

Düştüğü Yeri Yakarmış

Düştüğü yeri yakarmış,
Gönlüme düştü bu ateş.
Gündüzün gecesi varmış,
Doğdu ve battı bir güneş.

Hasan Özünal

Düşünce

Düşünce

Zaman düşünce,
Mekân düşünce.
Kıldan ince,
Kılıçtan keskince düşünce.
Demirden ağır düşünce,
Zehirden acı düşünce.
Ömür bir fırtına,
Geriye kalan düşünce.
Çocuktuk bir zamanlar,
Dizimiz acırdı düşünce,
Yıllardır düşmüyoruz,
Tüm benliğimizi acıtıyor düşünce.
Hep güzel beyinlerde kal,
Bela oluyorsun,
Namert kafasında düşünce.
Ürkütüyorsun derinden,
Karlara kan düşünce.
Behey düşünce düşünce;
Hep temiz kal,
Hep dürüst kal,
Hep güzel kal,
Akıllara düşünce...

(Karaman – 2015)

Hasan Özunal

Ecdat Torunuyum

Görüntüme bakıp da sanma ki, bir uysal koyunum,
Bu can bu tende kaldıkça bil, haktan yanadır yolum.
Kula kul olmak mı haşa, tek Yaratanın kuluyum,
Kanım belli, soyum, atam belli, ecdat torunuyum.

Halkın hakkına uzanırsa el, çekinmez kırarım,
Sabi hakkını gasp edersen, hesabını sorarım.
Vatanıma göz dikenlerin, gözlerini oyarım,
Kanım belli, soyum, atam belli, ecdat torunuyum.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2008

Hasan Özunal

Edep

Ey bre edep için sebep arayan gafil
Seni Yaratana yok mu hiçbir saygın
Gönlünü edebe etmedi isen mahfil,
Olmaz elbet Hak için bir nebze kaygın.

Dağlardaki ot kardeştir esen yel ile
Ancak kuru odunlar sürüklenir sel ile
Nadas edilse o aklın tırmık ile bel ile
Olmaz elbet Hak için bir nebze kaygın.

Hasan Özunal

Edep Meydanı

Edep Meydanı

Tabela dolu bedeninin her bir yerinde,
Ahlak yarı yarıya yazıyor gerdanında.
Namusta tenzilât yazıyor edep yerinde,
Sonra bir de hak arıyor edep meydanında.

Karaman
Temmuz - 2019

Hasan Özunal

Edepsiz

Yüzünü kızartmıyor olumsuz hiçbir sebep
Aklın ermiyor hayra ya da yok sende edep
Sendeki bu ahlak kıtlığı var iken
Ne Karaman kabul eder seni ne Şam ne Halep

Hasan Özunal

Efkârlıyım

Efkârlıyım

Efkârlıyım;
Demli olsun çayım.
Çift umut atayım bu sefer
Tek şeker hiç de tat vermiyor.
Cıgaramın dumanları güle dönsün,
Şarkılar da şöyle kesik çayır cinsinden.
Bir güneş de girerse odamın penceresinden,
Hele bir de bir sıcacık merhaba bir dostun sesinden,
Sabah kumruları dostun sesine koro oluverse derinlerden.
Karadağ kadar büyük ama okyanus dibi kadar karanlık efkârım
Diniverse...

Efkârlıyım;
Zil sesinde kulağım,
Yolları kollamakta gözlerim,
Bağı çözülmüş tutmaz olmuş dizlerim.
Sabahı bekleyen bir hasta gibi beklediğim,
Cana can, ömre ömür katacak, o ömre bedel haberim
Geliverse...

Karaman – 2018 Nisan

Hasan Özunal

Ekim

EKİM

Sevmez seni çok kimse.
Kışı haber veriyorsun diye.
Soğukları getiriyor, sıcakları götürüyorsun diye.
Yaprakları döküyor, yıllık bitkileri söküyorsun diye.
Artık giysiler daha kalın, evler daha korunaklı, kilerler daha aç diye...
Çayırlar toz, tozlar çamur oluyor diye.
Eylül ağabeyin, Kasım, Aralık kardeşin diye...

Sevmesinler bakalım
Sevmek gönül işidir,
Gönüllerince baksınlar...

Ama ben severim seni.
Hem sıcakın, hem soğğun var diye.
Sökülen yıllık bitkilerin yerine tohumlar atılıyor diye.
Dökülen yaprakların ağaçları dinlenip, yeni bir ürüne hazırlanıyor diye.
Topraktan alınan toprağa vererek, fani dünya döngüsünü hatırlatıyorsun diye.
İki mevsim tabiatı besleyen toprağa, yağmurlarla yeniden güç veriyorsun diye.
Ekimler yapılıyor, atılan her tohum yeni bir ümit ve yeni bir bereket kapısı diye.
Her fırsatta aylara günlere saate, taşta toprağa rüzgâra, havaya suya buluta bahane bulup da kahr üretene inat severim seni.

Severim seni
Rahmetin bol, bereketin kaynağı yağışların başlangıcı diye.
Kâr sebebi olan karların yağmasına hazırlık yapıyorsun diye

En çok da Rabbimin verdiği ömürden kıymetli bir zaman parçasısın diye,
Şükür için, ibadet için, ahiret hazırlığı için kıymetli bir zaman dilimisin diye...
Severim seni EKİM AYI...
İnadına ve muradına severim.
Severim seni EKİM AYI...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman – 2020 EKİM

Hasan Özunal

Ekmeği Ateş Pişirir

Ekmeği Ateş Pişirir,

Ekmeği ateş pişirir,
Buğdayı tırpan devşirir.
Yiğidi kibir şişirir,
Alimi ilim var eder.

Dağları rüzgâr temizler,
Dalga ile temizlenir denizler.
Elifi mertek sanan kerizler,
Eşeği başlarına sultan ederler...

Nefisleri bela kullara,
Cehalet engel yollara,
Çaresiz naçar kullara,
Dost kullar yardım ederler...

Hasan Özunal

Ekmelettin Kendini Tekmelettin

Ekmelettin Kendini Tekmelettin

Ey Ekmelettin Ekmelettin:
Bir koku var sen ne ettin...
Devlet seni taşıdı, makamdan istifade ettin
Sirke olmadan küpe girdin
Pohpohu görünce kendini bişey zannettin
İki divane ile işbirliği ettin
Hem dünyanı hem ahiretini kaybettin
Boyundan büyük laflar ettin
Kelimleri karıştırıp salata
Fikirleri karıştırıp çorba ettin.
14 - 1 den büyüktür deyip
Hesap hatası ettin
Kendini tekmelettin
Üç buçuk akli evvele uyup
Bir de yüzde altmış telaffuz ettin
İyi ki kısa sürdü yoksa cana TAK ettin
Attan düşsen iyiydi
Eşşekten düşünce şimdi gerçekleri fark ettin...
Çok pis bir koku var
Sen ne ettin..

Hasan Özunal

Elbet Var Bir Sebebi...

Melül, mahzun ve durgunsam,
Elim kalkmaz, yorgunsam,
Kanadı kırık, vurgunsam,
Kendi kendimle bile dargınsam
Elbet var bir sebebi...

Kan ter uykulardaysam her gece
Aklım karmakarışık fikrim bilmece,
Adından başka etmiyorsam tek hece
Elbet var bir sebebi...

Dizlerim titriyor, bağı çözüke,
Omuzlarım yıkın ve de çökükse,
Belim yük altında, iki bükükse
Elbet var bir sebebi...

Bakıyor görmüyorsam
Her şeyi hayra yormuyorsam
Sigaradan bile medet ummuyorsam
Elbet var bir sebebi...

Aradım bulamadım
Kimseye sormadım
Ben sensiz olamadım
Elbet sensin tek sebebi...

Hasan Özunal

Elde Var Sevgi

Elde Var Sevgi...

Geleceğe bakmıyorum artık
Geçmişten farkı olmayacak nasılsa
Geçmiş anılarla dolu
Güzel anılar
Hüzünler ve
Kahırlar da var elbet...
Ama akılda kalan güzel anılar...

Mehtap gözlere
Mehtapta okunmuş bir şiir
Tutulmuş bir sihirli el
Paylaşılmış bir nefes
Gönlü anlatan iki kelimelik bir ses
Bir tutam sevgi
Bir sadakat ve
Ortaya konulan bir can...

Sonrası
Elde var sevgi...

Geçmiş geçmişte kaldıysa,
Benimle kalan bana yeter
Bir yudum sevgi...

Geleceğe bakmıyorum artık
Elde var bir yudum sevgi...

Hasan Özunal

Elemi Ahınla Nazen

Elemi Ahınla Nazen

Elemi ahınla nazen nikabında hazan var,
Baharı ömründe bilmem ne tasan var,
Hublarını saklayan çeşmi dildarında hem de
Kuşeyi derununda gönlünün Hasan var...

Hasan Özunal

Elif ile Başlar Hayat

Oku dedi ve Elif ile başladı,
Ahiret müjdesi ile anlam buldu hayat
Anaya isim oldu Elif,
Yaratana tesbihe nefes,
Aşka ilk hece,
Kilitli kapılara anahtar...

Edebin ilk adımı,
Sevdanın son durağı,
Azabın habercisi,
Cennetin yolu oldu Elif.

Güzel yüze kaş,
Haksızlığa eğilmeyen baş,
Mevlâ için gözden akan yaş
Ölümlüye arkadaş oldu Elif.

Elifi anlatamazken Dünya,
Kâinata sığmazken elif
Kâinatı sığdırdı gönüllere
Ol diye başlayan kâinata
Bir başlangıç oldu Elif...

Hasan Özunal

Elim mi Kaldı

Ellerim kırıldı, koy verdin gittin
Mektuplar yazacak elim mi kaldı,
Suskun gittiğin gün, sesi kesildi,
Yalvarıp gel diyecek dilim mi kaldı.

Mecalim yok, derdimi nasıl anlatsam
Her dert geçer derler, nasıl atlatsam
İçimde birikti, bir ah patlatsam
Sesimi duyuracak halim mi kaldı.

Sendendi tüm neşem, sendin gülüşüm
Gidişin bir afet, sanki ölüşüm
Hiç yolu yok, ondan mahzun duruşum
Seni bana kavuşturacak ilim mi kaldı.

Bahara razıydım, yaz geldi geçti
Gönlüm hazanı bir çare seçti
Hazan kıştan da beter depreşti
Gelişini gözleyecek iklim mi kaldı.

Seriverdin koca dağları aramıza
Derman yerine od bastın yaramıza
Her boya boyandı her nakış karamıza
Allara boyanacak kilim mi kaldı.

Hasan Özunal

Elimde bir K r Kandil

Elimde Bir K r Kandil

Elimde bir k r kandil
Yıllarca aradım
Yıllarca aradım durdum.

Seni bulunca dünyam aydınlanacak
Ruhum huzur bulacak diye umdum.
Tam ümidimi kesmiŐken
Seni buldum...

Dünyanın kralı oldum gibi hissettim.
Sandım ki
Mutlu meŐut bahtiyar oldum.
Sana baŐlanıp
Seninle bilinmez bir yola koyuldum.

Kısa bir yol alınca elektrik aldım
Aydınlandı dünya...
Gördüm ki çabalarım
Aramalarım boşuna imiş...
Eski dünyamı arar oldum

Sonra;
Kafamı duvardan duvarlara vurdum...

Hasan ÖZÜNAL
2024

Hasan  z nal

Elli Kişiyeye Vereceğın Hakkı

Elli Kişiyeye Vereceğın Hakkı

Elli kişiyeye vereceğın hakkı, verdin bir kişiyeye,
Hangi yüzle, sonra dön gel de sen, oy iste.
Bir de bunun adını da koy sen, adalet diye
Hangi yüzle, sonra dön gel de sen, oy iste.

Paralelciyeye aldanıp, yüceltip paçasına sarılıp,
Seni, onu eleştirene darılıp, bir güzel de saldırıp,
Adaleti paralelciyeye satıp, mazlumuyeye hapse attırıp,
Hangi yüzle, sonra dön gel de sen, oy iste.

Çarşı pazarda bunca kargaşaya, yangın varken,
Dar gelirli, dul ve yetim, bir çıkış yolu ararken,
Emekli, yıllardır intibak türküsü çalarken,
Hangi yüzle, sonra dön gel de sen, oy iste.

Proje dedin, on yıl oldu temellerini atalı,
Göstermelik üç beş iş bitti, o da kökten hatalı,
Raydan çıktın artık, iradeyeye yandaşları katalı,
Hangi yüzle, sonra dön gel de sen, oy iste.

Halk istedi, sen yandaşım olacak dedin, dayattın
Mevki makamları, belki de, parayla pulla sattın,
Demokrasi dedin, ama sen oligarşiyeyi yaşattın.
Hangi yüzle, sonra dön gel de sen, oy iste.

Ellileri, yetmişleri verdi bu millet gönülden
Gerekince can verdi, vaz da geçti ömürden,
Hizmet yerine, medet umdun, makarnadan kömürden,
Devlet malı yağmalandı, geçilmiyor emirden,
Hangi yüzle, sonra dön gel de sen, oy iste.

Bu seçimde sana, çok iyi bir ders, şart oldu,
Yaptıkların ile, vatandaşın sabrı artık son buldu,
Hani, her vatandaş eşit, birer mübarek kuldu,
Kalkınma rafta, adalet rezil, ahlak helak oldu,
Hangi yüzle, sonra dön gel de sen, oy iste.

Alırsın belki, üç kişiden birinin oyunu şimdi,
Hani hizmetkarız, emrinizdeyiz diyenler kimdi,
Sizi imparator yapan, çoktan sizi defterden sildi,
Hangi yüzle, sonra dön gel de sen, oy iste.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2019

Hasan Özunal

Elmas Toplari

Etmeyin bunu elmas topuna,
Öğretmek adına, eğitmek adına.
Salıverin yaşasın kendi başına,
Etmeyin bunu elmas topuna.

Ana, sevme ile iş bitti sanır
Baba dövme ile eğittim sanır
Hoca not korkusuyla öğrettim sanır
Etmeyin bunu elmas topuna,

Okullar bir törpü, yanlış törpüler
Sanat kaygan yoldan yanlış sürükler
Spor dedikleri şiddeti körükler
Etmeyin bunu elmas topuna,

Adam ol da sen hep para kazan denir
Dostluklar çıkarlarla beslenir
Yarın endişesi ile ahlak hepten körülenir
Etmeyin bunu elmas topuna.

Budanmaz ağaçlar öyle rast gele
Başı boş sıpalar bile olur hergele
İnsan evladına sen insanlık sergile
Etmeyin bunu elmas topuna,

Hasan Özunal

Elveda

Elveda

Elveda;
Beni öldü sayın
Ya da ben ölünce okuyun bunları.
Bunlar;
Benim yok olduğum
Bir fani âlemin duygularıdır...

Tek vefalım Yaradanıma
Şükürler olsun...

İsteğimi geri çevirmeyen
Kâinatın sahibi
Rabbime şükürler olsun...

Elveda;
O ikide bir
Aramıza girip
Bin bir tabir ve
Uyduruk sözlerle
Aramıza kurallar koyan
Din öğretiyorum diyenlere de
Elveda...

Bizim kurallarımız
Net ve basitti;
Dua, şükür, sadakat
Ve en çok da
Benden SAYGI
Rabbimden SEVGİ...

Elveda;
Varken varlığımı fark etmeyip
Ben gidince ağıt yakanlar.
Yanlışımı kulağıma fısıldamayıp
Fısıltı manşeti yapanlar.
İyilerimi,
İyiliklerimi görmeyenler
Sizlere de elveda...

Elveda;
Gönlümde
Pırlanta tahtlarda oturtup
Yerini beğenmeyip kaçanlar...
Elveda;
Hep orada kalıp da
Hakkını verenler...

Elveda;
Gönlümün başköşesinde
Yaramazlık yapanlar.

Her Şeye rağmen
Orada yaŐattıklarım...
Fani Alemdede
Cenneti birlikte yaŐadıklarım.
Elveda...

Elveda;
Beni
Bir ayakkabı ĉekeceđi,
Ya da
Portatif köprü olarak görenler...
Başka kullanacak kişiler bulun.

Elveda demeyeceğim size dostlar
Ve gönlümde gizli kalanlar;
Kızmayın sizensiz gittiğime.
Bilin ki sizin iyilikleriniz gönlümde...
Sizin sevginiz duran kalbimden
Ruhuma aktı...

Hayatıma anlam kattınız,
İyi ki varsınız...
İyi ki vardınız...
Ve ben Fani Alemdede olmasam bile
Aranızda
Y reklerinizde
Sevgilerinizde olacağımdan eminim
Bana bu Alemi güzel yaŐattınız.

Ayrılık yok ki elveda olsun...
Dostlar;
Allah sizden razı olsun...

En sevgiliye gitmek
Zor gelmiyor hiĉ.
Tek zorluk
Dostlar ve
 mr me renk katan
Ciğerpareesi BALLARIM Torunlarım
Bir de Gönlümün
BaŐk Őesindeki saklılarım...
Onlara
Elveda dersem dilim yanacak...

Elveda derken
Fani Aleme
Bu Fani Aleme
Benden bir tek değer
SEVGİ kalacak...

Elveda;
Sayın ki bu tarih ve

Bu saatte
Bensiz bu Fani Alem...

Göreceksiniz ki
Farksız
Fani ve Baki ALEM...

KARAMAN - 2023

Hasan Özunal

Emeklinin Kul Hakkı

Emeklinin KUL HAKKI

Biliyorsunuz değil mi siz haram ile helali,
Nasıl taşıyorsunuz peki bunca kara vebali.
Emekliler bir üç beş değil, on milyonlarca hem de,
Ahirette nasıl çözeceksiniz siz bu çirkin hali.

Yaratan haklarını bırakmış sizin vicdanınıza,
Nasıl aklınız yatıyor, sığıyor insafınıza.
Ömer'ce konuşup, nemrut gibi davranıyorsunuz,
Bir de davet ediyorsunuz onları da safınıza.

Oturduğunuz koltuğun iki bacağı onlardı,
Yaptıklarınız artık işkence boyutuna vardı,
Rekor oylar aldık bizler, biz kahramanız demeyin,
Alacağınız ilk seçimde üçte bir önü ardı.

KARAMAN - Temmuz 2023

Hasan Özunal

Emperyalizm Ve Çocuklarımız

Bir kaç bardak çay demle,
Bir iki de atıştırma sıradan.
Eski günlerin hatıraları olsun ama mutlaka,
Koyu bir sohbete dalalım bıkmadan...

Al getir çocukluğumuzun mutlu günlerini,
Susam tanesi ile mutlu olduğumuz, o günleri al getir
İhtilallerin muhtıraların ardından...

Kuru üzüm ve kavurga olmalı birer avuç,
Evden az da toz şeker almalıyız, çaktırmadan.
At kıllarından bağlama,
Düdükler yapmalıyız söğüt dallarından.

Soğuk işlememeli paltosuz bedenlerimize,
Isıtılmalı hayallerimiz bizi, sıcacık olanlarından.
Kahramanlarımız Köroğlu ve Karaoğlan olmalı,
Peri kızını kurtarmalıyız, Kaf Dağının arkasından,
Ülkeler fethetmeli, insanları kurtarmalı zindanlardan,
Devleri yenmeliyiz, çıkıp gelen ninemizin masallarından.

Toprak ve su ham madde olmalı oyuncaklarımıza,
Çelik çomak yapmalıyız, iğde ve elma dallarından.
Elimiz becerikli, zihnimiz üretken, ufkumuz geniş,
Dünden pişmanlığımız olmamalı, emin olmalıyız yarınılardan.

Ne oldu da karardı çocuklarımızın dünyaları,
Ne oldu da karardı fikirleri aydınlanmadan.
Tek dişi kalmış canavara kurban ettik onları,
Kurtarmalıyız emperyalistlerin çirkin planlarından...

Hasan Özunal

En Güçlü Yerinden Vurdular

En Güçlü Yerinden Vurdular

En güçlü yerinden vurdular düşüncelerimi,
En zayıf yerinden çalarak fikirlerimi,
Haraç mezat pazarladılar
Hem de bit pazarlarında...

En ince yerinden vurdular duygularımı,
Hislerimi de kefen yapıp defnettiler.
En umarsız biçimde harcadılar sevgilerimi,
Hoşgörülerimin denizinden avlayıp...

Savaşlarına beyaz bayrak açtım,
Kurşunlarına karşı gül attım,
Tanklarına şefkatli mısralar doğrulttum,
Bazen bölük bölük geldiler,
Tek yürek, tek bilek kaldım, yılmadım.
Bıkmadılar, yorulmadım,
Kin beslediler, darılmadım,
Buğuz ettiler aldırmadım.
Yolum hep doğru kaldı,
Hiç yanlış yola sapmadım.
Kötülüğe sarılmadım.

Sevdim bazı siyasi görüşleri,
Bendesini olmadım.
Güvendim bazı liderlere,
Kölesi olmadım.
Kalıba vurmak istediler,
Kalıba sığmadım,
Kırdım tüm kalıpları.

Kimliğimi kiraya vermedim,
Aslımı unutmadım.

Kalemimi aklımla kullandım,
Nefsime kullanmadım.

Bir karışına can verecek kadar sevdim vatani,
İhanet içinde olmadım.
Özgürlük damarlarımda kan oldu,
Zincire hiç katlanmadım.
Mevki makam arzulamadım,
Ben, bana yettim.
Rızkımdan hiç şüphe duymadım,
Gayretten de geri durmadım.

Yaratanın çizgisinden şaşmadım,
Başka yol aramadım,
Engellere kılıf uydurmadım...
Günahım oldu ise,
İnkara sapmadım.

Şaf, tertemiz geldiysem dünyaya,
Öyle kalmaya çabaladım.

Bu hayatı ben seçtim,
Ben yaşadım...
Geldiğim noktada
Alnım ak,
Vicdanım rahat,
Huzurum kavi,
Sağlığım bakidir.

"Şükür" dilimde,
"Yaratan" gönlümde,
Daha ne isteyeyim,
Ben daha ne isteyeyim
Bu fani ömrümde...

Hasan ÖZÜNAL
KARAMAN

Hasan Özunal

En Okkalı Küfrü Etmek

En Okkalı Küfrü Etmek

En okkalı küfrü etmek geliyor içimden
En okkalısını bilirim de,
Edebime, dilime yakışmıyor...
Sifatını söylemeye kalksam;
Sifatının yanında
En okkalı küfürler
Pek de masum kalıyor...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2016

Hasan Özunal

Engelli Olmak Suç Değil

Engelli olmak suç değil utanç değil
Onlara katlanmak zor değil usanç değil
Anlayış saygı ve de bir parçacık sevgi
Onlar engelsizden anlayışlı, kıskanç değil.

Hasan Özunal

Erdem

ÇAY da dem olacak,
Neyleyeyim ben kıdemi.
Hazine Süleyman'ın olsun,
İlimde gördüm ben erdemi.

Hasan Özunal

Ermenek Destanı

Ermenek Destanı

Yalçın dağlar kadar insanları sabırlı
Gönülleri pırlanta, elleri nasırlı
Bir gizli tarafı var atalardan sırlı
Sade keklik değil Ermeneği anlatan

Taşlarında izler birer tarih yazısı
Bin eserden biliniyor belki bazısı
Doğası gariplikten taşır ince sızı
Sade Kale değil Ermeneği anlatan

Kayıtlıdır binlerce yiğit kütüğünde
Turkuaz renk parlar gölünde gökyüzünde
Bereket fişkirir bayırında düzünde
Sade helva değil Ermeneği anlatan

Hayat şartı çok zor yaşamak usta işi
Bu şartlarda kemale ermez mi bir kişi
Şan ve şerefle mayalanmıştır geçmiş
Sade tarih değil Ermeneği anlatan

Kara elmas ile cebelleşti çok zaman
Yokluğa karşı koydu vermedi hiç aman
Halkı taştan helal ekmek yapar pek yaman
Sade kömür değil Ermeneği anlatan

Dağlarında kekliği yaylada kekiği
Tezgahta dokunur bin bir nakış ipliği
Kışı masal, yazı rüya, bahar şenliği
Sade iklim değil Ermeneği anlatan

Karacoğlan o dağlarından feyiz aldı
Mehmet Bey ferman ile Dünyaya nam saldı
Sevenlerden pek çok eser yadigâr kaldı
Sade bugün değil Ermeneği anlatan

Tanıtılsa olur sekizinci harika
Toroslara olmuş alameti farika
Olurverse elbet bir kaç büyük fabrika
Sade emek değil Ermeneği anlatan

Baraj ile dünya rekorlarına girdi
Aydınlık geleceğe güç ve kuvvet verdi

Alın teri ile vahşı dağlar yeşerdi
Sade HESi değil Ermeneği anlatan

Peynirmiş gibi kesilir elmas mermeri
Dışsatımla biter o mermerin seferi
Katma değer şampiyonu her bir neferi
Sade mermer değil Ermeneği anlatan

Bin bir gün anlatsak da tanımaya yetmez
Bir gün de olsun orda yaşamayan bilmez
Bir gün yaşayan bin gün ayrılmak istemez
Sade gölü değil Ermeneği anlatan

Gideni unutmadı kalanı kök saldı
Her bir aş hem madalya hem övgü aldı
Yıldızın parlamasına bir çeyrek kaldı
Sade bir Hasan değil Ermeneği anlatan.

Hasan Özunal

Erol Sayan Beyefendi'ye

Erol Sayan Beyefendi'ye

Güfte olarak değil saygı olarak:
(Akrostiştir)

Esiyor bestelerinizde bir duygu yeli,
Ruhumuzda dolanıyor sevdaların eli.
Olgunlaşan sanatın o mütevazi devi,
Lahzanız bir asır olup üretimle dolsun

Hasan Özunal

Eskici

Eskici

Gökten üç bulut düştü;
Yağmur oldu birisi,
Birisi kar,
Dolu oldu ötekisi...

Kar saçlarıma yağdı,
Dolu gönlüme.
Yağmur gözlerime,
Mutluluk olmadı hiçbirinin etkisi.

Yalanmış masallar;
Bir yokmuş kısmı doğru,
Bir varmış kısmı sahte.
Hayaller ise oldu gönül eskisi

Gel eskici al masalları;
Yoklar potasına at.
Al hayalleri,
Avunacak başka birisine sat...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2018

Hasan Özunal

Ey Benim Kaybolan Dilim

Ey benim haçlı dili ile
Arapça arasında kaybolmuş dilim;
Ne etsek de kurtarsak,
Şaşkın elinden seni...

Kalmadı senin o lezzetinden birkaç dilim.
Sen ki ana sütü kadar saf,
Sen ki pınar suyu kadar berraksın.
Sen ki Mehmet Bey fermanında
Binlerce yıla damga vuran bir yapraksın.
Senden başkasına dönmüyor,
Senden başkasını kabullenmiyor dilim.

Çağdaş olmak için mankutlaşanlar
Haçlı dili ile seni yok etmekte,
Bilimsel olmak adına birileri
Arap dili ile seni kirletmekte...
Ama biçare olduklarını,
Zavallı olduklarını fark etmemekte...

Ey benim haçlı dili ile
Arapça arasında kaybolmuş dilim
Sen benim bayrağım,
Sen benim şerefim,
Sen benim sevgilim,
Sen benim benliğimsin...
Sana sahip olmak,
Seni yaşatmak da
En büyük emelim...

Karaman - 2017

Hasan Özunal

Ey Deli Gönül

Ey Deli Gönül

Kuş olsan uçunca bir dala konardın
Sen inmedin göklerden yere ey gönül
Yakan olsa kendi halinde yanardın
Dertler açtın çileli sere ey gönül

Her rengi al olsun istedin alladın
Her boyayı boyadın sonra pulladın
Ferhatı Mecnunu Keremi solladın
Her çırpınışın yara bere ey gönül

Devasız dert düşkünüsün iflah olmaz
Bir emsalini arasan da bulunmaz
İstedğin altın bir tasta sunulmaz
Allah iyiliğini vere ey gönül

Karaman - 1997

Hasan Özunal

Ey Münafık

Ey Münafık...

lrken bile
Senden stn olacağız ey münafık
Biz;
Sevgiliye kavuşmaya koşarken
Senin;
İnfazın başlayacak lmnle
Biz;
lrken dirileceğiz.
Senin;
lrken
Başka lmler dileyeceksin
Biz;
Hiç korkmadan
lme hazırlanıyoruz yıllardır
Senin;
Ölümün akıbetinden korkuyorsun
Biz;
Son nefeste
Bir sınavı başarmış olacağız artık...

Ey münafık
Sen ise;
Telafisi olmayan
Bir sınavın azabında olacaksın...

Hasan znal

Ey Nesil

Ey Nesil; kendine göre bir yol tutturmuşsun,

Ey Nesil; kendine göre bir yol tutturmuşsun,
Atanın yürüdüğü yolun izini bile unutmuşsun.

Bir bilinmez geleceğin, geçmişten haberin yok,
Bundandır ki sahte ve uydurma kederlerin çok

Hasan Özunal

EY Sevgili...

Ey sevgili
Bir halin var ki;
Karadağ kadar mağrur,
Karadağ kadar görkemli,
Karadağ kadar gizemlisin.

Bir yanın var ki,
Hacı Baba Dağı kadar yakın,
Hacı Baba Dağı kadar başı dumanlı,
Hacı Baba Dağı kadar da muhteremsin.

Elma kadar güzel kokar
Divle peyniri kadar lezzetli
Ermenek helvası kadar tatlı
Arabaşı çorbası kadar rayihalısın.

Bütün yollar sana çıkar.
Doğu, batı, kuzey, güney,
Bir yanın engin bir ova,
Bir yanın aşılması güç dağlarsın.

Yüzünde tarihin derin izleri,
Bağrında geçmişin karanlık gizleri,
Dilinde evliyalarının güzel sözleri saklıdır.

Ey sevgili,
Gürlük suyu gibi coşkun,
Ermenek gölü gibi dingin,
Sertavul Yaylası kadar serin,
Tüm çağları yaşamış olgun ve erginsin.

Sen ipekyolu kervanlarına hancı,
Sen evliyalara karargah,
Sen devlet kuranlara otağ,
Sen tatlı dili ile konuşanlara yurt,
Sen hakkı savunanlara vatansın.

Ey sevgili sen;
Cansın,
Sen yaşayan ve yaşatansın.
Sen Karamansın...

Hasan Özunal

Ey Yalan Dünya

Ey Yalan Dünya

Nedir bu Dünyanın düzeni böyle,
Bilemedim, nesi iyi bu düzenin,
Değerler karışık, bir böyle, bir şöyle,
Ey yalan dünya, suç mu her şeyin.

Bilmek istesek suç, bilmiyoruz,
Görmek istesek suç, görmüyoruz,
Söylesek suç, duysak suç, susuyoruz,
Ey yalan dünya, suç mu her şeyin.

Fikirler suç, fikir üreten kafeste,
Yazılar suç, yazarlar hep hapiste,
Azgınlık, en çok sevilen beste,
Ey yalan dünya, suç mu her şeyin.

Gönül artık karanlık barda ahu,
Ruh denen şey, artık nane ruhu,
Bu kadar ruhsuz, nasıl yaşıyor yahu,
Ey yalan dünya, suç mu her şeyin.

Gülmek sanki cehennemlik suç,
Sevmek sanki cehennemlik suç,
Ölmek bile sanki mahkemelik suç,
Ey yalan dünya, suç mu her şeyin.

Hasan ÖZÜNAL
KARAMAN
KYH_50

Hasan Özunal

Ey Yar

Ey Yar,
Varlığım sayende var.
Yok iken cismi fanim
Yok iken ruhu bakim
Sendin bana Yar...

Ey Yar,
Ol deyişinde cürmüm yok iken
Verdiğin can ile
Hediye ruhum ile
Tüm kainata hakimiyetim var.
Yerleri ve gökleri
Emrimize veren Ey Yar,
Bilmiyorum
Daha ne bilinmeyenler var
Ey Yar,
En dar günümde
Bir çaresin
O an diyorum ki
Allah var
Başkası olmaz kula yar.
Mededim, çarem,
Sebebi hikmetim;
Ey Yar
Sana sonsuz Hamd-ü Senalar...

Hasan Özunal

Eylül

Sanki eylüller daha bir eylül,
Kışlar daha bir yakın sanki.

Çok eylüller gördük
Ve sonrası kışlar
Ama peşini takip etti
Umut dolusu baharlar
Ve ağustos dolusu yakışlar...

Ama artık bir başka güz
Ve eylül;
Belki de artık
Güzün eylülü
Ömrün eylülüne denk gitti,
Umutsuz kaldı
Gelecek bahara bakışlar...

Karaman - 2015

Hasan Özunal

Fani Dünya

Sevgiyi kör kuyulara siz attınız,
Yaşamı mahvedip hırs yaptınız
Dostunuzu düşmana bir pula sattınız
Siz çıkardınız çivisini fani dünyanın...

Gülmeler hep sahte, hepsi yapmacık
Ahlak yok oldu, namussuzluk açık açık
Edepli olanlar ya manyak, ya da kaçık
Siz kaçırdınız tadını fani dünyanın...

Mezat pazarında kadın satılır
Hayırlı işe şer ve batıl katılır
Küfür kazanç sayılıp cebe atılır
Siz karaladınız adını fani dünyanın...

Yüz binleri yok saydınız, birinizi bin
Tavrınız musallat, cisminiz çirkin
Milyonlarca yıl korumuştunuz lakin;
Siz yaraladınız namusunu fani dünyanın...

2008

Hasan Özunal

Fani Dünya Enin Kaç

Fani Dünya, Enin Kaç Boyun Kaç, Cürmün ne

Fani dünya, enin kaç boyun kaç, cürmün ne
Küçüksün, ben sana sığamadım be dünya.
Aklım fikrim hiç ermedi, bu şaşkın hükmüne,
Ben seni hiç anlamadım be fani dünya.

Ayırılım yolları, sen devam et dönmene,
Ben yol alayım usuldan bakilik alemine.
Devam et sen, zulüm keder ve elemine,
Ben seni hiç anlamadım be fani dünya.

Hasan Özunal

Fani Ömrümün En Güzel Çağları

Fani Ömrümün En Güzel Çağları

Fani ömrümün en güzel çağları,
Ne gençlikte yaşandı ne de yazda.
Yeşermedi gönlümün bağları,
Yazda dondum da terledim ayazda...

Bir demet has gülü derlemek için,
Çırpındım durdum hep bilmem ne için.
Hayaller ürettim hayatı sevmek için,
Yazda dondum da terledim ayazda.

Hasan ÖZÜNAL
KARAMAN

Hasan Özunal

Fani ve Baki

Fani ve Baki

Gördüğün bir fanidir, aynada duran,
Ruhunda başka bir sen var göremezsin.
Fani olan o beden, toprakla sudan,
Bedene can veren öz mübarek nurdan.

Bedene boyun eğip ruhu incitme,
Ruhunla yaşa ki bedeni kirletme.
Beden ruha hizmetkâr onu işitme,
Ruhunla yaşa kurtulursun sorgudan.

Bedende bir sınır var üç ile beş gün,
Ruh baki beden toprak olacak bir gün.
Bir son değil bir başlangıç o son gün,
Dünyada baki âlemi yaşa doğrudan.

Karaman - 2018

Hasan Özunal

Farenin Hayali

Farenin hayallerinde kocaman bir teker kaşar
İnsanoğlu da hayal ettiği müddetçe yaşar.
Fare aklıyla bile hayal ederken sadece kaşar,
İnsanoğlu bu; hayallerinde bile aşırılığa kaşar.

Hasan Özunal

Fitrat

Bülbül şakiyacak, eşek anıracak
Köpek havlayacak, kuzu meleyecek
Öküz böğürecek, aslan kükreyecek,
Her canlı fitratını işleyecek...
Adam olmayandan adamlık bekleme
Kendi yerini kendi belirleyecek
Her canlı gibi o da fitratını işleyecek...

Hasan Özunal

Fidanlar Toprakla Buluşmalı

Gün bu gün, fidanlar toprakla buluşmalı,
Ağaçlar birleşip, ormanlar oluşmalı
Yeşil ile var olur yaşanacak bir dünya;
Her fert, vatani cennet yapmak için çalışmalı.

Hasan Özunal

Fiil Çekimi

Seni
BEN sevdim...

Beni
SEN sevdiğin...

Derken seni
O sevdi...

Hep beraber
BİZ sevdik...

Sonra ne olduysa oldu
SİZ sevdiniz...

Şimdi benim için
ONLAR oldunuz...

Mişli geçmiş zamanın
Cemaziyelevvelinden çıkıp gelme hayatıma
Fiil çekim listemde
Yeni bir şahsa yer yok...

Hasan Özunal

Fotoğraf Göndermişsin

Fotoğraf Göndermişsin

Fotoğraf göndermişsin
Hasret giderdik,
Baktım saatlerce
Cansız hayale,
Sessizce dertleştik...

Bekledim dinsin hasret
Hoş olsun gönlüm...
Ama buruk kaldı her şey
Bir şeyler eksikti...

Memnun etmedi beni...

Objektif görememiş,
Gerçek seni
Ve...
Sende ki beni...

Hasan Özunal

Gafil

Ey gafil, tutturmuşsun bir gerici lafını
Beni bırak da sen sorgula kendi safını,
İlericiyim diye örümcek kafanla hazırladın mahvını
İlerici sensen, ben çağlar ötesiyim iyi bil.

Her güzele bir kulp takıp kınarsın
Taraftarların aka kara dese kanarsın
Emredilince her pis işi yaparsın
İlerici sensen ben çağlar ötesiyim iyi bil.

Vahye güler, ilahi nizamı inkar edersin
Arkana takar senin gibileri yularsız yedersin
Bu halinle hem dünyada, hem ahrette hedersin
İlerici sensen ben çağlar ötesiyim iyi bil.

İnsana tapar Yaradana eğilmekten utanırsın
Rabbi tanımaz yaratılana tanrı diye taparsın
Güzellikten usanır, çirkinlikler kusarsın
İlerici sensen ben çağlar ötesiyim iyi bil.

Fikirlerin çöktükçe azgınlaşır durusun
Her teze bir uyduruk de fikir bulursun
Tartışma dendi mi kavga eder kudurursun
İlerici sensen ben çağlar ötesiyim iyi bil.

Vatanseverim, aydınım, ilericiyim dersin
Vatan savunması gerekince çeker gidersin
Yangına benzin döker, oturur seyredersin
İlerici sensen ben çağlar ötesiyim iyi bil.

Sağlam aydınlarınızı harcamakta mahirsiniz
İftira, çamur, mermi ve molotof atmakta cevahirsiniz
İnanca küfreden su katılmamış kâfirsiniz
İlerici sensen ben çağlar ötesiyim iyi bil.

Demokrasi bayrağını taşırsınız ama inanmazsınız
Elde edemeyince iktidarları yıkarsınız
Mertçe ben buyum demeden etek altına saklarsınız
İlerici sensen ben çağlar ötesiyim iyi bil

Saygı duyayım derim. saygıma yazık
Odundunuz, okuyunca oldunuz kazık
Bu dünyada açsınız, ahrete koymadınız azık
İlerici sensen ben çağlar ötesiyim iyi bil.

Hasan Özunal

Gafletten Kurtuluş

Sözünde Hz Ömer'sin gerçekte Nemrut,
Bu yol değil gel kendine yeni bir yol tut.
Dini çıkarına alet bilmişsin akçeyi mabut,
Kendine gel ey gafil sen bir insansın...

Kul hakkı yemekten sararmış yüzün,
Çıkar aramaktan kararmış gözün,
Her lağım tarlasında hep senin izin,
Kendine gel ey gafil sen bir insansın...

Deve gitti hem de hamudu ile beraber
Yoldaşların her vurgunda seferber,
Dur, bir düşün, bir sürelik ara ver,
Kendine gel ey gafil sen bir insansın...

Gün ağarır da şafak söker ya tıpkı öyle,
Sen baki aleme gitmeyecek misin söyle,
Defterin verilir solundan gidersen böyle,
Kendine gel ey gafil sen bir insansın...

Karaman – 2015

Hasan Özunal

Gamzelerin

Gamzelerin

Gamzelerin ki gamdan azade eyledi beni,
Leblerin hoş sedalarla lal etti leblerimi,
Mehtap gözlerin çarptı da kazazede eyledi,
Aşkın ateşi kavurdu bir hal eyledi beni.

Karaman - 2018

Hasan Özunal

Garaman

Bir Laranda var bilinmez,
Bir Larende var sırrına erimez,
Bir Karaman var tanınmaz ve görülmez.
Bir Garaman var,
Capcanlı bir hazine
Anlatılır,
Yaşar,
Yaşanır,
Ama dikkat edilmez...

Altında tarih yan gelip yatar,
Üstünde bir Bağlı İrem
Ömre ömür katar.
Bilinmesi sır sanki
Ayan beyan ama görünmez...

Bir şimşek çaksa, aydınlansa
Bir güneş doğsa, şafak atsa
Birileri bir gözlük takıp da baksa,
Garaman özündeki gizemini,
Günlük hayatımıza
Bir ab-ı hayat olarak katsa...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman 10/07/2022

Hasan Özunal

Gece Sessizce Açılan

Gece Sessizce Açılan

Gece sessizce açılan bir beyaz güle,
Seherde beste yaparken bir garip bülbül.
Nazire ile sitemler eyler bülbüle,
Hicranını yese feda eden bu gönül.

Harını yitirmiş şimdi kara bir kömür,
Güz mevsiminde artık tarumar bu ömür.
Hicranını mehtaba kaptıran bu gönül,
İstirabını bağrında eyler tahammür...

Karaman – Temmuz 2024

Hasan Özunal

Geçmiş Zaman Tarlaları

Çok çoraktır şu geçmiş zaman tarlaları
Tohumunu yer, emeğini yer,
Alın terini yer, zamanını yer
Varını yok eder.
Toprak ana bire kırk verir
Bire bir bile vermez geçmiş zaman tarlaları

Sevgi ile sularsın, alın teri ile sularsın
Gözyaşı ister...
Emek verir, çaba sarf eder,
Gayret eder, didinirsin,
Daha da çok ister,
Zamanı çürütür zaman tarlaları

Alın teri ile sular, ömür ile beslersin
Bana mısın demez, sabır ister...
Dostluk ekersin vefasızlık verir
Sevgi ekersin, ihanet biter...
Gün gelir seni bir hiç eder,
Sefil rezil rüsva eder
Evsiz, barksız, yuvasız eder
Ocağına incir ağacı diker,
Geçmiş zaman tarlaları.

Sevdiklerini alır bağına
Dökülmüş yaprak gibi yok eder.
Bir ekersin, birine bir vermez,
Bir verir, bedelini bin ister.
Bunca emeğe gayrete çabaya yazık.
Teselli miktarı bir ürün,
Heybeye konacak,
Bir tutam azık vermedi
Geçmiş zaman tarlaları...

KARAMAN – Kasım 2020

Hasan Özunal

Geçmişten Alacaklıyım

Geçmişten alacaklıyım,
Geleceğe bir can borcum var.

Sisler içinde bir çocukluk,
Siyasetin harcadığı bir gençlik,
Emperyalistlerin bombardımanında bir ömür...
Bir tarafta yokluk,
Bir tarafta varlık içinde yoksulluk.
Safa desen çölde çalından bir gölgelik.
Bir nefeslik fırsat tanımayan bir ömür,
Geçmişten alacaklıyım,
Geleceğe bir can borcum var.

Vatan sevgisi maya,
Millet aşkı tek sevda,
Yaradan tanıdığım tek aşk.
Şükür tesellim,
Doğru yol tek niyazım.
Geride kalan dağarcıkta bir kaç iyilik.
Her geçen yılın karı,
Yüzümde çizgiler saçlarımda kar.
Bir şey anlamadım ben bu davadan,
Geçmişten alacaklıyım,
Geleceğe bir can borcum var.

Kolaydı bu güzel hayat
Ama her adımda bir engel,
Her hamlede bir duvar,
Kulların kahırına ise heyhat...
Şimdi artık tünele girişe çeyrek,
Hayattan kazancım tek aile efradım var,
Geçmişten alacaklıyım,
Geleceğe bir can borcum var.

Ver geçmiş bana çocukluğumu,
Ver emperyalistlerin harcadığı gençliğimi,
Ver benim hiç gerçekleşmemiş hayallerimi,
Ver bana bileğimin hakkını,
Ver alın terimin bedelini,
Ver iyi niyetimin hasılatını,
Ver benim olup da aldıklarını,
Ver benim olması gerekip de çaldıklarını...
Geçmiş;
Senden alacaklıyım...

Gelecek,
Artık bil ki sana da;
Sadece bir can borcum var...

Karaman - Ekim 2016

Hasan Özunal

Geçmişten Geleceğe

Sen söylemezsen,
Ben söylemezsem,
Herkes, sevdiğimi nerden bilecek...
Sen, bir ürkek kuş gibi kaçsan da bu sevgiden;
Aşkıml seni gölgen gibi takip edecek...

Bir gün Bana gelmezsen,
Bir gün Sana gel demezsem,
Sanma bu aşk bitecek...
Sen bir rüzgar gibi selam getirsen de eskilerden
Bu aşk benle beraber geleceğe gidecek...

Hasan Özunal

Geçtiğim Tüm Yollar

Geçtiğim Tüm Yollar

Geçtiğim tüm yollar kar boran idi
Karlar eridi de gören olmadı.
Vefasızlık beni tek yoran idi
Yarama bir merhem süren olmadı.

Aynaya bakınca bir beni gördüm
Yüzümde anlamlı bir beni gördüm
Tek değildim bende yüz bini gördüm
Bendeki manayı bir deren olmadı.

Büyürken küçüldüm ufacık kaldım
Görünmez bir fani ummana daldım
Hayata kök salan bir kuru daldım
Bir can suyumu bile veren olmadı.

Yoklukta gönendim varlıkta yandım
Dünyam yıkıldı da altında kaldım
Her yüzüme güleni bir dost sandım
Çıkarsız bir selamı veren olmadı.

Hasan ÖZÜNAL
KARAMAN

Hasan Özunal

Geçtiğiniz Yol

Geçtiğiniz Yol

Geçtiğiniz yol
Benim geçtiğim yoldur
Hani bir kaya var ya koca bir taş
Ortasından çatlamış
Sabır taşım o benim
Kenarında dilim dilim yarılmış
Parça parça olmuş toprak var ya
Sevgisiz kalmış gönlümdür.
O gövdesi kalmış
Dalları ayrılmış yerlerde,
O mahzun ağaç
Hayatımın ta kendisidir.

O baktığınız yolun
Etrafındaki bağlar bahçeler,
Gülistanlar ve kaşaneler
Benim olmasa da
Benim emeğimle var olmuş,
Benim çabamla şekillenmiş,
Benim fikirlerimle doğmuş,
Çölden vaha olmuştur.

O baktığınız yolun sonunda
Mağrur, gururlu,
Alnı ak yüreği pak
Başı dik duran,
Başında kardan taç olan
Birisini var ise
İşte o da benim...

Böyle olmasını da ben istedim
Başkasından bilmeyin...

Hasan Özunal

Gel

Bir yağmur gizliyor gözyaşlarımı,
Buluttan kopup inceden ince.
Bir rüzgâr esiyor,
Dağlardan koşup gelen,
Başımı okşayıp geçip gidiyor sessizce.
Yutuyor matemimi,
Kör kuyulardan kopan bir gece.
Bir kıpırtı var içimde,
Bir yara kanıyor sanki gizlice.
Cevap var, cevap yok, cevap belli belki de,
Cevap birkaç harf ve bir iki hece.

Caddeler karanlık birer dehliz,
Her adımda yutuyor ruhumu.
Kaldırımlar birer testere,
Beynimi sağlı sollu yontuyor.
Çıkış, çare, çözüm birer muamma,
Her bir düşüncem pas tutuyor.
Işık görmeyen gözler,
Gönlümü uyutuyor.

Çıkış yakın, çare kolay, çözüm basit,
Belki birkaç harf ve birkaç hece.
Gel, gelişinle aydınlanacak bu gece,
Gel, gelişinle çözülecek bu bilmece,
Gel, gelişinle bitecek bu çektiğim işkence,
Gel, birkaç harf ve birkaç hece...

Hasan Özunal

Gel Can Ol

Gel Can Ol

Bir puslu gecede zaman,
Saat tıkırtılarında akarken,
Bir akrebe düşer sevdan,
Bir de kalbime...
Akrep vuslata yaklaştıkça,
Her saatte yok olur,
Kovalar umutları yelkovan...
Sonra uzar geceler asır olur.
Gece saatleri geri sayar,
Sevdan hasretin
Vuslatın imkânsız
Yokluğun işkence olur...
Gelmezsen;
Ne tan yerinden söker şafak,
Ne bu bahtsız gece son bulur...
Gündüzü görmeyen ömrüme,
Bari bir ay gibi doğ ey yar...
Gözünün bir ferî mehtabım olur,
Sen gelirsen karanlıklar son bulur,
Bir teselli bulurum söz geçmeyen gönlüme...
Bitmezse bu gece,
Bitmezse bu karanlık,
Bitmezse bu hasret,
Vuslata ermezse gönül,
Sabırdan tükenen ömür,
Bil ki artık son bulur...
Gel yelkovan akrebe yetişmeden
Gel ecel bu tene erişmeden
Gel yokluk varlığına ilişmeden
Gel bitsin bu karanlık...
Bu beden varlığına can bulur...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2017

Hasan Özunal

Geldi de Geçiverdi

Geldi de Geçiverdi

Bu ömür ağlayarak, karalar bağlayarak,
Ciğeri dağlayarak, geldi de geçiverdi.

Yaz ve kış hep telaşta, baharı kaldı kışta,
Dertlerle hep savaşta, geldi de geçiverdi.

Köprüsü çöküverdi, elemeler döküverdi,
Her derdi veriverdi, geldi de geçiverdi.

Bulutları ağdı başa, başımı vurdu taşta,
Gark etti gözde yaşta, geldi de geçiverdi.

Yaylama ot vermedi, ocağa od vermedi,
Sevdaya ad vermedi, geldi de geçiverdi.

Başıma kar yağdırdı, dilime zar sardırdı,
Üstüne har saldırdı, geldi de geçiverdi.

Gençliği talan etti, hayali yalan etti,
Dostumu yılan etti, geldi de geçiverdi.

Geceler zindan oldu, gündüzler talan oldu,
Vaatler yalan oldu, geldi de geçiverdi.

Kalanlar bana yetti, yaşamak sanki dertti,
Şükürümüz hiç bitmedi, geldi de geçiverdi.

Karaman - 2018

Hasan Özunal

Geldi Geçti Ömür

Geldi Geçti Ömür

Fakir gönlüm gözlerinin istilasındadır,
Bu çilekeş başım aşkın belasındadır,
Ömrüm sensizliğimin yasındadır,
Geldi geçti ömür neyin telaşındadır.

Gönül yarının da sensiz olacağını bilmektedir,
Her yarın dünden hüzünleri alıp da gelmektedir,
Zaman bir mızrap olup bağrımı delmektedir,
Geldi geçti ömür neyin telaşındadır.

Hasan ÖZÜNAL

Hasan Özunal

Geldik Otuz beş Yaşına

Geldik Otuz beş Yaşına

Geldik otuz beş yaşına
Yolun yarısı ise eğer,
Dante de bilememiş
Nefesle bittiğini ömrün.
Ne feryat ne figan fayda eder
Kim der ki son gün olmayacak bugün.

Dünya şekillenmiş çağlar boyunca
Yüzler ve alınlarda izler de kalacak elbet
İnsan bu etten ve kemikten
İşleyen demir ışıldar ama
Zaman da onu eskitecek nihayet.

Bir bir gelen aklar ağartacaksa sadece başı
Kalmadı ise geçen zamandan bir nebze olgunluk
Ömrünü bir hamal gibi beyhude taşı
Bir iz bırakmayacaksan boşuna bu yorgunluk
Bırak uğraşları, boşuna çekme bari eziyet.

Ruhla bedeni kavramak bu kadar zor mu?
Çamur ve nuru karıştırma gel insaf et biraz
Verilmiş değeri inkâr doğru mu?
Çabasız bir işe yaramaz kupkuru niyaz
Getirmez giden zamanı ne mal-mülk ne de gözyaşı

Hasan ÖZÜNAL/1990

Hasan Özunal

Geldim

Geldim...

Gayrı,
Elleri böğründe bakma yollarıma.
Kaf dağını
Anka kuşu ile aştım da geldim.
Gel atıl şimdi kollarıma
Engelli yolları, dikenli ovaları
Sabır ile koştum de geldim...

Kitaplardaki, dillerdeki
Masalları nereden bilsinler
Bu sevda, kitaba sığmaz desinler
Seni bana, beni sana
Denk görmesinler,
Kitaplardaki masallardan
İzinsiz çıktım da geldim...

Tut elimi;
Hasret ateşi ile yanmaktansa
Vuslat pınarından kanmaya geldim...

Hasret küllemişti kızıl korları
Fırtınalar kırmıştı, meyve dolu dalları
Ecel hazır etmişti, dört kollu salları
Koru ateşledim,
Dalları yeşerttim,
En sevgiliden
Yeni bir ömür diledim...
Koştum da geldim...

Kırıp sevda prangalarını
Yıkıp
Gönüllere gardiyan olan
Kahrolası kuralları
Alıp seni Anka'nın kanatlarına
Kaf Dağının ardındaki
Masal dünyasına
Birlikte kaçmaya geldim...

Tut elimi;
Hasret ateşi ile yanmaktansa
Vuslat pınarından kanmaya geldim...

Hasan Özunal

Geldin ve Gittin

Senle yaşadık bir zaman,
Alıp verilen bir nefes,
Bir an gibi...
Geldim demedin ki,
Geldiğini bilmeden,
Deli dolu estik geçtik,
Varlığını bilmeden...
Usulca çekip gittin,
Yine bir haber vermeden.

Varlığın çok güzelmiş,
Çekip gittin bilmem ki neden?
Kadrini kıymetini bilmeden,
Bir sefanı sürmeden...

Şimdi lüğatimde bir kelimesin,
Sadece iki hecelik.
Sensiz bazı duygular belirsiz,
Sensiz bazı duygular tamamen hiçlik.

Niye terk edip gittin bir anda?
Geri geliversen ya
Hayırsız,
Vefasız gençlik...

Hasan Özunal

Geliver

Bir bahar günü, ya da bir akşamüstü,
Bulutlara karışıp, geliver artık.
Sensiz bu gönlüm, bil ki hayata küstü,
Bahar yağmuru olup iniver artık.

Sabahsız geceler hiç bitmedi gitti,
Bir hayal denizinde hayaller yitti.
Günlerimi sayarken ömürler bitti,
Gelip de gözyaşımı siliver artık.

Sensiz bu fani dünya bir serap gibi,
Hayatım bir kör kuyu görünmez dibi,
Ömrümün sebebi gönlümün sahibi,
Çileli bu dünyama giriver artık.

Hasan Özunal

Gelmiyorsun Diyorsun

Gelmiyorsun Diyorsun

Gelinmiyorsun diyorsun, bana kahrediyorsun,
Tüm yolları sarmışlar geçit yok bilmiyorsun.
Sevseydin ne yapar, ne eder, gelirdin diyorsun,
Sevdan gözünü bulandırmış gibi, görmüyorsun.

Ayrılık rüzgârı sert, vurmuş seni, hisleniyorsun
Sesin kısılmış, duyulmuyor, boşa sesleniyorsun.
Çaresizlik sarmış içini, karamsarlıktan besleniyorsun,
Tüm yolları sarmışlar geçit yok bilmiyorsun.

Geçmişten alıver tüm anıları, tazele gönlünde,
Birkaç sayılı kötü gün olacaktır elbet ömründe.
Gönül köşkünde duruyorsun, değilsin sen sürgünde,
Fırtına diner, güneş doğar, gül hadi daha ne bekliyorsun...

Hasan Özunal

Gelsen Diyorum

Silindin artık, yoksun hatıralarımda bile
Arada bir, rüyalarımaya çıkıp gelsen diyorum
Bu aşk artık söndü desem inanma, nafîle
Bir kere de sen kalbini dinlesen diyorum.

Ne eller aldı, ne de ben git dedim sana
Bu gidişê rızam var mıydı, dönüp sorsana
Bir yolunu bulup, uçan kuştan haber salsana
Kahrın kime, sitemin nedir desen diyorum.

Hasan Özünal

Gençlik ve Vatan

Vatan sevgisini oyun mu sandın
Hayali bir oyunu oynar gibisin
Önce bir öğren be çocuk sonra da yaşa
Bilmediğin bir yemeği sunar gibisin.

Toprak nedir, vatan nedir, kan nedir?
Göklerdeki yıldız nedir ay nedir
Bayrağımı bayrak yapan al nedir
Dibi görünmedik bir suda yunar gibisin

Uğruna verildi yüz binlerce can
Artık toprak oldu toprakta yatan
Her karış toprakta bir şehit atan
Toprağı hiç bir şey sanar gibisin.

Tarihi bir oku oku da anla
Bir değil Maykıllar senin atanla
Şehit bir değil külçe yatanla
Ezberden bir rolü oynar gibisin

Kurtul üstündeki şu pis baskıdan
Kimliğini al giy önce kurtar askıdan
Kendini tanı önce şöyle yakından
Akmasını bir bilsen pınar gibisin.

Hasan Özunal

Gerçeğe Az Kalmış

Gerçeğe Az Kalmış

Olay

Cennet Vatanımda:

Bir bahar ayında,

Ilık bir günün şafağında,

Göl dağ başında,

Ağaç göl kenarında,

Tahta koltuklar ağaç altında,

Sen koltukta ve tam karşımda,

Kitap ellerimin arasında,

Nihavent faslı kulaklarımda,

Çay buğusu burnumda,

Çigara dumanı ciğerimde,

Güneş tenimde,

Sen yüreğimde...

Derken:

Uyanıvermişim...

Hayal bu ya

Rüya oluvermiş

Ne mutlu

Gerçeğe az kalmış demek...

Hasan Özunal

Karaman - 2012

Hasan Özunal

Gerçeği Haykırmak

Atımız yok, itimiz yok yemlenecek,
Bağımız yok, bahçemiz yok bellenecek
Biz Hak bilir bir yanlış söyleyiz de
Yanlış insanlar birazcık dellenecek

İşleri çıkar, aşları fitne, iftira katıkları
Taş değil gül değil çamurdur attıkları
Ayan beyan helal süte su kattıkları
Sanıyorlar ki bunlar HAK bellenecek

Bal küpü tutup küpü götürenler
Suya girip de denizi bitirenler
Hallederiz diye ömür yitirenler
Elbet bir gün elekten elenecek.

Dünyayı TEK sanıp kral olanlar
Parsa kapmak için safa koşanlar
Coştukça yiyen, yedikçe coşanlar
Adalet hattında elbet enselenecek.

Sussa da bu Millet yumruğu pektir
Doğru bir ideal hedefi tektir
Bu ister bir uyarı isterse tekdir
Hak için elbette dile getirilecek.

Gömleği değiştirmedik diye hava basanlar
Kurt postunu ak gömleğin bir altına asanlar
Hakkin rızasından öte düşünmeyen Hasanlar
Hakka sığınıp da elbet gerçeği söyleyecek.

Hasan Özunal

Gerçek Dost

Övgülere aldanma
Seni yerden yere vuran yergiler de var.
Kırmızı halılarda yürüyorsun ama;
Dikenden dokunmuş sergiler de var.

Hesaba çek kendini
Halk olsun aynan
Sana edilen lafların pek çoğu yalan,
Dünyada hoş seda her kuldan kalan
Ahrette ödenecek vergiler de var.

Dünya bir imaret sen ol sahibi
Bin hayırdan bir dua çıksa da yeter.
Kavgalar nahoştur yoktur galibi,
Kitapların yazmadığını yazan dergiler de var.

Gerçek dost o ki;
Yüze gülen değil, yüze söyleyen
Kötüyü gösterip doğruluk öğütleyen
Her güzel sözü bal kaymak sanma,
Dile getirilmemiş sevgiler de var.

Hasan Özunal

Gerçek ve Yalan

Kör kuyular dibinde bir katrecik su
Kova kova çektim de kandırmadı ki
Aşk gerçek, hayat yalan buymuş doğrusu
Aklım erdi de, gönlüm anlamadı ki...

Kökünden büyüdüğüm ağaç, dal budak oldu
Kaç mevsim yeşerdi, sarardı soldu
Kök toprakta yaşarken hayali boldu
Sevdası meyvaydı alamadı ki...

Toprağın hasreti deli bulutlar
Çayırdı çimende bitmez umutlar
Rüzgardan nem yolladı ufuklar
Çöllerin gülüne yaramadı ki...

Hasan Özunal

Gerçek Vuslat

Adından bir dünyaya hapsetme beni
Onsekiz bin alemde daha ne dünyalar var
Canıma can katsan da neyleyim seni
Canımdan öte daha ne hıyabanlar var.

Aşkın vuslat değil kavuşmak zevku sefa
Yüz yılda olsa fani âlemde bulunmaz sefa
Gerçek vuslat gelir her canlıya bir defa
Vuslatı var eden sefere bin bir bahaneler var

Hasan Özunal

Gidenler - Kalanlar

Gidenler-Kalanlar

Neler götürmedi yollar gurbete,
Kimleri almadı kara toprak,
Neleri yok etmedi cehalet.

İhtiraslı kifayetsizler
Tüketti gelecek güzellikleri.

Bir şey kalmadı dediğimiz anlarda
Umutlarımız,
Hayallerimiz,
Sevgilerimiz,
Dostluklarımız,
Ama
En çok, en çok da
Tecrübeler kaldı...

Kalanlar büyük sermaye
Geleceğe güven...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman Ocak - 2022

Hasan Özunal

Giderim

Kırılmış sazımın teli
Gam etme gönül...
Düğüm tutmaz kopan tel
Uğraş gerekmez,
Uç telli saz ile besteye devam;

Bestelerim

Bozulmuş dümenim, dönmez tekerim
Ümit kesmek yok;

Ben yaya da giderim.

Kâğıdım tükendi
Yazmaz kalemim
Beis yok;

Ezberlerim.

Tüm düzen bozulmuş, çıkarmış her şey
İnsanlar çıkarsız nefes almazmış
Bu düzene uymayanlar yanarmış
Ne masal;
Gülerim.

Kirlenmiş toplum dönmüş bir devran
Hasım olmuş tüm dost ve hısımlar
Üzölmek kahrolmak neye yarar ki
Dostlara;

Selam ederim...

Bedenim yaşlanmış kalbim rahatsız
Olsun....
Ruhumla yaşar;

Gönlüm ile severim.

Bir belirsiz zamanda
Tükenirmiş son nefes
Baki kalan mı var
Alınca GEL emrini;

Giderim...

1995

Hasan Özunal

Giderken - Bir Bayrak Dalgalsın

Bir bayrak dalgalsın,
Ezanlar duyulsun yeter.
Yer mekân aramayın kabrime
Lahit falan da istemez.
Vatanımın toprağı örtsün üstümü
Yabani otlar bitsin
Her bahar çiçek açıp,
Yeni tohumlar serpsin her güz günü.

Günde beş sefer
Bilal'in sesinden çağrısını duyayım Rabbimin
Haydin Felaha derken...
En Ulunun adını dinleyip,
Dünya yükünü atmış yorgun,
O büyük kutlu günü beklerken...

Toprağı karışan kanımın rengi
Yurdumun nefesi ile dalgalsın kıpır kıpır
Gölgesi bir garanti toprakta
Herkes bilsin ki
Bir vatansever yatmakta
Bir ömür verdiği o canım toprakta.

Varsa güzelliklerim Rahmetle anın
Esirgemeyin korumasından bir mübarek Fatiha'nın
Daima şükrünü ettik
Kölesi olmadık emanet canın...

Helal olsun hakkımız varsa tüm geride kalanın
Bu dünyadan geriye kim ne bırakmakta,
Ne faydası oluyor ki giderken
Ömrü Dünya olanın...

Yer mekân aramayın,
Feryat figan da ağlamayın,
Yok olduğumu bittiğimi hiç şanmayın.
Aslında daha yeni var olacağım,
Dünya bahçesinden terhis olup,
Silama kavuşacağım...
Ben en mutlu günümü yaşayacağım o gün
Gel emrini alıp da Sevgiliye giderken,
Yok olduğumu bittiğimi sanmayın...

Bir basit taşa yazıverin yeter:

Emanet verdin bu "CAN" ı ey Canan
Vakti geldi de "AL" diyemedim.
Seni sevmektir bana "KÂR" kalan
Senden Başkasına "YAR" diyemedim.

Karaman – 2015 Eylül

Hasan Özunal

Giderken - Dönüp de Bakma

GİDERKEN

Giderken dönüp de bakma arkana
Verdiğin hasarı görüp yanarsın
Son sözün elveda olmasın sakın
Gün gelir hasretle belki anarsın

Ayrılan ne ilk ne de son olan biziz
Bir şiir tadında kalsın sevgimiz
Yüzünde yaşlardan olmasın bir iz
Sonradan hatırlar belki yanarsın

Zaman ilaç olur gönül derdine
Üzülme kahrolma temiz sevgine
Kaptırma kendini hüsrana seline
Derdinden zevk alır sonra kanarsın

Ben seni tanıdım neşeli canlı
Bir keklik gibi tatlı heyecanlı
Hep öylece kal

Hasan Özunal

Gitmek Çok Zor Gelmiyor Artık

Gitmek Çok Zor Gelmiyor Artık

Geçmişse altmışaltı yıl,
Gitmişse Deden, Baban, Kardeşin
Gitmişse adaşın, yoldaşın
Komşun, dostun, meslektaşın
Gitmek çok zor gelmiyor artık.

Son selamı verip de Bu Dünya'ya
Hadi eyvallah demek.
Zor gelmiyor artık...

Son olmadığın bilmek bu gidişin
Bir yeni başlangıca inanarak gitmek
En Sevgiliye kavuşmak
Belki de daha büyük mutluluk
Belki kalmaktan daha güzel...
Gitmek çok zor gelmiyor arttık...

Farkı yoksa dünün bu günden
Bitmişse gelecekte beklenenler,
Her mevsim bir öncekinden kıraçsa
Yok olup gitmişse ektiğin ekinler,
Heybe dolmuş, delikse çuvalın dibi
Boşunaysa,
Hayaller gerçek olsun diye beklemek
Zamanıdır belki de
İyi bir günde
Aniden çekip gitmenin...

Artık zor gelmiyor
Hayat görevinden terhis olup
Teskereyi alıp da
Kalanlara elveda demek,
Gitmek çok zor gelmiyor artık...

Hasan ÖZÜNAL
KARAMAN – Eylül 2020

Hasan Özunal

Göç

Göç

Sorarlarsa bir gün beni de sana
Anlatırken sakın, sakın ağlama
Sığmadı aşkı de hain dünyaya
O çok sevdi amma gülmedi dersin,

Dersin; aşkı için deli olurdu
Derdinden kıvrandır ağlar dururdu
Sonunda çareyi gitmekte buldu
Yalnızın biriydi göç etti dersin

Sorarlarsa kimdi, böyle kıvranan
Ölümsüz aşkına deva arayan
Açılan kolları yarı sarmayan
Yalnızın biriydi göç etti dersin,

Bir çare değildi belki de kaçmak
Devasız dertlere yâreler açmak
Yanan gönlüne kıvılcımlar saçmak
Çaresiz biriydi göç etti dersin...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2015

Hasan Özunal

Göç Yolundan Yorgun

Göç Yolundan Yorgun

Göç yolundan yorgun düşmüş turna gibi,
Suyu kurumuş göl olmuş sığınağın.
Konacak gül dalı arayan bülbül gibi,
Dikenli dallardan artık barınağın.

Hasan Özunal

Göksu (Dağlardan Denizlere Taşırınsın)

Göksu (Dağlardan Denize Taşırınsın)

Dağlardan denize taşırınsın Göğün rengini,
Engel tanımadan akarsın dağı engini,
Tabiat bağıında taşır o derin sevgini,
Toroslara hayat veren armağansın Göksu.

Bentler vuruldukça sen sanki daha mutlusun,
Gecemize ışık, rızkımız için kutlusun,
Gamin yok hiç dağıdaki karlardan umutlusun,
Toroslara hayat veren armağansın Göksu.

Bazen coşup taşır çağlayanlardan dökülüp,
Beslenirsin bilinmez pınarlardan sökölüp,
Tabiata damga vurdun eğilip bükölüp,
Toroslara hayat veren armağansın Göksu.

Kurda kuşa hayat insanlara bir nimetsin,
Sensiz topraktan geçinen acaba ne etsin,
Cennet vatanımın taşı toprağı şükretsın,
Toroslara hayat veren armağansın Göksu.

Kırsala sahil taşırınsın, kırsalı sahile,
Doğduğun yerle kalma hayat ver başka ile,
Aldırma sen hor kullanan şaşkın cahillere,
Toroslara hayat veren armağansın Göksu.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2023

Hasan Özunal

Gökten Üç Bulut Düştü

Gökten üç bulut düştü
Biri
Gözlerimde yaş oldu kaldı
Biri
Yüreğime çörelendi
Biri
Kpladı hayallerimi

Gökten üç bulut düştü
Üç bulut düşeli karakışlar göktü dünyama
Yönlerim karıştı
Aklım şaştı
Bir musibet bela bulaştı
Dünyam dünyalıktan çıktı
Cehennemi yaşattı...

Bir yağsa gözümdeki bulut sel olacak
Bir kıpırdaşa kalbimdeki bulut patlayacak
Bir dağılsa hayallerimdeki bulut dünyam aydınlanacak
Ruhum bir masaldan uyanacak...

Hasan Özunal

Gökyüzündeki Aksine Bakar da Dağlar

Gökyüzündeki Aksine Bakar da Dağlar

Gökyüzündeki aksine bakar da dağlar
Göklerdeki bulutlardan bir medet arar
Dağlara kavuşmanın sevincine dayanamaz da
Bulutlar sevinç gözyaşı ile ağlar da ağlar.

Hasan Özunal
Karaman - 2018

Hasan Özunal

Göl Suları Karanlık

Göl Suları Karanlık

Göl suları karanlık
Gökyüzü gri
Tabiat mahsun
Yoksun...

Bulutlar kararmış,
Gönlüm gibi
Ha yağdı ha yağacak
Gözüm gibi...

Tabiat kavrulmuş
Görünmez bir hardan
Nebatat da etkilenmiş
Gönlümdeki sonbahardan.

Dal yaprak derin bir loşlukta
Rüzgar bir yön arıyor
Ruhum gibi
Kaybolan boşlukta...

Çaresizlik kaplamış her zerreyi
Dağı taşı sarmış yosun
Zor atan kalbim gibi;
Yoksun...

Hasan ÖZÜNAL
KARAMAN

Hasan Özunal

Gönlüm

Gönlüm

Elifi aramasam da dağ başında çıktı karşıma
Leyladan medet ummadım ama çok iş açtı başıma
Şirine yoktu ki hiç bir meylim sebeptir gözyaşıma
Başımdaki şu karlara sebep bu divane gönlümdür

Geçti bu fani ömür ne bir söz dinledi ne uslandı
Sıra dağlar dururken gitti de çürük dala yaslandı
Kapisını açmadı bir türlü karanlıkta paslandı
Başımdaki şu karlara sebep bu divane gönlümdür

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2013

Hasan Özunal

Gönlüm Ağırlaştı

Uç dedim gönlüme
Uç ve havalan...
Uzaklaş bu gerçeklerden
Uzaklara git sorunlardan ve dertlerden

Çabaladı
Çırpındı
Parçalandı
Bir türlü uçamadı gönlüm
Dünya gönlüme dar
Gönlümün ağırlığı Dünya kadardı;
Gönlümde senin ağırlığın vardı...

Hasan Özunal

Gönlüm Alacaklı

Ömür defterine şöyle bir göz attım,
Bir sen alacaklısın divane gönül.
Geleni topladım, gideni çıkarttım,
Bir sen alacaklısın divane gönül.

Kapını çalanlar, tarumar etti de gitti,
Tahtına oturanın vadesi, üç günde yetti,
Sabır taşın çatladı, takatin bitti,
Bir sen alacaklısın divane gönül.

Dostların her biri, borçlu yekünde,
Felekle güreştim, hep yedim künde,
Kısmetim kapandı, bir hal var kökünde,
Bir sen alacaklısın divane gönül.

Maddiyat harmanında, bir avuç çeç kaldı
Beklediğimiz yolcuların, hepsi geç kaldı,
Her tokatta yüzümüz, hep güleç kaldı,
Bir sen alacaklısın divane gönül.

Ekâbirden, kabir azabı çektik yıllarca,
Avamdan darbeler yedik, hunharca,
Al ömrümü senindir, keyfince harca,
Bir sen alacaklısın divane gönül.

Hasan Özunal

Gönlüm Boş, Ömrüm Münzevi

Gönlüm Boş, Ömrüm Münzevi

Gönlüm boş, ömrüm münzevi,
Dünüm hoş, yarın bilinmez.
Herşey boş, hayal bir nevi,
Hayat bu, kader silinmez...

Hasan Özunal

Gönlüm Daraldı

Gönlüm daraldı
Yer yok gama, kasavete,
Kem söze, kahıra buğuza.
Yer kalmadı;
Sahte dosta gönlümde,
Gönlüm daraldı.

Dağlara ovalara,
Yılana çiyana,
Haine ve adam satana,
Doğruluğa şer katana,
Her sözü fitne yapana,
Yer verdiğim gönlüm daraldı,
Yer kalmadı tümüne.

Gönlüm daraldı
Kalan yerler;
Yar için, yaren için,
Yoldaş için,
Kademli ve kıdemli dostlara
Güzele, güzelliklere,
Sevgiyi, sevmeyi bilenlere,
İnsanlık sırrına erenlere kadar...

Gönlüm daraldı
Defettim; ne kadar safra varsa,
Yok ettim; ne kadar yanlış varsa,
Bir ettim; her olumsuzluğu
Bir çırpıda hallettim.
Gönlüm daraldı;
Gönlüm daraldıkça boşalttım.
Gönlüm daralınca,
Gönlüm rahatladı...

Karaman - 2017

Hasan Özunal

Gönlüm Daralması

Sevmeyiz
Dar gönüllü olmayı belki,
Çok da geniş olmasın ama.
Bir yeri olsun yârimin,
Bir de canlarımın, başköşede.
Bir demet gül sığsın,
Bir kuş cıvıltısı,
Az toprak kokusu,
Birkaç damla yağmur,
Az da bulut olsun varsın.

Tüm bunları,
Rabbimin Sevgisi sarsın, sarmalasin...

Çok da geniş olmasın gönlüm;
Çirkine, kötüye, haramiye,
Münafığa, ikiyüzlüye ve haine,
Hele ki vicdansızsa hiç yer kalmasın...

Tüm bunları,
Rabbimin koruması içeri almasın.

Çok da geniş olmasın gönlüm;
İki oda bir sofa,
Gönlümdeki kötülüklerden
İki de bir
Gönlüm daralması...

Hasan Özunal

Gönlüm Hicranla bu Gece Bitap

Gönlüm Hicranla Bu Gece Bitap

Gönlüm hicranla bu gece bitap,
Çamlarda rüzgâr ahı feryat eder.
Yorgun bu gece bulutta mehtap,
Ruhumda tarifsiz derin bir keder...

Sönüyor yıldızlar da birer birer,
Nazlanıyor ufukta gamlı seher.
Bu hal bende bilmem kaçınıcı sefer,
Gönlüm hicranla bu gece bitap.

Dilemekle yâre vuslat olmaz mı?
Çekmekle sonsuz çile dolmaz mı?
Gerçekler hayallere hiç uymaz mı?
Ruhumda tarifsiz derin bir keder...

KARAMAN – 2024 MART

Hasan Özunal

Gönlüm Hür

Hak etmediğim gönle girmedim
Hak etmeyene de gönül vermedim,
Gönlüm hür.

Bana yapılmasını istemediğimi,
Kimselere yapmadım
Nefsime uyup da,
Kul hakkını almadım.
Vicdanım hür.

Yaratandan başkasına kul olmadım
Hak'kın emrinden başka süzgeç tanımadım
Kör taassubun batağına sapmadım
Sorgulamadan hiç bir şeyi kabul etmedim
Çıkar için yanlışlara kanmadım,
İnanmadım,
Fikrim hür.

Akıl, mantık, feraset ve izan veren
Yaradan'a ŞÜKÜR...

Dilimi ne bağlar?
Kalemime ne engel olur?
Hak'kın çizgisinde kalan
Her ortamda haklı olur.
Doğruları görmeme sebep olan
Yaradan'a ŞÜKÜR...

Hasan Özunal

Gönlümde Bir Yangın Var

Gönlümde Bir Yangın Var

Gönlümde bir yangın var, sözümün hepsi harda,
Aramam artık gülistanı, kalmadı gözüm baharda.
Sönmedi sinemdeki bu ateş, Karadağ'daki karda
Aramam artık gülistanı, kalmadı gözüm baharda.

Çöksün kara bulutlar üstüme, sağanak olup da yağsın,
Küllenen hoş anılar, sağanak yağmurlarda yıkansın.
Mutluluklar acı hatırlara, kalın bir sis gibi dolansın,
Aramam artık yarından bir umut, gözüm başka diyarda.

Hasan Özunal

Gönlüme Davet mi Ettim

Gönlüme Davet mi Ettim

Gönlüme davet mi ettim ben seni,
Ummadığım anda çıktın karşıma.
Bu Hasanda hazan mevsimi şimdi,
Devlet kuşu gibi kondun başıma.

Yıllarca aradığım yerde yok idin,
Sana hasretimi sen nasıl bildin.
Kapısı mühürlü gönlüme girdin,
Ummadığım anda çıktın karşıma.

Uzaktan görenler bizi kıskanır,
Bin bir laf etmeyi hadleri sanır.
Gönül bilmeyen elbet aldanır,
Devlet kuşu gibi kondun başıma.

Gönül derdime ben çare ararken,
Ne olur gelseydin az daha erken.
Şimdi hazanımda güller açarken,
Bir sevda masalı sardın başıma.

Arada derin uçurum olsa da,
Görünenler kural dışı kalsa da.
Eller bizi tefe koyup çalsa da,
Seni taç eyledim karlı başıma.

Hasan Özunal

Gönlüne Sitem

Gönlüne Sitem

Güller derledim kanayan bağırdaki yaradan,
Sana sundum da yer vermedin kucağında.
Bir hayal dünyası çıkardım bahtımdaki karadan,
Yer bulmadım gönlünün köşesinde, bucağında.

Karaman - 2017

Hasan Özunal

Gönlünü Serbest Bırak

Gönlünü Serbest Bırak

Etme bedeninde ruhunu tutsak
Ruhunla yaşa gönlünü serbest bırak
Bitkiden farkımız kalmaz ruhu unutsak
Ruhunla yaşa gönlünü serbest bırak.

Severse gönlün zorlama sevsin varsın
Sevgiyle beslenir ruh seversen varsın
Kalıba vurma ruhunu gelişsin varsın
Ruhunla yaşa gönlünü serbest bırak

Bir gönül inan dünyadan da genişdir
Ruhunla ara güzeli gönlünü geliştir
Bir ruhla bu dünyaya bu tek geliştir
Ruhunla yaşa gönlünü serbest bırak

Hasan ÖZÜNAL
KARAMAN - 21 Haziran 2020

Hasan Özunal

Gönül Bahçem

Bir bahçe ki gönül bahçem;
Goncası kararmış, gülleri solmuş.
Lalesi sümbülü hep harap olmuş,
En yakın baharı bir serap olmuş,
Güneşi mehtap, ırmağı şarap olmuş.

Bir bahçe ki gönül bahçem;
Dikenler yok olmuş, susmuş bülbülü.
Bülbül düşman bilmiş, yaralı gülü
Lale esir almış garip sümbülü,
Lalesi sümbülü hep harap olmuş.

Bir bahçe ki gönül bahçem;
Tımar bekler, derman bekler, dost bekler.
Yapraklar havada, inler çiçekler,
Dost gelmezse yanıp gidecekler,
En yakın baharı bir serap olmuş.

Hasan Özunal

Gönül Bu Kadar Cefaya Katlandı

Gönül Bu Kadar Cefaya Katlandı

Gönül bu kadar cefaya katlandı
Sabır taşı olsa çatlardı çoktan.
Sevdim dedikçe uçtu kanatlandı,
Bu sevgi bir orman yapardı yoktan.

Bağrıma vurduğun her ok güldendi,
Cefa senden vefa ise bendendi.
Bu kahrın sitemin bilmem nedendi,
Bu aşk kışı bahar ederdi çoktan.

Zorladım, güzellik olmadı gitti,
Bir sevgi uğruna bir ömür bitti.
Saatler içinde seneler yitti,
Çileli gönlüm kanıyor attığın oktan.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman – 2009

Hasan Özunal

Gönül Hep Arar

Düşlerim unutuldu, kabuslar kaldı
Aşklarım unutuldu, hüsrânlar kaldı
Gidenler yok oldu, kalanlar kaldı
Kalanlar yetmedi, gönül hep arar...

Dağarcık boşaldı, güller kasede
Elek duvarda, delik kese de
Yarın yok olacağını bilse de,
Kalanlar yetmedi, gönül hep arar...

Mısrada kelim yok, nota yok sazda
Kalemde çizgi yok, işve yok nazda
Güzeli bulmak için, her gün niyazda
Kalanlar yetmedi gönül hep arar...

Uzun mu bu ömür, kısa mı bilmem ki
Bir lokma bir hırka, saltanat bu bilsem ki
Mısra sultan olacakmış gibi sanki,
Kalanlar yetmedi gönül hep arar...

Hasan Özunal

Gönül Yanar Kaf Dağından Kar İster

Gönül Yanar Kaf Dağından Kar İster

Gönül yanar kaf dağından kar ister,
Nefis çeker dost bağından nar ister,
Âşık, sırtına hasret yüklenince
Dünyaları versen, yine yar ister.

Gülistanda bülbüle bir dal yeter,
Umutsuz sevdalıya bir fal yeter,
Ömür hazinesi bitip tükenince
Giderken her faniye, bir sal yeter.

Rüzgârda bir bulut naçar mı naçar,
Ahirde bir fırsat kaçır mı kaçır,
Sayılı güne nokta eklenince
Ruh bedende konuk, uçar mı uçar.

KARAMAN – 2023

Hasan Özunal

Gönülde Derin Yare Var

Gönülde Derin Yare Var

Ne yollar hadi kalk gidelim diyor,
Ne de gurbet hadi gel bana diyor.
Gözlerin buğulu gel gitme diyor,
Yine de gönülde derin yâre var...

Suç kimde, suçlu kim, bir diyen olsa,
Suç nedir, nasıldır, bir bilen olsa,
Bu samurdan kürkü bir giyen olsa,
Yine de gönülde derin yâre var...

Bu yareye bir çare var mıdır acep?
Bu olanlar akla kar mıdır acep?
Bu sevdaya dertler yar mıdır acep?
Yine de gönülde derin yâre var...

Kaf dağında geçen masal bitti mi?
Kısa sürdü de bu hayal bitti mi?
İki gönül arasında hemhal bitti mi?
Yine de gönülde derin yâre var...

Hasan ÖZÜNAL
KARAMAN

Hasan Özunal

Gönülden Sevdim Seni Ben Karaman Şehri

Sen beni nedense sevmedin gitti.
Sende mutlu olmaktı amacım bil ki;
Seni kirletenler sayende, benden kâr etti
Gönülden sevdim seni ben Karaman Şehri...

Bir köydün eskiden, şimdi bir modern şehir,
Hizmette yarıştık hep, etmedik tehir
Dereydin ırmak oldun şimdiyse nehir,
Gönülden sevdim seni ben Karaman Şehri...

Hizmet için yola çıktık bir kervanlık adamla,
Göl olur sandık olursa her birimizden bir damla.
Her hizmette acımasız yargılandık idamla,
Gönülden sevdim seni ben Karaman Şehri...

Kaldık tek başımıza Timurla Hoca misali,
Gerçekte aşmıştık oysa her bir hayali.
Allahın Rızasında bulduk bunca mecali,
Gönülden sevdim seni ben Karaman Şehri...

Yazları toz idi yolların, kışları çamur
Binalar görkemli, semtlerin mamur
Hizmette sınır yok, sanki bir yağmur
Gönülden sevdim seni ben Karaman Şehri...

Kızarımla bazen de çekip gideyim derim
Gönlüme hep yeniktir çilekeş serim
Ak kâğıt üstünde bir kaç fikir eserim
Gönülden sevdim seni ben Karaman Şehri

Bir dikili ağacına bile talip olmadım
Çölde kuduz çıktı gene yılmadım
Toprağından bir mezar yeridir muradım
Gönülden sevdim seni ben Karaman Şehri...

Hasan Özunal

Gördüm Ahvalini Avamın

Gördüm Ahvalini Avamın

Gördüm ahvalini avamın heyhat,
Çizemedim resmini, kalem yetmedi.
Yâreler göz göz oldu son safahat,
Kaf dağından geldi de merhem yetmedi.

Bir kördüğümüne döndü sanki bu hayat,
Çözemedim vakit doldu ömür yetmedi.
Baharın şen besteleri hazanda feryat,
Kaf dağından geldi de merhem, yetmedi.

Hasan Özunal

Göremezler Yâd Eller

Göremezler Yâd Eller

Göremezler yâd eller bizdeki baharı,
Gördükleri gönüllerindeki hazandır.
Yıkım sınırlar ömrümüzdeki hasarı,
O yıkımlardan oluşan kale ise Hasan'dır.

Yangın sandılar bizi pişiren ateşi,
Yakar sandılar o aydınlatan güneşi.
Kavga sandılar hayatla olan güreşi,
O güreşi kazanan pehlivan Hasan'dır.

Bir yerlere ait olmak çıkar bilirler,
Kendine ait olmayı zarar bilirler,
Maddiyat ve kariyeri yarar bilirler,
Yaratana sevgiyi yaşayan Hasan'dır.

KARAMAN - 2023 Kasım

Hasan Özunal

Götür Git Şehrin Işıklarını

Götür git şehrin ışıklarını da
Karanlıklarda kaybolma sakın.
Al yanına hatıraları,
Bakışları, gülüşleri,
Yakışları ve yıkılışları da
Al götür git giderken...

Götür git şehrin ışıklarını da,
Görmek neye yarar,
Karanlıklar kalsın bana
Sensizliği görmek akla zarar.

Götür git şehrin ışıklarını,
Geceler zindan kalsın
Yok olsun artık renkler,
Şekiller cisimler...
Boşalsın dünya.
Bom boş dünyamda,
Karanlık bir hatıramsın.

Götür git şehrin ışıklarını da,
Al götür git giderken.
Gün
Senden öncesi için geç,
Senden sonrasına daha çok erken.

Hasan Özunal

Göz Yaşı mı Kaldı

Göz Yaşı mı Kaldı

Gözyaşı mı kaldı bu gözlerde ki
Bu ipek mendilin al senin olsun.
Bin parça sevda, ne bir ne de iki,
Zehir olan dilin, al senin olsun...

İnceldiği yerden koptu bu gönül,
Yokluğun belki gönlüme bir ödül.
Ne bir ses ver, ne de gözüme görül,
Güzelliğin artık al senin olsun.

Yaptığın bu sarayı yıktın ya sen,
Bir ateşi atıp da yaktın ya sen,
Arkanda virane bıraktın ya sen,
Dünyanın tüm malı, al senin olsun.

Kalan şu ömrümü sermiştin yoluna,
O boş sepeti tak şimdi koluna
Mutsuzluk ekip sağına soluna,
Dikenli yolların, al senin olsun.

İki cihan dedik, dar geldi dünya,
Dünyayı cennet yapacaktık güya,
Kâbus doldu gördüğümüz bu rüya,
Kâbus dolu rüyalar, al senin olsun.

Sevgiye hep zehir katıp da sundun,
Bir ömrü verdim, hicran doldurdun,
Bir güldün ama kendini soldurdun,
Al ömrümü tek yaşa, al senin olsun...

Hasan Özunal

Gözlerim Görüyor Fasık

Gözlerim görüyor aklım eriyor
Evrensel kurallar bu işe yanlıştır diyor
Sen sadakat gösterip sapkın aklına
Görmüyor, bilmiyor, anlamıyorsan
Ben çekiyorum işte kulağını bu da mı yetmiyor

Söylemek vebalim
Yetmedi ise tekrar görevim
Anlamıyorsan
O da senin vebalin
Kalmak istiyorsan sapkın aklına sadık
Dön arkanı da benden uzaklaş ey fasık..

Hasan Özunal

Gözlerin

Gözlerin sarhoş ediyor beni
Baktıkça başım dönüyor
Görmek için değil de
Vurmak için bakıyor
Vurduğu yeri yakıp
Harabeler bırakıyor

Gözlerin baktıkça yakıyor
Yaktıkça yıkıyor
Üstüne bir de efsun sıkıyor
Gözlerin deli ediyor beni

Gözlerin göz göz etti yüreğimi

Hasan Özunal

Gözlerin Masalmış

Gözlerin masalmış,
Varlığın hülya...
Aşkımız yalanmış,
Yaşananlar bir rüya...

Hasan Özunal

Gözümde İdin

Gözümde İdin

Gözümde idin,
düşün...
Gönlümde idin,
kaçtın...
Göğsümde can kuşu idin,
uçtun...
Başımın tacı idin,
başıma iş açtın...
Ömür ortağımydın,
Haddini aştın,
Yüzün geceme mehtap dedikçe,
Yüz göz oldun sırnaştın...
Gölgen yeter derdin ama
Sen gölgemle bile savaştın...

Eh artık bil ki
Yadımızda yok
Ne cismin
Ne de Adın...
Sevmeyi öğrenmeyen

Sevilmeyi hazmedemeyen,
Sevgiyi bilmeyen,
Sevgi fakiri...

Sen gittin gönülden
Kalmadı dilimizde adın...

Hasan Özunal

Gözün Gördüğü

Tek gözümüz görüyorsa, yarım yamalak hem de.
Aldanıp o gözün gördüğüne, karar vermemeli.
Tüm insanları, iki gözü de kör sanıp, o dem de,
Tüm insanlığa, bilgiç kral olmaya yeltenmemeli.

Göz deyince unutup, kalp gözünü, gönül gözünü,
Gördüğümüze aldanıp, araştırmazsak işin özünü,
Çevirip de bakmak lazım, madalyonun öte yüzünü,
Mantıkla kullanmalı aklı, gözle görüneye güvenmemeli.

Ben haklıyım herkes bu fikre uysun demek,
Kendi fikrini dayatarak harcanan, boşuna emek,
Her beynin, aynı fikirleri düşünmesini beklemek,
Yok oluşun başlangıcıdır asla fırsat vermemeli.

Hasan Özunal

Gözünle Görmekle Yetinme

Gözünle Görmekle Yetinme

Gözünle görmekle yetinme,
Gönlün ile de bak...
Aklınla düşünmekle yetinme,
Ölçüyü, izan terazisine bırak...

Bırak bedenini ile yaşamayı,
Hayata ruhunu da kat.
Güzellikler zor fark edilir,
Çirkinlikleri de var fakat
Yine de güzeldir hayat,
Gönlün ile de bak...

Aklınla düşünmekle yetinme,
Ölçüyü izan terazisine bırak...

Hasan Özunal

Gurbet Ettim Öz Sılamı

Gurbet Ettim Öz Sılamı

Gurbet ettim öz sılamı kendi kendime,
Takıldım kendi kurduğum kendi bendime.
Açılmadı karanlık yol, doğmadı güneş,
Sanki kul oldum, bir kul olan efendime.

Bayram olur, seyran olur, halim yok benim,
İlaç olur, derman olur, derdim çok benim,
Öğüt ve nasihatler dağ oldu başımda,
Beni anlatmayan söze karnım tok benim...

Heybemdeki azık, az ve karma karışık,
Gönlüm kendime küs ama dostla barışık.
Ömrün son molasında nedir bu bilmece,
Fani dünyamı karartan bir garip ışık...

KARAMAN - 2024 Ocak

Hasan Özunal

Gücü Yetmemiş Yılların

Karlar yağıdirmiş başına,
Yıllar nakşını işlemiş alınına.
Gözlerinde
Yine sevgi taşıyorsun.
Gücü yetmemiş yılların,
Gözündeki sevgiyi kirletmeye.

Gözlerin;
Dilinden daha çok şey anlatıyorlar.
Hayallerin capcanlı gözbebeklerinde hala
Yine aynı gizemleri taşıyorsun.
Gücü yetmemiş yılların,
Gözlerindeki tarihi eskitmeye.

Gözlerinde;
İşıltılar yine yerli yerinde,
Mutluluk saçmaya devam ediyorlar.
Yine bir çağrı var güzelliklere.
Gücü yetmemiş yılların,
Gözlerindeki azmi yok etmeye.

Gözlerindeki;
Duygular bir gizli sesleniş hala.
Bir çerçeve gibi göz bebeklerinde
Yine kendimi görüyorum.
Gücü yetmemiş yılların,
O ebedi duyguları incitmeye.

Gözlerine;
Gücü yetmemiş yılların,
Sendeki beni silmeye.
Gözlerin ele veriyor hala seni,
İzin vermemiş gönlün
Sendeki beni terk etmeye.

Gönlüne ve gözlerine
Gücü yetmemiş yılların...

Karaman - 2017

Hasan Özunal

Güçlüyüm Yorulmam Ben Derdim Hep

Güçlüyüm Yorulmam Ben Derdim Hep

Güçlüyüm yorulmam ben derdim hep,

yoruldum,
Bir kocaman dağ gibiydim ama
savruldum.

Yanardağda dondum,
deniz dibinde yandım,

Mutlu iken ağladım, dertlerle
kavruldum...

KARAMAN -2023

Hasan Özunal

Gül Bağında Hazan

Gül Bağında Hazan

Hasreti bağladım bir çam dalına
Gönlüm feryat etti gülün dalından
Bu gönlüm alıştı sevda balına
Zehir sundu felek aşk bardağından

Zemheride açan gülüm baharda nerde
Çaresizlik aramızda bir kalın perde
Bulmuşken deva onulmaz binlerce derde
Şimdi bir nefese hasretim yar dudağından

Mehtap kapatmış gözünü şen değil ayım
Bitmiyor beklenen vuslata hep geri sayım
Her yudumu zehir, tat vermez çayım
Bir tıkırtı bekler gönlüm yar ayağından

Güller boyun bükmüş bülbüller yasta
Sen yoksan çaresiz bu gönül hasta
Kader acı ayrılığı sundu bir altın tasta
Gün gelse bir katre dersek sevda bağından

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2015

Hasan Özunal

Gül Bülül

Güle hasretini haykırır bir bülül
Bülülü gözler her seher bir gül
Her seher yeni bir güne başlangıç,
Her seher, bir önceki güne yeni bir ödül.

Hasan Özunal

Gül Güzeldi Gül Oldu

Gül Güzeldi Gül Oldu

Gül güzeldi gül oldu,
Bülbül gördü hayran oldu.
Gül suskun bülbül dertli,
Bunun sonu aşk oldu.

Yarım güldü, gül oldu,
Gönlüm dertli, bülbül oldu.
Coştuk, koştuk, bitmedi hasret,
Bunun adı aşk oldu...

Gönül yorgun koşmaktan,
Bu aşkta bana bir hal oldu.

Gül ile bülbül
Keyfimi kaçırdınız
Gülüm gülüverince
Olanlar oldu.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2016

Hasan Özunal

Gül Olman

Onca çiçek içinde bülbülün derdi güldedir
Bağları bahçeleri de verseniz
Gülün gönlü bir güldedir
Güzellik gülde
Sevdası bülbüldedir
Gülüm bil ki
Gül oluşun gönlümdedir.

Hasan Özunal

Gül Yaprasında Bir Damla

Gül Yaprasında Bir Damla

Gül yaprısında bir damla,
Gördüm nameni okudum.
Ben bir zırcakil idim ama
Sevgiyi gözünden okudum.

Hasan Özunal

Gül Yaprasında Bir Yağmur Damlası

Gül Yaprasında Bir Yağmur Damlası

Gül yaprısında bir yağmur damlası gibiydi gözyaşın,
Ne kirpiğin engel olmuş yağmasına, ne de kalem kaşın.
İçimi yaktı kavurdu, o derinden çocuksu mahsun bakışın,
Yine de bir sevgi pınarını andırıyordu, sakın gözyaşların...

Hasan Özunal

Güle Güle Nur Yüzlü Dedem

Dil çaresiz
Söz yetersiz
Kaldım kimsesiz
Dünya artık sensiz
Bedenin nefessiz
Uğurladık isteksiz
Rahmetin bol olsun Nur Yüzlü Dedem.

Dünyamdın, varım yoğum sendin,
Sevgiyi, saygıyı ve insanlığı bilendin
Gözyaşımı gül yaprağı ile silendin
Mekanın Cennet olsun Nur Yüzlü Dedem.

Zem, gıybet ve kibirden çok uzaktın
Dünyaya hep gülen gözlerle baktın
Bir nur deryasına sessizce aktın
Ruhun berhudar, şad olsun Nur Yüzlü Dedem.

Fakirin dostu alimin yoldaşı oldun
Dertlere tutuldun sarardın soldun
Dün var idin bugün yok oldun
Peygambere komşu olasın Nur Yüzlü Dedem.

Sensiz Dünyada sevgi tükendi
Ezanın okundu selan söylendi
Toprağın atıldı talkın istendi
Cennetle müjdeli olasın Nur Yüzlü Dedem.

25.05.1970/Karaman

Hasan Özunal

Güle güle Yiğit Şehidimiz

Güle Güle Yiğit Şehidimiz

Belki
Bir namazda omuz omuza saf tuttuk,
Belki bir sokakta
Yanı başımdan sessizce geçtin.
Sen
Vatan-Millet uğruna
Bayrak Yoluna
Takıp silahı koluna,
Vatan savunmasına gittin.
En kutlu makamı,
Şehadeti seçtin.
Hayatınım baharında
Civan gibi mert bir yiğittin.
Kahpe bir satılmışın kurşunu ile
Şehadet şerbetini içtin

Kutlu şehidim;
Yolun açık olsun.
Sen bu dünya köprüsünden uçarak
Bu zorlu sınavı başarı ile geçtin...

Hasan Özunal

Gülen Yüz

Gülen YÜZ

Gülen bir yüz, acıyı BAL eyler,
Bir tatlı söz dağları YOL eyler,
Gönlü gülmeyenin yüzü gülse de ne çare,
İnsanın sıfatı ancak içinden geçeni söyler...

Hasan Özunal

Gülizar

Bu ilkbahar ve her yeni ilkbahar,
Yüzüm gülse de içim bir başka yanar.
Kalbim bir başka kanar gül dikenlerinden.
Bu gizli bir hayat, sen bilemezsin Gülizar

Gülizar'sın Gülizar, sen Gülizar olmaya da;
Aslında sen, gerçekten yoksun bu dünyada.
Belki bir hayalde gördüm seni, belki rüyada,
Belki de sensin gördüğüm, baktığım aynalarda.

Bin bir anlam yüklemişler sevenler sana,
Bir yanın gül olsa da bir yanın zar bana.
Gül harı ile ahu zar edip, inleyen bülbül gibi,
Gül yârde kalır, zar kısmı hep benden yana.

Gülizar'ım, gül elinden tükenmiş bizarım,
Güller soldu, ıssız çöle döndü aşkı hazarım.
Gülizar al başımdan bu kasveti, terk et beni,
Güneşim solmuş, görmez mehtabı nazarım.

Hasan Özunal

Güller Güler, Güler Gülerse

Güller Güler, Güler Gülerse

Güller Güler güler gülerse,
Ülfeti ile demiri eritir dilerse.
Lakin biraz Cadalozdur nedense.
En içten dileklerimizle kutlarınız yaş gününü,
Rabbimiz mutlu ve uzun etsin ömrünü.

Hasan Özunal

Gülüm

Gurubu ekledim seher yeline
Yıldızlar bağladım saçın teline
Gönlümü kaptırdım sevda seline
Ver elini Kaf dağına göçelim gülüm

Umman oldu aktı sevda deresi
Gönülde yaradır sevda beresi
Bulutlar diyor ki vuslat senesi
Düş peşime Kaf dağına uçalım gülüm

Gönül taşı varmaz bir tek karara
Aklım ermez oldu kara zarara
Daha bir asır var gelmez pazara
Gel kollarıma Kaf dağına koşalım gülüm

Sen bir ışık oldun kara dünyama
Düşüverdin gündüz hayale gece rüyama
Dünyayı gökkuşağı rengi bayamaya
Aş engelleri Kaf dağında coşalım gülüm.

Hasan Özunal

Gülümse

Şöyle bir gülümse yarın sabah
Derin bir nefes al,
Ciğerlerinde hisset havayı
Yaşadığın için bir gülümse.

Sonra pencereden bak
Ağacın yapraklarındaki yeşile
Gördüğün için gülümse...

Ya o serçenin sesi de mi yetmiyor gülümsemene
Duyduğun için.

Sevdiklerini geçir aklından
Yakınındaysalar yüzlerine bak
Sevdiğin için gülümse...
Sevildiğini hesaba katma bir sefercik
Sevmekle mutlu ol...

Sevmiyorsan eğer sevmeyi dene
Sevecek bahaneler ara.

Sevemiyorsan da
Halin duman,
Say ki yaşamıyorsun.
Otur ve ağla ağlayabildiğin kadar,
Gülümsemene gerek yok o zaman...

Hasan Özunal

Gülüver

Gülüver

Gül,
Gül ki gülüşünle
Gülşende güller açsın.
Gül,
Gül ki gülüşünle
Gönlümde güller açsın.
Gül,
Gül ki gülüşünle
Kederler bizden kaçsın.
Gül,
Gül ki gülüşünle
Gül yüzün ışık saçsın,
Karanlık dünyam aydınlansın.
Gül,
Gül ki gülüşünle
Ömrüm, ömrüme,
Yeni bir ömür daha katsın.

Gülüver,
Dünya çölünde çiçekler açsın.

Hasan Özunal

Gün Geçer, Devran Geçer

Gün geçer, devran geçer, ağaç kalır baki,
Bir ağaçtan bir orman oluşur, düzen bu tabiattaki
Yakmazsak, yıkmazsak, kesmezsek, elbet bitmez
Yeşili sevmek, ağacı korumak önemli bir vazifemiz hayattaki.

Hasan Özunal

Gün İndi

Bir bir kayboldu kırlangıçlar
Ve bütün göçmen kuşlar.
Bir kaç sığırcık kalmıştı yemlenen,
Kesilince yemleri
Onlar da yeni yemliklere kanat çırdı.

Bu gün bir tek gün.
Bir habersiz anda doğuyor güneş
Beklenmedik bir anda da batıveriyor
Kararıyor dünya..
O kararmada
Belki bir aydınlık müjdesi var;
Sevgilinin inanan için

Ama gerçek şu ki
Gün inince fani ömür
Yalnızlık
Yorgunluk
Biraz da çaresizlik
Belki daha da çok anılar
Ve eskimişlik içinde kalıyor..

Bir şey varsa gün ortası ile aradaki fark
Eksilen hafızaya inat
Algılama coşuyor
Görülmeyenler görülüyor,
Anlaşılmayanlar anlaşılıyor,
Hele hissedilmeyenler hissediliyor.
İşte o zaman da
Başına yıkılıyor kainat.

Gün indi...
Dostların adı
Zevklerin tadı değişti
Zamanlar kısaldı
Yollar uzadı
Güzel anılar demir attı gönüllere
Kötü hatıralar bir bir silindi

Haklılar haksızmış meğer
Haksızlar da haklı
Artılar azaldı
Eksiler arttı
Sıfır noktası kapı komşusu
Sıfır noktasından sonrası
Yare kavuşma vakti.

Vakit geç oldu

Gün indi...

Hasan Özunal

Gün İndi Hayalinle Yaşarken

Mesafeleri kurşun hızı ile gitsem
Kucağımda bir demet sevgi
İçimde bir tatlı heyecanla
Dağlar yol verse denizler kurusa geçerken
Derelerde köprü yapsa gelincikler
Bunları düşünüyorum
Hayalinle yaşarken
Ve
Sensizliği içime çekerken...
Her nefes sensiz
Her saniye sanki nefessiz
Gün indi ömrüme
Hayalinle yaşarken.

Hasan Özunal

Güneş

Vur be güneş
Ensemden sırtıma,
Isıt beni kaynat kanımı
Sendedir hayat.

Sendedir ışık. sende sıcaklık
Seninle yaşar her bir varlık.
Hayat var sen olunca,
Yıka ışığınla beni boylu boyunca.

Vur be güneş
Varlığın hayata eş,
Yaşat beni de;
Hayat kaynağı güneş...

Hasan Özunal

Güneş Gibi Batıyorsun Gün Doğarken

Güneş, ufukta ağır ağır batarken,
Akşamlar getiriyor seni,
Dağlar arasından doğan bir mehtap gibi.

Kal desem nafiye;
Gün doğarken
Yok oluyorsun tam sana alışverişmişken...

Rüya gibi gelip geçiyorsun ömrümden,
Gecemin tadı tuzu neşesi olmuşken,
Zihnimde, bir gül bahçesi gibi açıp
Gün doğarken;
Ufkumda,
Bir güneş gibi batıyorsun giderken...

Hasan Özunal

Güneş Ol Bu Issız Bağrıma

Güneş Ol Bu Issız Bağrıma

Güneş ol bu ıssız bağrıma dedim,
Ateş oldun beni yaktın kavurdun.
İlaç ol dindir kalp ağrımı dedim,
Kadehime abı hayat doldurdun.

Çare olmadı başvurduğum taştan,
Yorgundum uzun süren kara kıştan,
Baharımı yaşayacaktım baştan,
Zemherimi güllerinle doldurdun.

Gönlümde altın köşkler kuruverdin,
Sakin geceme mehtap oluverdin,
Kuruyan güllere tekrar can verdin,
Kar yağın başıma taşlar kondurdun.

KARAMAN – 2023 ARALIK

Hasan Özunal

Güneş Renksiz

Güneş Renksiz

Güneş renksiz mehtabın feri solmuş,
Umutlar umutsuzluk ile dolmuş.
Hayat kasvetten azgın deniz olmuş,
Dağlar dertlerle yüklü birer kayık.

Şimdi mavi bir misket koca dünya,
Kabuslarla doldu o pembe hülya.
Dünyayı cennet yapacaktık güya,
Kader bize bu çileyi gördü layık.

Cefalar bilenir sabır taşında,
Safa saklı şimdi kabir taşında.
Akıl çare arar sihir taşında,
Sevda yar saçında solgun şakayık.

Kılıç kına sığmaz oldu efkardan,
Canla savaşta ömür geçti kardan.
Benlik vazgeçti faydasız vakardan,
Kaf dağında bir periye halayık.

Hasan Özunal

Güneş Yiyor Oksijen İiyorum

Güneş Yiyor Oksijen İiyorum

Güneş yiyor,
Oksijen içiyorum.
Tabiatı mintan gibi
Ruhuma giyiyorum.

Betonlar elik kasalarda,
Gürültü yerin yedi kat altında...

Dertleri, kederleri,
Kuş sesinden mermilerle
Delik deşik ediyorum...
Uyku değil sanki,
Kaf dağında masal alemi.

Rüya sandığım
Hayallerimin ta kendisi...

Böyle bir dünya varken
Neden hücrelere mahkum oluyor,
Neden ilehaneleri tercih ediyoruz.

Neden ömrü
Perişan ediyoruz bilmem ki...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman_Ağustos 2022

Hasan Özunal

Güneşim Oldun

Yıldızlar kadar uzakta iken,
Bir anda benim yıldızım oldun.
Hasretle yanan gönlüme,
Bir güneş gibi doğdun.

Sen benim gelecek dünyam,
Sen benim hayatım oldun.

Elin elimdeyken ben varım,
Gözün gözümde iken bahtiyarım,
Yalnız geçen ömrüme,
Dünyalar güzeli bir eş oldun.

Sen benim gelecek dünyam,
Sen benim güneşim oldun.

Senle geçecek bir hayat istiyorum,
Senle mutlu bir gelecek diliyorum,
Senle yarınlara koşmak istiyorum,
Hayatıma eşsiz bir yoldaşım oldun.

Sen benim gelecek dünyam,
Sen benim güneşim oldun.

Hasan Özunal

Güneşimsin

Karanlıklarda ışığa hasretken
Yüzündeki güneşi gördüm.
Taşlaşmış yüreğim durgun atarken
Gönlünde ısıtan ateşi gördüm.

Hasan Özunal

Güneşten Kopup

Güneşten Kopup

Güneşten kopup
Dünyayı ısıtan bir duygu gibiydi,
Beklenmedik anda gelen selamın.
Kumruların sabah muhabbetini seyrederken ben
Taş kesilen yüreğime can verdi yeniden...

Yavrusuna uçmayı öğreten bir serçe gibi
Telaşla günlük rızık için ovaya uçan bir güvercin gibi
Bir yılda bir günlük hasat için çabalayan bir çiftçi gibi
Telaşla geçen ömrün tek sermayesi
Azgın koşan zaman içinde
Selamın şifa, derde deva...

Dört yönden esen fırtınalara karşı
Sığınacak bir liman ararken hem de
Selamın baş tacı,
Selamın gönlümün baş köşesinde.

Güneş gibi ısıt
Yavru serçe gibi uçmayı öğrenelim,
Kırlarda rızık ararken,
Azgın fırtınalara karşı sığınağım ol,
Sığın hare kesmiş bağrım.

Selam gönderen oldun,
Koşup gelen de ol,
Kulak ver bu çaresiz çağırma...

Hasan Özunal

Günlerden Şiir

Günlerden şiir
Aylardan sevgi
Yıllardan aşk yılları
Bir bayram havasında
Karşlamak baharı.

Bir umut belki,
Bir dilek sevgiye
Sevgiyle dolmalı dünya
Hayat adına ne varsa
Hepsi sevgiye dair...

Yıllardan aşk yılları
Mevsimleri hep bahar
Göğün mavisine
Yeryüzünün pembedine ilgi
Süzülmüş çirkinlikler
Bir imbat potasında
Aydınlık ve ferah
Mutluluk içinde tüm dünya

Hasan Özunal

Günümüz Sevdaları

Anlamını yitiriyor kelimeler
Anlamını yitiriyor duygular
Eskidi yitti sevdalı türküler.
Bir hayal perdesinin gerisinde,
Bir duman olarak kaldı
Sevmeler, sevilmeler...

Karacaoğlandan, Köroğlundan,
Dadaloğlundan hatıra kalan aşklar
Paslanıyor raflarda.
Sevdaların kutsallığı
Şimdi ayaklar altında...

Leylanın gözü güzel değil artık,
Gözüne de bakan yok belki.
Baksa da gördüğü, sadece takma kirpiği,
Saçlardan öne geçti kullanılan şampuanlar.
Gül parklarda yalnız
Bülbül kafeslerde mahkum
Ak sakallı ihtiyar oldular
Son görenler mavi kelebeği...

Sevgi-sevda-aşk çizgisi kırıldı
Sevgi menfaat için araç,
Sevda ekranların sıfır beden kızı,
Aşksa bir anlık zevklerin yeni adı.
Hatırlayan pek kalmadı
Bu kırık çizgi
Bir zamanlar nasıldı...

Yat, uyu, uyan, çalış ve kazan
Ye, iç giy ve kuşan
Moda, trend ve konseptlerle
Tika basa materyalist
Abur cuburla dolmuş beyinler
Kalpleri duymaktan
Ne kadar da acizler.
Yaşamaktan uzak,
Anlamını bilmeden
Duygusuzca söylüyor
Seviyorum diyenler...

Duygulardan yoksun bir dünyada
Elbette eksik olmayacak
Feryatlar figanlar,
Ağlamalar ve inlemeler.
Zaman artık kaf dağı;
Ardında kaldı tüm güzellikler...

Yer yarıldı;
Yerin dibine girdi
Sevmeler, sevilmeler...

Hasan Özunal

Güvercin

Bu gece gönlüme bir güvercin kondu
Bir bebe nefesinde sıcak
Bir kar tanesi kadar ak
Yayla rüzgârı kadar yumuşak

Gözleri buğulu tavrı ürkekti
Tepeden tırnağa tek bir yürekti
Sade güzelliğe tam bir örnekti
Bu gece gönlüme bir güvercin kondu

Yayıldı ruhuma sımsıcak bir nefes
Haykırdı içimden isyankar bir ses;
Ya ruhumdaki afet yangınları bilseydin
Ya da uzakta kalıp hiç gelmeseydin...

Hasan Özunal

Güz Geldi

Güz geldi, solmada şimdi bir bir yapraklar,
Göçmen kuşlar çoktan gitti yaban ellere.
Zaman defterinde, azaldı beyaz yapraklar,
Şimdi daha sıkı sarılmak gerek dost ellere.

Net değil artık ufuk, buğulu görmede gözler,
Yine de ufuktan yıllardır hayallerini gözler.
Ciğerdeki deva bulmaz yâreler, göz gözler,
Şimdi daha sıkı sarılmak gerek dost gözlere.

Fani olan anlamsız, bir Yârın rızası kaldı elde,
Sevenlerimiz uzakta sevdiğimiz desen yad elde.
Dertleri biz çektik, biz yaşadık lafı sözü hep elde,
Şimdi daha sıkı sarılmak gerek dost ellere.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2017

Hasan Özunal

Güzel Çirkin (dörtlük)

Güzel - Çirkin

Gördüğün benim hayalimdir, beni gördüğünü sanma,
Hayalin sendeki intibasına sakın ola kanma.
Güzelse gönlün ben güzel, çirkin ise ben de çirkinim,
Güzel ve çirkin değerlerini veren sensin aldanma.

Karaman – 2018 Nisan

Hasan Özunal

Güzelliklerden Nasip

Fikir adamının fakir,
Sanatın kanatsız,
Zenginin kanaatsız,
Duyguların asaletsiz,
Güzelliklerin sahipsiz,
Yaşayanların
Güzelliklerden nasipsiz olduğu
Bir bölgede yaşıyorsan
Çok şey bekleme...

Hasan Özunal

Haberin Var mı?

Haberin Var mı?

Haberin var mı
Her gece yazdığım mektuplardan?

Yastığım kalem, yorganım kağıt
Mürekkebi gözyaşı olan mektuplardan
Haberin var mı?

Her kelime hıçkırık,
Her bir satır hüzün,
Her cümlemin sonundaki nokta
Yaralı gönlümün selamı...

Yorgandan kağıt
Nemli ıslak buruşuk.
Yastıktan kalem
Yorgun ve üzgün.
Kenarı yanık mektupların
Güftesi kahr,
Bestesi hüzzam makamı...

Sevgi çemberi ile zarflayıp,
Bir minik buse ile pulladığım
Mektuplardan haberin var mı?
Anlayabilir misin
O mektuplardaki kelamı...?

Hasan Özunal

Haberin Yok

Haberin Yok

Diriyi bilmezsin, ölüden haberin yok,
Sen ki hep toplarsın, bölüden haberin yok.
Güçlüye taparsın, garibe insafın yok,
Emanet edilen sürüden haberin yok.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2017

Hasan Özunal

Haddi Aştık

Haddi Aştık...

Yaş haddi aştı, oldu tamam altmış üç,
Geleceği hayal, geçmiş anmaktan güç.
Pişmanlık tövbe potasında erirken
Yaratana kul olmak en büyük övünç.

Kolay bir yüze, gülücük olabilmek,
Ne güzel gönle, sevgiyle dolabilmek.
Batın son güneş bir gizli sır verirken,
Son yolda sır âlemine dalabilmek.

Karaman - 2018 Kasım

Hasan Özunal

Hadi Ordan

Hadi Ordan

Aldın vekaleti halktan, bir kaçtın, kaçış o kaçış,
Kalmadı bu memlekette ne bir iz, ne bir nakış,
Hangi yüzle bilmem tekrar güç istemeye kalkış,
Hadi ordan, hadi ordan, hadi ordan sen de...

Umut verip oy topladın, umutları çöpe attın,
Sana güç verenleri, anında birkaç pula sattın,
Olmadı, hayır işine en koyusundan şer kattın,
Hadi ordan, hadi ordan, hadi ordan sen de...

Yol gösterenler, çok kötü oldu senin gözünde,
Eskiden bal akardı dilinden, ağı oldu sözünde,
Bu makamlar pisledi seni, sen temizdin özünde
Hadi ordan, hadi ordan, hadi ordan sen de...

Bırak bu işleri git oyna çelik çomak sen artık
Bu milletin oyu artık ne kiralık ne satılık
Haysiyet ve şeref bir kulda bulunan en güzel varlık
Hadi ordan hadi ordan hadi ordan sen de...

Karaman - 2018

Hasan Özunal

Hak Divanında

Hak Divanında

Efkârım var bugün, değmeyin bana,
Dağlar küçük kalır, derdim yanında.
Bırakın hüznümlle, baş başa beni,
Bir çile çekeyim, dert zindanında.

Eğilmez başımı, eğdirdi felek,
Kırılmaz taşımı, un etti felek,
Kalbimi kuzguna, yem etti felek,
Yeniden doğayım, Dost Meydanında.

Fani işler beni, bendesi etti,
Devrilip kalmama, fiskeşi yetti,
Her adımda beni, aciz inletti,
Affımı ararım, ihvan yanında.

Çok yoldan birini, ben artık seçtim
Uç günlük Dünyadan, ben çoktan geçtim,
Her derde deva bir, şerbeti içtim,
El açıp ağlarım, Hak divanında.

Hasan Özunal

Hak Yaratmış Seni

Hak Yaratmış Seni

Hak yaratmış seni bir nur topundan
Güller ilham alır senin has kokundan
Varlığın canıma can ömrüme şifadır
Hak saklasın senin anlık yokluğundan

Adın güzel olsa da güzel olan sensin
Başlı başına destan özel olan sensin
Sözlerin bir pınar gözlerin derde devadır
Bakiye giden aydınlık ezel olan sensin

Çölde susuz kalmış gönlüme doldun
Karanlık bir tünelde yoldaşım oldun
Ümitler solarken bu nasıl bir sevdadır
Bin yıldır aradım ama sen beni buldun

Bırakma tuttuğun eli düşürme beni
Sensiz bırakıp da biçare öldürme beni
Beklentim bu son demde biraz vefadır
Seninle varım sensizlikle bitirme beni

Hasan Özunal
KARAMAN

Hasan Özunal

Hancı

Hancı

Aç kapıyı usulca, ben geldim hancı,
Kalbimde derinden ince bir sancı.
Ben bu âleme, âlem bana yabancı
Aziğım umut, katığım bir tutam sevda.

Dağlar yol vermedi, üstünden aştım,
Düz ovada kayboldum ben buna şaşım.
Irmaklar bent oldu, sel oldum taşım,
Nefesim umut, katığım bir tutam sevda.

Aç kapıyı be hancı, çok uzaktan geldim,
Bu gün ebed olsam da bir gün önce ezeldim.
Ruhumu mızrak edip, zaman kalkanı deldim,
Hayalim umut, katığım bir tutam sevda.

Aç kapıyı usulca, ben geldim hancı,
Kalbimde derinden ince bir sancı.
Ben bu âleme, âlem bana yabancı
Aziğım umut, katığım bir tutam sevda.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2017

Hasan Özunal

Hangi Şarkıda Yoksun

Hangi Şarkıda Yoksun

Hangi şarkıda yoksun, hangi şiirde romanda.
Hangi nefeste yoksun, hangi bir anlık zamanda.

Yoksan açmıyor çiçek, yoksan ötmüyor o bülbül.
Sevgin gönülde bahar, sevgin gönlüme bir ödül.

Mehtap halesi sensin, sensin bir damla bulutta.
Bahar rengini alır, doğa seninle hayatta.

Sensiz denizler durgun, rüzgâr sakın ve çaresiz.
Sensiz çiçeksiz dağlar, kırdaki çiğdemler kimsesiz.

Varsan canlanır ruhum, hayat kazanır bu beden.
Sensin dilimde hece, artık gel ömür bitmeden.

KARAMAN - 2023

Hasan Özunal

Hani Gül Misali Gülerek

Hani Gül Misali Gülerek

Hani gül misali gülerek, sıcacık bir sesle,
Yana yıkıla aradığım, bir ahenkli nefesle,
Asırlar süren sabrım ve sonsuz bir hevesle,
Bil ki; aradığımı bulduğum gündü o gün.

Sonra bir gün, gözlerin konuştu sessiz
Anlattılar bin bir şey, gönülden nefessiz,
Her kelimesi bir roman, her hecesi eşsiz,
Ömrümce, en mutlu olduğum gündü o gün,

Bedenim var canım vardı, hayatım yoktu,
Dünya nimetlerim olsa da efkarım çoktu,
Ham sevgilere kanmaz bu gönlüm, toktu,
Uçurumun kenarında durduğum gündü o gün.

Bahçemdeki solgun bitkiler çiçek açmazdı,
Çöl olmuş bağımın göğünde bir kuş uçmazdı,
Güneş karanlık kalır dünyama ışık saçmazdı,
Karanlıklardan aydınlığa çıktığım gündü o gün.

Hasan Özunal

Hasan'dan Mektuplar (1)

Hasan'dan Mektuplar (1)

Vatandaş halini bilmeyen hacı,
Daha dün diyordun hem abi hem bacı,
Seçimden önce hani bizdik baş tacı.
Gözler hep seni arıyor,
Neredesin sen?

Memleket yangın yeri ortam perişan,
Sana oy vermeyen bir, veren bin pişman,
Seçim öncesi kankaydık nasıl olduk düşman,
Gözler hep seni arıyor,
Neredesin sen?

Ağlayan gözdeki yaşı görmezsin,
Memleket halinden sen bi habersin,
Sen böyle vekâlete vekillik mi dersin,
Gözler hep seni arıyor,
Neredesin sen?

Adalet terazisinde kalibre bozuk,
Heybeler tamtakır kalmamış azık,
Kalkınma unutuldu yazık ki yazık,
Gözler hep seni arıyor,
Neredesin sen?

Nargilenin dumanı sandığın duman
Memleket yanıyor durum pek yaman,
Milletin aleyhine işliyor zaman,
Gözler hep seni arıyor,
Neredesin sen?

Biri biter bir diğeri başlar bu seçimin,
Farkında bile değilsin hayatın geçimin,
Tekrar oy isterken bozulur bak biçimin,
Gözler hep seni arıyor,
Neredesin sen?

Bir oy alınca vatandaşla işin mi bitti,
Sendeki nezaket o ilgi nereye gitti,
Görünen o ki aklın izanın edebin yitti,
Gözler hep seni arıyor,
Neredesin sen?

Liderine yağcılığı hizmet mi sanıyorsun,
Üç günlük dünyaya nasıl da kanıyorsun,
Bil ki vebalden sen dünyada yanıyorsun,
Gözler hep seni arıyor,
Neredesin sen?

KARAMAN - 2023

Hasan Özunal

Hasret

Tende cansın bedende kan
Ateşsin, her nefesimde yakan
Hasretin içimde büyüdükçe;
Zaman bir demirdir haddelenip akan

Hasan Özunal

Hasret Sevdaya Karıştı

Hasret Sevdaya Karıştı

Hasret sevdaya karıştı
Göl oldu.
Aşık kendini göl kenarında buldu
Her yer hatıra,
Her yer hasret...
Dalgalar yarı sordu.
Elma ağaçları,
Çalılar, dikenler,
Çamlar, bademler,
Güze elveda diyen kelebekler,
Nerde o mehtap gözlü dediler...

Mehtap, ikizinden yoksun
Melül mahsun oldu.
Bulut sakladı mehtabı.
Rüzgar sustu.
Gökyüzü ağlamaklı,
Yeryüzü sakin...

Aşık perişan oldu;
Nerdesin mehtabın ikizi,
Rüzgarın nefesgahı,
Yeryüzünün canı,
Aşığın şah damarı,
Nerdesin?

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2020

Hasan Özunal

Hatalı Üretim

Bir hata olmalı imalatında,
Bir günah karışmış temel katında.
Kudurdun bir anda çöpten tahtında,
Bir acayip mahluk, bir yılan oldun sen.

Baban sağ olsaydı onu keserdin,
Az daha güç bulsan surdan eserdin,
Şer batağına postu pek kötü serdin,
Efsane olayım derken bir yalan oldun sen...

Karardı gözlerin gönül renginden,
Şirretlik kaynıyor her bir yerinden,
Fitneyi kaydattın en pis yerinden,
Tarihe bir kötü şanla kalan oldun sen...

Yediğin içtiğin zem oldu aktı,
Yakana kör şeytan madalyon taktı,
Kurtulsun bu dünya senden bir seher vakti,
Hazineyim derdin ama talan oldun sen...

Hasan Özunal

Hayalin Bir Serap Oldu

Hayalin Bir Serap Oldu

Hayalin bir serap oldu ıssız bir çölde,
Cismim koşa da uça da yetişemiyor.
Sevdam kaybolmuş susuz bir gölde,
Dermanı kalmadı, can çekişemiyor.

Bulutlar resmediyor gökte hep seni,
Kayboldu hatıralar aldı gitti tüm beni.
Zaman rüzgarı sildi yok etti hepsini,
Koptu hayal ile gerçek, birleşemiyor.

Sensizlik artık zamanın yeni adı oldu,
Senden boşalan dünyama hep kahrı doldu.
Yaşamak için var olan son ışık da soldu,
Saatler bile sensiz iken artık işlemiyor.

Hasan ÖZÜNAL

Hasan Özunal

Hayalin Güzümde

Hayalin Güzümde

Hayalin güzümde, kelebeklerle uçuşur,
Aşkıını yazdığım kağıtlar, hemen tutuşur.
Hasret aramızda bir derya, köprü kuramam,
Hangi yola düşsem, hepsi de sende buluşur...

Mayıs - 2024
KARAMAN

Hasan Özünal

Hayat

Ne bir satırsın, ne de bir sayfa,
Ciltler dolusu cefasın hayat.
Ah ile başlar her kadem, her safha
Sayfada bir nokta sefasın hayat...

Ot gibi yaşayan varsın yaşasın,
Her kuldan bir şeyler beklersin hayat.
İlmi olmayan can yükünü boşa taşırsın,
İlmiyle amel edene, ömür eklersin hayat...

Başın bir heyecan, sonun bir adem,
Sıradan zorlu bir sınavsın hayat.
Başın bir katre su, sonun topraksa madem,
Neden bu kulları sınarsın hayat...

Ekmeğin, aşının lezzeti fani,
Acıyı her aşı katarsın hayat.
Seni cennet sanıp da kanaanlar hani
Şaşkınlığına nefesine satarsın hayat...

Ne tende, ne canda, ne nefestese,
Günün yok, saatin yok, bitersin hayat.
Güvenilmez bir yanın var, sanki sahtesin.
Alınca GEL emrini, yitersin hayat...

Hasan Özunal

Hayat Hoş Olur

Bir bahar sabahında, ala kuşlukta,
Bir selam yollasan, gönlüm hoş olur.
Bir iş arasında şöyle, elin boşlukta
Bir kelim eylesen, hayat hoş olur.

Geliversen bir kapı aralığından,
Başım hoş değil gönül darlığından,
Allah'ın verdiği o eşsiz varlığından,
Bir buse versen hayat hoş olur.

Sen desen, benim bir tek yârimsin,
Sen desen, benim öbür yarımısın,
Sen desen, benim Dünya kârımısın,
Sen benim olursen, hayat hoş olur.

Bu kar yağmış başımı göğsünde uyutsam,
Bir deva gibi ellerini avcumda tutsam,
Gönlümden geçeni gözümde okutsam,
Sevgini ta içimde yaşatsam, hayat hoş olur.

Ayrılık derdine bir çözüm bulup,
Bir kabukta iki badem içi gibi olup,
Bülbül ve gül misali sevdaya tutulup,
Bir nefesi paylaşsak, hayat hoş olur.

Hasan Özunal

Hayat Özeti

Çok yıllar yaşadık çok...
Kaç yıl oldu dersen;
Başımdaki karlara sor.
Çok şeyler gördük yaşadık;
Neler dersen;
Yüzümüzdeki izlere sor.

Çok dertler çileler yaşadık çok...
Neler dersen;
Yorgun bedenimize sor.
Çok hançerler yedik çok...
Dosttan düşmandan,
Kaç yara oldu dersen;
Hayata küskünlüğümüze sor.

Bu perişan ahvalde bile,
Çok sevdik çok...
Ne kadar dersen;
Dostlarımıza,
Gönlümüzdekilere,
Hatta ağaca, çiçeğe, buluta,
Rüzgara, kırlangıçlara, karıncalara,
Gülün dikenine,
Kaf Dağının sakinlerine,
Mısralarımıza,
Yaşadığımız yıllara,
Her güne, her dakikaya sor.

Olumsuzluklar bir yana,
Sevgi bir yana...
Hayat sevgi ile çok güzel çok...

Karaman - 2016

Hasan Özunal

Hayat Sen Oldun

Saatin her bir tiki sen olsan da, bir takı da ben oldum,
Taşlaşmaya yüz tutan katı kalbime, yakı Sen oldun.

Sevginle sevilmeyi öğrenip de, sevdiren ben oldum,
Vefamı vefa ile bir vefa örneğine çeviren, Sen oldun.

Renksiz dünyaya renk, acıya bal katabilen ben oldum,
Anlamsıza bir anlam yükleyip, anlatabilen Sen oldun.

Her nefeste arayıp da, bulamadığımı bulan ben oldum,
Her bir nefesime yeni bir nefes, hayat ulayan Sen oldun.

Karaman - 2017

Hasan Özunal

Hayat Uyku ile Uyanıklık Arası

Hayat Uyku İle Uyanıklık Arası

Hayat
Uyku ile uyanıklık arası.
Sevgi
Bir ömürlük gönül tasası.
Dünya
Bir hasatlık azık tarlası.
Aşk
Yürekte bir hançer yarası.
Beklenen
Son ömür görevinden terhis sırası.

Kazanç
Heybemizdeki azık.
Onun da kendinden fazla darası

Hasan ÖZÜNAL
KARAMAN

Hasan Özunal

Hayatın Rotası

Mademki hayat bu kadar güzel
Elemleri atmalı Kaf Dağının ardına
Renkleri seçmeli insan zevkine özel
Yaşamalı delicesine ve inadına.
Elimde biliyorum rotası bu hayatın
Merkezi de sensin bu güzel kainatın
Dümeni sabit tutmalı
Kendisine kaptan olan her insanın...

Hasan Özunal

Hayvana Hayvan Deme

Hayvana "hayvan" desen
Hayâ eder utanır
Bazılarına "insan" desen
İnsan olanlar haya eder utanır.

Hasan Özunal

Hazan Mevsimi Sardı

Hazan Mevsimi Sardı

Hazan mevsiminde üç hazan sardı dünyamı,
Mevsim hazan,
Ömrüm hazan,
Gönlümde hazan.

Ne olurdu gönlümde
Bir bahar olsaydı.

Mevsimler takvimlere hiç yazdırmadı hülyamı,
Ömür desen fanî,
Acı kaynayan kazan,

Ne olurdu gönlümde
Bir bahar olsaydı.

Hasan ÖZÜNAL
KARAMAN

Hasan Özunal

Hazineler Geçmişimizde

Hazineler Geçmişimizde

Hazineler geçmişimizde sandık sandık,
Batılılardan aramaktan bıktık usandık.
Medeniyet ayaklarımız altında ezildi bitti,
Ata mirasını tepip, dūřmandan alacağımızı sandık.

Hasan Özünal

Hedef Zafer

Hedef Zafer...

Yuvamı unuttum sorana VATAN diyorum
Kefeni unuttum sorana BAYRAK diyorum
Adımı unuttum sorana MEHMET diyorum
Soyumu unutmadım sorana TÜRK diyorum
Var edeni unutmadım sorana ALLAH diyorum
Rehberimi unutmadım sorana NEBİ diyorum
Dostumu unutmadım sorana MİLLET diyorum
Başım dik gökteki Yıldızlara bakıp ŞEHİT diyorum
Bir çakıl taşına bir can lazımsa VARİM diyorum
Düşmanımı yüz yıllardır biliyorum HAÇLI diyorum
Yedi düveli mahvedecek kim derlerse ORDUM diyorum
Hedefimi çok iyi biliyorum ZAFER diyorum

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2018

Hasan Özunal

Helalleştik Dn Yine

Halleştik Dn Yine

Halleştik dn yine,
Gece ve mehtap ile...
Gece sessiz bir hasret,
Mehtap gözlerinin aksı.
Anlattılar seni bana.
Ben de onlara
Sana olan hasretimi...

Halimiz bu, ahvalimiz hüsran,
Gerçek olan hüzün,
Sensiz her Şey bir yalan...

aydaki buğu sis,
igara dumanım, fırtına boran,
Şarkılar hep uşŞak ve hüzzam.
Gönül sarayı bomboş,
Gönül bahçesi talan,
Sensiz her Şey
Koskoca bir yalan...

Hasan znal

Hep Var Ol...

Sen var ya SEN;
Dilerim ki hep var ol,
Dilerim ki hep mutlu ol.

İster Aladağ'da bir dalda nar
İster Karadağ'da bir kayada kar ol.
Seni seven bir gönülde har ol,
İsterim ki mutlu ol...
Dilerim ki hep var ol,

İsterim ki şu bahtıma yar ol,
İsterim ki şu gönlüme yar ol,
İsterim ki şu ömrüme yar ol,
Bahtıma,
Gönlüme,
Ömrüme,
Yar olmasan da
Yine de,
İsterim ki hep var ol,
İsterim ki hep mutlu ol...

Yârimsin,
Gönlümdesin,
Kal gönlümde sonsuza kadar
Sonsuz bir bahar ol,
Çağlayan bir pınar ol,
Şevgili yârim hep var ol,
Hep mutlu ve bahtiyar ol...

Karaman - 2015 Eylül

Hasan Özunal

Her Şeyi Eskiten Zaman

Her Şeyi Eskiten Zaman

Her şeyi sessizce eskiten zaman,
Neden tazeler ki yaralarımı...
Bana bir an olsun vermedi aman,
Ak eylemedi ki hiçbir karamı...

Hülyalı gözlerim yaş ile doldu,
Tutacak dalımı yad eller aldı
Aldığım her nefes bir zehir oldu,
Şimdi her hevesim geçmişte kaldı,

Üç mevsimi yaşadım hep çileli
Bir bahar günü gelmedi ömrüme
Bir kör tüneldeyim bildim bileli
Ümit ışığı çıkmadı önüme...

KARAMAN- 2023

Hasan Özunal

Her Şeyi Göze Alarak Sevdik

Her Şeyi Göze Alarak Sevdik

Her şeyi göze alarak yaşadık,
Her şeyi göze alarak sevdik.
Baş koyduk kimi sevgilere,
Canımızdan daha çok sevdik.

Alın terini sevdik mesela
Helal kazancın lezzetini,
Çalışkan insanları sevdik.
Dostlardaki gönül servetini sevdik.
Göze aldık mecnun denmesini,
Çiçeği, böceği sevdik,
Karadağ'ı, sarı bozkırı,
Bir fidanın yeşermesini,
Tabiatın her dönem yenilenmesini sevdik.
Tüm değerlere aykırı,
Tüm yasalara ters de olsa,
Biz gönlümüze yakışanı yapıp,
Her şeyi göze alarak sevdik

Ay yıldızın al bayraktaki duruşunu,
Ata kanı ile sulanan toprağın vatan oluşunu,
Batarken grubuna vurulduğunuz,
Doğarken aydınlığına sevdalandığımız
Güneşi sevdik.
Karanlık gecede mehtabı sevdik.
Sevdaları anlatan bir kitabı,
Tellerle beraber gönlümüzü titreten mızrabı
İnce bellide tüten çayları sevdik.

Bir gülüşü, bir göz süzüşü,
Salınarak ahenkli bir yürüyüşü,
Rüzgarda savrulan saçları,
Gizli ve kaçamak bakışları,
Her şeyi göze alarak sevdik.

İnsanı sevdik mesela
Hırlısı hırsızı, arlısı arsız,
Yalanla dolanla adam sayılanı,
Yaratandan dolayı sevdik.

En çok da bu vatani
Bu bayrağı ve bu milleti sevdik,
Hem de her şeyi göze alarak sevdik.

Her şeyi göze aldıysak
Neyse bedeli öderiz
Rabbin huzuruna varınca da;
Biz Senin hatırına,
Senin yarattıklarını sevdik deriz.
Suç olmayan sevginin

Suç sayılmasına bedel kesen varsa
O bedeli de
Yine sevgimizle öderiz.

Bedel kesenler bilsin ki;
Biz her şeyi göze alarak sevdik...

Karaman - 2017

Hasan Özunal

Heves

Sabrimi sınınamak bunca yıl adetim oldu,
Kahrımı saklamaktan sır küpüm doldu.
Dünyama düzen vermek telaşı ile,
Dünyaya olan hevesim soldu.

Hasan Özunal

Heybemdeki Azık

Heybemdeki AZIK

NeŒe esir olmuŒ fani ömüre yazık,
İnsan önce kilerini düşünür neden?
Hasan'ım, tek sermayem heybemdeki AZIK,
Hesabımız, "ruh baki fani olan beden"

Karaman - 2018

Hasan Özunal

Heybemdeki Katık

Heybemdeki Katık

Kapkara bir kabus gibi, üstüme çökme gece,
Başlama yeni soruya, çözülmez bu bilmece.
Tıkırdayıp durma saat, beynimi oyar gibi,
Başlamasın yeni baştan, dayanılmaz işkence.

Son bulutlar da yağmadan, geçiverdi ya artık,
Hıncı ne bilmem kaderin, bize kaşları çatık.
Yürüdüğümüz bu yollar, sonsuz bir diyar gibi,
Bu yolculukta teselli, heybemizdeki katık.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2018

Hasan Özunal

Hiçim ve Herşeyim

Hiçim ve Herşeyim...

Baharın güzeli bir kır çiçeği
Dalı yerinde yaprağı yerinde
Çiçeği çiçek rengi muhteşem...
Bir çiçek anlatıyor ki bana;
Ben bir HİÇ'im...

Bir damla düşüyor alınma
Gökyüzünü kat etmiş de gelmiş
Kim bilir hangi dağın karı
Hangi denizin suyu
Hangi ırmağın çağlayanı...
Bir bulutla ziyaretime gelivermiş
Onun serinliği aklımı başıma getiriyor
Ben bir HİÇ'im...

Kırda bir arı, gökte kırlangıç
Çatıda bir çift kumru
Yuvasına rızkını taşıyan bir karınca
Dağlar, ovalar, denizler ve yıldızlar,
Yoktan var olan kâinat...
Görüyorum ve anlıyorum ki;
Ben bir HİÇ'im...

Sonra birden;
Bir kelam düşüveriyor dilime
Allahuekber...
Yoktan var eden
Sevgilisini bana Rehber eden
Kainatı
Kulu olan bizler için yarattığını müjdeleyen
Ol kudret sahibine hürmeten
Anlıyorum ki;
Ben HER ŞEY'im...

Karaman - 2018

Hasan Özunal

Hiçlik Makamı

Hiçlik Makamı

Bir hicaz nağme ile inerken kanun,
Bir suzinak beste kopar bağrımdan.
Gece karanlığı gibi sararken yokluğun,
Bir nihavent feryada döner çağrımdan.

Sabanın kutsal ritmi de mahvolmuş,
Gam denizinde rast ile coşku kavrulmuş.
Hüseyni ezgiler içinde vuslat yok olmuş,
Uşşak duygular ise çoktan unutulmuş.

Yürekteki yangına Karcığar yetmiyor,
Muhayyer ile de dertler hiç bitmiyor.
Çareler çargahta ama mızrap gitmiyor,
Neva bile çaresiz kalıp dertleri iletmiyor.

Segâhın ritmi karışmış ah ile vaha,
Buselik anlar bitmiş gelmez bir daha.
Arazbar bir inilti ile dolu sanki bir vaha,
Şimdi her beste, her nota dua Allah'a...

Hasan ÖZÜNAL
KARAMAN

Hasan Özunal

Hikayenin İki Kahramanı

Hikayenin İki Kahramanı

Kara gözlerinde başladı hikâyemiz
Bir tren garında da bitiverdi.
Yokluk istasyonu, hiçlik treninde.
Gözlerin gitti, seni de alıp hem de.
Bulutlar geldi yerine
Kapkara ve hiddetli bulutlar.
Yağdı parke taşlarına, çimenlere
Biber gazı sıkılmışçasına...
Her düşen damla
Yanaklarıma bir tokat vuruyormuş gibi
Düştü kitap arasında kurumuş güllere
Kuruttu hayata tutunmaya çalışan
Umut filizlerini.
Yazılacak bir tarihin mürekkebi gibi
Döküldü yerlere...

Sorulacak hesap varmış gibi
Yakama yapıştı
Mutlu geceler, huzurlu günler
İki yakam bir araya gelmedi
O günden beri...

Boş kaldı şimdi o pembe defter.
Birkaç soru işaretini,
Birkaç ünlemi ve
Birkaç koparılmış sayfayı saymazsak.
Boş gönlüm gibi,
Boş ömrüm gibi,
Boş, bomboş
Kara bir ölüm gibi...

Avareyim, o gün bu gün,
Sürgünüm, hicran çölünde,
Kasvet rüzgarları önünde,
Gam dağları yol vermeden
Papatya yaprakları sürükleniyor peşimde.

Yıkılmış bir mabedin
Enkazı dolanmakta ayaklarıma.
Bilirim artık rahat yok,
Fani bir takvim sona ermeden.

Bilirim taş kesen gönül, öfke volkanı...

Bilmem ki
Bilemem ki
Gözlerinde başlayan hikayenin
İki kahramanına
İki cihanda sürecek,
İki cihanı cennet edecek

O rolü neden,
Neden vermedin?

Hasan ÖZÜNAL
KARAMAN

Hasan Özunal

Hislerim Duaysız

Hislerim duyarsız,
Duygularım tutarsız,
Tepkilerim umarsız,
Baygınım...

Bir dosttan ihanet görmüş gibiyim
Kırgınım...

Her cephede tek kaldım
Yılgınım...

Bir dağ yıkılmış gibi üstüme
Yorgunum...

Yeraltında bir göl gibi dünyam
Durgunum...

Bir dava uğruna vuruştuk yıllarca,
Yan siperden yedik kurşunu
Vurgunum...

Yoldaşım yolda bıraktı,
Sırdaşım sırrımı açtı,
Paydaşım çaldı da kaçtı
Dargınım...

Cephanemi dost çaldı,
Hayal bendimi sel aldı,
Arabam yolda kaldı,
Dünya derin bir uykuya daldı,
Medet yok...
Ben yürekten
Yangınım...

Bakmayın efkârıma;
Ben insana, insanlığa değil,
Belki zayıf vicdanıma,
Belki keskin izanıma,
Belki de saflığıma,
Sorgusuz güvenime
Kızgınım...

Görmez oldum olup biteni,
Saymaz oldum yitip gideni,
Görmüyorum ihanet edeni,
Bilmiyorum hiçbir nedeni
Dalgınım...

Bir duvar var fikirlerimin önünde
Bir yıkılıverse
Bir sel olup akıverse
Çılgınım...

Fanisin hayat;
Her anın kahr,
Her günün ecir,
Her nefesin acı,
Ben yine de sana
Sargınım...

Karaman - 2015 Eylül

Hasan Özunal

Hislerim Yakaladı

Hisler Yakaladı

Hisler yakaladı,
İzan sorguladı,
Mantık yargıladı,
İyi niyet lehine delil aradı,
Gönlüm savundu...

Ama;
Akıl suçlu buldu
Verdi hükmünü:

Bu sevginin katli vacip dedi...

Sevgi kelimesini duyunca,
Yürekle gönül birleşti,
İyi niyeti
Sevgi için avukat tuttu,
Yine affetti,
Yine affetti...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman

Hasan Özunal

Hizmet

Hizmet için birlik şart, beraberlik şart,
Sonuç için, değerlendirilmeli her fırsat,
Olan biten ne olursa olsun, nihayetinde;
Halka hizmet, hakka hizmettir, bilene büyük fırsat.

Hasan Özunal

Hor G6rmeyiz

Hor G6rmeyiz

Hor g6rmeyiz karıncayı, g6nl6m6zle bakarız,
Dev gibi g6r6n6r g6nl6m6ze, o minik g6zel.
Bir canlıyı incitmemek için, canımızı yakarız,
Yaratılan her canlı bir değerdir, her canlı 6zel.

Nimettir bize, g6nd6ze muhalif karanlık gece,
Kalp g6z6 ile bakınca, 6z6l6r en zor bilmece.
Her yeni kitaba ilhamdır, tek kitaptan bir hece,
İnsanı k6mil edeple giyinikse, g6r6n6r çok g6zel.

Balıklar ibrettir bize, dert deryasında y6zerken,
Hareli b6lb6ller yol g6sterir, g6lişanda gezerken.
Mihnetimiz yoktur hiçbir kula, ağuya bal ezerken,
Derde isyan yerine dermanı verene, itaat çok g6zel.

Hasan 6Z6NAL
Karaman - 2017

Hasan 6z6nal

Hoş Geldin

Kara bulutlardan sıyrılan
Bir güneş gibi,
Kurak bir iklimde beklenen
Bir yağmur gibi,
Uzun bir hastalıktan sonra özlenen
Bir sıhhat gibi,
Ölümden kurtulan
Bir hayat gibi,
Hoş geldin...
Hoş geldin yarım
Hoş geldin Yarım...

Hasan Özunal

Hoş Geldin Dünyama

Sevgini nakşetme yanık bağıma,
Kulak veren bir sen oldun, sessiz çağırma
Sevdalar yeşerdi hiç yoktan yarına
Ermeden tamama bırakma artık.

Demedim anladın, demedin bildim,
Sayende, kederi dertleri sildim
Sen geldin, istesen uçar gelirdim
Can tende kaldıkça, terk etme artık.

Su boğar, ateş yakar, gün solar,
Hayat fani, ecel gelir gün dolar,
Ömrü, sevgili besler sevgisi sular
Son nefeste benle ol sen artık

Aradı durdu vefayı, bunca yıl gönül
Vefasızlık oldu en kadim ödül,
Tenime nakşol, ruhumla örül
Benden uzak kalma bende ol artık.

Hasan Özunal

Hoş Sada

Baki kalsın kubbede sesimiz deyip de,
Çakal gibi uluyup, köpek gibi havlama.
Kırk hâltı dürüm edip, bir lokmada yiyip de,
Hoş sedadan habersiz, ukalalık taslama.

Yolun yol değil, kılavuzunu doğru seç,
Şeytan ilan edip de, melekleri taşlama.
Dünya da bir sıradır aslında, dosdoğru geç,
Bu azgın halinle varıp da, bir kayaya toslama.

Hasan Özunal

Hoşçakal

Bir kıyı kentinde
Güneşli bir günde
Dubaya bağlı bir kayık gibi
Bırakıp gitmeye elvermiyor gönlüm seni.
Ne var ki biz kırsalın çocukları
Suyu yerin yüz metre altından
Rızığımızı göğün beşinci katından
Hakkımızı da cephenin en ateşli sathından
Bir cihan harbi uğraşı ile almak zorundayız.
Bir limanın korunaklığında bekle
Bir yolcusunu bekleyen gemi
Ya da ölüsünü bekleyen bir mezar gibi
Yelkenlerin ve kolların açık
Gönlünü açık tut
Bir gülistan ya da bir lalezar gibi...

Hasan Özunal

Hummalı Bir Gecenin Yarısı

Hummalı Bir Gecenin Yarısı

Hummalı bir gecenin yarısı,
Mehtap ışığı ol odama dol.
Hani tutar ya bir aşk sancısı,
Bardağımda üç yudum su gibi ol.

Tenim ürperse gül nefesinle,
İçim ürperse tatlı sesinle,
Bir rüya alemine dalsak seninle,
Bir bebeğin has uykusu gibi ol.

Ateşler yakmakta insafsız,
Bir hortum döner durmaksız,
Fırtınalar savurmada acımasız,
Gel, bir gülistan kuytusunu gibi ol.

Hasan Özunal

Huysuz Dünya

Huysuz Dünya

Çok huysuzsun be dünya,
Geçinmek zor senle.
İlk adım attım hayata,
Ayağım taşa geldi.
Erdim gençlik çağına,
Olmaz işler başa geldi.
Görmeden bir güzel gününü,
Ömür geçti bu yaşa geldi.

Gülene gözyaşın hediye,
Bilene ihanet ilave,
Kime sarılsak yar diye,
Ya hain çıktı ya divane.
Her güzel hayalimize reddiye,
Hayallerimizi de çaldı pek çok avane.

Çok huysuzsun be dünya,
Geçinmek zor senle.
Benim olacaktın güya,
Ne hesabın var ki benle.
Görmedik güzel bir rüya,
Baş edemedim oyununla, hilenle.

Ömrümü çaldın, suç benim oldu,
Zemheride gül istedin, baharda soldurdun.
Torbaya altın koydum pul doldu,
Baki Aleme hazırlandıkça ömrüme doldun.
Gülistandaki her gül tomurcuk iken soldu,
Ağarmasına razıydık saçımızı sitemle yoldun.

Sen bir ağaçsan, olamadık bir mevsim yaprak,
Teselli kalanlar, birkaç hoş seda olacak belki de,
Hakkımıza düşen, senden bir karış kara toprak,
Nasip olacak belki, nasip olmayacak belki de...

Çok huysuzsun be dünya,
Geçinmek zor senle.
Benim olacaktın güya,
Ne hesabın var ki benle...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2018

Hasan Özunal

Hüseyni Esintileri

Bir rüzgârın tülde eteklerinde,
Yıkarken dalgalarını deniz
Dilimlenmiş dağlardan akıyor hayaller.
Martıların, kupadan arabalarla çektiği
Bulutların arkasına,
Bir firara hazır gün ışığı.
Çınarlar kol uzatmış kumsalın
Altın tenine,
Sarıyor ufku
Bir Zümrüdüanka kuşunun
Çılgılından çıkan kor kırmızısı.
Sırtındaki taş dolu küfeyi atıp,
Salınmalıyım gizli bir âleme,
Bir katre gül kokusuna doğru.
Bir elimde yüreğim,
Bir elimde sevgim...
Huzuruna yüz sürmeye
Bir yağmur damlası kadar
İstekli,
Bir olgun meyve kadar
Hazır olmalıyım.
Bir rüzgârın tülde eteklerinde
Yıkanan dalgalarla,
Yelken açmalıyım Zümrüdüanka'nın
Kordan çılgınlıklarına...

Karaman - 2015

Hasan Özunal

Hüznün ve Sen

Hüzün
Aniden
Bir sevda türküsü gibi düşüverir
Deli dalgalanan gönlüme.

Alır götürür
Dalgalı engin denizlere
Uçar giderim...

Bir liman ararım o zamanlarda
Sakin ve korunaklı.

Zaman zaman
Hüzün denizleri boğar
Kararır tüm yönler
Bir ışık ararım.

Bir nefes...

Bir ses...

Adın nefestir o anlarda
Gözlerin ışık,
Ve sen limanımsın benim
Sakin ve korunaklı...
Verdiği hüznü alan.

Hüznümden bana tek kalan
Hüznün ve sen...

Hasan Özunal

Hüzün Sağnağı

Bir hüzün sağnağı geçti üstümden,
Gözümde bir damla yaş bıraktı gitti.
Simsiyah dumanlar tüttü gönlümden
Sağımda beyazlar bıraktı gitti.

Kavrulmuş dudaklar suya hasretken
Damarda şelale güm güm dönerken
Ellerim tutacak bir dal ararken
Bir hüzün sağanağı geçti de gitti.

Her gecenin sabahı bir güneş doğar
Sevgiyi bir tutam hasretlik boğar
Derdine katlanıp, hep çile sağar
Kavrulmuş dudaklar gülmedi de gitti.

Tan yeri haberdar doğacak günden
Dal, çiçekler bekler yeşil sürgünden
Evhamla korkarım güneşin öldüğünden
Bu kara gece sabahı görmedi gitti.

Sevgili geldi de dert oldu gitti
Heyecan tükendi eridi bitti
Her doğan günümde bir ömür yitti
Bu gönlüm bir sefa sürmedi gitti.

Hasan Özunal

Irak Masumlarına

Mevsim kış
Yıl iki bin üç...
Türkiye'de kar var
Bembeyaz tertemiz
Irakta ise kum
Ve;
Bombalar altında masumlar....

Irakta kuma kan düştü
Türkiye'deki kara sıçradı...
Bembeyaz kar kana bulandı
Kıpkızıl kar masumların kanıyla,
Yine de
Tertemiz kaldı...

Bir tek kudurganların ve yandaşları satılmışların
Salyalı ağzı
Leş gibi irin dolu
Kanlı ağızları kaldı.

Hasan Özunal

İbresiz Terazi

İbresiz terazilerde tartma güneşi
Bir serin aydınlığını bozma şafağın
Her baktığın yerde gördüğün hayal
Katran karası yüreklerin imbiklerinden
Ya da duvarlar ötesindeki balyozlardan gelen seslerin
Bir bakır kazanda haddelenmiş yansımasıdır bir karanlık aynada.
Yanardağların yaktığı ankanın
Çiğliklerinden besteleri zevkle dinleyen
Karıncayı ezerken çıkan sesi merak eden
Şaşkın ruhların
Ya da bir bebenin göz bebeğindeki hüznle
Dudağındaki masum burukluğu
Kafatası kaselerinde yudumlayanların
Azgın emellerinin etten maşası
Kapılarını köpeği
Tetik çeken ellerinin kirli parmağı
Uyan!
Uyku bitmeden geçmezse sarhoşluğun
Dünyayı kirletme bari varlığıyla
Cehennem yatağına gir bir an önce
Yokluğuna iyilik et!
Haşrolduğun mübarek toprak
Mahirdir senin gibi leşleri arıtmakta.

KARAMAN

Hasan Özunal

İki Kahve Söyledim - Tarsusi Kahve

İki Kahve Söyledim (Tarsusi Kahve)

İki kahve söyledim garsona, köpüğü bol,
Tarsusi hem de biri orta, diğeri sade.
Kahveler gelmeden başladı sağ sol,
Sen kal dostum, kardeşim bana müsaade...

Böyle bir mecliste, o kahve bile içilmez,
Bu kısır, tatsız muhabbet burada bitsin.
Kırk yıllık hatır, bu ortamda biçilmez,
Al o fincanı, çalı dibine döküver gitsin...

Vatan bir, bayrak bir, tarihimiz bir,
Hepimize yeter, neyini paylaşacağız.
Ezelimiz ne ki sanki sonumuz kabir,
Haçlının kışkırtması ile biz nasıl yaşayacağız...

Dün, çimen ekmeği bölüşmüştük senle,
Bu gün, yarını paylaşma kavgası yapıyorsun.
Dosttuk, kardeştik hani, ne hesabın var benle,
Kendine gelsen ne olur, yanlış yola sapıyorsun...

ANKARA - 1976

Hasan Özunal

İlahi Vuslat

Boşver baharı,
Yağmura hasretse toprak
Zamanını beklesin.
Mehtabı mor denizlere at,
Bırak yıkansın yakamozlar
Karanlıklar arasında.
Sessizliğini delse
Gecenin kendi uğultulu sesi.
Bülbüle güvenmenin cezasını çekecekse,
Güller
Bahçivanın makasında idamını beklesin.
Dünyanın çaresizlikten kesilirken nefesi,
Evren kıvrılırken yalnızlıklar arasında,
Bu fırtına hep böyle sessiz esecekse,
Bir şimşek edasıyla çak.

Ya da;
Bir mum ışığı kadar da olsa parlayarak
Aydınlat sığındığım kristal kafesi.
Gel hayatıma.
Neredeyse bu gün sensiz son günüm olacak

Gel ki
Şevgiliye giden yolda
Ömrüm
Yeni bir ömürle tazelensin...

Hasan Özunal

İmamı Papaza Etiler Kefil

Nereden çıktı bu fikir, sefil mi sefil
Gizliden gülerdi bu fikre, olsaydı Ebu Cehil.
Adını diyalog koydular, fikri fakirler
İmamı papaza ettiler kefil.

Dört bir yandan sardıkları yetmezmiş gibi,
Yenilgimizin sahibi biz olduk,
Bizlerden oldu onların galibi.
Biz birlik olup da, yeni bir kimlik ararken
Biz olmaya yanaşmadı kimse, çıkmadı bizliğin bir talibi.

Binlerce yılı, hakkınca bilen olamadık haddince
Kendinden nefret edip, hatır için batılları sevince.
Vakit belki de çok geç olacak
Akıbet bir gün bağıra bağıra başa gelince...

Nereden çıktı bu fikir, sefil mi sefil,
Gizliden gülerdi bu fikre, olsaydı Ebu Cehil.
Adını diyalog koydular, fikri fakirler
İmamı, papaza ettiler kefil.

Hasan Özunal

İmaret

Satmıyorsunuz ki bayiden paramızla alamıyoruz,
Dağıtmıyorsunuz ki hiçbir yerde bulamıyoruz.
Getirmıyorsunuz halkın mekânlarına okuyamıyoruz,
Adı imaret çok güzel de kendisi bir acayip garabet...

Biliriz ki içinde saklıdır dopdolu bir hazine
Şize göre bu hazine vatandaşın nesine
İyi de bu kadar telaşın uğraşın teranesi ne
Adı imaret kendisi bir bilinmez akıbet...

Karaman'da yayınlanır da Karamanlı bilmez,
Öyle yücelerdir ki ki füze ile bile erişilmez.
Yüzbinlerin hakkı böyle çitlek gibi yenilmez,
Kul hakkını bilmez misiniz bir acayip siyaset...

Güzel yapmak övgülere mazhar olmalı elbet,
Fikir olarak tartışmasız kabul, tam bir isabet.
Halkın parası ile üretilen halka ulaşmalı nihayet,
Böyle devamla başınızdan eksik olmaz felaket...

Karaman - 2018

Hasan Özunal

İmdat, İmdat, İmdat...

Anadolu güzel
Anadolu Cennet
Taşları altın
Toprağı bereket
Suyu ab-hayat
Ekmeği lezzet
İnsanı âlim
Geçmiş ibret
Havasında rayiha
Dağlarında letafet

Bir hortuma kapıldım
Bağrından Anadolu'nun
Döndürüp bıraktı beni
Doğduğum yere
Ürettim;
Satamadım.
Sabrettim;
Murat alamadım.
Çalıştım;
Kazanamadım.
Azmettim;
Yılmadım.
Koştum;
Yorulmadım
Coştum;
Durulmadım
Çok gittim
Çok çok gittim
Döndüm baktım ki
Arpa boyu olmamış
Güzel Anadolu
Cennet Anadolu
Taşına toprağına
Dalına yaprağına
Havana suyuna
Dağına gökyüzüne kurbanım
Fakat;
İmdat,
İmdat,
İmdat...

Hasan Özunal

İnananı Kırıyor

İnananı Kırıyor

İnananı kırıyor, inancı bahane edip birileri,
Ölümlerin fikirlerinden kisas hakkı alıyor dirileri.
Haklı olan değil, güçlü olanların en irileri,
Yok etmekte insanlığın tüm değerlerini...

Toprağa atılmış cılız bir tohum gibi şefkat,
Karanlık bir dehlize hapsolünmüş merhamet,
Bir labirentin son noktasında himmet,
Bekliyorlar ki bir ortam oluşsun, gün yüzüne çıkalım.

Gün beklemede, takılmış bir perdenin ardında
Gücü yeten mazlumların katliamında,
Caniler işlenmemiş suçların intikamında,
Cana kastetmek için bir yarış almış yürümüş.

Sapık haçlıların en keskin ordusu satılmışlardan,
Tetikçileri desen beynine fitne katılmışlardan,
Kafirlerden bir ordu oluştu, sahte sıfat takılmışlardan,
Masa başında bir haçlı karargahı ordusuz zafere yürüyor.

Doğsun güneş, artık filizlensin şefkat, kurtulsun merhamet,
Fışkırsın her yürekten, görülmemiş bir himmet ve nedamet,
Tek bir yaratana inananlar uyansın, bulsun hidayet
Tek rehberi olsun, bu dine inanların Hz. Muhammed.

Hasan Özunal

İnanca Saygı

Laf edip durma:
 İmama, camiye, hocaya, hacı emmiye.
 Bindirirler bir gün
 Dört kollu o yeşil gemiye.
 Götürürler anlamadığın dua ve tekbirlerle,
 Ezanından,
 Salasından rahatsız olduğun camiye.
 Haçlıya peşkeş çektiğin,
 O kutsal toprağa gömüverirler...
 Sonrası?
 Sonrasını sen düşün;
 Benzemez orası
 Buradaki küfürle sefa sürmeye...
 Bir dıkım aklın varsa
 Davet ederiz;
 Senin inançsızlığına gösterdiğimiz saygıyı,
 Bizim inancımıza göstermeye...

Hasan Özunal

İncitme Atanı

Kızına leydi diyor,
Karısına madam.
Aslını mı unuttun sen?
Nerede "hanım", nerede "evladım",
Bre şaşkın adam...

Hey corç diyor arkadaşına,
Yavuklusuna maylov.
Aslına dön be delikanlı,
Aslına dön
Allah aşkına...

Hello ya da bay bay diyor
Çek ediyor okeyliyor
Bilmiyor ki
Alaman kaşığı ile
Amerikan herzesi yiyor

Köroğlu, Karacaoğlan düşmanı,
Ecnebiden almadın ya sen bu kanı.
Benzemeye çalışma gel onlara,
İncitme kâinata örnek olan atanı.

Yerli malı diken gibi batıyor,
Ayrarı yok içmeye bol keseden atıyor.
Gâvur donu giyip öyle yatıyor,
Aslını inkâr edince adam oldum sanıyor.

Kendini bil ve tanı,
Kendin gibi yaşa kendin ol...
Ya aslın gibi yaşa,
Ya da gâvur gibi yaşadıysan,
Gâvurlar gibi ölsen de,
Pisipisine gebersen de,
İncitme kâinata örnek olan atanı.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2018

Hasan Özunal

İnsan Gerçeğinden Bir Bölüm

İnsan Gerçeğinden Bir Bölüm

Ne zaman dönsem yüzümü geleceğe
Maziden bir uğultu geliyor kulaklarıma
Sıyrılısam hayallerden dönsem gerçeğe
Bir pranga vuruluyor sanki ayaklarıma

Yola koyulsam, geleceğe bin bir hevesle
Mazide rehin kalan gönlüm isyan ediyor
Yalvarmak yakarmak nafile bin bir nefesle
Geçmişe güvensiz aklım gel gitme diyor.

Zamansız ve mekânsız kalmak mı yazım
Yerim yok yurdum bir karanlık ören
Yaratana uzanmış elim ondan niyazım
"Yolunu kaybedene sensin yol veren"

Doğum bir başlangıç son değil ölüm
Aralarında yaşanan bu karmaşa ne
İnsan gerçeğinden an kadar bir bölüm
Ne mutlu ki "ben kul oldum" diyebilene...

Karaman - 2016

Hasan Özunal

İnsan Olabilmek

Zorluğu bilerek girdik bu yola,
Başka yol bilmediğimizden
Aday olduk insan olmaya...

Dikenler kanatsa da ayaklarımızı,
Atılan oklar elek etse de yüreğimizi,
Azmettik bu yolda yürümeye.
Direndik her şeye rağmen
İNSAN kalmaya...

Savaştık kör taassup ve cehaletle,
Cephemiz hep haktan yana oldu.
Kin intikam ve kahırdan kaçınısak da
Hep zaferi hediye etti Rabbimiz...

Böyle alıştık yaşamaya,
Böyle mutlu olduk,
Böyle de çıkacağız son sefere.
Azmimiz Rabbin huzuruna
İNSAN olarak varmaya...

Hasan Özunal
Karaman - 2019

Hasan Özunal

İnsanlık

İnsanlık

İnsanlar var,
İnsanlık yaparlar.
Sahte insanlar var.
İnsanlık rolü yaparlar,
İnsanlar insanlıklarından,
Rol yapan bu sahtekârlara kanarlar...
Sahtekârlar rollerini ne kadar güzel yaparlarsa,
İnsanlara o kadar zarar açarlar.
İnsanların emeklerini,
Duygularını, varlıklarını çalarlar.
Ama insanlıklarını asla...
Rol yaptıkları ortaya çıkınca,
Birbirlerini ayakta alkışlarlar.
Düzeni onlar kurar,
Kurdukları düzende beyler gibi yaşarlar.
Yaptıkları yanlarına kar kalsa da
İnsanların insanlıkları da
Hep baki kalır...

Hasan ÖZÜNAL

Hasan Özunal

İstanbul'da Karamanlının

İstanbul'da Karamanlının bir yuvası olacak,
Gün geldi yılların özlemi bu gün son bulacak
Sağolasınız "İKEV" liler ve hayırseverler
Baki kubbede bir hoş sedanız, bu eserle kalacak.

Hasan Özunal

İŖi Hile Sözü Yalan

"Vali olunca babasını kesmiŖ" derler ya bu da öyle,
Hakka kulluğu yok, kula saygısı var mı sen söyle.
İŖi hile, sözü yalan, faaliyeti hep dolan yazık ki;
Yıllar düzeltememiŖ böyle gelmiŖ, gidecek böyle...

Hasan Özunal

İşin İyisi

Yaparız işi, amma geç yaparız
Yaparız da, bir de cakasını satarız.
Yaparız, yarım yamalak da olsa
"İşin iyisi altı ayda biter" diye bir de hava basarız...

Hasan Özunal

İte Dalanmaktansa...

Konuyu sulandırdın,
Suları bulandırdın,
Ben buradan geçerdim;
Çalıyı dolandırdın...

Hasan Özunal

İyi Bilirim ki Oralar

İyi Bilirim ki Oralar

İyi bilirim ki oralar
Senin varlığın ile aydınlık.
Zindan kesildi buralar,
Yokluğundan çok karanlık.

Güneş ısıtmıyor,
Mehtap kaçıyor bulutlara,
Kuşlar büzüşmüş dallarda,
Yaprak kıpırdamıyor...

Bir melankoli hakim hayatlarda.

Gördüğüm bu,
Hissettiğim bu,
Yaşadığım bu.

Göremediğim sen.
Ama;
Her nefeste hissettiğim
Her nefeste yaşadığım
Her nefeste özlediğim
SEN...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman

Hasan Özunal

İyi ki Vardınız.

İyi ki VARDINIZ...

Yarı uykulu,
Sizlerle buluşmak üzere koşmak,
Yan yana testi gibi dizilip,
Bir sırada üç tutmak.
Kol mesafesi aralıklarla dizilip,
Sırada durmak...
Sonra itiş kakış gırgır şamata,
Bir sınıfa dolmak.
Sıralarda omuz omuza,
Yan yana oturmak.
Biraz ilim irfan, biraz bilgi,
Biraz da gırgır okumak.
Sözün özü;
Sizlerle aynı ortamda,
Bir bütün olmak
Güzel günlermiş o yıllar,
Kardeşler, arkadaşlar, dostlar...

Sonra kıran kırana maçlar,
Arada sataşmalar,
Seviyeli tartışmalar,
Küsmeler barışmalar,
Yokluğu paylaşmalar,
Güzelmiş yokluklar içinde
Dostluğu paylaşmalar...
Güzelmiş, çok güzelmiş be...
Hatıraların hazine gibi;
İyi ki vardın sınıfım Altı FEN B.

KARAMAN – 20 Haziran 2020

Hasan Özunal

İyi ki Varsın

İyi Ki Varsın

İyi ki varsın;
Sende toplanmış
Bir ömür beklediklerim,
Sende hayat bulmuş
Gidip dönmeyenlerim.
Karanlığı aydınlatan ışık,
Senin saçlarında
Senin gözlerinde mehtap.
İyi ki varsın...

Sen;
En büyük mutluluk pınarı,
Çöllere hayat veren,
Kıştan sonra baharı getiren,
Sen gamı kederi bitirensin...

Sen;
İyi ki varsın.
İyi ki bana yarsın.

Karaman - 2021

Hasan Özunal

İyi Niyet

Kalıp yerinde, kilo yüz on, boy bir doksan,
Taşı sıkça suyu çıkacak, ama ağlıyor dokunsan.
Öğrenmeyi külfet saymış, dürüstlüğü ar etmiş
Her şeyi yerli yerinde, ama bir iyi niyeti noksan...

Hasan Özunal

İyi Niyetim

İyi Niyetim

Emek, çaba, gayret
Bir de bakıyorum kaybetmişim
Hayret...
Soruyorum kendime
Neden?
Zor buluyorum cevabı:
İyi niyetimden...

Sabredip şükredip
Başlıyorum yeniden
Bir de bakıyorum ki
Tüm kayıplarım avucumda
Ferahlıyorum ve biliyorum ki
Bu kazançlar
Sabredip
Şükrettiğimden...

Kayıplarmış...?
Varsın olsun,
Oluşursa olsun
İYİ NİYETİMDEN

Hasan ÖZÜNAL
KARAMAN - EKİM 2020

Hasan Özunal

İyiler Kalsın, Kötüleri Alır Giderim

Gideceğim elbet bir gün
Bir nefeslik bu dünyadan
Sevgilerim kalsın sizlere
Dertlerimi de alır giderim

Yalınkat ve dosdoğru yaşadım
Bir iz kalsın istedim hep ardımda
Sizlere bir kılavuz olsun o çizgi
Süzdüm ağuları bir bir
Ağular içimde kalsa da
Neşe ve mutluluğu verdim sizlere
Ben ağularımı da alır giderim

Sevgilerim hep dağdı
Karayı ak görmek belki tek hatamdı
Tüm karaları ak edemesem de
Aklar size kalsın
Karaları da alır giderim

Ayaklarımdan başkası çekmedi yükümü
Cansız bedenimle
Taşırsanız beni omuzlarda
Gurur edemem nasıl olsa
Gururum size kalsın
Tevazumu da alır giderim

Başımı dik taşıdım omuzlarımda
Kin nefret ve tiksinti
Bulaştı elbet duygularıma
Hoşgörüm sizlere kalsın
Kem duygularımı da alır giderim

Beden ruhsuzsa kirli bir ceset
Toprak verdiğini,
Rabbim de ruhumu alacak elbet
Helal ediniz hakkınızı
Cesedimden kurtulmak size kalacak
Ruhumu da alır
Rabbime giderim...

Hasan Özunal

Kader

Kader

Kader

Kismet

Yazgı

Alın yazısı

Şans

Talih

Rastlantı

Tesadüf...

Hiç birisi benden yana olmadı gibi görünse de
Yaratanın bir lütfu sayarız yine de...

Vardır bir hikmeti...

Olmasa da dünya serveti

Olmasa da hayatın farklı lezzeti

Biliriz ki vardır manevi bir bereketi...

Verdiklerine ve lütfuna şükreder,
Çok da incelemeyiz bunlardaki hikmeti.

Hasan ÖZÜNAL
KARAMAN - 2021

Hasan Özunal

Kadın Üzerine Analiz

Kadın dediğin bahçede gül gibi olmamalı

Gözleri ayna ya da ekran değil,
Dürbün gibi olmalı
Bakınca beynini ve akılından geçenleri görmelisin.

Gülmeyi bilmeli mutlaka
Elbette sevmeyi de...
Güçlükler karşısında bir inatçı savaşçı
Mutfağında birinci sınıf aşçı
İyi bir modacı
Usta bir kuaför olmalı.

Konuşmayı bilmeli ama
Sözleri gül sepeti kadar hassas
Tank gibi de oturaklı olmalı.
Erkeğinin sırtında yük değil,
Yeri geldiğinde erkeğini yüklenip
Uçurumlardan aşırılmayı bilmeli.

Gülerken gülmeli
Ağlarken yürekten hissetmeli.

İçinden pazarlıklı,
Dışından da karaborsa satıcısı olmamalı.

Varken her şey olmalı,
Yokken yokluğu can evinden hissedilmeli.
Varken varlığı,
Yokken darlığı değerlendirmeli,
Varlıkta tutumlu, yoklukta üretici olmalı.

Ekmek kadar temel,
Katık kadar lezzetli
Su kadar aranan
Gül gibi koklanan olmalı.
Parfümsüz de güzel kokmalı.

Varlığında, mutlu olmak için mutluluk veren
Sevdiğini arayan, soran, özleyen ve bekleyen,
Yokluğunda aranılan olmalı.

Kadın dediğin KADIN gibi olmalı...

Hasan Özunal

Kadir Teoman Girdi Hayatımıza

Kadir Teoman Girdi Haaytımıza

Sonra bir güzellik girer hayatına
Gölgeler diğer tüm güzellikleri.
Bir damlacıktır,
Yüzü nurlu
Kokusu Cennet kokuludur.

Hayat kadar gerçek olsa da
Bir rüya gzelliğindedir,
Her Şeye muhtaç görünse de
Her Şeye hkmedebilecek
Bir hayatın esiğindedir.

Bin aydan hayırlı bir ayın
En güzel gecesinde
Kadir hediyesidir.

Oğul balı lezzetinde bir keyif
Ebediyet kadar anlam katar hayata
Şükürler yetersiz
Őevinler sonsuzdur.

En güzel Ezanı nasip edene
Seni bizlere hediye edene
Gelişinle Dünyamızı Cennete evirene
Sana o bedende o kutlu canı verene
Seni var edene
Şükürler...
Balım
Kadirim Teomanım
Dünyama anlam kazandıranım.

Karaman - 2019

Hasan znal

Kadir Teomanım 5 Yaşında

Kadir Teoman'ım 5 Yaşında

Aylardan Mübarek Ramazan,
Günlerden Kadir Gecesi idi...
Bir hediye sundu Yaratan;
Kadir Teoman'ım dünyaya geldi.

O yaşanmamış bir güzelliği,
Nur topu gibi minik bir bebektir,
Gelecek güzel günlere işaret etti,
Cennetten güzel bir koku iletti.

Bu gün o minik bir adam artık,
Tam beş yaşına ayakbaştı fıstık,
Bal lezzeti ile hayatımıza katık,
Onunla oğul balı lezzetini tattık.

Ele avuca sığmaz bir güzellik,
Onda toplanmış her iyi özellik,
Bir letafet, bir bulunmaz güzellik,
Dünyamıza mutluluk, ailemize şenlik.

Ömrün uzun, mutluluğun bol olsun.
Tüm ömrün üstün başarılarla dolsun.
Seni veren Rabbimize Hamd olsun.
Yeni yaşın kutlu ve mutlu olsun.

Karaman - 23.07.2018

Hasan Özunal

Kafanda Saçın Yok

Kafanda Saçın Yok

Kafanda saçın yok, de ki Allah vergisi,
Bari ayağın yalın olmasaydı be şaşkın.
Gönlünde yer almaz Allah sevgisi,
Olsaydı bir gram korkun bre şaşkın.

Yüreğın kararmış, parayla aşkın,
Kudürmuş haldesın, azgın ve taşkın,
Cismin insan ama tavrın şeytana yatkın,
Musibetler sana bir örnek olsun be şaşkın.

Hasan Özunal

Kalbim

Her saat başı Seni vursa,
Bir çalar saat gibi kalbim.
Rabbim'den tek bir dileğe talibim;
Rabbimin adı ile dursa kalbim.

2010

Hasan Özunal

Kalbim dinler Kalbini İçli Sesini

Kalbim dinler kalbinin içli sesini

Kalbim dinler kalbinin içli sesini,
Ruha hayat veren aşk bestesini.
Açar tutsak gönlümün kor kafesini,
Nefesin buzdan duygularımı eritir.

Batan günle aydınlanır gecelerim,
Mehtap gözlerinde aşkı hecelerim.
Bakışlarında çözülür bilmecelerim,
Bilinmez soruları bir anda bitirir.

Karaman - 2021

Hasan Özunal

Kaleden Seyrine Daldım Karaman

Kaleden Seyrine Daldım da Seni Karaman

Kaleden seyrine daldım da seni Karaman,
Bir tarih canlandı gözümde capcanlı...
Ne zamanlar yaşadın ki
şartları pek yaman,
Her asrı bir destan
her yılı heyecan...

Güneşte nurlarla parlayan
onlarca kubbe,
Kalem minarelerinden
ezanı dinler her habbe.
Mevlana hoşgörüsü ile
minberde okunuyor hutbe
Yunus Tekkesinde katılıyor
canlara yeni bir can...

İmaret minaresinden gözcü
muştuluyor yeni bir kervanı
Molla Fenari kurmuş mahallesinde
terazili hukuk divanı
Karabaş Veli Mescidinde veriyor
Kutsal Kitabın okumasına mizan
Emir Musa Medresesinde
dervişler içiyor ilmi fincan fincan

Paşamız Karabekir yetimlerle
bir yol üzerinde derin sohbette.
Piri reis haritasını bir daha kontrol ediyor
ne kadar isabette.
Muammer Baran o günün iftarına hazırlanıyor
gözü saatte.
Daktilosu ile yeni besteler yapıyor
Muhterem Durmuş Ali Gülcan...

Doktor Armutlu, Profesör Hulusi Güngör ile
tatlı bir tartışmada.
Elif ile İrebiş Muhterem Onbaşı ile kapışmış
tatlı tatlı atışmada.
Tellal Asım davudi sesi ile
Karamanı çınlatarak bir şeyler satmada.
Esnaf akşam telaşına düşmüş
Saygılı, olgun, kanaatkâr ve babacan.

Şehre demircilerden ritmik çekiç sesleri,
Tabakhaneden nişadır kokuları,
Aktarlardan misler gül suyu,
Bin bir çeşit baharat kokuları,
Evlerden akşam aşı için kaynayan,
Toprak tencereden çağla kokuları yayılıyor.
Sanki tüm şehir bir fabrika

Bir mektep ve
Lezzeti calladaki mis kokulu patlıcan...

Kaleden seyrine daldım da Karaman,
Bir hayat canlandı yine gözümde.

Baharın içde kokuları kışın arabaşı rayihası,
yazın sıcağı canlandı özümde
Dört mevsimi dört ayrı dünya
her karışına bir darbi mesel koymalıyım sözümde
Her karışında tarih her karışında kültür
o her karışı için verilmiş kim bilir kaç can

Toroslardan gelen bulutların serin gölgesinde
Karamanoğlu Mehmet Bey,
Taşkale'den esen rüzgarda
Mustafa Kemalın Ataları günlük uğraşta.
Hacı Baba Dağı istikametine giden kervanda
Mevlâna ve kutlu bir ney.
Karadağ'ın görkeminde bir güzellik
zirvesi karlı toprağı bereket taşı mercan

Sen ne görkemli bir güzelliğisin
Şehirlerin şahı
Türkçenin Başkenti KARAMAN...

Hasan Özunal

Kalkan Bu Son Trenin

Kalkan Bu Son Tren

Kalkan bu son trenin, son vagonundayım,
Beyaz mendili sallama artık istemem.
Hak etmediğim bu hüzün peronundayım,
Bekleme hiç son selamı, artık veremem...

Sevenim peşimden gelsin diye düşünme,
Dök içini denize buluta üşenme.
Gerçeği anlayınca sonra dövünme,
Medet bekleme artık benden, gelemem...

Ağustos – 2024
KARAMAN

Hasan Özunal

Kalmadı

Kalmadı

Kanımız deli akarken
Ne kadar da belalıydık,
Her nefes bir aşk şiiri,
Biz kara sevdalıydık...

Aşk bildiğimiz tek hece,
Kavuşmalar bahar,
Ayrılık gece,
Bulutların üstünde,
Sanki uzaylıydık...

Bahar bitti, yaz bitti,
Artık geceler gece, gündüzler çile,
Yıllardır anmadık adını bile,
Aşk bir hayal,
Sevda kara bir delik,
Hayal bile nafile...

Bir karmaşık ritimle,
Dönüyor zaman çarkı.
Gidenler gelmiyor,
Gelirse bir gün o da
Son postacı...
Ara ki bulasın şevk ve heyecan,
Günlerin birbirinden kalmadı farkı...

KARAMAN
KYH_39

Hasan Özunal

Kalmadı Şeytanın Başka Meşgalesi

Kalmadı Şeytanın Başka Meşgalesi

Kalmadı şeytanın meşgalesi ki soktu fesadı içimize,
Biri der İstiklal marşı bilmem kaç harf kaç hece,
Biri çıkar bin bir fitne sokar bizim kutsal dinimize,
Bir başkası anlatır bilinmedik bir ermiş ne yer her gece.
Bir ekmek üretmeden bin ekmek tüketen kıt akıllı
Alır eline kumpası ölçer biçer yüzdeki tüyü kılı
Kimilerinin aklı ise hâla kafatasında kaldı takılı
Deliler kontrol altında akıllılardan geçtiğimiz işkence.
Bilmez fikirlerini Atatürk'ün adından başka bir şey bilmez

Hasan Özunal

Kantara ektim Dünyayı

Kantara ektim Dünyayı

Kantara çektim dünyayı
Koca dünyayı..
Sığmaz dediler sığdı.
Hem de
Nokta kadar kalıverdi.

İbresi bile zor kıpırdadı kantarın
Üç gram ya geldi ya gelmedi,
O da darası...

Kantar aklımdı
İbresi vicdanım
Kalibresi imanım
Narhı izanım...
Darası Şu fani beden...

Ey dünya neyine bağlanayım
Neyine meftun olayım
Nasıl inanayım
Nasıl gveneyim sana ben...

Karaman Ağustos-2022

Hasan znal

Kapanmış Doğruya Giden Tüm Yollar

Kapanmış Doğruya Giden Tüm Yollar

Kapanmış doğruya giden tüm yollar,
Köşe başını ejderhalar kollar.
Her zm sanki yeni bir olay,
zmler zor, sorun çok daha kolay.

Kaf dağında ararken her dermanı,
Elimizle imzalarız ölüm fermanı.
Zaman bir su gibi böyle aktıka,
Tersine akmıyor böyle baktıkça...

Yedi kat yer altında yaşar hayat,
Bir de gökleri hayal eder heyhat.
Kol mesafesinde dururken ibret,
Yedi kat göklerde aranır kismet.

esleyen ve büyüten alın teri,
reten çaba, bilek gücü, gz ferisi.
Hasat için işlemeli kol kanat,
Gclge karşı yaşamak bir sanat.

KARAMAN - 2023 Eylül

Hasan znal

Kar Sepeliyor

Kar Sepeliyor

Kar sepeliyor geceye, inceden inceden,
Karanlığın birazını çalıyor geceden.
Yıldızlara bent olmuş apak bulutlardan,
İpuçları veriyor, çözülmaz bilmecedem.

Taneler birleşerek kütleler oluşmakta,
Güzel fikirler gibi çirkinle boğuşmakta.
Her bir yönden bin engel sarsa da yolu,
Doğruluk doludizgin hedefine koşmakta.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman – 2024 Ocak

Hasan Özunal

Kar Yağıyor

Kar yağıyor ve ben
Seni seviyorum
Yağmur yağarken de
Güneş açarken de
Seviyordum seni.

Mehtaplı geçlerde
Mehtapsız gecelerde
Şehirlerde ve köylerde
Hep sevdim seni.

Aç, susuz, uykusuzken,
Ağlarken ve gülerken
Çile çekerken
Ve
Günümü gün ederken de
Seviyordum seni.

Gün geldi
Sorguladım bu sevgiyi
Sorguladım senin sevgini
Sorguladım sevgimin akıbetini
Sorgularken bile
Ben hala
Seni seviyordum.

(Karaman)

Hasan Özunal

Kara Gözlerinden Bir Ok

Kara Gözlerinden Bir Ok

Kara gözlerinden bir ok attın göğsüme,
Gönlüme gülistan nakŖetti be gülüm.
mrme bir ömür daha kattı bu sevda,
Sevenler lmezmiŖ bize neylesin lm.

Gücü yetmez bu aŖkı yazmaya kalemin,
Kâğit yetersiz, yanar kavrulur her zemin.
Fethedilmez sanırdım bu gönül kalemin,
Gönlüme gülistan nakŖetti be gülüm.

Önceden bu fani hayat viran bir bağ idi,
Ruhsuz bir bedende sözüm ona sağ idi,
Altın çerçeveler bu ömrüme bir ağ idi,
Beden ruhla buluŖtu, yaŖıyorum be gülüm...

Hasan ÖZÜNAL

Hasan znal

Karaman

Bir koyundan bakarsanız görünmez,
Bir denizdir, bir ummandır Karaman.

Asırlardır tarih Karaman'da şekillenir,
Karamanda bir yön buluyor zaman.

Mevlana'dan hoşgörü alır, Yunus'dan sevgi
Karamanın geçmişi geleceğimize derman,

1995

Hasan Özunal

Karaman Birliği

Toplantılarda havan dövüldü, ama su değil,
Alınan bir gül kokusu, yanık kokusu değil,
Karaman birlik oluştu ve bu işi başaracak gibi;
Artık içimizdeki umut, gelecek korkusu değil.

Hasan Özunal

Karaman İki

Mekânı zamanla kaynatıp bin bir rayihayla bir kazanda,
Toprağı mübarek, suyu Kevser bu şehre Karaman demişler.
Rızıktan öte, bin bir hasadı devşirmişler bu harmanda,
Üstüne gümüş kubbeler, kalem minareler serpmişler.

Düşen her yaprağı bir filize can olmuş yeşermiş,
Her fidanından her bir yöne yeni bir yel esermiş,
Ebedi uykusunda her köşe başında, her karışında bir ermiş,
Dünyayı yaşarken bu topraklarda ebedi sırra ermişler...

Hasan Özunal

Karaman Türküsü

Karaman Türküsü

Başımda bir ağrı var,
Bedenim turşu gibi.
Şu karşıdan gelen kız,
Ay bize komşu gibi.

Takke aldım Tekke'den,
İmarette giymeye,
Kırmalleye gidiyom,
Arabaşı içmeye...

Poyraz esti üşüdüm,
Paltomu giyeceğim.
Ben yarimi görürsem,
Seviyom diyeceğim.

Hesardan inmem diyor,
Taksiye binmem diyor,
Beni seviyor amma,
Kimseye dimem diyor.

Bana naz eder amma,
Çilvesi oyunudur,
İsmet Paşa caddesi,
Yarimin podyumudur.

Gazalpanın deresi
Larendeye akınca
Ayaklarım titriyor
Yarim bana bakınca

Tapucakdan geçerken,
İçim bir tuhaf oldu
Çanlandı hatıralar,
İçime hüzün doldu

Siyaserin uşağı,
Çift kat bağlar kuşağı,
Buluşma mekanımız,
Şer Alinin kavşağı.

İstasyon caddesinde,
Volta atarım volta,
Bu bizdeki sevdalık,
Denk gelir kaç bin volta...

Piri Reis heykeli,
Ne ağzı var, ne dili,
Bir konuşabilseydi,
Kimmiş görün sevgili.

İğdemitten kışlaya,
Duble yollar yaptılar,
Sevmeyi bilmeyenler,
Bizden örnek kaptılar

Ağalar harmanında,
Buğdaylarım savrulur.
Yarimi üzgün görsem,
Ciğerlerim kavrulur..

Takke aldım,Tekke'den,
İmarette giymeye.
Kırmalleye gidiyom,
Arabaşı içmeye...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman

Hasan Özunal

Karaman Yemekleri

Ayrancı peynirinden bir güzel sıkma
Sabah kahvaltıda ne güzel olur
Var ise hele az kuru kıyma
Kuzine sobada ne güzel olur.

Cevizli batırık oldu mu keyifler tamam
Tahinde bulunsa mis gibi tüter
Sulusu sıkması ben pek aramamam
Haşlama sebzeyle ne güzel olur

Bulgurun pilavı kallavi durur
Teremyağı ile mis gibi tüter
Üstünde kavurmaya bir tokat vurur
Yayıktan ayrılan ne güzel olur

Helvasız koca bir kış geçer mi
Tahini kavrulmuş vanilya tüter
Her biri bin lezzet gönül seçer mi
Küncülü cevizli ne güzel olur

Konyalı sahibi, ustası biziz
Düğün, dernek etliekmek tüter
Yemezsek doymayız hastası biziz
Azıcık kuyrukla ne güzel olur.

Arapla karıştırma bu arabaşı
Dövülmüş biberle sıcacık tüter
Davet eyle eve dostu kardaşı
Sıra gecelerinde ne güzel olur

Ekmek atmasını bilenler bilir
Birazcık kıymayla mayalı tüter
Bayramda, etlikte bolca yenilir
Bohçalayıp da yemesi ne güzel olur.

Guymağı ebeler yapacak sen yiyeceksin
Biraz kaymak, biraz un rayiha tüter
Yemeden tarifle nerden bileceksin
Üstünde bal ile ne güzel olur

Callayı unutma midemiz küser
Patlıcan bayılır bin türlü tüter
Dertlere devadır tadı şahaser
Bonfile kuzudan ne güzel olur

Hepsi çok oldu şişkinim dersin
Elmamız var kardaş kokusu tüter
Bin derde devadır günde bir yersen
Yerken çıkardığı o ses ne güzel olur

Öğünmek olacak ben bir macurum
Sarıburma, dızmana ne güzel tüter

Sütlü biber ile yoğrulmuştur hamurum
Taze macur somunu ile ne güzel olur.

Hasan Özunal

Karamana Hasretim

Sıcağı sevgim, soğuğu yarım, baharı cennetim,
Uzakta oldukça, yokluğunu can evimde hissettim.
Karaman bir başka diyar, bir başka bir başka alem;
Havasını koklarken, toprağını çiğnerken yine de ona hasretim.

Hasan Özunal

Karamanın Yarınları

Hayallerimiz, fikirlerimiz Karamanla ilgili
Birilerinin ağlarına takıldı da
Yitti gitti...
Kıymet bilselerdi keşke;
Ya rakı masalarına meze ettiler,
Ya da
Mevki ve makamlarla takas ettiler.
Karamanın hissesine
Kocaman bir sıfır düştü...

Meze yapan da boş
Makama satan da hoş
Zavallı Karaman semalarına
Leş kargaları üşüştü.
Kadim sevdamız Karaman;
Yüreğimde bir sızı, buğulu gözlerle
Umutsuzca bakıyoruz yarınlarına...

Hasan Özunal

Karamanlı Olmak

Karamanlı Olmak

Bir şarkı çal bana
Ya Güver ya da
Duran bestesi olsun.
Bir de şiir bu fona renk olsun,
Elitaş ya da Bekir Sıtkı'dan.

Sonra tasavvufa geçelim;
Birkaç Yunus ilahisi...
Bu fona da;
Bir kaç Mevlana rubaisi.

Efkâra varmadan kâm alalım;
Bir kaç Karaman türküsü
Oğuzlar'dan ya da Onginiler'den...

Biraz kavurga biraz da küllü nohut,
Acıkınca kıkırdak karışık
Küflü peynir sıkması,
Ardından kütür kütür bir
Karaman elması.

Ruh mesut,
Beden sağlıklı,
Gönül hoşnut,
Karamanlı olmak kadar
Güzel bir şey yok bu âlemde.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2017

Hasan Özunal

Karamsarlık

Halimi sormayın, arza yoktur mecalim.
Kâğıt yetmez, kalem yetmez, pul yetmez.
Etrafımı sarmış eli kanlı binlerce zalim,
İyi niyet, hoşgörü ve sevgi hiç kar etmez.

1976

Hasan Özunal

Kasavet

Tüm destanlar gibi tarihin tozlu raflarında yerini aldı
Aslanlar uykuya dalınca meydanlar çakallara kaldı
Geçmişe güvenimiz gelecekte umutlarımız vardı
Bir kasavet çöktü geleceğe giden yollar karardı...

Hasan Özunal

Katil Batı

Balinaları katlettiniz,
Fokları da
Hatta size inanan
Dodo kuşlarını da...

Afganlı çocukları,
Iraklı kadınları
Vietnamlı zavallıları
Hunharca yok ettiniz...

Canilere silah verip
Ana karnında bebeleri
Görev başındaki işçileri,
Gaflet uykusundaki sivilleri öldürttünüz.

Arabalarınızın deposuna masumların kara kanını
Sofralarınızın başköşesine sabilerin canını koydunuz
Komünistlere destek verip
Antikomünist rolü yaptınız.
Barış gücü olup katliam
Nato gücü olup kıyımlar yaptınız.
Halklar uyanmasın diye krizler icat edip
İhtilaller ile kerizleri kral yaptınız.
Halklar arasından hainler bulup
Halkları içeriden yıktınız,
Sonra küresel dünya diye ortaya bir de laf attınız...
Ahlaksızlıkla mayalandığınızdan
Her gittiğiniz yere ahlaksızlık bulaştırdınız...

Dünyanın dört bir yanında
Yangınlar çıkardınız
Şöndürmek bahanesi ile
Üstüne benzin fişkırttınız...

Size hayran değil düşmanım batı,
Size kul olanlara güvendiğime pişmanım batı,
Batacağınız güne kadar savaşmalı sizlerle.

Yokluğunuz, insanlığın var oluşudur,
Mahvınız Dünyanın kurtuluşudur.

Hasan Özunal

Kavanoz Dipli Dünya

Kavanoz Dipli Dünya

“60 yıllık bitkisel hayattan uyanan
vatandaşın hissettikleri”

Bir mektup yazayım dedim
arzuhal için,
Ekran kağıt olmuş,
klavye kalem.
Bin basamak çıkmak gerekir
bir sual için
Sanal olmuş konuşma,
yok olmuş kelam

Baba idi devlet
şimdi olmuş maraba,
At çekerdi,
artık motorlu her bir araba.
Sinekkaydı suratlar,
moda diye benzemişler araba,
Çelikten üretilen ürünler,
şimdi tahta taraba.

Kadınca giyinirdi kadınlar,
erkekçe erkekler.
Kumaş karaborsa herhal
kalçaya çıkmış etekler.
Kafa kağıdını görmeden,
cinsiyetleri bilinmeyecekler.
Yapay kokudan artık
insanlara pek yaklaşıyor sinekler.

O dünya ile bu dünya
aynı mı diye insanoğlu şaşar,
İnsanlar böyle bir dünyada,
acaba nasıl da yaşar.
Öylesi bir garabet var ortalıkta,
insanın sabrı taşar.
Bu olanlar,
biçare aklımızın boyutlarını çoktan aşar.

Modernlik ve medeniyet diye
çivisi çıkmış Dünya'nın,
Eski tadı kalmamış
ne Hanya'nın ne Konya'nın.
Aklından zoru olmalı
bunları medeniyet sayanın.
Akıl sağlığından şüphe duyulur
bu şartlarda yaşayanın.

Hasan ÖZÜNAL

KARAMAN - 2021

Hasan Özunal

Kavga

Kavga

Kavgam var, menfaatçi, çıkarcıyla,
Kavgam var, münafıkla, inkârcıyla,
Kavgam var, kör şeytana aracıyla,
Kuzu postunda kurt ile kavgam var.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2017

Hasan Özunal

Kayıp sevda (dörtlük)

Kayıp Sevda

Süzülür mehtap gözlerinden bir demet sevda
Buse kadehte ruha şifa gibi dolmada
Yitik bir hazine arayan avare gönlüm
Abı hayatı bulup da içmiş bu sevdada

Karaman - 2018 Nisan

Hasan Özunal

Kazanmak İstiyorum Nefsimle

Kazanmak İstiyorum Nefsimle

Kazanmak istiyorum, nefsimle yaptığım bu amansız kavgayı,
Kırmam gerek önce, dünya denilen ayağımdaki prangayı,
Ömür denilen hediye, keyfince kullanmak çok güzel ama,
Tertemiz kapatmamız gerek, verilen bu mübarek sayfayı.

Hasan Özunal

Keder Yok, Kader Var

Kim istiyorsa milletin mahvolup, devletin çöktüğünü,
Zilleri takmış yapıyor çalgı çengi, bir kutlama düğünü.

Dışta gizli düşman belli oldu artık, haçlıları öğrendik,
Vatan toprağından doyup da, ihanet edenden de öğrendik.

Derdi Millet, namusu Vatan olanlar, kılıçları bilemekte,
Zafer Sancağını dikeceğı günü, sabırsızca beklemekte.

Bayrağın dalgasını sağlayacak, okunan bu kutsi ezanlar,
Kendileri girecekler o deliklere, Biz'e mezar kazanlar.

Devlete zeval, Millete çaresizlik gösterme, Ya Rabbimiz,
Kendi ocağındaki Ordumuza, şefaattçidir Hz. Habibimiz,

Karaman - 2017

Hasan Özunal

Kelebek

Bir kelebek zarafetinde,
Bir kelebek sessizliğinde
Giriverdin fani ömrüme.
Renklendi dünyam,
Aydınlandı hayallerim.
Bir umut getirdin kanatlarında
Bir ışık yaktın karanlıklarda.

Çanatların gibi pır pır yüreğim,
Ürkütmekten korkar gibi düşüncelerim.

Fani ömrümde bir renk
Bir güzellik oluverdin bir anda.

Ama ne olur,
Kelebek ömürlü olma.
Dayanamam bir gün kalmana.

Bir ömür kal benimle
Bir kelebek zarafetinde
Getirdiğin ruh ve beden güzelliğinde
Bir ömür kal,
Bir ömür kelebek güzelliğinde...

Hasan Özunal

Kelebek İdin Nazenin

Kelebek İdin Nazenin

Kelebek idin nazenin,
Sıksam zarar görürdün,
Bıraktım uçtun...
Ellerim boş şimdi.

Ama olsun;
Her hücremde
Nasılsa sen varsın.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2020

Hasan Özunal

Kelek

Kandırdı beni, yandırdı sana felek,
Bir halin var ki civelek mi civelek.
Kavun sandım, kokladım da amma;
İçine bakınca gördüm ki, sen tam bir kelek.

Bir aklın var ki, iyi kötü anlamaz,
Beyninde şimşekler çaksa, tınlamaz
Değerin var sanıp bir yokladım amma;
Sahte altınla kaplı bir çömlüksün, çınlamaz.

Kaşın kara, gözün ela, saçın sırma olsa ne yazar,
Kimse maşallah demesin, çarpsın seni bin bir nazar.
Satışın pek kuvvetli, kandırmada üstüne yok amma;
Bil ki bu kurduğun çirkin düzen, hileli bir pazar.

Kendini bir düzeltsen, pek de iyi edersin,
Sen bir felaket, akıllara zarar, ömre hedersin.
Gel bir anlaşma yapalım, anlar mısın bilmem amma;
Benden yüz fersah uzakta durmaya ne dersin?

Hasan Özunal

Kelimeler Dans Etse

Kelimeler Dans Etse

Kelimeler dans etse,
Ukala olur mu vükela?
Şaşkın iken Başkan olan,
Harf silmeyle hiç,
Vükelalık yolunda vekil...

Sonra da;
Bakarken görmeyenler,
Bakan oluverirler mi?
Bir de bakmışsın bakıyor
Bakar gibi bakıyor...

Alakaya maydanoz,
Maydanoz bu listede ne alaka?
Yere göğe sığmaz oldu alakasız yalaka...

Kifayeti varken ihtirası olmayan mı var,
Muhterislerin kifayeti ya da...
Ama kifayetsiz muhterislerin
Koltukları makamları var...
Hem de yetkileri.

Al kazanı vur testiye
Kelimeleri diz tepsiye
Seç beğen al;
Makam yağ, mevki, yalakalık,
Yetki ise artık ukalalık...

Her makamda en yetkili masa,
Hemen arkasında bir kasa,
Arka cebinde mendile sarılı yasa...
Sonra devrede nasa...
Nasa nerden girdi bu şiire şimdi?
Vur beline kazmayı
İnsanlar öğrendi mi yahu
Kendi kaderlerini yazmayı...

Dans ederken, ne hallere düştü bu kelimeler,
Tüm bunlar ne alaka?

Bu kelimeler var ya bu kelimeler,
Hak ediyor;
Gül dalından,
Bin değneklik falaka...

Hasan Özunal
Kayıt Tarihi : 24.12.2017

Hasan Özunal

Kemik

Uzatma lafı senin geçmişini biliriz
Zağar olmaya niyetli bir küçük enik
O gün bu gündür seni izleriz
Derdin bir öncekinden büyük kemik

Yalına göredir kuyruğunun ibresi
Ağana göredir havlamanın ifadesi
İtin ancak itlik olacaktır felsefesi
Derdin bir öncekinden büyük kemik

Sürüyü kurt sarsa da sen uykudasın
Kapıyı çeri bassa da sen kuytudasın
Güzel sana uzak sen hep kem duygudasın
Derdin bir öncekinden büyük kemik

Aslını bilmez nesline bağlanmazsın
Nefisdaşına yakın sen ona bağlısın
Dünde bugünde değil sen her çağlısın
Derdin bir öncekinden büyük kemik

Hasan Özunal

Kendi Ağlanacak Haline

Kendi Ağlanacak Haline

Kendi ağlanacak haline gülenlere,
Canı bedende olup da ölenlere,
Her kavgaya kazma kürek gelenlere,
Lağım çukurunda debelenip, halini sevenlere,
Hakkı batıl, batılı da hak bilenlere,
Hak yolundan sapıp, şer yolundan gidenlere,
Acıyarak dua etmek gerek:
"Allah akıl fikir feraset ve izan versin"

KARAMAN – 2024

Hasan Özunal

Kendi Katiliniz Oluyorsunuz

Can vermeden ölüyorsunuz
Vicdanınızı karartıp
Ruhunuzu köreltip
Duygularınızı yok edip
Kalbinizi mühürleyip
Can vermeden ölüyorsunuz

Ölüyorsunuz,
Kendinizi
Kendiniz öldürüyorsunuz
Paraya tamah edip,
Kula kulluk edip
Güç için adaletsizlik,
Çıkar için haksızlık,
Keyif için ahlaksızlık edip
Kendinizi,
Kendiniz öldürüyorsunuz...

İrade sizin, karar sizin,
Akıl sizin, feraset sizin,
Sakinca yok gebermenizde.

Bari Memlekete,
Dünya'ya
İnsanlığa kıymayın...
Canlı leşleriyle
Ortalığı pis kokuya boğmayın...

Hasan Özunal

Kendim Kendimden Razı Değilsem

Kendim Kendimden Razı Değilsem

Kendim kendimden razı değilsem ne yazar,
Ne bir terazi isterim ne de sosyal bir Pazar.
Vicdan terazim dengede olursa bana yeter,
Umurumda bile değil kim eyliyor bana nazar...

KARAMAN - 2024 Mayıs

Hasan Özunal

Kendimi Sınar Oldum

Kendimi Sınar Oldum

Gündüzlere sığmaz ömrüm,
Gecelerden çalar oldum.
Bir perişan halde gönlüm,
Hayallere dalar oldum.

Ruhum bitkin, zihnim yorgun,
Aklım bulanık, fikrim durgun,
Yaş kernalde belki olgun
Geçmişimi arar oldum.

Kullara sitemim, yıllara değil
Güvenip de çıkmayan fallara değil.
Dostlarımı götüren sallara değil,
Kırılmaktan bizar oldum.

Birkaç güzel dost tek tesellim,
Hoş bir seda olsun tek emelim,
İmanla yoğrulmuşsa temelim,
Ben kendimi sınar oldum...

Karaman - 2018

Hasan Özunal

Kendini Bilmek

Ben kendim bilirim deme
Gün gelir aldanırsın:
Bir sevmeye gör,
Bir ihanete uğramaya gör,
Bir dost kazığı yemeye gör
Adam sandıklarının gerçek değerini bir gör
Servetini yitirmeye gör,
Elden ayaktan düşmeye gör
Mevki makamını bir kaybet
Bir yitir hele sağlığını
Namussuza şerefsize hırsıza
Yalancıya dolandırıcıya talancıya
Bir engel ol
Gereceği haykır hele bir
Bozuk düzenin çarkına bir çomak sok
Çetelerin çıkarlarına engel ol
Gör bakalım sen kimsin...

Kendini bilmek güzel şey elbet
Ama marifet;
Kendini Rabbin yarattığı gibi bilmek
Rabbin emrettiğine itaat etmek.
Yolun Hak yolu ise;
İşte sen o zaman kendini biliyorsun
İşte o zaman kendine hakimsin...

Hasan Özunal

Kendini Bilmek 2

Kendini Bilmek...

Ne ileri git ne de geri kal
Haddini bil...
Sana şekil veren elbet var
Haddenini bil...

Beden bir avuç topraktır
Maddenini bil...
O toprağa can veren nurdur
Madenini bil...

Üç günlük bir ömür yaşadığın
Nedenini bil...
Dünyayı bilmeden önce
Kendini bil...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2017

Hasan Özunal

Kırk Yıllık Hatır

Kahveye kırk yıllık hatırı veren
Ne köpüğü ne onun telvesidir
İçimindeki mutluluğu veren
Dost ile birlikte içilmesidir...

Karaman - 2013

Hasan Özunal

Kırk Yıllık Sevgili

Her nefeste seni arzuluyor bu beden,
Seninle yaşarım sanki, ekmek yemeden su içmeden.
Kopamıyorum senden, acaba bilmem neden,
İçime doluyorsun her nefesimde kırk yıllık sevgili...

Yıllar önce başladı bu hikâye seninle,
Sen yandıkça ben tükendim ateşinle,
İkiz kardeş gibi olduk, pis kokulu paketinle,
Nikotinin, ziftin ve katranınla
Bedenimde yaşıyorsun ey sevgili
Unutturmadın kendini,
Terk etmedin beni oldukça param...
İçime doluyorsun her nefesimde cıgaram.

Hasan Özunal

Kırk Yıllık Yani

Damlaya damlaya göl olur derler ya hani,
Bir damla hizmet de sen yap bu dünya fani.
Bir elinde satır bir elinde keser yontup durma;
Kırk yıldan sonra bir dene Gani olmayı be Yani...

Hasan Özunal

Kırkikindiler...

Bir yağmur var içimde,
Ha yağdı ha yağacak.
Bir başlasa
Kırkikindi sürececek.
Bulutlar yığın yığın
Tam gönül kapıma durmuşlar,
Girene çıkana hesap sormuşlar.
Ha yağdı yağacak kırkikindi
Saatleri ikindiye kurmuşlar...

Açıyor gönlümde güller,
Kokusu senden
Saklanıyor kuytulara
Değmesin eller...
Saklandıkça kanatıyor acıtıyor kalbimi
Hoyrat dikenler...

Doğuyor içimde gökkuşakları,
Rengi senden.
Gözlerin kadar aydınlık,
Bir ucu sana gidiyor
Bir ucu benden...
Uzansan dokunacaksın ama nafile
Anımsatmakta uzaklıkları...

Kaynıyor içimde bir pınar,
Hasret mi desem, özlem mi desem
Kanadıkça kanar bu yara
Yandıkça bu ateş, yanar ha yanar
Ne yağmurlar yağdı söndürdü,
Ne hasretler bitti güldürdü
Ne de özlemler tükendi.
Kavuşmaksay hayal
Akıl umutları öldürdü.
Sen ve ben
Uzansam elin elimde
Uzansam benimsin
Kanımsın canımsın tenimsin.

Sen;
İçimde olduğu halde
Hala gelmeyenimsin...

Gönlüm sen sen diye inlemekte
Hasret çektikçe seni özlemekte
Bir yağmuru, bir gülü, bir gökkuşağını
Doğacak güneşi bekler gibi
Her an seni beklemekte
Kırkikindilere bir kırk daha eklemekte.

Hasan Özunal

Kırma Dostun Kalibini

Kırma Dostun Kalbini

Kırma dostun kalbini,
Bilir misin neler olur?
Kim bilir ne güzellikler vardır
Ne büyük sevgiler,
Ne güzel insanlar vardır
Belki sen bile varsın o kalpte
Kırma dostun kalbini...

Bilir misin?
İnancı olan kalpte
Yaratan vardır,
Yaratanın lafzı yazılıdır.
Kırma dostun kalbini...
Belki de kırarsın
Kâinatın sahibini...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2017

Hasan Özünal

Kırmahalle Destanı

Bir masal kadar hayal
Bir hikâye kadar güzel
Bir hayat kadar gerçektir
Kırmahalle geçmişi ile bir efsane
İnsanları ile bir darbu meseldi.

Karamana Kırmahalle yön verir
Karamanın kalbi Kırmahalle'de atardı.
Hayat çeşmelerinden akar
Hayata veda eden dört kolluda gider
Kırmahalleden öte yanda yatardı.

Hafızı evliya,
Sarhoşu felsefeci
Berduşu elganem,
Ağası selek,
Yaşlısı Osmanlı,
Genci gözüpek,
Esnafı ahi,
Memuru molla,
En cahili profesör kadardı.

Sokakları temiz,
İnsanı görgülü
Evleri birer köşk
İnsanlarındaki yürek
Dağlar kadardı.

Bir Karaman var ise
O Karaman'da
Bir Karaman da Kırmahalle vardı.

Sıra geceleri bir okul
Köşe başı sohbetleri bir akademi
Çeşme başları bir enstitü
Harman yerleri birer fabrika idi.

Kapılardan helal girer
Sofralardan bereket taşar
Bacalardan mutluluk tüter,
Komşuda pişen komşu sofrasına düşerdi.

Bir kişide var olan herkeste var,
Dertler ortak,
Lokmalar önce ihtiyaç sahibinin
Düğünler tüm mahallenin
Cenazeler her evindi.

Girmek için üç pasaport
Gezmek için beş vize gerekse de
Bir girip güzelliği gördükçe
Çıkmak istemezdi hiç kimse.

Polis yolunu bilmez
Uğursuz kapısından girmez
Hırsız semtinden geçmez
Kudümsüz çeşmesinden su içmez
Kimse kimseye kem söz etmezdi.

Tatarı, Arabı, Yörüğü, Türkmeni
Yerlisi, Macuru, manavı hiç adam seçmez
Saygıda kimse bir kusur etmez,
Kimse kimsenin
Önünden bile geçmezdi.

Kahvesi kültürevi
Bakkalı hipermarket
Berberi usturuflu
Terzisi eğri büğrü kesmezdi.

Yaşlısı hayal eder şimdi,
Genci her dinleyişte ah eder.
Kırmahalle, Kırmahalle idi amma;
Şehirleştikçe
Kırmahalle yok olup gider...

Karaman - 2016

Hasan Özunal

Kısacık Bir Hikaye

Uzun bir hikâye olacakmış gibi başladı:

İlk satırı

Tek kelimelik bir cümle

Doğmak...

Sonra devam etti

Yaşamak,

Yaşamak,

Yaşamak...

Sonra hikâyenin son satırı:

Tek kelimelik bir cümle

Ölmek...

Aslında çok kısaymış bu hikâye.

Bir varmış bir yokmuş...

Varken nasılmiş

İşte bu asıl hikâye...

Hasan Özunal

Kilo

Kilo

Sormayın insanlara;
Kilon kaç, boyun kaç diye...
İnsanın değeri, etten kemikten değildir.
Boy ise bir kalıptır sadece...

Sormak gerekir tanımak için:
Yüreğın ne kadar büyük,
Gönlün ne kadar geniş,
Beynin ne kadar üretiyor,
Ruhun ne kadar ÖZGÜR
Diye...

Cevap olumlu ise,
Verin insanlık kimliğini...

Bir de SEVGİYLE tanışmış,
HOŞGÖRÜ ile beslenmişse
Verin,
O insana GÖNLÜNÜZÜ
Sevginizi,
Akıbetinizi,
Ve hatta
Canınızı...

İşte o İNSAN İKİ DÜNYA ağırlığındadır...

Karaman – 2018

Hasan Özunal

Kim Duyacak Feryadını

Kim Duyacak Feryadını

Kim duyacak feryadını kalbimin,
Kim anlayacak beni senden başka.
Kim bilecek sebebini halimin,
Kim farkında, kim şahit ki bu aşka.

Kararmışsa gönlümün başköşesi,
Kalmamışsa hayalinin gölgesi.
Kırılmışsa abı hayat şişesi,
Kim sunacak, devayı senden başka.

Kimsesiz bu dünya sen yoksun diye,
Hasret ıstırabı sundu hediyeye.
Birkaç adım kalmış ömrü bakiye,
Kim döker, gözyaşını senden başka.

KARAMAN - 2023

Hasan Özunal

Kimi Arabasına Binemedi

Kimi arabasına binemedi, üç beş gün kardan,
Kimi evde kaldı, duman tütü efkârdan,
Kimi şükür namazı kıldı, gündemi yakaldı,
Yağışımız güzel oldu, hak saklasın nazardan.

Hasan Özunal

Kimler Farkında?

Kimler Farkında

Bir dosttan aldım güler yüzümü,
Bir başkasından tebessümü,
Bir dost hediye etti kahkahalarını,
Bir dosttan kaldı alnımdaki kırışıklık,
Bir diğerinden şakağımdaki aklar.

Hele bir dostum; bir iz bıraktı sırtımda
Gizli bir hançerin açtığı,
Sorsan aslında yoktu belki bir kasti.

Tüm dostlardan geleni
Koydum bir teraziye,
Güzellikler çok ağır bastı.
Attım çöpe çirkinlikleri...

Sonra;
Gönlüme sevgi,
Ömrüme ömür katan bir dostun,
Hoşgörü kitabına yazıp tüm isimleri
Sevgilinin pırlantalarla doldurduğu
Kalbime gömdüm...

Bazıları bilmiyor bunu,
Her şeyin farkında kimileri.
Bu durumdan mutlu ve mesut
Bulutlarda birileri...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2016

Hasan Özunal

Kimler Geldi, Kimler Geçti - Karaman

Kimler geldi kimler geçti bu şehir-i Karamandan,
Yeterli hâsılat kalmalı idi bu ebedi harmandan,
Hala Berber Abide traş olmak gerekmiyor ki;
Karaman da nasibini almalı değişen zamandan.

Hasan Özunal

Kiracı

Yarım asırdır geçip gidiyor ömür, yarısı acı,
Haktan gelene sitem yok, ne gelirse baştacı.
Son nefes ne zaman ve nasıldır bilinmez
Bilinen gerçek şu ki; bu can bu bedende kiracı.

Hasan znal

Kiralık Kullanmam

Kiralık Kullanmam...

Döveceksem, Osmanlıdan kalma tokadım var,
Söveceksem, envai türü içeren lügatim var.
Bir çelik kılıçtan ince, bir kılıçtan daha keskin,
Bal ve zehri üretecek sivri uçlu kalemim var,
Elin bilinmedik itine güvenip, tetikçi kullanmam ben.

Bir evimdir bu kent benim,
Yaşayan kardeşimdir benim,
Pislik etse de aitimdir benim,
Adaleti tartan terazi güvencim benim,
Komşuya yetki verip, fiske vurdurmam ben.

Pislik olan pis düşünür pislik yapar,
Yaptığı hem kendisine hem bana zarar.
Nush ile uslanmazsa tekdir hakkım var,
Tekdirle uslanmayana kötek hakkım da doğar,
Basarım sopayı kalemimle, kiralık kalem kullanmam ben.

Kargadan kılavuz tutan çok olur cahil ise,
Kahpeliği ustaca yapar karga bu konuda ehil ise,
El sözüne kanıp da şerre meyil verdi ise,
Bir fert akla düşman da münafiğa kefil ise,
Necaset gibi siler atar, gönül defterinde bulundurmam ben.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2018

Hasan Özunal

KMÜ lü Akademisyenlere

Kayan yıldızlar gibi bir bir gidiyorsunuz,
Korkarım zından olacak bu gece...
Dağ gibi, umman gibiydiniz elbet amma,
Adınızdan yadigâr kalıyor maalesef bir kaç hece...

Hasan Özunal

Kopardın ya Sen

Kopardın ya Sen

Kopardın ya
Sen ile biten
Takvimin son yaprağını...
Bitti tükendi senle seneler,
Gönül göremez artık
Ömrün yeni bir şafağını...

Duygular demir attı şimdi
Issız bir adanın kıyısına.
Boşaldı
Götürdüğün yüklerken gönül,
Büründü sakince gizli yasına...
Hatıralar kıyıları çarpan dalgalar gibi
Köpük köpük, paramparça,
Umut bağlamışlar
Fırtınaların durmasına...

Gidişinle koyduğun
O kara noktadan sonra;
Yeni cümle yok.
Ne kağıtta yer,
Ne kalemde mürekkep,
Ne elde takat,
Ne de gönülde derman
Kalmadı...

Bu ahvalde
Artık yaşanacak bir hayat yok...

Hasan Özunal

Korkak Korku

Korkak Korku

Korkudan yorganlarınızdan sıyrılıp,
Korkutun Şu korkak korkularınızı.
Göbek bağınıza dört elle sarılıp,
Korkutun Şu korkak korkularınızı.

Korku salan içerdeki necaset,
Kimi ilim derler kimi de siyaset.
Üstesinden gelecek biraz feraset,
Korkutun Şu korkak korkularınızı.

Vatandan önce beynimize girmesin,
Namert eli mahreminize değmesin.
Haçlının pis kokusu bize sinmesin,
Korkutun Şu korkak korkularınızı.

Hiç faydası yoktur korkunun ecele,
Çok geç olmadan etmeliyiz acele.
Bir olup korkuyu yenmeli el ele,
Korkutun Şu korkak korkularınızı.

Karaman - 2012

Hasan Özunal

Korkma Ölümden

Korkma Ölümden

Korkma ölümden,
Her anını
Dolu dolu yaşadıysan hayatı.

Keyif alabildiysen güzelliklerden,
İbret alabildiysen fenalıklardan,
Ve yenebildiysen acıları,
Ölüm acı gelmeyecektir sana
Korkma ölümden...

Kaçma ölümden,
Sağ kalan yok geçmişten,
Can emanet,
Geri alınacak çaresiz
An geldiğinde can nefessiz...

Ölüm ruhun kurtuluşu,
Bir vuslat,
İşte bunu bilmek lazım.

Bu vuslat bilen için
Öyle kutsal bir değer ki
Eşsiz...

Hasan Özunal

Korku

Korku

Korkuyorlar göz üstünde kaşın var demekten,
Bıktılar senin makamını temizlemekten,
Tarih yazdı deftere kötü yolda gitmekten.
Bıkmadın gitti sübyan hakkını gasp etmekten,

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2018 Mart

Hasan Özunal

Korkuyu Sakladım

Korkuyu Sakladım Bilgi Dağında

Korkuyu sakladım bir bilgi dağında,
Bilgiyi akladım akıl pınarında,
Pınara yön verdim izanın bağında,
Ömür bir yaprakken hayat çınarında.

Güneşe hayranım günün şafağında,
Mehtabı severim tam ön dört çağında,
Fikirler yeşerdi dostun dimağında,
Ömür bir yaprakken hayat çınarında.

Bir umut var bir çare belki yarında,
Donmuş fikirler bir uyanışın baharında,
Şitemden çok bir dua ağıtların kahrında,
Ömür bir yaprakken hayat çınarında.

Hasan Özunal

Koşma Düşersin Dediler

Koşma Düşersin Dediler

Koşma, düşersin dediler,
Koştum düşmedim, gördüler.
Uçma, düşersin dediler,
Uçtum düşmedim, güldüler.

Sevme, ağlarsın dediler,
Sevdim mutluyum, gördüler.
Çatladılar, hasetten çekemediler,
Mutluluğuma üzdüler.

Hasan Özunal

Koştım da Yoruldım

Koştım da Yoruldım

Koştım da yoruldım, emeller peşinden,
Hayallerden bile çıkardım, ümit yok artık.
Beklentim yok, güzel günlerin gelişinden,
Serap olmuş görüntüye de karnım tok artık.

Beklemem artık ben gelecekten bir şey,
Bir karanlık dehlizde kayboldu her şey,
Her şey bitti bir nefesim kaldı son şey,
Derken tünelin sonunda gördüm sen varsın.

Hasan Özunal

Kör Karanlığında Gecenin

Kör Karanlığında Gecenin

Kör karanlığında gecenin, şefkatli bir ses gibi,
Gülistanda aldığım derin bir nefes gibi,
Masallardan çıkmış, mutlu bir prenses gibi,
Gelişin ömrüme bir ömür oldu cananım.

Hasan Özunal

Kör Taassup

Ne zaman bir nefes almaya kalksam,
Bir asit dumanı olup içime aktın.
Kundak olup elimi ayağımı,
Yaşmak olup gözlerimi kapattın.
Kimi zaman çamura basmamak,
Kimi zaman ıslanmamak,
Kimi zaman da ağlamamak olarak
Hayatımda hep yer alacaktın.

Seller gibi coşan duygularıma,
Dağlar gibi yükselen düşüncelerime
Fırtınalar gibi esen fikirlerime
Hep bir bent, bir kement
Bir engel olarak kalacaktın.

Baltalar bile dim,
Kılıçlar kalkanlar
Toplar ve tüfekler
Bombalar ve füzeler
Yok etmek için seni,
Her an bir fırsat bekledim.

İrkilmedi çöl çakalları gül bahçesinde gezerken
Bir karanfilin kokusunda yıkanırken ay ışığı
On bin yıllık acıları toz ederken kayalar
Hep bir set, bir engel
Hep vardın.
Sen hep okyanus karanlığı,
Nar kırmızısı yanardağların kör dumanı,
Sen tüm zamanların zirvedeki zamanı
Kör cehaleti kara sütle besleyen
Gülistan goncalarını dişleyen
Sen nefsin başköşesinde gizlenen
Sen kâinatın en aydınlık şimşegine diklenen
Sana karşı savaşan ordularla gizli müttefik.
Her labirentte bir çıkış yolu bulup
Her adımda tuzaklar kurup
Güzellikleri katlederek ürettiğin
Zifir katranını kusup
Yapmaktasın yapacağını kör taassup.

(Karaman_2013)

Hasan Özunal

Köroğlu Yok Oldu

Köroğlu Yok Oldu

Köroğlu yok oldu artık kırat kalmadı
Sağı kendi rengi olan avrat kalmadı
Bir münafık eli değmiş gibi oldu da
İsimler sosyetik aslı murat kalmadı.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman -2019

Hasan Özunal

Kudüs

Kudüs

Bağrımda kalbim, coğrafyamda süs,
Ezân okundukça, kalamazsın öksüz
İslam'ın ilk Kiblesi, İslam'ın Ar'ı, Şerefi
Namerde başkentlik yapamazsın Ey Kudüs...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman – Aralık 2017

Hasan Özunal

Kutlu Bir Ziyaret

Kutlu Bir Ziyaret

Divanına vardım bir selam edip,
Kibirle kirlenmiş bahtı görmedim...
Meramım cevaptı bir sual edip,
Altında kurulu tahtı görmedim.

Büyüktür dediler, benden küçüktü,
Şakaklar çıkıktı, avurt çöküktü.
Dilinden, sırlı kelimeler döktü,
Altında kurulu tahtı görmedim.

Anladı beni, daha söz söylemeden,
Neden bu soruyu sordun demeden.
Gözlerinden aldım cevabı, o söylemeden,
Kibirle kirlenmiş bahtı görmedim...

Sayısı azalmış bir Hak dostu idi,
Renkleri solmuş bir kilim tek postu idi.
İnsanlık tümüyle hep dostu idi,
Altında kurulu tahtı görmedim...

Ayrıldım oradan, sanki o da geldi benimle,
Titredim hem ruhum, hem bedenimle.
Değiştim sanki bir anda, tüm hislerimle,
Hakikat gerçeğinden başka bir şey görmedim...

KARAMAN – Eylül 2020

Hasan Özunal

Kuytu Limandaki Gemi

Kuytu Limandaki Gemi

En değerli yüklerle
Kuytu bir limanda unutulmuş
Koskoca bir gemi gibi mrm...

Martılar ziyaretçim,
Mavi köpüklerle
Okşayanım deniz...
Selamlayan bulutlar,
Gökyüzündeki güneş
Güven veren tek bekçim.

Demir alma telaşı yok,
Rota kaygısından bihaberim.
Boş kalmış,
Seyir defterinde son yaprak,
Bir şeyler yazmak için de
İsteksizim...

Kuytu bir limanda unutulmuş
En değerli yükleri ile
Unutulmuş bir gemi gibi mrm.

Tarih endişesi yok,
Saatler bu ana kurulmuş,
Tek boyutlu bir tablo şimdi;
Binlerce seferden kalan
Mazinin hatıraları bile...

Karaman - 2017

Hasan znal

Küçük Dağları Yarattım Diyen Şaşkın

Küçük Dağları Yarattım Diyen Şaşkın

Küçük dağları yarattım diyen şaşkın,
Menfaat hedefin para pul aşkın.
Her halin gösteriş her halin taşkın,
Dünyaya padişah olsan ne yazar...

Paye olsun diye adına bir kulp takarsın,
Yetkinim dersin ama sen pek sakarsın.
Güçük boyunla hep tepeden bakarsın,
Minare ile emsal olsan ne yazar...

Her başarıyı sahiplenir bu benim dersin,
Her cümle senin adınla başlasın istersin.
Mevla'm sana akıl fikir feraset versin,
Ordinaryüs profesör olsan ne yazar...

Hem itikadın pek zayıf hem de imanın,
Ateşin yok dübüründen çıkar dumanın.
Her mecliste aleyhine okunur fermanın,
Kibrit kadar da cürmün olsa ne yazar...

Üstüne âlim tanımaz sen hep caka satarsın,
Zoru görünce sen anında çamurlara yatarsın.
Fiskos edip dostlar arasına fitne atarsın,
Dürüstlük abidesi bile olsan ne yazar...

Susak kafanda kırk bir buçuk tilki tepişir,
Hakkına razı olsan hayatta çok şey değişir.
Mütevazı oluversen dostlukların pekişir,
Karun olsan Süleyman olsan ne yazar.

Dilin hiç susmaz boş boş sallar durursun,
Münafıklığı hep tam on ikiden vurursun.
Doğruya sırt döner sen hep şerri korursun,
Bu halinle postişinin olsan ne yazar...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman – Ağustos 2024

Hasan Özunal

Küfür

Küfür

En okkalı küfrü etmek geliyor içimden.
En okkalısını bilirim de
Edebime, dilime yakışmıyor...
Sifatını söylemeye kalksam;
Sifatının yanında,
En okkalı küfür
Pek de masum kalıyor...

Hasan Özunal

Küstüm Oynamıyorum

Küstüm Oynamıyorum

Küstüm ben sana
Bana ne, bana ne,
Küstüm işte ben sana,
Oynamıyorum
Bu hayat oyununu senle...

Sevsem,
Şımarıyor mızıkçılık yapıyorsun.
Sevsen
Yüzüne gözüne bulaştırıyorsun.
Hile yapıyor,
Sevgiye bin naz katıyorsun.
Benim sevgimi alıp,
Başına taç yapmak yerine,
Tutup paspas yapıyorsun.

Saçından tırnağına sevgi doluyken sen,
Her hücresi ile sevgiye muhtaçken ben,
Pişmiş aşı su katıyorsun.
Sevginin kitabını altın harflerle
Elmas kalemlerle yazıp
Sana sunduğum halde
Sayfasını açıp yüzüne bakmadan
Kitabın kapağı ile hava atıyor,
Sonra da bir kenara fırlatıyorsun.
Sevgiyi oyun,
Sevgiliyi oyuncak bebek sanıyorsun
Küstüm,
Küstüm işte...
Küstüm ben sana,
Oynamıyorum bu hayat oyununu
Cillidim,
Bana ne...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2008

Hasan Özunal

Lalezar

Lale mevsimi geçti de
Lalezardan haber gelmez.
Umut eker hasret biçer
Gönül vuslat bekler durur
aresizlikler içinde.
Ne doğan günde bir müjde var
Ne giden gün götürür kederlerimi.
Yâdımdaki dostlar halden bilmez
Dert kamburuna bir kat daha vurur.
Sayamaz oldum menzilsiz mutluluk seferlerimi
Hiçbir şabah gönlümdeki siyahı silmez.
Her doğan gün
Karanlık gönlümün kapısına bir mühür vurur.
Yokluğun derinde
Ta derinlerde
Patlamaya hazır bir volkan gibi,
Kıpırdar

Kıpırdar durur.

Hasan Özunal

Leyla ile Mecnun

Sevmeyi bilse de Leyla,
Sevilmekten bihabermiş.
Sevdiği kadar
Sevilmeyi de bilseydi Leyla
Mecnun, mecnun olur muydu hiç?
Mecnun, sevilmeyi bilmiş
Bir de sevmeyi öğrenseymiş,
Vuslata erermiş...
Hasılı bu masal
Sevmeyi sevilmeyi bilmeyenlere,
Sevdiği ile vuslatın sırrına ermeyenlere
Sevgisini
Sevdiğine gösteremeyenlere örnektir ancak.
Ey sevgili; sevdiğini biliyorum.
Sevgimi de ayaklarına seriyorum.
Koş gel sevgi yollarından,
Aç bana sevginin yollarını da
Ben de sana geleyim:
Seviyorsam
Sevdiğimle bir tatlı vuslata ereyim...
Ne sen Leyla gibi terk et dünyayı
Ne de ben mecnun gibi
Çöllerde alevleneyim...
Seviyorsam;
Sevdiğimle bir tatlı vuslata ereyim...

Hasan Özunal

Liyakat Olmalı

Liyakat Olmalı
Çalışkan birisine

Kime sordumsa seni, iyi adamdır dediler,
Kimi beyefendi, kimi edepli, kimi zeki dediler,
Piyangodan çıkan bir payeyi de sana verdiler
Etrafına halka olup, seni paspas diye yola serdiler.

Kem dedin de, bir türlü küm diyemedin nedense,
Yediğin tokatlardan mosmor oldu şimdi ense,
Yalakalarına kandın, sana öyle bir gaz verdiler,
Basiretsizliğinden çektin, garibim sen ne çektinse.

Eskilerden ibret alamadın, geçmişe hiç bakmadın,
Akil insanları horladın, onları hiç mi hiç takmadın,
Sana aslansın, kaplansın, başkansın, diye bir gaz verdiler,
Karaman Ovasında, gübrelemedik bir evlek yer bırakmadın.

İki cihanı kurtarırdın, kendi adına sen "SEN" olabileydin,
Aslın asil, soyun temizdi, sen de temiz kalabileydin,
Eline akordu bozuk, perdesi dağınık bir saz verdiler,
Nene gerek pop, caz, bildiğin makamdan çalabileydin.

Şimdi bir sümüklü oğlancık oluverdin, kendi köşende,
Zemzem dolu idi, şimdi boz bulanık bir zehir var şişende,
Akliselimler, sana destek için binlerce söz verdiler,
Edilen nasihatleri alsan, bir gül olurdun şimdi gülşende.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman – 2019 Temmuz

Hasan Özunal

Mahkumsun

Mahkumsun

Akıl kararsız yargıda,
Gönül bulutlarda firarda,
Yürek, demir parmaklıkları örmüş
Kesin karar;
O yürekte müebbet kalmana...

Issız göllerde bir ceylan,
Derin deryalarda bir balık,
Gökyüzünde bir damla su,
Yüce dağlarda bir yaban gülü,
Atmosferde bir nefeslik hava,
Kaf Dağında bir zümrüdü anka olsan da;
Kalbim mahpushanen
Aşkim gardiyan...

Öyle bir müebbet ki;
Bir ömür değil,
İki cihan az gelir
Kalbimde mahpus kalmana...
Müebbet mahkumsun...

Karaman - Ekim 2016

Hasan Özunal

Mahşere Kaldı

Katıvermek dertleri arzularımın rüzgârına
Çekip gitmek var Kaf dağının ardına.
Sonra ferman etmeli katledilmelerine dertlerin.
Dönüp seyran etmek istiyor gönlüm
Yârin gönül bağına...

Kalmamış sevgiler, yitmiş tükenmiş
Sevgi tadında değil...
Bakış açısı çıktı çikali
Açılar gönyelere bile uygun değil
Ama bir gerçek varsa ki
Aşk gönlümü yakalı
Ve bakış açıları çakışalı,
Huzurum huzur değil,
Ömrüm bir harami masalı.

Uçmak istiyor gönlüm
Kaf dağından öteye
Dertler orada yok oluyor.
Bedenim yar yolunda ruhum kabirde
Aklım, bir bilinmez denkleme ha bire soruyor...

Hasreti hasretle tüketmeye kalktım
Hasretim bakış açısında takılı kaldı.
Ben ki bir aşkla bin mutlu olacaktım,
Yüreğim onulmaz bir yara aldı.

Bir yitik sevdaya,
Bir ömrü bağladım bin bir hevesle
Bir ömür, bir sevdada takılı kaldı.

Sevda hasretim sanırım mahşere kaldı...

Kafdağı: Karadağ

Hasan Özunal

Mayın Tarlası

Sana giden yollar mayınlı geçilmez gülüm
Mayın tarlasında gül de yetişmez gülüm
Sen orada, ben burada, hasret tam ortada,
Sevda bir nehir olmuş ama içilmez gülüm.

Sen seheri geçmişsin kuşluk vaktinde
Ben gün batımı beklerim ikindide
Akıl çoktan vazgeçti de gönül beklentide,
Hayat sensiz bir mahpushane çekilmez gülüm.

Artık sen gel, benden hayır yok gülüm
Bilenden sitem bilmeyenden kahr çok gülüm
Teselliye bu gönlüm doydu tok gülüm,
Sevda bu, geç derim gönlüme, geçilmez gülüm...

Hasan Özunal

Mazi ve Bugün

Mazi ve Bugün

Bu mazi ne silik bir şey...
Daha dün gibi ama,
Ben unuttum.
Bir şarkı söyledim,
Birkaç notacık,
Unuttum...
Bir şiir okudum bir ara,
Birkaç mısra,
Unuttum...
Güzel günü, kötü günü
Unuttum...

Ne güzel bu günler...
Tüm şarkılar, şiirler ezberimde.
Tüm günler güzel
Hafızam yerli yerinde...

İyi ki varsın;
Bu günüme,
Hayatıma, anlam veren...
Senden önceki ömrümü
Unuttum...

Karaman

Hasan Özunal

Mecburiyet Yasası

Mecburiyet Yasası

Uykumla uyanıklığımın arasısın
Kanadıkça gül açan,
Gönlümün yarasisin
Kaçmak ve karşı koymak nafile
Alnıma derince yazılmış,
Mecburiyet yasasisin...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman – 2018

Hasan Özunal

Mehmet Tokadı Bir Koysa

Mehmet Tokadı Bir Koysa...

Güney Afrika, Ortadoğu, Yakın Asya hep harap
Haçlı kadehinde sabi kanı, nefesinde şarap
Arap o bildiğimiz, Ebu Cehil torunu arap
Kudurdular yine, saldırıyorlar Türk Vatanına.

İçeriden havlayınca üç beş it, sandılar vakit
Tepiklediğimiz it, para pulla olmaz ki yiğit
Şövalyeler yerine, satın aldılar sahte mürit
Kudurdular yine saldırıyorlar Türk Vatanına

Surlara bayrak diken, Mehmet'i bilirler oysa
Yerle yeksan olurlar, Mehmet tokadı bir koysa
Kana doymuyor bu haçlı, paraya pula doysa
Kudurdular yine, saldırıyorlar Türk Vatanına.

Şehadete gider, düğüne gider gibi aslanlar
İhaneti canları ile öderler, toprağımıza basanlar
Topraktan kafasını çıkardı, içimizdeki solucanlar
Kudurdular yine, saldırıyorlar Türk Vatanına.

Karaman – 2018 Şubat

Hasan Özunal

Mehtabım Derdim Sana

Mehtabım Derdim Sana

Mehtabım derdim ya sana ben,
Gittin mehtap ile yarıştın.
Meleğim derdim ya sana ben,
Uhrevi aleme karıştın.

Bir ahım bin bir ahım oldu,
Sevmek gizli günahım oldu.
Gurbet bir tek silahım oldu,
Olmaz işler hep beni buldu.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman

Hasan Özunal

Mekan - Bir Serap

Mekân

Bir serap gösterip ufuktan, bahtiyar ettin,
Yaz günü kar yağdırıp başıma, ihtiyar ettin.
Doldurup, dibi delik heybeme lezzetli aşı,
Yönümü şaşırtıp, mekânım kahrı yâr ettin.

Hasan Özunal

Memleketim

Bir kavgada başımı yaran taşını
Kapkara çorak toprağını
Kara dağdaki aç kurdunu
Gökte uçan kuşunu sevdim.

Gün geldi taşlar mihrap oldu
Gün gelecek yastık olacak toprak
Bu topraklardan var oldum
Bedenim yine bu topraklarda yok olacak.

Dert verdin katık ettim ekmeğime
Felaketlerin tuz biber oldu sevgilerime
Bal beklerken ağı çıktı kısmetim
Ağuyu bal ettim şifa oldu yine de dertlerime.

Sen bir başka güzelsin kışta
Bir başka alemsin yazda baharda
Bin can olsa da yoluna
Her bir can, bin kere feda olsun uğruna.

Hasan Özunal

Merdiven

Küçükle küçük olduk,
Büyükle büyük...
Uyumu,
Anlaşmayı, konuşmayı başardık,
Ama seviyesizin
Alçağın ve edepsizin
Seviyesine inen
Merdivenlerden inmeyi hiç düşünmedik...

Hasan Özunal

Merkepler de Sever mi?

Merkepler de Sever mi?

Merkepler de sever mi,
Hem ısırarak hem teperek.
İnsan ihanet eder mi,
Hem severek hem de gülerek.

Fani ömrü feda ettik de,
Ha bugün ha yarın diyerek.
Bekledik, her günün yine de
Daha karardığını bilerek...

Hasan Özunal

Mesken Tuttum Tüm Durakları

Mesken Tuttum Tüm Durakları

Mesken tuttum tüm durakları,
Yıllardır Sen geleceksin diye.
Gözledim her gün uzakları,
Geciktin gülüm bunca yıl ne diye?

Çağrılar çaresizdi hiç duyulmadı,
Derdime başka derman bulunmadı,
Yerine hiçbir güzellik konulmadı,
Geciktin gülüm bunca yıl ne diye?

Baharsız geçti sensiz bunca yıllarım,
Çözüldü çaresiz dizimdeki bağlarım,
Geldin ya yük değil sırtımdaki dağlarım,
Geciktin gülüm bunca yıl ne diye?

Geldiğin yön bana artık doğu oldu,
Karanlık dünyama bir güneş doğdu,
Boş kalan gönlüme mutluluk doldu,
Geciktin gülüm bunca yıl ne diye?

Gelişin unutturdu bunca çileyi,
Gözüm seçer oldu artık gülü laleyi,
Yıktım artık esir olduğum kaleyi,
Gelişinle oldun bana bir hediye...

KARAMAN – 2023 Kasım

Hasan Özunal

Mevki ve Hatır

Mevki ve Hatır

Her gün haberlere manşet olan kahraman
Bak pul oldun eskidin adın sanın duyulmaz
Çiğ sebzeyi çabucak çürütüveriyor bu zaman
Mevki ve makamsız kalınca hatırın hiç sayılmaz

Adın sıfatınla senden beş arşın önde giderdi
Yağcı yalakalar yeri öper temennalar ederdi
Her yanlığına bir kulp takar sana aferin derdi
Liyakatsiz ve saygısız olunca hiçbir hedefe varılmaz

Kıyamayıp doğru yolu gösterene sen hep çattın
Yetmedi kılavuzlarının hazırladığı iftiraları attın
Yoktan kısmet olan sermayeni bir pula sattın
Eğri yola gidenin adı sanı bir gün gelir anılmaz

Şoyun atan namlı, iyi bir seçeren vardı belki
İnsanı kâmil yapan sevgi, saygı ve bilgidir, bil ki;
Sen sadece atana layık olarak kalsaydın inan ki
Şimdi her gönülde bir sarayın vardı ki yıkılmaz.

Karaman - 2017 Aralık

Hasan Özunal

Mevki ve Makam

Ey mevki
Ey Makam
Sen ne görkemli bir şeysin...
Abası olmayan çulsuza aba,
Libası olmayan çıplağa giysi,
Şerefi olmayan şerefsiz kılıf
Namusu olmayan namussuza set olmaktadır
Cahile ilim
Patavatsız bilim
Boş gezene paye
Avareye gaye
Kaz çobanı olamayana
Payanda olmaktadır...
Sen ey mevki ve makam
Çok da iyisin aslında;
Doktorun bulamadığı
İyi insanın aramadığı
Hiçbir merhemini saramadığı
Her melaneti bulursun insanda
Çıkarırsın bir çırpıda ortaya...
Bal olan bir hâl olur,
Şeker olan süzölmüş bir ağı olur
Vatan tapulu mülkü
Memleket babasının bağı olur.
Halk ona teba,
Devlet ona heba
Hazine ona sefa olur
Sen koru Rabbim
Sen koru Dünyayı,
Hak etmeden mevki kazanan
Layık olmadan makama oturan
Mevki ve makamı ile kuduranlardan
Sen koru...
Hasan ÖZÜNAL
KARAMAN - 2015

Hasan Özunal

Meydan

Karıştır kazanı dibinde ne var, neler çıkar,
İyiye güller, yaramaza bir koca tokmak çıkar
Sahipsiz sanmasın kimse bu Şehr-i Karamanı
Yolların bir ucu hizmete, bir ucu MEYDAN'a çıkar

Hasan Özunal

Meyi Nuş Eyleyen

Meyi Nuş Eyleyen

Meyi nuş eyleyenblr meyhoşun yazdığı mektup okunmaz,
Ettiği kahr namakam bir hevadır, zülfü yare dokunmaz.
Eshabı mücibesini bilmeden kündeye yeltenir her konuda,
Müptezelliği beka da tescil edilmiş, irfan meclisine sokulmaz...
Karaman
Hasan Özunal

Hasan Özunal

Mezar Taşıma Yazılsın!

Emanet verdin bu "CAN" ı Ey Canan,
Vakti geldi de "AL" diyemedim,
Adını anmaktır bana "KÂR" kalan;
Senden gayrısına "YAR" diyemedim.

Hasan Özunal

Mezarım

Mezarım

Bir mezar kazıverin serin topraktan
Örtüler örtün üstüme daldan yapraktan
Taşlar dizin çepeçevre sağlı ve sollu
Beni de götür huzur deryasına yeşil dört kollu.

Yağmurlar sular toprağımı hiç uğraşmayın
Yeşil otlar yeter üstüme siz karışmayın
Rastgele bir taş dikin gösterişli olmasın
Şunları yazıverin üstüne de boş kalmasın:

"Emanet verdin bu canı EY CANAN
Vakti geldi de "AL" diyemedim.
Adını anmaktır bana kâr kalan
Senden gayrisına yar diyemedim."

Hasan Özunal

Milli Türk Talebe Birliği

MTTB

1-

Milli oldun hep, mazide kalsan da bu günü yaşatan sensin
Türk tarihi seni şerefle yazsa da, tarihi yazan sensin.
Talebe o gün talip olmuştu göreve, bu gün iş başında;
Birliği sağlayıp devlete asil bir anlam katan sensin.

2-

Maksat hasıl oldu bir nesil yetiştirdin şanla şerefle
Tarihe yazıldın bu gün iri ve altından harflerle
Türkün özünden hasıl oldun ve bu öze sahip çıktın
Başarının adı oldun bu gün vardığın hedeflerle

3-

Milli ve manevi değerler yok olup giderken sen sahip çıktın
Türk gençliği haindir damgasını varlığınla sen yıktın
Talebe iken de davanın sahibi ve savunucusu idin ama;
Biliyordun ki davanın uygulayıcısı ancak sen, tek sen olacaktın.

Hasan Özunal

Minaredeki Kuş

Minaredeki Kuş

Minaredeki kuşu gördün mü,
Kanadındaki gümüşü gördün mü,
Yalandan ölmüşü gördün mü,
Yalanların yılan olsun,
Boğsunlar seni
Tarihte bir ilk ol...

Tencerenden bir kara al,
Tut da suratına çal.
Doğruları parmak eyle,
Karanlıkta sok gözüne.
Az insaf eyle
Bir terazi koy sözüne.

Az gidersen uz gel biraz,
Şerefine sual olmaz.
Dizinde susmayan bir saz,
Şer besteler dizer gider.

Bir it olsan kapı beklersin,
Sığır olsan bahçe terslersin,
Her an yeni bir şer eklersin.
Kurtuluşun yok oluşun
Minareden at kendini,
Cehenneme kat kendini...

Hasan Özunal

Minik Mine

Hercai menekşeyi bile kiskandırır,
Ürkütür, tüm gülleri gülüşün.
Masal gözlerin mest eder,
En içten bestelerle çağırır aşka.
Yine de bir eda var ki;
Rüyadan uyandırırcasına gönlümü
Akıl, güzelliğinde Yaratanı bulur...

Mutlak olan şu ki;
İkinin iki katı dörtse eğer
Neden, gönül gönüle düşünce
İki gönül bir olunca vesselam
Kalkmaz uçurumlar ve bitmez engeller.

Mutlak olan bir şey daha var ki;
İki kere iki dörtse,
Ne olursa olsun hayat boyunca
En son nefese kadar, baki kalacak bu sevgi

Hasan Özunal

Minnet Eylemem

Art niyetli meczupların kahrı çekilmez,
İkiyüzlü münafiğa minnet eylemem.
Cimri elinden ab hayat olsa içilmez,
Kula kulluk isteyene minnet eylemem.

Yalçın dağlar fırtınaya kafa tutmalı,
Cürümsüzün ateşine mihnet eylemem.
Hak yoluna yangınımız harlı yanmalı,
Diyet niyetliden, suya mihnet eylemem.

Bulutun marifeti ile yağar mübarek yağmur,
Bulutsuz çöllerde ham hayale mihnet eylemem.
İnsanın mayası mademki bir avuç kil ile çamur,
Ruhunu inkâr edip, çamurlaşan kula mihnet eylemem.

Karaman - 2011

Hasan Özunal

Muhtacım

Muhtacım Ya Rabbim çok muhtacım
Saklayamıyorum artık içime sığmıyor acım

Mutluyum Ya Rabbim sonsuz mutluyum
Lütfu kereminden, affından,
Sevgilinin şefaatinde umutluyum

Senden başkasına kul olmamak
Bahtiyar ediyor beni,
Sadece Sana Muhtaç olmaktan mutluyum.

Muhtacım
Saklayamıyorum artık içime sığmıyor acım
Sadece Sen'den medet beklemek
Çarenin Sen'den olduğunu bilmekse
Başımda bir altın tacım.

Hasan Özunal

Mukaddes Sevgi

Günler geçti doludizgin, bilinmez bir meçhulde kayboldular.
Bir selam bile vermeden geçip,
o fırtınaların savurduğu hayatımdan geriye,
sarı, kızıl renklere bürünmüş bir sonbahar bıraktılar.
Kışın habercisi sonbaharın en yükseklere bir hediyesi olan beyazlıkları,
dumanlar tüten başıma bir taç gibi işleyip de geçtiler.
Terk edilen bir sevgiliye son bakışı andıran gözlerle tarıyorum şimdi geçmiş. Yanık bir
Roma'dan daha kötü yangınlar, küller, korlar ve dumanlar arasından seçmeye
çalışıyorum
ışıltili varlığını ve bahar meltemini andıran sesini.
İncelmiş artık hayata olan bağları gönlümün.
İnceldiği yerden kopacaksa eğer bu hayatın anlamsız ipi,
günler arasından fırsat kollasın aniden gelecek Can Alıcı Melek.
Tercih hakkı tanısaydı eğer, bir seher vakti olsun isterdim
ebedi yolculuğun başlaması.
Günün yorgunluğu altındaki bedenimle
yeni bir yolculuğa çıkmak zor gelsin istemezdim
o kutlu başlangıçta.
Korkuları yenecek gücü hep hayallerimde bulduysam
bu ergin yaşıma kadar,
bir tüy olamam artık en tehlikeli felaketlerin salvolarında.
Batacaksa beden denilen bu fani gemi,
dibe vuran ilk yüreğim olmasın, bir kurşun külçesi gibi.
Son sözünü söyleyen o meşum şiddet,
boşuna aramasın göz bebeklerimde korkunun o mahcup eserini.
Bu bahtsız bedeninin rotasını çizen kader,
yönümü sana çevirmeseydi eğer,
belki de dümen kırmazdım sonsuz ideallerimden.
Hedefe kilitlenmiş dümenimi çözmezdim o altın zincirlerden.
Ne mutlu ki, bir mıknaş etkisi almış zerrecik gibi zapt olunmadı o saf duygular.
Koşmaktasın biliyorum sen de karşıdan esen zalim poyraza karşı.
Kapatmadasın aradaki mesafeleri bir arpa boyu an be an.
Ne var ki arada kalan mesafeler bir ömür kadar uzun.
Ürkek bir serçe gibi daldan dala konan bir karasızlık,
ya da kel kafalı, dört gözlü bir muhasebecinin ince hesapçılığı ile alınan mesafe ancak
bir arpa boyundan az daha uzunca.
Bil ki sormaktayım her nefese,
her alınan ve verilen nefese,
sormaktayım koynumda vuran her kalp atışına ve
saat kadranındaki her tıkırtıya.
Sormaktayım; nerdesin?
Biliyorum ki; sensin evrenin var oluşundan beri tek ahengi.
Biliyorum ki; varoluşun temelindeki nirengi.
Biliyorum ki; sensiz iki cihan karanlık, iki cihan yokluk;
Gel, ara ve bul beni,
Yunus'a, Mevlana'ya, Piri Fanilere kısmet olan Mukaddes Sevgi...

Hasan Özunal

Murat Asker Uğurlama

Muradımı Askere Uğurlarken

O G6nl6m6n MURADI.
Ailemin son evladı.
T6m sevgimizi 6zerinde topladı.
Bizlere layık,
İftihar vesilemiz oldu,
G6zellikler ve başarılar 6reten
Dostlukları y6celten oldu,
G6n6 geldi Vatan savunması için
Kutlu bir yola koyuldu;
O şimdi ASKER oldu...
Beş evladımın en g6c66đ6
Yuvamızın hiç b6y6tmek istemediğimiz bebeği
şimdi bir k6heylan oldu.
şağ ol babam,
Var ol babam,
Yaşattığın mutlulukları
Rabbimiz sana yaşatsın.
Hizmetini ibadet saysın...
Vatan sana ve sizlere emanet
Yolun aydınlık olsun bahtın selamet
Sen ve sizler de Allah'a emanet...

İZMİR
KYH_120

Hasan 6z6nal

Mustafa'ya Yaşgünü...

"Bir yıl daha geçti ömrümden" diye üzülme, bil ki kârdasın,
Görüyorum ki; yaşlandım, morukladım diye derin bir efkardasın.
Kafakâdının eskidiğine bakma, gönlüne bak sen, yirmi dört ayardasın
Yaşın kutlu, geleceğin Mutlu, dünürlerin MERSİNLİ olsun Mustafa...

Hasan Özunal

Mutlak Son

Bir elma çiçeği kadar
Ömrü olmadı gönlümün..
Yarım asırdan sonra,
Nefesi ensemde artık
Mutlak ölümün.

Gençlikten önce mi yaşadım
Bilmem baharı.
Olgun yaşta doldu
Dünyanın hüznü içime.

Eğdim,
Büktüm,
Yonttum,
Törpüledim,
Girmedi bu yaşam
Bir biçime.

Hazırlıksız karşıladım
Ben bu sonbaharı.
Artık faydasız tüm çabalar.

Mutlak son;
Bakalım nerede
Ne zaman
Ve nasıl yakalar...

Hasan Özunal

Mutluluk

Mutluluk
Çal gönlümün kapısını,
Çal da mutlu olalım.
Gönlümün
Mutlu olma beklentisi vardı...

Mutluluk bu;
Şaşkın mı şaşkın...
Çaldı gönül kapımı,
Gönlüm kapısız kaldı.
Gönlüme dalan daldı,
Dalan daldı, dalan daldı.
Ama gönlümde sadece,
Başköşede yar,
Bir de,
Hak edenler kaldı...

Karaman - 2017

Hasan Özunal

Mutluluk Tarifi

Mutluluğu nasıl anlatsam sana
İnan tarifini bilmiyorum
Beni mutsuz görürsen
Bil ki sevmiyorum.
Mutlu görürsen eğer
Bil ki seviyorum
Çok mutlu isem
Bil ki seviyor ve seviliyorum.

Hasan Özunal

Mutluyuz Ben ve Avare Gönlüm

Mutluyuz Ben ve Avare Gönlüm

Mutluyuz, ben ve avare gönlüm,
Üzemez bizi ne dert ne de ölüm.
Olmasa da gülistanda bir gülüm,
Yüce dağların kekiği neyime yetmez.

Pusula, şiraze, endazeler istemem,
Doğru varken, yanlış doğru bilemem.
Kaf dağını terk edip de düze inemem,
Ruhum özgür dağlarda, neyime yetmez.

Heybemde geçmişim baki âleme azık,
Dünya için harcanan güzelliklere yazık.
Mihnetle yol yürüyenin akıbeti kazık,
Dikenli bir gonca gül, neyime yetmez.

Hasan ÖZÜNAL
01.05.2024 - KARAMAN

Hasan Özunal

Müebbet Mahkumsun

Müebbet Mahkumsun

Akıl kararsız yargıda,
Gönül bulutlarda firarda,
Yürek, demir parmaklıkları örmüş
Kesin karar;
O yürekte müebbet kalmana...

Issız çöllerde bir ceylan,
Derin deryalarda bir balık,
Gökyüzünde bir damla su,
Yüce dağlarda bir yaban gülü,
Atmosferde bir nefeslik hava,
Kaf Dağında bir zümrüdü anka olsan da;
Kalbim mahpushanen
Aşkım gardiyan...

Öyle bir müebbet ki;
Bir ömür değil,
İki cihan az gelir
Kalbimde mahpus kalmana...
Müebbet mahkumsun...

Karaman - Ekim 2016
KYH_100

Hasan Özunal

Mülteci Akını

Afganlı, Pakistan'a mülteci
İranlı Türkiyeye...
İraklı İran'a Türkiyeye
Türk;
Almanya'ya, İngiltere'ye, Amerika'ya mülteci....
Hepsinin hali belli de:
Bu Almanya, İngiltere,
Hele hele üç buçuk Amerika neci...

Hasan Özunal

Müslümanım Derken

Müslümanım derken, duru Türklüğümle derim,
Türküm derken İslam Sancağına çelik gönderim.*
Binlerce yıldır, Kutsal Dinime bekçidir soyum,
Tüm Dünyaya örnek, tüm Müslümanlara Önderim.

Karaman - 2018

*Gönder: Bayrağı taşıyan kaide.

Hasan Özunal

Nağmeler İlham Alır Namelerden

NAĞMELER İLHAM ALIR NAMELERDEN

Nağmeler ilham alır namelerden
Nameler oluşur hisli nağmelerden
Nameler duygu taşır gönüllerden
Nağmeler tatlanır aşkın nanelerinde

04.01.2025 saat: 13:06

Hasan Özunal

Name

Ak kâğıt üstüne kara yazılar
Yaz bana Sultanım yaz da postala.
Senden ayrılalı dinmez sızılar
Yaz bana Sultanım yaz da postala.

Bülbül selam eder senin sesinle
Rüzgâr selam eder gül nefesinle,
Aşkından aldığı tatlı esinle,
Yaz bana Sultanım yaz da postala

Sensizken donarım, adınla yanar
Sensiz kaldığımda yaram hep kanar
Kalbim her atışında hep seni anar,
Yaz bana Sultanım yaz da postala

Deryada susuzum, çölde topraksız
Bir bahtı karayım, dalsız yapraksız
Kalmışım burada, halsiz ulaksız,
Yaz bana Sultanım yaz da postala.

Dağlar hep büyüdü, pınarlar susuz
Gündüzler divane, gecem uykusuz
Yağmur beklenir mi, gökler bulutsuz,
Yaz bana Sultanım yaz da postala.

Özledim diyordun, son mektubunda
Kulağım kapıda, gözler ufkunda
Bir satır, birkaç kelime olsun da,
Yaz bana Sultanım yaz da postala.

Hasan Özunal

Nasıl Anlatsam

NASIL ANLATSAM

Nasıl anlatsam bilemiyorum,
Yaşıyorum ama diyemiyorum.
Bir fırtına ortasında sal gibi
Yönümü kestiremiyorum...

Dil suskun çaresiz,
Kelimeler desen yetersiz,
Aklım dünyadan habersiz,
Kalbimi susturamıyorum...

Hasan Özunal

Nazıma Birkaç Söz

"Kötü adam değilsin be Nazım
Görmem gerekeni görmüş,
Demem gerekenleri de demişsin.
Hakkınca yaşamamış,
Epey çile çekmişsin.
Sağlığında sevilmemiş,
Adam gibi sevmişsin.
Kendini düşünmemiş,
Memleketin haline kafa yormuş,
İnsanından haber vermişsin.

Memleketin hep aynı
Çalanlar, çırpanlar yiyenler,
Yedikçe kuduranlar,
Onları görüp de bir suçlu gibi susanlar.
Adamsın ki o türleri
Okkalıca laflarla rezil rüsva etmişsin.
Hak etmediğin yaşamına şükret gene de;
Bu günlerde yaşasan
Belki çarklara uyardın,
Uymazsan salak ilan edilir
Belki deli sayılır
Kesinlikle de anlaşılmazdın.
İyi ki o devirde yaşamış,
İyi ki erkenden terki diyar etmişsin..."

Diye bir kaç mısra yazmıştım
Yaratılmışlığına saygı ile...
Ta ki o Rus köpekliğini görene kadar...
Seni övmek için
senin iç yüzünü gösteren bir filmi
Bir arkadaşım önerip de
arkadaşımın
önerdiği filmi seyredene kadar...

Ulan vatan haini nesli belirsiz
Bir cani sapığa yeğ çekmek adına
Halkını aşağılamaya
ekmeğini yediğin vatana
laf etmeye utanmadın mı
Sen adam olsan
ekmeğini yediğin toprakları seviyor olsan
Sen bir damla insan kanı taşıyor olsan
o filmde can pahasına görünmez
o lafların tek harfini etmezdin
Bir meczuba bir canıye
Halkını ve içinde Türk halklarının da bulunduğu
Milyonları canice katleden
Süren süründüren
açlığa ve sefalete mahkum eden
kolhozlarda köle yapan
bir diktatöre

yalakalık edene
vatanına ihanet edene
üstüne elbise
başına panama fötrü giydirdiler
mideni domuz etiyle doldurdular diye
methiye düzen sen:
en aşağılık sıfatlarla bile
Tarif edilemeyen sen
ihanetten ve çirkeflikten beslenen
vatan hainliğinden
nasiplenen sen
İyi ki gebermişsin
Toprak ne mübarek ki
senini gibi bir irin tulumunu bile
kabul ediyor.
iyi ki gebermişsin...
Yoksa seni bu filminden dolayı
Eşek cennetine yollayacak
Çok vatan evladı olurdu bu gün!
Gebermeden önce de
Bu Millet seni tükürük selinde boğardı
Şüphesiz..
Tü sana
Tüüü sanaaaaa...
Tü senin ihanet kokan cesedine,
Mezarına...

Hasan Özunal

Ne Ben Terk Ettim

Ne Ben Terk Ettim

Ne ben terk ettim, ne de sen gittin,
Bu kahreden gurbet, nereden çıktı.
Hayal dünyasına benzer, bir siste yittin,
Sitemli bir acı tebessüm, dünyamı yıktı

Hasan Özunal

Ne ıkar

Bir gl olup açtın gönlüme,
Dikenini batırsan da ne çıkar.
Bahar meltemleri verdin ömrüme,
Sağanak olup yağsan da ne çıkar.

Günlerim mutlu aylarım Şen oldu,
Gözümden süzülen ışık gönlüme doldu.
Bin bir yol içinde bu yol bana tek yoldu,
Bu yolda önüme bir bent olsan ne çıkar.

Hasan znal

Ne Dağlar Ayırdı

Ne dağlar ayrıldı, ne gök yarıldı,
Bitmedi ayrılık bitmedi gitti.
Bahar yaz geçti, güze varıldı,
Bitmedi ayrılık bitmedi gitti.

Kuşlar uçurdular yuvadan yavruyu,
Koyunlar koç etti dünkü kuzuyu,
Yazan bilmem nasıl yazmış yazıyı,
Bitmedi ayrılık bitmedi gitti.

Çöle saldım atmacamı boş döndü.
Yaşadığım gün seninle olan son gündü.
Yokları var eden sana kavuşmayı çok gördü.
Hasret ateşim dağları eritmedi gitti.

Dünyaya güneş doğdu da aydınlandı,
Bahar geldi kırlar her renge boyandı,
Şabır bitti artık bıçak kemiğe dayandı,
Ölüp ölüp dirildim de bu ömür bitmedi gitti.

Hasan Özunal

Ne Demeli Bilmem ki

Ne Demeli Bilmem ki;

Çağdaş mesleklerin gözdesidir yağcılık,
Lisansüstü yapanlarınkı adam satıcılık,
Branşlarında eksik olmaz iftira atıcılık,
Bunlara göz yumanlara, ne demeli bilmem ki.

Kılıçları düşmana teslimdir dostunu keser,
Yıkım, harabe ve örendir bıraktıkları eser,
Ne hikmetse rüzgâr hep onlardan yana eser,
Bir de dindar geçinmezler mi, ne demeli bilmem ki.

Bayırlar yeni uyanmış oysa onlar zirvede,
Hayıra hep hayır derler, şerler heybede,
Bu kadar eğrilik yoktur hiçbir devede,
Doğruluk adına kasılmalarına, ne demeli bilmem ki.

Karaman - 2017

Hasan Özunal

Ne Dik Bir Yokuş

Ne Dik Bir Yokuş

Ne dik bir yokuş bu böyle
Yürümesi zor tırmanması zor,

Ama yürümek gerek, çıkmak gerek,
Bir adım bir adım daha derken
Yarınları hayal ederken
Bir de bakmışsın gün batımı yaklaşmış
Dersin ki neden bu kadar erken...

Hasan Özunal

Ne Haberim Oldu Geldiğimden

Ne Haberim Oldu Geldiğimden

Ne haberim oldu geldiğimden
Ne de nereye,
Nasıl geldiğimden.

Bana ne doğduğum günden,
Doğduğuma sevinenler düşünsün...

Rabbimle tanıştığım gün
Benim doğum günüm oldu.

İşte o gün
Var olduğumu anladığım gün.

Ben murada erip,
Sevgiliye koşarken
Gidiyor bu alemde diyenler,
Mutluluğumu bilmeden üzölsün.

Hasan ÖZÜNAL
KARAMAN - 2018 Şubat

Hasan Özunal

Ne Kulum Ol

Ne Kulum Ol

Ne kulum ol, ne de kölem ol,
Ne de benim için can verip öl.
Bir mutluluk pınarı gibi çağla
Kavrulan gönlüme huzur ile dol

Issız dünyama, ses oluver sen,
Karanlık dünyama, ışık oluver sen,
Yavan ömrüme, nefes oluver sen,
Yaralı kalbime, gizli ilaç ol da dol.

Hasan Özunal

Ne kül kaldı ne duman

Ne kül kaldı ne duman
 O benim işte.
Deniz suyuna kanan
 O benim işte.
Sorma bana ben kimim,
Kalmadı benliğim,
Bana geldiğin zaman
 O benim işte...

Hasan Özunal

Ne Mutlu ki "Ben Kul Oldum" Diyebilene...

Ne zaman dönsem yüzümü geleceğe,
Maziden bir uğultu geliyor kulaklarıma.
Sıyrılısam hayallerden, dönsem gerçeğe,
Bir pranga vuruluyor ayaklarıma...

Yola koyulsam, geleceğe bin bir hevesle,
Mazide rehin kalan gönlüm isyan ediyor.
Yalvarmak yakarmak nafile bin bir nefesle,
Geçmişe güvensiz aklım gel gitme diyor...

Zamansız ve mekânsız kalmak mı yazım,
Yerim yok, yurdum bir karanlık ören.
Yaratana uzanmış elim, O'ndan niyazım
"Yolunu kaybedene sensin yol veren"

Doğum bir başlangıç, son değil ölüm,
Aralarında yaşanan bu karmaşa ne.
İnsan gerçeğinden, an kadar bir bölüm,
Ne mutlu ki "ben kul oldum" diyebilene...

Hasan Özunal

Necaset

Ꞑuburun dahline yapamazsınız defn-i hacetinizi,
Üstünüzde kalsın, etrafa saçmayın necasetinizi.

Gurubun rengi nedir desem, siyahtır dersiniz,
Aç kalınca şaşırır, herze-i mahlukattan yersiniz.

Semavatı ne bilsin, burnunuzun ucunu görmez gözleriniz,
Nurdan geldiğinizi bilmezsiniz, yanıp kül olacak özleriniz.

Hasan Özunal

Neden ıkmaZ Sesi Alıkların

Neden çıkmaZ sesi alıkların,
Neden utanmaz savaşanlar çocuklardan?

Güçlüler ibret alsalar ya dağlardan.

Yetişmez mayın tarlalarında güller
Düşünemez, üretemez ve sevemez ki ölüler
EğitmeK yerine, ölmeyi mi hak ediyor cahiller,
Bilinsin ki;
Dünyanın tüm kazancı, akılı başındaki sağlardan.

Hasan Özunal

Nerede Ağustos

Nerede Ağustos

Nerede Ağustos,
Nerede aşırı sıcaklar,
Kalbim buz kesiyor,
Ellerim buz...

Göz bebeklerimde yağmur,
Kırpiklerim kırağı tutmuş,
Gönlüm yaşıyor zemheriyi,
Yoksun...

Hasan ÖZÜNAL
KARAMAN

Hasan Özunal

Nerede?

Bir ürperti oldu yaşamak,
Uçsuz bir tünelde, ışık aramak,
Arayıp, arayıp da bulamamak
Gün nerede, güneş nerede...

Karanlıklar dehliz içinde,
Güzellikler dipte, en derinde
Kalbimin ince bir yerinde,
Aşk nerde, sevgi nerede...

Kalbe ince bir sızı veren ne,
Göze kara bir perde geren ne,
Dikenden bir yolu seren ne,
Çıkış nerde, geçiş nerde...

Yolun sonu hep yalnızlık,
Ruhum kainatta bir azınlık
Deli ruhum, tam bir zindanlık,
Af nerede, kurtuluş nerede...

Biri bire katınca iki olmaz mı,
Çile defteri bir gün olur dolmaz mı,
Şel gider de hiç kumu kalmaz mı,
Emeklerden arta kalan eş nerde...

Hasan Özunal

Nereden Buldun?

Nereden Buldun?

Nerden buldun bu kadar sevgiyi,
Nasıl sığdırdın o minicik yüreğe.

Mehtap gözlerin
Mehtapta şiirler fısıldar.
Nefesin nefesim olur,
Cana can katar...

Nerden buldun bu kadar sevgiyi
Nasıl sığdırdın o minicik yüreğe
Sevgin deryalar kadar.

Saçının tellerinden,
Bir neşe pınarı çağlar.
Sevginin kitabını
Sözlerinden ezberler,
Gülüşünle yok olur kederlerim...

Kanadı kırık kuş gibi
Çaresiz ellerim,
Ellerinden güç toplar.
Dünyayı alt edecek
Güce kavuşur bileklerim...

Sen ömrünün baharında,
Bir bahar getirdin hazanıma...

Nerden buldun bu kadar sevgiyi,
Nasıl sığdırdın o minicik yüreğe,
Çiçekler açtı gönlümün
Karla kaplı dağlarında...

Hasan Özunal

Neredesin Diye Ünler Sesim

Neredesin Diye Ünler Sesim

"Neredesin" diye ünler sesim
Neredesin ey yar?

Bilmez mi ki;
Doğu batı kuzey güney
Her yanım yar

Hasan Özunal

Neşesi Yok Artık Bu Günlerin

Neşesi Yok Artık Bu Günlerin

Neşesi yok artık bu günlerin,
Hayatın rengi karardı şimdi.
Gönül hayalî ile yaşar dünlerin,
Bahçede güller sarardı şimdi.

Hikaye bitti bir masal oldu,
Hayal bahçesine hep kasvet doldu.
Anlamak çok zor, neydi, ne oldu,
O muhteşem sevgimiz yok oldu.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman

Hasan Özunal

Nevzat Dağlı Hocama Saygı ile

Doğru bir yolda yürüme gayretindeyiz
Güzel ve mutlu bir dünya hasretindeyiz
Şanmasın kimse varoluşun gafletindeyiz
Üstad Nevzat Dağlı Hocamın izindeyiz.

Hasan ÖZÜNAL
KARAMAN - 28.06.2024

Hasan Özunal

Neyleyim Bahar Gelmiş

Neyleyim Bahar Gelmiş

Neyleyim bahar gelmiş,
Bahar sensin yaz sensin.
Aşkımız nağme imiş,
Notası sen, saz sensin.

Hayat, hüznü şiiir,
Sevgi, yaşatan fikir,
Sevgin, büyülü iksir,
Mutluluk sen, haz sensin.

Kuş cıvıdar sesinle,
Yel eser nefesinle,
Deniz mavi seninle,
Aşımdaki, tuz sensin.

Sen varken ömrüm bahar,
Dünyamı bu sevgin sarar,
Benliğimde son karar,
Mutluluk sen, haz sensin.

Hasan Özunal

Neyleyim Sevgiliyi

Neyleyim Sevgiliyi

Neyleyim sevgiliyi,
Sevmenin kendi güzel.
Unutup her bir çileyi,
Gönlümün keyfi güzel.

Bilmesin var sevgili ,
Hayalde adı olsun.
Lezzeti bir başkadır,
Sevmenin tadı güzel.

Hasan Özunal

Nihayet

Karadağ'ı sevmeyebilirsin,
Ağacı ormanı,
Bağı bahçeyi de...
Çiçeği, böceği de sevmiyor olabilirsin,
Kurdu kuşu da...
Mehtabı da,
Denizi balığı,
Hatta yakamozları da...
Bari insanı sev!
Sev ki;
Seni de bir seven bulunsun.
Nihayet sen de bir insan oğlusun...

Hasan Özunal

Nokta

Hayat bir noktadan ibarettir
Bir nokta ile başlar
Can verilir bir noktaya
Nokta konulur an gelir
Başlar nefesli hayat.

Binlerce nokta verilir insana
Bir çizgi
Bir yol yapsın kendisine
Bir nokta hedeftir aslında

Bir gün gelir
Son nokta konulur hayata
Son nefes ve son nokta
Ama işte bu nokta
Her şeyin başlangıcıdır aslında
Tüm noktalar
Hedefteki TEKBİR nokta için
Son nokta ise
TEKBİR noktaya erişmek için...

Hasan Özunal

Nurlu Bir Doğuşla

Nurlu Bir Doğuşla

Nurlu bir doğuşla başlayan gün,
Biter kapanınca iki pencere, gelir gece.
Hayat, yaşam ya da ömür de dense
Topu topu iki hece...

Başlamadan ncesi yokluk,
Bitişten sonrası bilinmezlik.

ncesi de sonrası da bilmece.
zlse bu bilmece;
Bir varmış bir yokmuş deriz ya
Sonuç işte tıpkı öylece...

Hasan znal

Nushtan Anlamayanı Etmeli Tekdir

Derler ki niye serttir dilin;
Öyle değil ya, var siz öyle bilin.
Doğruyu ve güzel anlatmak derdim.

Yanlış yapana söyleriz nush ile, bu yol tekdir,
Kötekle işimiz olmaz, tek çare etmektir tekdir
Nush ile anlasalar, ben de öyle derdim.

Güzeli bilmeyen güzel sözden anlamaz,
Kulağı duyar da kıt akli kavramaz.
İzani olup da yanlış güzele çevirseler,
Elbette ben de seve seve takdir ederdim...

Hasan Özunal

Nü

NÜ diye yazılsa da nü gibi algılanmıyor adın
Soylu birisisin de neden soysuzlarla yol aldın
Gün bu gün zamandır kurtul şerden at bir tekme
İki cihanda da bozulmaz o zaman ağız tadın.

(Karaman - 2014)

Hasan Özunal

O Değerler Şimdi Neredeler?

Neydi o bedeli kan olan,
Canla ödenen değerler.
Düğüne gider gibi,
Ölüme gidilen değerler
Şimdi neredeler?

Nerede Mehmetçiğin,
Cihana meydan okuyup,
Kelle koltukta,
Canını mendile koyup,
Haçlıya meydan okuyup,
Gülümseyerek can teslim ederek
Kazandığı değerler.
Şimdi neredeler?

Bir fincan haçlı kahvesine,
Bir otomobil markasına,
Bir adı gâvurca cep aletine,
Bir dar pantolon,
Bir haçlı yazsısı dolu giysiye,
Sıpa tıraşı bir saça tercih ettiği,
Yokluklarında yok olup yittiği,
O güzelim değerler
Şimdi neredeler?

Masa başında büyüklerin,
Sokak başında küçüklerin,
Sofra başında kokoşların,
Kaşa başında kapitalistlerin,
Dağ başında hainlerin,
Ekran başında mankutların,
Satır başlarında satılmış aydınların,
Kürsü başlarında sahte şihların,
Görev başında mayasına haram katılmışların,
Göz kırpmadan sattıkları
Değerler şimdi neredeler?

Şehadet kervanında
Kanını hiçe sayıp da;
Can feda ederek kazandığı
O değerler şimdi neredeler?

Hasan Özunal

O sensin

Bahtımda açıldın bir gül misali,
Duygu sensin, koku sensin, öz sensin.
Çözüldü buzlarım, erdim bahara,
Gönlümdeki sezi sensin, göz sensin.

Dillerim titriyor adın anarken,
Yüreğim titriyor senle atarken,
Ellerim titriyor adın yazarken,
Kalemimde yazı sensin söz sensin.

Coşarım sevginle, bir pınar gibi
Dünyayı kaplayan bir bahar gibi,
Sazımda bir nota, bir karar gibi
Şiirimde mısra sensin öz sensin.

Sevenler bir pula satar dünyayı.
Uyanırsam unutamam bu rüyayı,
Sultanım, sen açtım bu bendeki yarayı,
Yüreğimde sızı sensin köz sensin.

Hasan Özunal

O Sensin ki.

O Sensin ki...

O sensin;
Zindan geceme aniden doğan güneş,
Biçare ruhumu fetheden canan,
Tahtı boş gönül sarayıma bir eş,
Duygu buzlarımı eritmek için yanan,
O sensin...

O sensin ki;
Hayallerin gerçeği,
Rüyaların mutlu sonu,
Gülistanın tek çiçeği,
Aşka susayan ömrümün,
Abı hayat içeceği...

Sensin;
Neşe olarak tanıdığım,
Sensin, nefes olarak aldığım,
Sensin, hayallerimde sardığım,
Hayat olarak yaşadığım.

Sensin;
Dünya nimeti olarak tek varlığım.

O sensin;
Rabbime şükrüm,
O sensin, ahiretime kapı.
Gözlerinde ilahi aşkı gördüğüm,
Gözlerinde mehtap sefası sürdüğüm.
Ömrümün miladı,
Ömrümü ikiye böldüğüm...

O sensin;
Kolum, kanadım,
Elim ayağım...
Hayata dayanağım,
Kuru ekmeğime katık,
Balım, kaymağım.
Dünya devletime
Melek sultanım...

Gönlüme sultan,
Başıma taç,
Yarelerime ilaç,
Bana yeni bir ömür,
Kararan yüreğime inanç.
Bağrımda açan
Dikensiz bir gül oldun.

Bin yıldır arıyordum sanki
Sahi sen beni nasıl buldun?

Hasan Özunal
Karaman
KYH_85

Hasan Özunal

O'nu Bul Bana Karaman

Karaman Onunla yaşar,
O Karaman kokardı,
Saçlarında elma çiçekleri,
Gözlerinde Yunus Şevgisi vardı,
Bir yanı engin Karaman ovası kadar geniş
Bir yanı Toros Dağları kadar sertti.
Kimi zaman Karaman koyunu kadar uysal olur
Kimi zaman Gürlük Suyu kadar sert çağlardı.
Karamanın güneşi kadar sıcacık güler
Yağmuru kadar nadir ağılardı.
Yürüyüşü Karaman ekinleri kadar salınımlı
Şefkati Mevlana hoşgörüsü kadar geniş
Endamı Karaman çınarları kadar alımlıydı.
Karadağ kadar erişilmez,
Sertavul kadar geçilmez,
Karaman gülleri arasından seçilmezdi.
Karaman bulguru lezzetinde
Karaman helvası tadındaydı.
O varsa Karaman var
O yarsa Karaman Yar'dı
Karaman Onunla yaşardı.
Karaman O'nu kaybettin...
Bul O'nu bana KARAMAN...

Hasan Özunal

Ocak Ayının Ayazında

Ocak Ayının Ayazında

Ocak ayının ayazında gelip,
Şubat miktarı kalıp,
Mart gibi kapıdan baktırıp
Nisan bulutu gibi
Geçip de gittin ya...

Mayıs lodosu gibi hırçın,
Haziran sıcağı gibi yakıcı,
Temmuz gölgesi gibi aranan,
Ağustos susuzluğu çektirip
Yok oluverdin ya...

Eylül esintisi ile
Ekimsiz hasat isteyip,
Kasım kasım kasılarak
Aralıkta son noktayı koydun ya...

Ömrün bir yılmış.
Oysa benim gönlüm
Bin yıllık hazırlık içinde idi.

Güle güle
Bir ömrü bir yılda tüketen
Bir gönlü bir yılda kül eden...
Güle güle...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman

Hasan Özunal

Odun

Hiç fayda vermemiş sana ne mektep ne de medrese,
Okur yazarsın ama anlamazsın ne kimya ne de hendese,
Aklın bir arpa boyundan da kısa fikrin dolu vesvese,
İnsanlığa iyilik et de git bir dağda odun ol sen vesselam...

Hasan Özunal

Oldu mu Şimdi?

Oldu mu Şimdi?

Bir kristal kâseye koyup da sevgiyi sundun,
Sevgi ile ben Mecnun sen bir Leyla oldun.
Sevgin ile gözüm kamaştı, aklım karıştı birden.
Kendime bir geldim baktım ki sen kayboldun.
Oldu mu Şimdi?

Sana yöneldi gönlümde bütün duygularım,
Seninle dolu tüm günler, rüyanla dolu uykularım.
Verdiğim nefes sensiz, aldığım nefes senle doldu,
Senle olmak hayallerim, sensiz kalmak korkularım.
Oldu mu Şimdi?

Hasan Özunal

Olgunlaşmak

Olgunlaşmak

Hovardanın düşkünü
İpek giyer kış günü
Anlayamaz gördüğünü
Kabak gibi verir sürgünü

Daldan düşünce oldum sanır
Rengine bakıp da aldanır
Sen oldun diyenler kandırır
Erken düşenin görünmez çürüğü

Düşeceksin madem çayıra düş
Olmadı bari toprağa düş
Ne işin var kaya tepesinde
Kafanı patlatırsın Allah'ın hödüğü

Keskin olup küpü kırma
Gaz verip de aveneni azdırma
Uslu dur etrafına saldırma
Görmüyorsun beynindeki sülüğü

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2018

Hasan Özunal

Olmadı İki Güzel Gün

Olmadı İki Güzel Gün

Olmadı iki güzel günün peş peşe,
Zebanilerle tutulmuş her bir köşe.
Mutluluk karaborsa, kayıptır neşe,
Döne döne, döne mi oldun Dünya.

Söz veren, sözünü dürüp de yiyor,
Haram çerez oldu, yiyen büyüyor.
Hızır çok çaresiz, şeytan gülüyor,
Döne döne, döne mi oldun Dünya.

Batıl hep galip gelir, haklı kovalar,
Güçlülerin tezgahında görülür davalar,
Haram helal olsa da ver diye dualar,
Döne döne, döne mi oldun Dünya.

Hasan Özunal

Olumlu Olumsuz

Yağmur damlası kopar buluttan ya, bulut sevinir.

Meyve, düşer daldan ya, ağaç sevinir.

Kalem yazar kağıt karalanır ya, kağıt sevinir.

Cerrah, neşter vurur ya yaraya, hasta sevinir.

Dalga karayı döver ya, kara sevinir.

Çiftçi tarlanın bağırını deşer ya, toprak sevinir.

Kadın sancı çeker, bebek doğar ya, anne sevinir.

Dişçi, çürük dişi söker çıkarır ya, hasta sevinir.

Derici, deriyi yerden yere vurur ya, deri sevinir.

Balıkçının ağı delinir, sürü kaçar, balık sevinir.

Hasan Özunal

Ormanda Festival

Ormanda Festival

Merkep mektebe gitmiş de,
Anırmayı notalamış.
Çakal, yalamış mürekkep,
Çakallık diplomalanmış...

Horoz vakitsizce ötmüş
Tavuklar tünekten düşmüş.
Karga hasadı devşirmiş,
Fare aslanı sollamış...

Köpek fosforlu led asmış
Kedi ciğerciyi basmış
Tilki tosbağaya kasmış
Maymun kapıyı kollamış...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2017

Hasan Özunal

Otur Yerine, Girme Vebale

Otur Yerine, Girme Vebale

Güya, bir davaya koymuş başını,
Elbette kaybeder, batıl ile savaşını.
Düşmanı vurmak için, atar kurşunu,
Vurur ön saftaki, dava arkadaşını.

Öğrendim der gerçeği, rehberi yok,
Üç slogan katığı, tuzu yok, biberi yok.
Unutmuş dünyanın, ahiret için oluşunu,
Yeşil kaplı kitap nur dolu, haberi yok...

Karanlıkta kalsa, her ışığa koşar,
Kapı gıcırdasa, keyif olur da coşar.
Bir engel görünce, bozar duruşunu,
Bir makama gelince de haddini aşar.

Heybesi deliktir, ağız ilmiksiz,
Omurgası kıkırdaktan, kemiksiz.
Heybeye koydum sanır her kuruşunu,
Artıya kul olmuş, bölüşmeye ilgisiz.

Bir sıfat uydurur kendine, yoktur aslı,
İki laf ettim sanır, mecliste gizli cinaslı.
Yerden yere vurur onu, bunu, şunu,
Tahsili çok yüksek, şeytan lisanslı...

Bir dava sana kaldıysa, vay halimize,
Sebep olacaksın, bu halinle zevalimize,
Hıyar değilsin, olsan kurarlardı turşunu,
Git otur yerine, bari girme vebalimize...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2016

Hasan Özunal

Oturup da Sana Yazsam Aşkımı

Oturup da Sana Yazsam

Oturup da sana yazsam aşkımı
Kağıtlar yetse de kalem bitmese
Sazlar söyleyemez benim şarkımı
Kağıtlar yetse de kalem bitmese...

Sevgini bir şiir etsem bilenmiş
Doğarken genime adın fişlenmiş
Her yaprakta adın derin işlenmiş
Kağıtlar yetse de kalem bitmese...

Hasan Özunal

Ödül

Keyif alıyorum
Ödül alan birisini gördüm mü
Eğer hak etmişse o ödülü.

Hak etmemişse de
Acımıyorum ona.

Biliyorum ki;
Ona ödül verenler
Andırıyor;
Öküz kakasına türkü yakan bülbülü.

Hasan Özunal

Öğrendim

Bir sonbahar rüzgarı esti savurdu bizi
Fazla geldi ateşi sevgimiz yaktı bizi

Yarını düşünmekten vazgeçtim yıllar önce
Yarınlara güçlü olmak için bu günden güçlü olmayı öğrendim.
Güç bilekte olup da akılda olmayınca şiddet
Akılda olup da yürekte olmayınca vahşet
Bilekte akılda ve yürekte olsa da
Vicdanda olmadıktan sonra dehşet olduğunu öğrendim.
Vicdansız gücün tehlikesini gördüm.
Akıllı ve gücü olup da nefsi için yok eden
Zavallı mahluklar gördüm.

Fikirler gördüm kararmış kalplerin beyinlerinden türemiş,
Liderler gördüm kararmış fikirlerden türemiş,
Yandaşlar gördüm kör taassuptan beslenmiş.

Şarlatanlar gördüm, hakkı için Hak'tan vazgeçen
Aciz insanlar gördüm avcundaki alınırken pes eden
Çaresizliğine katlanıp gözyaşı dökenler gördüm
Bir fiskede yok edeceği karanlık güçlere boyun eğenleri gördüm.
Mücadele yerine gözyaşı dökenleri
Kaybettiklerini yeniden kazanmak yerine yas tutanları,
Haksızlığını örtmek için saldıranları gördüm.

Üretmeden tüketenleri
Çalışmadan kazananları
Hak etmeden mevki sahibi olanları
İşi bitince dostuna düşman olanları
Yeminle garantiye alınmış yalanları
Garibin hakkına göz koyanları gördüm.

Ama yine de mutluyum ki
Benim gibi tüm bunların farkında olanları
Hem de azımsanmayacak kadar çok olduklarını gördüm...

Hasan Özunal

Ömrüm Hazanında

Ömrüm Hazanında İse

Ömrüm hazanında ise
Bu Hasan'ın baharı sensin.
Küllenmiş alevler canlandı ise
Küllenen ateşin o harı sensin.

Hasan Özunal

Ömrüm Mirasıdır.

Ömrüm Mirasıdır

Sessiz bir yolcu gibi
Göçüp gidersem bu dünyadan
Ellerimi bırakmak isterim sana
Sımsıcak ellerinde kalsın.

Gün gelip gidersem bu dünyadan
Gözlerimi bırakmak isterim sana
Gözlerine bakmaya doyamayan
Açık kalmış gözlerimi

Alıp da "GEL" emrini gidersem bu dünyadan
Ömrümü bırakmak isterim sana
Seninle her anı dopdolu
Sensiz yaşanmış fani bir ömrü.

Ama en çok gönlümü bırakmak isterim sana
Seninle dopdolu seninle mutlu
Bedenime can veren tüm mutluluğu
Sen varsın diye beni yaşatan gönlümü...

Hasan Özunal

Ömrüme Doğ

Ömrüme Doğ

Günüm karanlık, yarım hep rüyam,
Bir güneş gibi ömrüme, doğ yeter.
Sensiz temeli çöktü, yıkıldı dünyam,
Taşan sevgime bent ol, boğ yeter.

Okyanusta, bir katrecik su oldum,
Dipsiz bir kuyu gibi, elemle doldum.
Baharın ilk deminde, açmadan soldum,
Bir nisan yağmuru olup, yağ yeter.

Başımdan ayrı bir baş var başımda,
Kezzaptan acı bir tat var gözyaşımda.
Her kaşıkta bir taş çıkar öğün aşımda,
Kopan hayat ipine sevgiden, bağ yeter.

Çivili yatak, alevden yorgan, huzur yok,
İyilik kefesini boş, dert kefesinde dert çok.
Var olmak bir yük, yaşamak sırtımda bir ok,
Sensiz kalsın, saraylar seninle, bir dağ yeter.

Hasan ÖZÜNAL
KARAMAN - 2021

Hasan Özunal

Ömrümü Yedirmem

Ey ömrüm,
Ömrümü yedirmem sana...

Ben o ömre ömrümü verdim.

Ben o ömre
Ömrümü,
Saçımın rengini,
Gecemi, gündüzümü,
Damağımın dişini verdim.

Yüzümün hatlarını
Sevdiklerimin hayatlarını
Hayallerimi, umutlarımı,
Zevklerimi, sefalarımı,
Aşklarımı, sevdalarımı,
Kimi zaman gözyaşımı, ahlarımı
Kimi zaman sessiz çığlıklarımı
Kimi zaman çatlayan sabır taşlarımı,
Kimi zaman sağlığımı verdim,
Yedirmem sana.

Ömrümü yiyemezsin ömrüm,
Ömrümü yedirmem sana.

Bunca yıl dik dursun diye başım,
Bunca yıl ak olsun diye bu alnım,
Bunca yıl sırtımda kalsın diye vakarım
Bir ömür verdim ben bu ömre...

Ey ömrün geri kalanı,
Bu geçen güzel ömrü
Beş paralık kalan bu ömür için
Yedirmem sana...

Hasan Özunal

Ömrün Nakışı

Ömrün Nakışı

Kaç mevsim gördü bu fani ömrümüz,
Kaç bahar, kaç yaz, kaç hazan, kaç kış
Öyle bir ağ ördü ki bu fani ömrümüz,
Mevsimleri işledi acı ile bu tene nakış.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2018

Hasan Özunal

Ömrün Son Baharında

Ömrün Son Baharında

Ömrün son baharında çıktın karşıma,
Oysa, takvim yazılırken her günde sen vardın.
Bahar da gül, yazda güneş, kışta sen kardın.
Gönlümü tanıdığım ilk günden beri,
Alın yazım, kaderim, yoldaşım, sen bana yardım

Varlığın ruhumda bir parça, ayrılık ne ki
Mecnun, Kerem, Ferhat'ı kıskandırır bendeki sevgi.
Gönlümün sarayında yer yok senden başkasına,
Sevgi ve aşk az kalır, bir afet duygu bu bendeki.

Vuslat çeker gönlüm, seni çok özler bazen,
Sonra bakarım aynaya, göz bebeklerimde sen.
Yüz çizgilerim sana yazılmış şiir, bir farklı desen,
Dilimdeki her ah, sana bir hitap, hep senin besten.

Her kelime içinde yer alır adın, her harfte saklı,
Adı konulmayan bu duygular, zorluyor aklı.
Sevgime atılsa da binlerce ok, karalı aklı,
Bizim dünyamızda, bizden başka, her şey yasaklı.

Dünyada var mıyım, yok muyum, belli belirsiz,
Seninle varlığımdan ise kalmıyor bir iz.
Bu tek ruh olmuş bir hayatı yaşıyoruz ya biz,
Kimsenin sahip olamadığı tüm dünyaya sahibiz.

Her nefesime, sanki senin kokun sinmiş,
Her nefesimde sen varsın, nefesin benimmiş.
Ömür defterimde, senden başka her şey silinmiş
Galü belada bu hüküm, ikimize bir verilmiş.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman 2022

Hasan Özunal

Ömür

Ömürler ödünç alınmaz
Pazarlarda da satılmaz,
Sırası gelen anda gider
Bu işi akıl almaz.

Hiçbir şey arttıramaz
Güne gün kattıramaz
Gününü de saptıramaz,
Sırası gelen gider.

Ağa da paşa da tadacak
Zenginler de nasip alacak
Bu dünya burada kalacak,
Sırası gelen gider.

Bir sebep mutlak bulunur
Akan deli kanlar durulur
İnce ince hesap sorulur,
Sırası gelen gider.

Belli değil nefes sayısı
Olsa insanın bin bir dayısı
Eni sonu en hayırlısı,
Sırası gelen gider.

Hasan Özunal

Ömür Bitmeden Gitme

Ömür Bitmeden Gitme

Ömür bitmeden gitme,
Hep kal gönlümde yaşa.
Bende ömürsün bitme,
Hep kal gönlümde yaşa.

Akşam mehtapsın cansın,
Gündüz güneşsin kansın.
Nefes aldığım ansın,
Hep kal gönlümde yaşa.

Kalbim seninle atar,
Sevgin mutluluk katar.
Sevgin dünyalar kadar,
Hep kal gönlümde yaşa.

Hasan ÖZÜNAL
KARAMAN

Hasan Özunal

Ömür Çok Kısa

Ömür Çok Kısa

Ömür çok kısadır aslında,
Tıpkı öğle ile ikindini arası.
Günü yok, saati yok,
Beklemeden geliverir
Habersizce ölüm sırası...

Hasan Özunal

Ömür Küpü

Ömür Küpü

Bir küp dolusu ömrüm vardı
Üstüne bir küp mutluluk koydum.

Sonra bir küp dolusu umut
Bir küp dolusu geleceği onun üstüne
Bir küp dolusu haysiyeti
Bir küp dolusu onuru
Bir küp dolusu şerefi de
Onların üstüne koydum.

Bilgiyi kültürü harç yaparak
Aklımı, vicdanımı ve izanımı
Yürek dolusu sevgimi
Katıksız merhametimi
Kapısı açık gönlümü koydum...

Dosta sevgiyi
İnsanlığa saygıyı
Vatana bağlılığı
Millete hizmeti koydum..

Olmazsa olmaz vefayı koydum.

Çok tekmeler yedi benim küpler
Harcı sağlamdı
Bana mısın demediler...

Gün geldi uğruna can vereceğin
Canına kast eder gibi
Çekti en dipten
Ömür küpümü...

Şimdi seyrediyorum
Küplerin çıkardığı gürültüyü...

Gözün görsün ama
Dizine dursun
Yaha ellerin kırılınsın
Ne istedin küplerimden?

Hasan ÖZÜNAL
KARAMAN 2020 - EYLÜL

Hasan Özunal

Ömür Törpüsü

Ömür Törpüsü...

Kim bilir kaç asırdı benim ömrüm;
Ucundan kıyısından,
Alan aldı, çalan çaldı,
Kim bilir bana ne kadarı kaldı.

Törpülendi
Aşındıkça aşındı ömrüm...

Sevgi hastalığı nüksetti,
Ömrümü en çok da sevgisizlik tüketti.

Vatanımı sevdim en çok.
Vatan sevgime balta vuran
Darbeler aldı ömrümün birazını.
Birazını satılmış yöneticiler,
Birazını kifayetsiz muhterisler,
Vurguncular, soyguncular
Ve sonra hortumcular...

Hayvan ve bitki neslini tüketenler,
Çevreyi acımasızca kirletenler,
Medeniyet adına, sanayileşmek adına,
Doğayı katledenler...
Tesislerinde ömür törpüsü
Zehir dolu gıdalar üretenler...
Ömür kazanalım derken kaybettik.

Devlet aldı biraz.
Askerlik dedi aldı,
Yasa dedi aldı,
Kural dedi, yönetmelik dedi aldı,
Devletteki liyakatsiz kişiler var ya
En çok da onlar...

Birazını eş dost
Birazını hısım akraba
Sonra Ana /Baba
Evlatlara verdik bolca
Bir kısmını da götürdü
Sevgilim dediğim cıgara....

Yıl ile değil nefes ile biter elbet ömür,
Az da olsa teselli verir
Bitmeye yakınken...
Geliverir yeni bir ömür.
Elde var bir buçuk;
Elde kalan bir ömür,
Sayısı bilinmeyen,
Birkaç sayılı gün

Onlar da buçuk...

Dört elle sarılmak lazım
Elde kalan ömre,
Ve o sayısı bilinmeyen
Birkaç sayılı güne...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2018

Hasan Özunal

Önce Aşk Bilinmeli

Bir sel gibi gelip
Bir sel gibi gidecekse aşk,
Adı nerede kalır, tadı nerede kalır.
Geriye kalan selin bıraktığı kumlar misali
Bir avuç kumdan hatıralar olur.
Aşk bir kurşun gibi girerse kalbe,
O kurşunun acısını verirse eğer aşk değildir.
Aklın süzgecinde delik açmaya çalışıyorsa aşk
Bırak aksın ve gitsin.
Bir yağmur gibi yağıyorsa
Üstelik bir de sicim gibi sıcak sıcak
Sağanak halinde
Aç gönlünü ve doldur.
Bırak göl olsun
Sonra da bir umman
Yıkan yıkanabildiğin kadar aşk denizinde
Kıyılarını kendisi oluştursun.
Derinliklere insin alabildiğince,
Bir hayat oluştursun kendine özgü.
Ne sel olmalı aşk,
Geride kum misali dağınık hatıralar bırakan
Ne de kurşun olmamalı aşk,
Acı verecek...
Akıl süzgecinden de elenmemeli,
Aşk olursa olsun diye de denenmemeli.
Toprakta oluşan göl gibi
Sevilmeden de sevmeli ve bağrımızda yer verilmeli.

Ama hepsinden önce gelen
Aşıkım diyen
Aşkın ne olduğunu bilmeli...

Hasan Özunal

Önce Tabiatı Okuduk

Önce Tabiatı Okuduk...

Önce tabiatı okuduk...
Havayı, suyu, toprağı, taşı,
Bulutı, yağmuru, ağacı, kuşu...
Sonra insanları...
Yaşlısı, genci, bebeğı, çocuğı,
Kadını erkeğı...

Okuma aşkımız arttıkça okuduk
Vatanı, milleti, bayrağı, özgürlüğü...
Ama; Karamanı okumayı daha çok sevdik
Karadağ'dan Toroslara,
Bolkarlardan Hacıbabaya...
Zor olsa da okuduk Karamanlıyı.

Zor oldu, çünkü;
Anlatım bozukluğu,
Kötü dil bilgisi
İmla hataları da pek çoktu.

Ama zor da olsa okuduk
Gördük ki; anlamı güzel,
Manası yoğun,
ANA fikrinde bir art niyet yoktu

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2019 Nisan
KYH_23

Hasan Özunal

Övgülere Aldanma

Övgülere aldanma
Seni yerden yere vuran yergiler de var
Kırmızı halılarda yürüyorsun ama
Dikenden dokunmuş sergiler de var

Hesaba çek kendini
Halk olsun aynan
Sana edilen lafların pek çoğu yalan
Dünyada hoş seda her kuldan kalan
Ahrette ödenecek vergiler de var

Dünya bir imaret sen ol sahibi
Bin hayırdan bir dua çıksa da yeter
Kavgalar nahoştur yoktur galibi
Kitapların yazmadığını yazan dergiler de var.

Gerçek dost o ki;
Yüze gülen değil, yüze söyleyen
Kötüyü gösterip doğruyu öğütleyen
Her güzel sözü bal kaymak sanma,
Dile getirilmemiş sevgiler de var.

Hasan Özunal

Öyle Alışmışım ki

Öyle Alışmışım ki

Öyle alışmışım ki rüyalarda görmeye,
Hayallerde yaşamaya seni.
Koklasam solacak,
Dokunsam uçacak gibisin...

Öyle alışmışım ki hasretine,
Gözlerine dalarken,
Nefesini hissederken bile özlüyorum...

Öyle şaşkınım ki varlığına,
Uyanmak istemediğim rüyada,
Çıkmak istemediğim,
Hayal dünyasında gibiyim...

Öyle endişeli,
Öyle ürkek,
Öyle tedirginim ki...
Nasıl, nasıl alışırım
Senden sonra senin yokluğuna...

Gidersen bir hiçlik dünyasına
Yok olacak gibiyim...

Hasan Özunal

Öyle Büyük ki Sevgin

Öyle Büyük ki Sevgin

Öyle büyük ki sevgin,
Sıgmıyor gönlüme...
Gönlünü ver bana,
İki gönle bir sevgi yakıştır...

Öyle derin ki sevgin
Anlatılmıyor kelimelerle.
Bak gözlerime,
Onlar anlatsın sevgimi
Sana özel kelimelerle...

Hasan Özunal

Özledim

Kalem kaşın altındaki,
Mehtap bakışlı gözlerini özledim.
Şeker dilden dökülen,
Gönül alan sözlerini özledim.

Efkârımı savuran
Bir ipek demeti gibi
Saçlarını özledim.
Gönlümü alıp da,
Gönlümü sultan eden
Has gönlünü özledim.
Dokunuşları ile hayat veren,
Pamuktan ak minik ellerini özledim.
Bir meltem gibi,
Başımdaki buzları eritiveren
Bahar nefesini özledim.
En dar günde,
Bir müjdeli haber gibi
Geliverişini özledim.
Hastanın sabahı,
Toprağın suyu,
Tohumun baharı,
Asker anasının oğlunu,
Mahpusun gökyüzünü,
Bulutun yeryüzünü,
Sürüdeki koyunun evdeki kuzusunu,
Deredeki suyun denizi,
Yuvadaki yavrunun havadaki kuşu,
Bir sevenin
Bir seveni özlediği gibi
ÖZLEDİM!
Sayılı günden
Ay değil
Hafta değil
Gün değil saat de kalsa
Yine de
SENİ ÖZLEDİM...

Hasan Özunal

Özledim Gözlerim Yolda

Gözlerim yolda
Her nefeste seni özledim
Seni özleyip her nefeste yolunu gözledim.
Nefes nefese koşarak gelişini özledim.
Kolların açılmış gözünde ışık
Bir kitap dolusu anlamı olan
Sıcacık bir "merhaba" deyişini özledim
Zamana karşı yarışır gibi
Sebepsiz bir telaş ile alel acele
Nefesin düğümlü biraz da mahcup
"Özledim seni çok oldu görüşmeyeli"
Demeni özledim.
Her sözden bir sebep bulup
Aniden açılan bir gonca gibi
Odaya yayılan bir buhur gibi
Canıma can katan gülüşünü özledim.
Olumsuz konular açılıp da ortaya
Değişince hava bir anda
"Boş verelim bunları bozmayalım tadımızı"
Deyip de konuyu saptırmanı özledim.
Önemli bir şey demek isterken
Bir türlü konuyu açamayınca
Kıvranıp dolanıp kayıp bir şeyler arar gibi
Çantayı cebini karıştırmanı özledim.

"Vakit de geç oldu artık gitsem ben"
Deyip de yeniden oturuşunu özledim.
Üç adım ileri iki de geri
Bir şeyler unutmuş da aranır gibi
"Az daha kalsaydım olurdu" der gibi
Gözlerin arkada gidişini özledim.

Hasan Özunal

Özüm

Karda yürüdüm izim kalmadı,
Buza yazdım bir sözüm kalmadı,
Yaşamakta gözüm de kalmadı,
Sen kaldın başka özüm kalmadı...

Hasan Özunal

Özümden Koptu da Bir ığlık

Özümden Koptu da

Özümden koptu da bir çığlık, sözüme düşüremedim.
Gözümden koptu da iki damla, yüzüme düşüremedim.
Gönlümden koptu da bir parça, özüme düşüremedim.
Kopanlar dağ oldu da bir seninle bende birleştiremedim.

Hasan ÖZÜNAL
KARAMAN

Hasan Özunal

Paylaşalım

Paylaşalım

Geceleri ben yaşasam,
Size kalsa gündüzler.
Fırtınalar benim olsa,
Meltemler sizin...

Kaktüsleri verin bana
Güller sizlere kalsın.
Elemleri, kederleri,
Gamları ve matemleri ben yaşarım,
Siz mutlu günlerde yaşayın.

Ama vermem sevgilerin hepsini...
İnsan sevgisinden,
Tabiat sevgisinden,
Birer tutam,
Vatan/Millet/Bayrak sevgisinin
Hepsini de
Hepsini isterim.

Karaman - 2018

Hasan Özunal

Paylaşmak

Paylaşmak

Bir mum gibi ışıldasan bile,
Sade çevrendir aydınlattığın.
Eriyip tükensen de nafile,
Görüldüğü kadar anlattığın.

Mum olup ışıtsan etrafını,
Dibin yine de karanlık kalır.
Versen harını başka mumlara,
Bak dünya nasıl da aydınlanır.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman – 2018 Mart

Hasan Özunal

Pervanelere Direniyor

Pervanelere Direniyor

Pervanelere direniyor
Bir susam tanesi,
Gürleyen nağmelerle,
Buz kalıpları yanardağ lavlarında
Ritimle göbek atmakta...

Buluttan bardakta
Mermerlerle yıkadım pınarı.
Sabanların tellerinde
Mızraktan bir mızrapla
Nağmeler ördüm göğün duvarlarına.
Ağlayan yollarda
Öksüz bir kılıçla
Kestim iplerini
Aydınlığa olan hasretin.

Ağlıyordu bir fener
Kör karanlığına güneşin
Kar tanesi oldu gözyaşları
Ayrılığın notalarında
Dökülürken çağlayanlardan dağlar...

Omcası çelik bağlardan
Zehir mermiler hasat etti barış
Dağı taş, toprağı taş,
Suyu taş, havası taş...
Yaşayan ölüler
Medet umdu ölü sağlardan...

Derin kuyularda ruhlar,
Güneşin arkasına saklanmış akıl
Beyin tellerine kırk düğüm bağlar
Gökyüzüne doğru
Ters yağın yağmurlarla
Dünya bu haline ağlar...

KARAMAN – 2024 OCAK

Hasan Özunal

Peymaneden Dem Almayan

Peymaneden Dem Almayan

Peymaneden dem almayan, cem olmayı ne bilsin,
Et bağlamaz, ot zannıyla çöplüklerde otlayan.
Ümidi biçare bekler ki velvelesi necaset silsin,
Arifi zırcahil sanır izanı yerinde olmayan...

El üstünde el olmak yeter sanır, cahildir
Zan ile hüküm vermekte pek de mahirdir.
Var olanı hazine sanır, yeni ilimler ona hakirdir,
Cahiller arasında alim, sanılır ki zırcahildir...

Hasan ÖZÜNAL
OCAK - 2023

Hasan Özunal

Piknik

Yine bir bahar geldi, kırlar misafirlerini bekliyor
Karamanlı piknik ve mesire yerlerini özlemle gözlüyor
Kiminde kocaman kilitler asılı, kimi çöplükten de beter
Sorumlular piknik yerlerini düzenlemektense sinekleniyor...

Hasan Özunal

Piyaz

Al eline kalemi, sayfalar dolusu yaz babam yaz,
Kimisi eleştiri, kimisi teklif, kimisi ikaz, kimisi niyaz...
Ne okuyan anlar, ne de atfedilen muhteremler;
İçinde olmayınca ince yağ ve biraz da soğanlı piyaz...

Hasan Özunal

Pusuln Bozuk

Kolayını bulsn boğacaksın bir kırış suda değil mi?
Hazım edemiyorsun bir türlü, senin gibi düşünmediğimi.
Bil ki; dümenin kırık pusulan bozuk rotan karanlık,
Dünya bir okyanus ise bizler küçücük birer gemi.

Hasan Özunal

Ramazan

İster bahar olsun mevsim, isterse hazan,
Bir kutlu aydır sevgiyle kutlanır Ramazan.
Bu kutlu ayda hatalar da oluyor elbette;
Ramazan hürmetine kimseyi kaynatmıyor bizim kazan...

Hasan Özunal

Ramazanda Sahur

Ramazanda Sahur

Ramazanda sahur, iftar, arefe derken,
Baktık ki bu gün beklenen bayram gelmiş.
Namazını kılarak, sevinçle kurladık erken,
Gönlümüze çocukça bir duygu yerleşmiş.

O duygular tüm dünyaya yaylıp dolsun;
Dostların Ramazan Bayramı kutlu olsun.

Hasan Özunal

Razıyım

Sen Anadolu ol;
Ben bir bozkır ayı olsam da razıyım.

Sen kemanın yayı ol;
Ben tel olsam da razıyım.

Sen gökyüzü ol;
Ben bir bölük bulut olsam da razıyım.

Sen Karadağ ol;
Ben bir taş parçası olsam da razıyım.

Sen samanyolu ol;
Ben bir göktaşı olsam da razıyım.

Sen bahar ol;
Ben bir dalda yaprak olsam da razıyım.

Sen toprak ol;
Ben bağıında bir mevta olsam da razıyım.

Sen bir vaha ol;
Ben çöllerde mecnun olsam da razıyım.

Sen ateş ol;
Ben bir kıvılcım olsam da razıyım.

Sen sen ol;
Ben sende bir nefes olsam da razıyım.

Hasan Özunal

Ruhum Ağlar

Ruhum Ağlar, Kalbim Hicran Eleminde

Ruhum ağlar, kalbim derinden hicran eleminde,
Nedir bu yakıcı hasret ki ömrümün son deminde.
Uzandı dallara umudum, dallar kırıldı her seferinde,
Sığmadı bu sevda dünyalara, yeri yok hiçbir zeminde...

Karaman - 2022

Hasan Özunal

Ruhum Ateşe Uçan Bir Pervane Gibi

Ruhum Ateşe Uçan Bir Pervane Gibi

Ruhum ateşe uçan bir pervane gibi
Tutuşan kanatları ile sana uçmakta
Gönlüm dağları delen divane gibi
Fırtınada coşan dalgalarla senden kaçmakta

Bu kadar ağlayan bulutu ne gökyüzü gördü
Ne de felaketler böylesi zehirli ağları ördü
Kalbimin içinde cehennemi bir ateş yanmakta
O ateşte varlığımı süzen bir imbik kaynamakta

Rüzgara sevdalı kuşlar misali bu deli gönül
Sen ve sensizlik üstüne her an kumar oynamakta
Hazanda beklenen miktarı belirsiz bir ömür var
Seninle bir cennet olur ama sensiz kabirden de dar

Hasan ÖZÜNAL
KARAMAN

Hasan Özunal

Rüya

Rüya

Dün gece şiir doluydu rüya
Şiirler sen...

Sende sevda,
Bende hasret.
Rüyalarda görüşmekmiş kısmet...

Sonra birden yok oldu şiir,
Uyanıverdim,
Yok oldu rüya.

Başladı yeniden hasret
Uyanıverdim
Affet...

Hasan Özunal

Rüzgâr

Rüzgar

Bir rüzgar eser geceleri
Ürpertir hayalleri,
Ürpertir hatıraları.

Bir rüzgâr eser geceleri
Yüreğimde bir kıpırtı başlar
Sis perdesini dağıtır başımdan
Adını fısıldar kulaklarıma,
Sonra yeni hayaller başlar...

Bir rüzgâr eser geceleri
Yoğun bir duygu seli ile
Katıp önüne tüm hatıraları,
Alır getirir yüreğimin başköşesine...

Dağılır hüznler
Kaybolur karanlık matemler
Yaşamak adına ne varsa
Kaybolur bütün telaşlar
Alır götürür...
Yeni bir hayat başlar
Geçenler unutulur,
Sonra yeni hayaller başlar.

Bir rüzgâr eser geceleri
Umutlandırır
Tam kelime olmuşken birkaç hece,
Tam çözülmek üzereyken bin bir bilmece
Diniverir aniden;
Getirir yeni bilmeceleri.

Hasan Özunal

Rüzgarlar

Ey rüzgarlar rüzgarlar
Delisi, divanesi
Gül kokulusu
Bülbül nefeslisi
Sam yeli kadar kuru
Çam yeli kadar sisli
Doğulusu batılısı güneylisi
Zalimi hırçını efendisi

....

size bir şey diyeyim;
bir iyilik edin de,
deyiverin yarin kulağına;
onu beklemedeyim.

Hasan Özunal

Saadet

Saadet saadet der ararız,
Sanki saadeti bulmak için varız.
Düşünmeyiz dünden bu günü;
Yarın bu gün için yanarız.

(1974-Karaman)

Hasan Özunal

Saat ve Zaman

Saat ve Zaman

Yorulmadın be zaman saati ömrümü çalmaya,
Her tik ile verdiğin nefesi tak ile almaya.
Çok gördün bana eşref saatlerinde güldüğümü,
Çok mu heveslisin beni çaresiz derde salmaya...

Zamanı eritip de yok ettin hayallerim gibi,
Bent kurdun geleceğime tıpkı sevgilerim gibi.
Kalıcı hasar bıraktın alın çizgilerim gibi,
Hayata ısınayım dedim ateş attın yakmaya...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2018

Hasan Özunal

Saatler Zaman Yakmakta

Saatler, zaman yakmakta motorlarında,
Bir bir eriterek mekanları tik taklarında,
Üstelik, de her geçen gün daha da hızlanıyor
Artık, güz karışık biraz, baharın sabahlarında

Güneşin potasında azaldı sıcaklık,
Kasalardan çıkıp, gönüllere dolmakta artık varlık,
Serin rüzgarlarda uçuyor göçmen kuşlar,
Çiğliklerinde bir veda bestesi var, notası kırık.

Akşamlar öğütmekte dertleri tek tek,
Gündüze kalmadı ne bir tasa, ne de bir emek.
Yıllar artarken günler azalmakta takvimden,
Yapılacak en güzel iş heybeyi sırtlayıp beklemek...

Hasan Özunal

Sabah

Gece başlayıca
Karanlığa üzölmek niye?
Elbet bitecek o gece
Yepyeni bir sabahı getirerek hem de...

Kederleri hissetmeye başlayınca
Kahroluruz istemiye istemiye
Ama çok basittir inan ki bu bilmece
Kederler de bitecek bir gün,
Mutluluk getirerek hem de...

Hasan Özönal

Sabah Rüzgarı

Ey sabah rüzgârı
Selam söyle yârime,
Yarelerim çok azdı,
Merhem olsun
Yazma sarsın yareme.
Çaresiz dertlerim var,
Ortak olsun çareme.

Ey sabah rüzgarı,
Haber getir sen yardan.
Yandı ciğerim başı,
Serinlik olsun kardan,
Yetişsin uzak diyardan,
Vazgeçsin sonsuz firardan,
Ben geçtim kardan zarardan,
Yarelerim çok azdı,
Merhem olsun
Yazma sarsın yareme,
Ortak olsun çareme...

Hasan Özunal

Sabahla Gittiğin Gibi

Sabahla Gittiğin Gibi

Sabahla gittiğin gibi, akşamla çıkıp gelsen,
Yine o sihirli sözleri kulağıma söyleyen.
Küllenen aşk ateşini, nefesinle beslesen,
Sabahla gittiğin gibi akşamla çıkıp gelsen...

Hasan Özunal

Sade Beş Satırlık Şiir

Sade Beş Satırlık Şiir

Sade beş satırlık bir şiirdin
Akrostişin artık sende kalsın
Bir şimşek gibi çıkar gelirdin
O gelişin artık sende kalsın

Ömürden sadece üç beş gündün
Esen rüzgâr ile geri döndün
Saman alevi gibi tez söndün
O yakışın artık sende kalsın

Güzelliği yere döküp saçtın
Hiç yoktan birçok yâreler açtın
Zoru görünce ne çabuk kaçtın
O gidişin artık sende kalsın

Yaprak düşer ya bir zaman daldan
Anlamadın hiçbir zaman halden
Bulamadın güzel hiçbir neden
O yıkışın artık sende kalsın

Hasan Özunal

Sağ Elimde Kalem

Sağ Elimde Kalem

Sağ elimde kalem,
Sol elimde kâğıt.
Sağ yanım elem,
Sol yanım ağıt.

Hasan Özunal

Sahibi Oldun Ezelden (ahseni Takvim)

Sahibi Oldun Ezelden

Sahibi oldun ezelden, sahipsiz sevgimin,
Şevkle atışına vesilesin biçare kalbimin.
Gönlümde bahar esintisi oldun ezelden,
Seçkin bir örneğisin sen Ahsen-i Takvimin...

Hasan Özunal

Sahte Dostlar

Kervanım yürürken yolda,
Kuduz itler hırslıyor sağda solda.

Kötülerin naraları
Dağları taşları sararken
Bir sinek vızıltısı gibi gelse de
Dostların suskunluğu
Bir gök gürültüsü
Bir bomba etkisi yapmakta kulaklarımda.

Dost mu edinmişiz,
Ödünde korku besleyenleri
Yoksa
Dilsiz şeytanlara mı dost demişiz.

Bin hırıltısına kötülerin
Dostun bir fısıltısı da yeter
Sahte dostlar en belalı düşmandan da beter...

(Karaman - 2007)

Hasan Özunal

Sakin Ol

Sakin Ol

Sakin ol,
Yapana bakma.
Yapanın üstünde
Bir yaptıran vardır...

Yapanın üstünde
Yaptıran bir kul varsa,
Onun da üstünde
Bir yaptıran vardır.
O kula bile
Yine bir yaptıran vardır...

Bin bir basamaklı
Bir merdiven gibidir,
Yükseklere çıkar,
Çıkar da gider...

Yani yapan da
Yaptıran da aslında aynıdır...

Çok mu karıştı,
Çok mu karışık oldu?

Çok değil aslında;
Takip ediver
Başlangıca giden oku...

Baştan başla,
Bir besmele çek ve
İlk mesajdan başlayarak
İki cihanın kılavuzunu
"OKU"

Hasan Özunal

Saklanma Mehtap

Saklanma gecenin arkasına
Gizlenme beton bloklar arasına
Dermansın gecenin katran karasına
Çekme kendini naza ayda bir gelen mehtap.

Hasan Özunal
Karaman

Hasan Özunal

Sanatçı

Bir kadın için
Ne iş yapar diye sordular
Sanatçıdır dedim.
Şaşırdılar,
Hiç öyle bir hali yoktu.
Elleri nasırlı,
Eşarabının arasından çıkan saçları apaktı,
Anadolunun o güzel şivelerinden birisi ile konuşuyor,
Basit cümleler kuruyordu.
Dediler çok mu başarılı bir sanatçı
Evet çok başarılı dedim;
Bir virtiyöz,
Bir uzman
Zirvede bir şampiyon o...
Hayretleri arttı
Hangi sanatı icra ediyor ki dediler merakla
ANNE dir O dedim,
O bir ANNE,
Güzel çocuklar meydana getirmiştir.
Onlara, süt vermiş büyütmüş,
Sevgi vermiş, yaşatmış
Edep vermiş, olgunlaştırmış
Eğitim vermiş, eğitmiştir.
O;
Sanatında
Cenneti ayakaları altına serdirecek kadar
İleriye,
Ta zirvelere gitmiştir.
ANNE dir O,
Bir ANNE...

Hasan Özunal

Sarı Saçların Gibi Sonbahar

Sarı Saçların Gibi Sonbahar

Sarı saçların gibi, sonbahar yaşarım sanma,
Gönlümdeki sevda, sendeki ilkbahar gibidir.
Karbeyaz saçlarıma, bakıp da sakın aldanma,
Yüce dağların başına, yağmış karlar gibidir.

Suskunsa dilim, çaresizliğin bir eseridir,
Duyguların sessiz, çığlık olmuş seslenişidir.
Görüp duyduğuna kanıp, bende sevgi yok sanma,
Gönlümde patlamaya hazır, bir volkan gibidir.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman

Hasan Özunal

Savaşmak İstiyorum

Açken savaşmak istiyorum.
Susuzken savaşmak istiyorum.
Canım cıgara çektiğinde,
Ya da çay içmek istediğinde
Savaşmak istiyorum.

Gündüz ve gece
Sabah ve akşam
Savaşmak istiyorum.
Hatta savaşırken bile
Savaşmak istiyorum.

Dünya
Namus, şeref ve ahlak yoksunları,
Hırslı muhterislerle doluyken,
İpin ucu puştun,
Devletin mührü şaşkınlara elindeyken
Onlarla savaşmak istiyorum.

Karaman - 2014

Hasan Özunal

Sayılı Gün

Sayılı gün biter dedim,
Saydım saydım bitmedi.
Hayalin bana yeter dedim,
Sardım sardım yetmedi.

Efkâr sardı gönlümü,
Ayrılık andırdı ölümü,
Özledim nazlı gülümü,
Her nefeste andım yetmedi.

Karaman
2015

Hasan Özunal

Selam Sana Ey Nebi

Selam Sana Ey NEBİ...

Bu gün sevgimiz daha da katlandı,
Sana olan hasretimiz kanatlandı,
Kutlu yoluna olan güvenimiz daha da arttı,
Kâinat doğum gününde daha da aydınlandı.

Selâm Sana Ey Rehberim,
Selâm Sana Ey Liderim,
Selâm Sana Ey Önderim,
Selâm Sana Ey Efendim...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2017

Hasan Özunal

Sen

Sen ey;
Uykularımın yoldaşı...
Gecelerimde bir ışık
Ruhumun gizli sırdaşı...

Sen deyince eriyor karlar,
Sen gelince bitiyor darlar,
Sen gülünce yanıyor harlar,
Gitme ey uykularımın yoldaşı.

Susuyor bülbül adını andığımda,
Busen bir pınar olur yandığımda,
Dardayım, çaresiz kaldığımda
Gitme ey uykularımın yoldaşı.

Seninle varlar çok oluveriyor.
Yokluklar çok oluveriyor.
Kan gülleri birden soluveriyor.
Gitme ey uykularımın yoldaşı.

Senin suskunluğun şiidir bana,
En güzel değerler hep senden yana,
Kalbimi çevirme ıssız bir hana,
Gitme ey uykularımın yoldaşı.

Varsa bu dünya, seninle vardır,
Sensiz bu dünya zindandır, dardır,
Yokluğun borandır fırtına, kardır,
Gitme ey uykularımın yoldaşı.

Sen ey
Uykularımın yoldaşı;
Gecelerimde bir ışık
Ruhumun gizli sırdaşı
Gitme ey uykularımın yoldaşı..

Hasan Özunal

Sen Benim Bahar Kokan Narçiçeğimsin

Sen Benim Bahar Kokan Narçiçeğimsin

Sen benim
Bahar kokan narçiçeğimsin.
Gözlerimde birikip
Toprağa düşen hasretimsin.
Aşkın can bulmuş hali,
Hayat fişkırın
Bir sevgi yumağısın...

Ruhuma aktı ya
Sendeki sevgi mayası,
Huzurun doldu ya gönlüme.
Zor geliyor
Anlık ve anlamsız ayrılıklar.
Gündüzler yakıcı,
Kavurucu koca bir boşluk,
Geceler karanlık,
Mehtap gözlerinden yoksun.

Sen hayatımın kaynağı,
Huzurumun adresi,
Şevgimin ana teması,
Ömrümün can parçası,
Ruhumun bir aynasıdır.

Hasan ÖZÜNAL
KARAMAN – Eylül 2024
(Rodrigo nun gitar konçertosu esintileri ile
Ona söz olarak ilham edildi)

Hasan Özunal

Sen Değil misin?

Sen Değil misin?

Gözünde yaş, bir bahar sabahı, ala kuşlukta,
"Dönerim bekle" deyip de giden, sen değil misin?
Hayaller uçuşurken, garip gönül bir boşlukta,
O gönlümün kapısını çalan sen değil misin?

İki gün dedin ya giderken, bak kaç sene oldu,
Giderken verdiğin o sözlerin, miadı doldu
Kalmadı şimdi artık, eskiden sabrım çok boldu,
Üzülme diye gönlümü alan sen değil misin?

Bir ömür gibi bekledi gönlüm, her geçen günde,
Nemli gözlerim yollarında, ellerim böğrümde.
Ferhat, Kerem, Mecnun oldum artık, elin gözünde,
Gidip yokluk deryasına dalan, sen değil misin?

Gurbete gittin, sılamı gurbet ettin bana da,
Mevsimler, takvimler ve saatler senden yana da,
Sis çöktürmüş, kar yağmıştır şimdi artık sana da,
Gurbete gidip, kök salıp, kalan sen değil misin?

Karaman – 2018

Hasan Özunal

Sen Giderken Takvim Daha Baştaydı

Sen Giderken Takvim Daha Baştaydı,

Sen giderken takvim daha baştaydı,
Mevsim değişmemiş daha kiştaydı.
Gidişinin sırrı o mahzun bakıştaydı,
Güz geldi artık, sen de gel cananım...

Baharı bahar yapan dalda çiçektir,
Böceğin sabrının sonu ipektir.
Sabrımı tükettim dileğim tekdir,
Can boğazda, sen de gel cananım...

Hasan Özünal

Sen Her Şiirin Kafiyesinde (bekir Sıtkı Erdoğan'a)

Sen Her Şiirin Kafiyesinde

Sen her Şiirin kafiyesinde, hecesindesin
Karamanın hem gündüzünde hem, gecesindesin
Hasretim dediğin Karaman Şimdi sana hasret
On yıldan beri sen onun nurlu sinesindesin

Hasan ÖZÜNAL
KARAMAN_20240824

Hasan znal

Sen Ne Sahtekarsın

Sen Ne Sahtekârsın, Ah Sen Ne Hilebaz

Sen ne sahtekârsın, ah sen ne hilebaz,
Eşi, emsali bulunmaz bir düzenbaz.
Takke giydirmekte pek de mahirsin,
Gözleri boyayan, usta bir hokkabaz.

Sana inanıp kanan gafili edersin sefil,
Mutluluk vaat eder, sonra edersin rezil.
Kandırmak için üstüne bir de olursun kefil,
Sen ne sahtekârsın, ah sen ne hilebaz.

Hışmına uğrayanları, allayıp pullayıp,
Onları yem yapıp da yeni avlar avlayıp,
Bağı irem vaatleri ile gönüller tavlayıp,
Mutluluk vaad eder sonra edersin rezil.

Şak şak tutarsın tuzağına düşen gafile,
Senden kurtuluş olmaz gayret nafile,
Peşinde mecnunlardan büyük bir kabile,
Gözleri boyayan usta bir hokkabaz...

Adını bilmeyenler kucağına düşüyor naçar,
Seni tanıyanlar bin fersah uzağa kaçar,
Nice var ki ömür bahasına gönlünü açar,
Adın AŞK imiş ama sen büyük bir sahtekar.

Hasan Özunal

Sen Sen Ol!

Yediğin içtiğin ne oldu bak
Sen bana yaptığın güzelliklerden bahset.

Ne bıraktın geride,
Ne götüreceksin giderken...
Kaç gönül yıktın kaç kalp kazandın
Kaç hayatı kararttın deli gibi severken

Kazandın altın akçeleri
Gönlünce de harcadın
Aldıkların bu dünyanın biçareleri...

Kimi istedi lm,
Kimine geldi beklenenden de erken,
Hiç kimsenin
Susam götürmeye mecali yoktu giderken...

Hayat kısacık bir zet,
Sen, sen ol da kıyameti gözet...

Hasan znal

Sen Severken Öldürürsün

Gülerken ağlatırsın,
Ağlatırken güldürsün,
Sen bir ömürsün sevgilim,
Sen severken öldürürsün.

Naz ederken sitemkârsın,
Kahrederken vefakârsın,
Her gelişte cefakârsın,
Sen severken öldürürsün.

Seviyorum der söz edersin,
Özledim der çekip gidersin,
Çaresizim sen kadarsın,
Sen severken öldürürsün.

Umutları karartırsın,
Saçlarımı ağartırsın,
Yine de iyi ki varsın,
Sen severken öldürürsün.

Canıma can katmak derdin,
Biraz keder biraz neşe verdin,
Yine de sen sevmeye değersin,
Sen severken öldürürsün.

Hasan Özunal

Sen Solduğundan mı Kırıldı Kollarım

Sen solduğundan mı kırıldı kollarım,
Yoksa kollarım kırıldığından mı soldun.
Tutamadım seni, çıkmadı sana yollarım
Sen daha baharı görmeden kayboldun.

Hasan ÖZÜNAL

Hasan Özunal

Sen Varsın

SEN Varsın...

Şükür; Gün doluyor odama pencereden,
Dünyama giren gün ışığında, Sen varsın.
Bir hayal düşer aklıma, bilmem nereden,
Sisler, ışıklar, nurlar arasında, Sen varsın.

Serçe, sabah nağmesi cıvılda bahçede,
Seni anlatır, seni söyler her hecede.
Gökteki bulutun çözdüğü bilmede
Yere düşen, her yağmur damlasında Sen varsın.

Çiçek kokusu dolar toprak kokusuna
Bir fidan direnir yok olmak korkusuna
Tohum bir hayat için yatmış uykusuna
Siyahın, pembe yeşil olmasında, Sen varsın

Kim bilir kaç kere uçtu düştü bir damla
Ağaç meyveyi tohum yaptı bir ilhamla
Rüzgâr toprağı kucaklar candan selamla
Böceğin, çiçekle dost olmasında, Sen varsın

Taşır aylarca o bedeninde kan gibi
Bedenden kıymetli candan öte can gibi
Yeni bir can gelir, yeni bir dünya gibi
O ana sevgisinin olmasında Sen varsın

Helal kaynayan aşta, gözden akan yaşta
Sevgiyle bakan göz, beden taşıyan başta
İnsana aş, bir cana hayat olan taşta
Her nefesimizin can olmasında Sen varsın...

Gözü açmadan kulağa okunan o ezanda
Binde bir saniyede anlamadığımız anda
Atom tanesinden küçük de olsa her mekânda
Şükürden aciz olduğumuz hayatta SEN VARSIN...

Karaman - 2018

Hasan Özunal

Sen Ve Ben

Bana Göre DAHA Akıllı olduğunu düşünüyorsun.

Sana göre ben salak birisiyim.

SEN:.. Kuralları yok denilecek kadar az bir yolu seçtin

BEN: Aldığım nefese varıncaya kadar kurallar manzumesi bir hayatı yaşıyorum.

SEN: Canının istediği her şeyi yapabilirsin, Sen her şeyi konuşabilir, her şeyi yiyip içebilirsin. Aç kalmaz bir çağrı duyunca secdeye kapanmazsın. Parandan kimseye kuruş koklatmaz, tatil için Rusya, Fransa veya Uzak Doğu ülkelerini seçer, ilahi bir emir de olsa başka yerlere gitmeyi ar sayarsın.

BEN: Her davranışı kontrollü birisiyim. Ağızımdan çıkacak her sözü, kalemimin yazdığı her şeyi kurallara uydurmalıyım. Yediklerim, içtiklerim kurallara uygun olmalıdır. Malımdan ve paramdan başkalarına vermeye mecburum. O beğenmediğin yerlere gidip ödevimi yapmalıyım. Günde beş vakit çağrıyı duyduğumda secdeye kapanmalıyım.

SEN: Doğum İle Ölüm arasında kalan ömrünü, dünyadaki her şeyi kullanarak en iyi biçimde geçirmek istiyorsun. Bunun için çalışıyor, her konuya bu gözle bakıyorsun.

BEN: Bu Dünyaya bir sorumlu olarak geldiğime, aslında bir sınavda olduğuma, met DÜNYANIN TÜM nimetlerinin benim emrimde olduğuna, Ama bu nimetleri yanlış kullandığım zaman, öldükten SONRA Bir hesaba çekileceğime inanıyorum.

SEN: Nasıl oluştuğunu bir türlü izah edemediğin bir kainat içinde tek bir hücreden türediğine, atalarının maymunlar ve diğer canlılar olduğunu kabul ediyorsun.

BEN: Bir Büyük Gücün, Yaratıcının varlığına ve her şeyi planlı bir biçimde bu halimizle yarattığını, atamın da Adem ve Havva isminde, Tıpkı bizim cismimizde akıl ve mantığımızda olduğunu kabul ediyorum.

Hasan Özunal

Sen Yoksun - Dilim Doluşıyor

SEN YOKSUN (Dilim doluşıyor)

Dilim doluşıyor,
Adını andığım kelimelerde...
Bir gerçek arıyorum ettiğın sitemlerde.
Seninle dolan,
Gönlümdeki boşluk depresiyor.
Gülüşün gelince aklıma
Yepyeni bir filiz yeşeriyor.

Kırık akrebi saatlerin,
Yelkovanlar gittiğın anı arıyor...
Her kapı çalınışında,
Ruhum ürperiyor,
Gönlüm heyhehleniyor,
Sen geldin sanıyor...

Geceler uzun,
Bedenim ve gönlüm yorgun.
Şafaklar söküyor her gün,
Ben uyumuyorum...
Şehir kalabalık,
İğne atsan yere düşmeyecek
Ben kimseyi görmüyorum.
Şarkılar altın notalarla çınlıyor
Ben duymuyorum.

Yastığım
Gözyaşlarımdan yosun tuttu.
Ömrüm boş,
Ruhum sarhoş,
SEN Yoksun...

Hasan ÖZÜNAL
KARAMAN - 2024

Hasan Özunal

Sen Yoksun...

Yok bu akşam şarkıya türküye meylim
Şiirler uzak gönlümden.
İlham desen; esmiyor bir tutam bile
Çaresizim, neyleyim,
Sen yoksun...

Üç şekerli çayım bile acı damağımda
Cigaram kesmiyor efkârımı.
Alnımdan sel olmuş akıyor terler
Spotlar altında yine de karanlık
Yine de ürkütücü bu yerler.
Ellerimde zincirler ayağımda prangalar
Sen yoksun...

Gönül mahzun,
Beden ruhtan yoksun,
Can olmadan hayat nasıl olsun,
Sen yoksun...

Hasan Özunal

Sen Yüce Bir Dağsın.

Sen YÜCE bir DAĞSIN...

Karlar yağmışsa başına,
Apak olmuşsa saçların,
Fırtına eksik değilse başından,
Bir bent arkasında saklı ise gözyaşların,
Bil ki sen yüce bir dağsın...

Eksik olmaz kar, fırtına ve seller yüce dağlardan.
Kar, boran, fırtına hüküm sürsün varsın...
Bil ki kar, fırtına ve boranın
Yüce dağlarda bırakacağı
Sadece ve sadece temizliktir.

Bir gül yaprağından,
Bir su damlasından esinle
Gelirsin üstesinden...
Çünkü sen;
Hayatı anlamı ile yaşayan,
Onunla da baş edebilen bir insansın...

Karaman – 20 Haziran 2020

Hasan Özunal

Sen, Ben, Biz

Sen, Ben, Biz...

Ünlerim karanlıklara "SEN" diye
Ses döner yine geriye "SEN" diye
Canımı yoklarım her an "SEN" diye
Canım figan eder her an "SEN" diye

Sesim hep seni çağırır "BEN" diye
Canım feryat figan eder "BEN" diye
Bir canı hediye ettin "BEN" diye
Taptaze bir hayat oldun "BEN" diye

Neden bir kitap yazılmaz "BİZ" diye
Neden bir hayat kurulmaz "BİZ" diye
Neden bir ömür yaşanmaz "BİZ" diye
Bu Cihan bizimle dolsa "BİZ" diye

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2014

Hasan Özunal

Seni Anlatmak

Seni Anlatmak...

Adından bir harf geçse, güzel bir kitapta,
O güzel kitap bil ki, hep seni anlatıyordur.
Sevgi varsa bir ananın, bir evladına hitapta,
Bil ki o yürekten sevgi, hep seni anlatıyordur.

Su ile yüklüdür beyaz bulut, gökte uça da,
Akli pınar suyundadır, keklik ürküp kaçsa da,
Amacı vuslattır kardelenin, buzda çiçek açsa da,
Bil ki her fırsatta haykırışım, seni anlatıyordur.

Beşikte asılı maşallah, kabir taşında yazılı Fatiha,
Dağlarda yaban gülündeki, o cezbeden rayiha,
Her bir canlının yaşamındaki, her bir gizemli safha,
Bil ki her canlının yaşamı, seni anlatıyordur.

Damarlarımda akan kanın, o duyulmayan sesi,
Ciğerlerimin habersiz alıp verdiği, o her nefesi,
Sana bağlı olan ömrümün, hüznü gamı neşesi,
Bil ki yaşadığım her saniyenin ahvali, seni anlatıyordur...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2017

Hasan Özunal

Seni Öyle Severim

Hani kara toprak
Yağmur damlasını sever ya,
Yaprak güneşi,
Koyun kuzusunu,
Seni öyle severim...

Balık için deniz,
Yavru için anne,
Hasta için tabip,
Yara için merhem neyse,
Sen da benim için öylesin.
Seni öyle severim...

Hastanın sabahı,
Sılanın yolcuyu,
Çalışanın rızkını,
Denizin ırmağı,
Esirin azadı beklediği gibi
Seni öyle bekler.
Seni öyle severim...

Ciğerde nefes
Damarda kan
Bedende can
Kimsesize bir ses
Gibisin benim için
Seni öyle isterim
Seni öyle severim.

Ekmekle katık,
Aş ile lezzet,
El ile parmak,
Ağaç ile yaprak nasıl tamsa,
Seninle tam olmak isterim.
Seni öyle severim...

Karaman – 2017

Hasan Özunal

Seni Seviyorum Diyorsun ya

Seni seviyorum diyorsun ya
Sevsen de bir sevmesen de
Sevgin bana yeter diyorsun ya
Ben seni sevmeyi seviyorum

Sevilmek kolay var olmak yeter
Sevilmek güzel bir olmak yeter
Sevilmek aşikar sır olmak yeter
Ben seni sevmeyi seviyorum

Sevilmek gün gelir belki biter
Sevilmek an gelir belki yiter
Sevilmek vefa sevmek emek ister
Ben seni sevmeyi seviyorum

Sevmeyi sen de seviyorsan sev
Sevilmeye vefa duyuyorsan sev
Sevmeyi mutluluk biliyorsan sev
Ama yine de
Ben seni sevmeyi seviyorum.

KARAMAN - 2020

Hasan Özunal

Seni Uzaktan Sevmek

Seni Uzaktan Sevmek

Yaratıksın,
Yaratan hatırına
Seveyim seni de:
Az uzak dur ne olur.

Bir kalıp,
Bir endama sahiptin amma:
Susak kadar boş bir kafa,
Boş kafada nohut kadar bir beyin
Yuvarlak boş kafada üçgen
Bir sivri zekâ...
Akılda kıtlık,
İzanda tenzilat,
Ferasette hata.

Yok şerefli bir gram hayat,
Elması satarsın bir avuç darıya,
Ahlakta tenzilat,
Namus yarı yarıya...

Karşılaşınca korkmalı,
Uzaklarda durmalı,
Mantık mı hiç sorma,
Aman Allah'ım akıllara seza...

Hasan Özunal

Seninle Bir Oldum

Seninle Bir Oldum Ben

Seni tanımadan önce
Seviyordum seni ben
Ben, bendeki
Seni seviyorum.

Senin yokluğunda yarımdayım ben,
Seninle bütünleştim,
Tam oldum ben.

Seni tanımadan
Bir vardım bir yoktum ben
Seninle hem varım,
Hem de tam oldum ben.

Seni tanımadan eksiktim
Yıkıldı boynum
Seninle hem var,
Hem tam,
Hem de çok oldum ben.

Seni tanımadan
Bir var bir yoktum ben,
Bir bütünün yarısı,
Güneşsiz bir gün gibiydim.
Seni tanıdıktan sonra,
Mutlu, mesut, bahtiyar oldum,
Seninle bir oldum ben.

Hasan Özunal

Seninle Yaşasam

Seninle Yaşasam

Seninle yaşasam bu dünyayı, dünya cennet olur bana,
Sensiz cenneti vaat etseler, meylim olmaz ki o yana...
İki cihanda bir olmadıktan sonra, neye yarar bu can, bu ruh,
iki cihanı ben seninle beraber yaşamak isterim kana kana

Hasan Özunal

Senle Ben Gibi

Soğuk değil kışlar artık, daha bir güzel,
İçimde bir kıpırtı var, aşk ezgisi gibi özel,
Canlandı, dalından kopan bu kuru gazel,
Daha aydınlık şimdi dünyam, tıpkı gözlerin.

Seninle canlandı dünyam yeniden,
Bir hayat başladı bittiği yerden,
Bir başka güzel bu gün, geçen günlerden,
Sımsıkı tutuyorum hayatı, tıpkı ellerin.

Gülün kokusu varmış, bülbül coşarmış,
Gönül hoş oldu mu, dolup taşarmış,
Ruh bedende olsa da, sevince yaşarmış,
Bir pınardan çağlayan, billur sözlerin gibi.

Dünya düzene girdi sanki seninle,
Engeller bir bir yıkılıp gitti sevginle,
Gülüşünle kurduğun eşsiz eserinle,
Yeni bir cihan doğdu sanki; senle ben gibi.

Hasan Özunal

Sensiz Bir Liste

Sensiz Bir Liste Yazıyorum;

Şensiz bir liste yazıyorum;
Önce hava,
Su, ekmek, güneş, toprak.
Sonra kitaplarım,
Kağıdım ve kalemim.
Daha sonra şeker, tuz ve biber...
Uzun bir liste.
Birini çıkarsam denge bozuluyor.

Bitti liste diyorum,
Bakıyorum sen yoksun,
Hepsi bir anda kayboluyor...

Anlayacağın
Sensiz hayat yok oluyor...

Hasan ÖZÜNAL
KARAMAN - Şubat 2019

Hasan Özunal

Sensiz Bir Ömrün Köşe Başında

Sensiz Bir Ömrün Köşe Başında

Sensiz bir ömrün tam da köşe başındayım,
Yarına yürümek için, seni bekliyorum.
Bahar yaz geçti, sonbahar telaşındayım,
Yeni bir bahar hayaliyle, seni bekliyorum.

Sağlığım çok bozuk, sıhhatim berbat
Rahat bir nefes almak için, seni bekliyorum.
Yaşamak bir sorun, artık işkence hayat
Hayatta kalabilmek için, seni bekliyorum.

Attığım taş sekti, tutmadı hiçbir sözüm,
Bir mucize olması için, seni bekliyorum.
Dinmedi kalp ağrım, gülmedi yüzüm,
Kahkahalarla gülmek için, seni bekliyorum.

Bir karanlık dehlize sıkıştı dünyam,
Bir çıkış bulabilmek için, seni bekliyorum
Uykusuz gözlerimde kalmadı rüyam,
Hayal kurabilmek için bile seni bekliyorum.

Yazılan kaderi yaşamak acep bu mudur,
Kaderimin değişmesi için seni bekliyorum.
En mutlu anda gitmek en hayırlı son mudur,
Baki âleme mutlu gitmek için, seni bekliyorum.

Hasan Özunal

Sensiz Gönül Bahçem

Sensiz Gönül Bahçem

Sensiz gönül bahçem yandı kül oldu gider,
Olsun, kalan bir tutam kor bana yeter.
Kor alevlenir küllerden bir gül daha biter,
Bu hasretlik var ya yangından da beter...

Hasan Özunal

Sensiz Olamadım Gitti

Tencerene bir kapak,
Sabahına tan, şafak,
Saçlarına tel tarak,
Olamadım gitti.

Bardağında serin su,
Gecelerinin uykusu,
Leylamın tek tutkusu,
Olamadım gitti.

Bahtında bir felek,
Bostanında kelek,
Dilinde tek bir dilek,
Olamadım gitti.

Kulağında bir türkü,
Sirtında samur kürkü,
Geleceğinde ülkü,
Olamadım gitti.

Boynunda bir mercan,
İçinde bir heyecan,
Sağ yanında bir can,
Olamadım gitti.

Pencerende gün ışığı,
Yemeğinin bal kaşığı,
Gönlünün bir aşığı,
Olamadım gitti.

Kalemimde tek hece,
Bulmacanda bilmece,
Zemheride bir gece,
Olamadım gitti.

Saçında bir kar tanesi,
Rehberinin bir hanesi,
Ciğerinin bir paresi,
Olamadım gitti.

Bilmem kaç milyar içinde,
Her biri bin bir biçimde,
Ruhuna eş seçiminde,
Olamadım gitti.

Bilmem kaç milyar içinde,
Her biri bin bir biçimde,
Bilirsin sensiz ben bir hiçim de;
Sensiz olmadım gitti...

Hasan ÖZÜNAL
(Karaman – 2015)

Hasan Özunal

Sensiz Sana Alışmak

Seni sevmemenin adı ızdırap
Sevmek ise işkence.
Seninle gündüzler çile
Sensiz gündüzler gece
Sensiz geceler bir bilmece.
Seni sevmemek bir işkence
Seni sevmek ızdırap
Seninle de sensiz de hayat,
Tam bir azap...

Sana açılan kucaklar hep kor doluyor
Açtığın kucaklarda ise
Gül yerine diken oluyor
Gül sayıp da gül yüzünü kokladıkça
Gönüldeki güller soluyor
Bu gün olmadı yarın derken
Seninle sensiz bir ömür doluyor...

Halinden anlamak anlayışsızlık
Halimden anlamamak anlayış.
Vermek doğal bir hak
İstemek doğal bir haksızlık.
Senle olmak bahtsızlık
Sensiz olmak şanssızlık.

Rüyalar bir hayal olsa da gerçek
Gerçekler sanki bir kâbus
Sensiz dünya zehir dolu bir fanus.

Gül atsam taş olup başın yarıyor
Taş atsan bağrımda bir gül olup kanıyor
Gönlüm sultanını bir sen sanıyor
Seninle gönlüm deprem içinde
Sensiz iken her gününü cehennem sayıyor.

Senin adın sevmekle bir dilimde
Seninle bir cennet var hayalimde
Seninle o cennet yakıyor kavuruyor
Sensiz kocaman bir hiç var sanki elimde

Senle olmuyor
Sensiz olmuyor
Seninle sensizlik hiç olmuyor.
Çaresi sensizken seni yaşamak
Başka çözüm yolu kalmıyor...

Hasan Özunal

Sensizliği Yaşamak

Mesafeleri kurşun hızı ile gitsem
Kucağımda bir demet sevgi
İçimde bir tatlı heyecanla
Dağlar yol verse denizler kurusa geçerken
Derelerde köprü yapsa gelincikler
Bunları düşünüyorum
Hayalinle yaşarken
Ve
Sensizliği içime çekerken...

Hasan Özunal

Sensizlik

Bir bıçaksın ki gönlümün başköşesinde saplı
Bir bıçaksın ki elmas ağızlı pırlanta saplı.

Belli belirsiz sızın var bağrımı dağlar durur
Bağrımnda çöreklenmiş sıra sıra dağlar durur.

Varlığını bilip yokluğunla yaşamak acı
Adın dilimde bir lezzet sensizlikse çok acı.

Karaman - 2017

Hasan Özunal

Sensizlik Hastalığı

Geçmedi bu hastalık
Geçmek bilmedi...
Doktor çaresiz,
Tedavi yetersiz...

Sensizlik teşhisi koydu doktorlar,
Sen eksikliği varmış had safhada
Ondanmış durgunluğum, halsizliğim,
Ondanmış sol yanımdaki ağrılar,
Ondanmış hissizliğim.

Acilen SEN almam lazımmış,
Hem de her nefesimde
Sen olmazsa ben bitiyor, yitiyormuşum
Ruh yok olup gidecek,
Bir can kalacakmış bedende.

Gözlerim aydınlanmak istiyor SENle,
Bedenim canlanmak istiyor SENle,
Gönlüm yaşamak istiyor SENle,
Yok olan dünya var olacak SENle...

Tut ellerimden boş çevirme
İlacım ol,
Çarem ol,
Dermanım ol,
Yaşama sebebim ol,
Bende bir ben ol,
Her nefeste bir SEN ol,
Bir ben olayım SENle,
Her nefeste anayım,
Her nefeste alayım;
Son nefesimi vereyim SENle.

(Karaman-2014)

Hasan Özunal

Ses ver Gül, Sesver Sümbül

Ses Ver Gül, Ses Ver Sümbül

Ses ver gül, ses ver sümbül,
Neden suskunsun lale,
Bir haber verin Leyladan...
Nerede?

Nerede o bahçelerin ışığı,
Nerede mutluluğun aşığı,
Nerede renklerin kaynağı,
Nerede sol yanımın yakışığı
Nerede?

Nerede mutlu dalgalar,
Nedir bu durgunluk,
Bu hüznün denizinde...
Neden esmiyor bahar meltemi
Nerede mehtap,
Huzurun tek adresi,
Hayatın nefesi,
Gönüllerin altın kafesi,
Mutluluğun şakrak sesi
Nerede?

Nerede yokluğu bitiren,
Nerede varlığı hissettiren,
Nerede azı çoğa çeviren,
Nerede o sevgiyi getiren,
Nerede?

Susma gül, sümbül
Eğme başın lale
Söyleyin cana can olan
Güneşin simgesi, mehtabın rakibi
Leyla nerede?

KARAMAN

Hasan Özunal

Sessizliğin Sesi

Sessizliğin Sesi

En kıymetli yükü ile karaya vurmuş,
Çaresiz, sessiz bir garip gemi gibiyim.
Tarihten zamandan haberim yok,
Takvimi yırtmış, saati kırmış gibiyim.

On bin yıllık çok büyük bir hazineyi,
Bin yıldan beri, bin gayretle arayıp,
Bulduğu anda saklayacak bir kasa,
Satacak bir pazar bulamamış gibiyim.

Can emanetini taşıdık bir hamal gibi,
Nefes kefendi sırtımızda peştemal gibi,
Canı taşırken bile ölümle hemhal gibi,
Yunmak için teneşire uzanmış gibiyim...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2018

Hasan Özunal

Sevda Ateşi ile Külhan

Sevda Ateşi ile Külhan

Sevda ateşi ile külhan dertli başım,
Ha çatladı ha çatlayacak sabır taşım.
Bekleyişler Eyüp sabrı ile sürerken,
Musa denizine döndü akan gözyaşım.

Yokluğun, sabahı zindan etmekte yine,
Bu yangınlara nasıl dayandı bu sine.
Fani ömrün baharı hazana ererken,
Gönül razı değil ömrün böyle bitmesine.

KARAMAN - 2023

Hasan Özunal

Seversin

Sevmiyorum deme;
Seversin...

Hele bir ayrı kal anadan, babadan, yardan
Hele bir tat gurbetin acı zehrini,
Hele bir gör evlat hasretini;
Seversin...

Kaybedersen özgürlüğünü;
Gökyüzünü,
Denizi,
Dağları arar,
Bülbül sesine hasret kalırsan
Ararsın karga sesini...
Bir çocuk gülüşünü,
Bir insan nefesini,
Bir ışık demetinin bir ağaca can vermesini,
Bir ağacın meyve vermesini,
Toprakta can bulmuş bir diken tanesini bile
Seversin...

Düşme bir onulmaz derde
Arama çareleri ilaçtan, nebattan
Kokusuna dayanamadığın
Soğanı sarımsağı bile
Seversin...

Dayanmasın gırtlığına namert hançeri
Demokrasiyi,
Vatanı,
Bayrağı,
Milleti,
Devleti,
Atanın uğruna can verdiği
Bir karış toprağı
Karadağ'ın kapkara taşını bile
Seversin...

Seversin;
Sen;
Kainat emrine verilmiş
Yaratılmışların en mükemmeli
Yaratandan güç almış
Ruh ile ödüllенmiş
Başlı başına bir şahesersin...

Hasan Özunal

Sevgi Bitmezse Bitmez

Bahar gelse de gitmese
Gider...

Gençlik gelse de gitmese
Gider...

Ömür başlasa da bitmese
Biter...

Ama sevgi başlar;
Bitmezse de bitmez işte...

Hasan Özunal

Sevgi Kırıntıları

Var mı ki hala bu devirde ve bu civarda,
Bir sevgi kırıntısı, ya da sevgi duygusu?
Sevgiyi son tanıyanlar şimdi mezarlarda
Yok etti sevgiyi artık var olma kaygısı...

Gülün güzelliği biter belki de solunca,
O saf sevgi bir demli çaya şeker olunca,
Bir gönülden akıp da diğer gönle dolunca,
Abide olur insanın insana saygısı.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2018

Hasan Özunal

Sevgi Sonsuzdur

Aşk olsa, çoktan biterdi,
Sevda olsa, duman tüterdi,
Sevgiyi yaşıyorum bir tanem
Gönlüm bir tek bunu isterdi.

Aklım fırlamadı derinden,
Kalbim sökülmedi yerinden,
Gözüm kaybetmedi ferinden,
Sevgiyi yaşıyorum bir tanem.

Solan çiçeğe güneş gerekmiş,
Sevgi hiç solmayan bir çiçekmiş
Aşk yalan, sevgi gerçekmiş
Gönlüm bir tek bunu isterdi.

Sendeki ben, gerçek ben imiş,
Bendeki sen, bir beni bilmiş,
Sevgi hayatta tek bir gerçekmiş
Sevgiyi yaşıyorum bir tanem...

Hasan Özunal

Sevgi Tası

Sevgi Tası

Doldur tasını boş koyma ama
Ne koyduğunu da hiç unutma.

Hem gör ki o tasta ne olursa
Herkes kısmetini yer ne de olsa.

Arı yerse gıdayı bal yapar özünden
Karga yerse döner yaralar gözünden.

Bülbül yer gider şakır durur sevdiğine
Yılan yerse zehir yapar kıvrılır deliğine.

Dosta sun en başta sevgi dolu tasını
Göreceksin faydasını vefanın en hasını.

Muhtaç olana sun cömertlik en güzel şey
Gönül sevgisi ile yıkılır engel olan her şey.

Eksik olmaz sunduğun tasta kusur arayan
Bil ki gün gelecek o olacak seni yaralayan.

Bedel diye sarılan olursa sunduğun tasa
Bir gün münafık olduğunu anlarsın nasılsa.

Başka taslarla kıyaslayan olursa tasını bil ki
Senin tasını da zem edeceklerdir inan ki.

Doldur tasını sende olan en lezzetli aş ile
Paylaşmak elbette güzel eş, dost ve kardaş ile.

Doldur tasını sevgi ile boş koyma ama
Kimin yediğini içtiğini de sakın unutma.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2018

Hasan Özunal

Sevgi Unutuldu

SEVGİ UNUTULDU

Dünyayı mamur etmek için
Bu nasıl çılgınca bir çaba...
Dikilen eserler bent oldu,
Medeniyet nehrini kuruttu.
Kazanılan bir hedef için,
Kaybetmek alınmadı hesaba.
Bini harcayıp bir kazanmak umuttu,
Sevgili arayanlar
Yazık ki sevgiyi unuttu

Kasım - 2021

Hasan Özunal

Sevgi ve Sen

Sevgi diyoruz ya sevgi,
Yaşanmadan bilinmez.
Sevilmek var ya sevilmek,
Bin bir sözle söylense de,
Sevilmeden hissedilmez.

Ömür diyoruz ya ömür,
Ya da hayat diyoruz ya,
Hayat güzel,
Ömür kıymetli ama,
Sensiz anlam ifade etmez.

Gülüm desem de sana,
Gül bana gülüvermez,
Canım diyorum ya sana,
Candan geçilir belki,
Ama senden geçilmez.

Sen varsan,
Hayat güzel,
Çan kıymetli,
Ömür anlamlı.
Sevgin ve sen olmazsa
Bu ömür yaşanmaz
Bu hayat çekilmez.

Hasan Özunal

Sevgi Yoksa

Sevgiyi çıkar aşktan
Kalır geriye çılgınlık ve delilik
Doldurur boşluğu şiddet ve ilkelik

Sevgiyi çıkar dinden
Geriye kalır bağnazlık ve taassup
Doldurur boşluğu şeytanın vesvesesi

Çıkar sevgiyi gönülden
Kalır et ile kemik
Doldurur o gönlü
Kin nefret ve intikam

Yükle sevgiyi her bir habbeye
Güzellikler hâkim olur harabeye
Taş sanat eseri olur
Demir konuşur
Ağaç güler
Dünya bahar olur,
Doldurur dünyayı
Mutluluk, refah ve barış...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman – 2018

Hasan Özunal

Sevgi Yolu

İŖi ne kr kuyularda sevginin, gönüllerde olmalı
Bir terennüm ki, her nefesi elvan elvan kalbe dolmalı.
Her derdin devası Dost'ta elbet, niyet ve yn O'nadır
Gönül Dosta giden yolu, gönülden sevmekte bulmalı.

Hasan znal

Sevgiliye Acı sitem

Sevgiliye Acı Sitem

Yıkılıyormuş Karaman Kalesi
Yıkılsın varsın.
Burçlarında bir yontulmuş taşım mı var?
Ellerin olmuş o aşüfte dilber,
Olursa olsun, yüzünde gözüm,
Gözünde kaşım mı var?
Kar yağar da boran esermiş,
Başımda yanardağlar,
Sevdadan dumanlı başım mı var?
Her karışını gasp etmişler beytülmalin,
Toprağından,
Zimmetimde bir arşınım mı var?
Mevki makam sahibi olmak için,
Yemişler birbirlerini...
Yesinler varsın,
İçinde dostum, arkadaşım,
Kardaşım mı var?
Bilemedim;
Bu şehre bendeki ne sevdadır,
Bir dikili ağacım,
Bir bitecek işim mi var?
Mahvolup gidermiş Karaman,
Yolu açık olsun...
Yoluna koyduğum takozum
Taşım mı var...

Karaman - 2018

Hasan Özunal

Sevgin Derin

Sevgin Derin

Öyle büyük ki sevgin,
Sıgmıyor gönlüme.
Gönlünü ver bana,
İki gönle bir sevgi yakıştır...

Öyle derin ki
Anlatılmıyor kelimelerle.
Bak gözlerime
Onlar anlatsın sevgimi,
Sana özel kelimelerle...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2017

Hasan Özunal

Sevginin Gerçeği

Bir bakışa bin can feda edeceğimi bilemezdim,
Bin güzel bin defa sevse ben böyle sevemezdim,
Bir gülüşle bin dünya kahrını bir çırpıda silemezdim,
Sevginin gerçeğini sende tattı gönlüm Balım benim.

Hasan znal

Sevgiyi Söyleyebilmek

Papatyaya sordum
Sevmiyor dedi.

Kahve falına baktırdım
Gelmiyor dedi.

Rüyalara sordum
Sevdiğini bilmiyor dedi.

Yarın dan tezi yok
Yapışıp yakasına,
Gözlerine baka baka
Söylemekten başka çare yok!

Hasan Özunal

Sevgiyi Yaşamak

Keşke BEN;
SENİN yerinde olsam...
SENİN yerinde olup da
Sonsuz sevilmenin tadını yaşasam...

Hasan Özunal

Seviyor İnsan...

Söylemeden de seviyor insan;
Dilsiz, kelamsız da seviyor...
Toprağın suyu sevdiği gibi,
Çölün vahayı sevdiği gibi,
Balığın suyu sevdiği gibi, seviyor insan.

Vefa görmese de seviyor insan;
Vefasızlığı bilmeden de seviyor...
Buğdayı biçen orak da olsa,
Daldaki meyveyi koparan parmak da olsa,
Yağmursuz bir iklim gibi kurak da olsa,
Ölüyü saklayan bir kabir gibi seviyor insan...

Canı yansa da seviyor insan;
Bir yaranın neşteri sevdiği gibi,
Çeliğin ateşi, suyu, çekici sevdiği gibi,
Toprağın kazmayı sevdiği gibi,
Ölünün toprağı sevdiği gibi seviyor insan...

Seviyorum seni; söylemeden,
Seviyorum seni; vefa beklemeden,
Seviyorum seni; canım yansa da,
Canından da fazla, seviyor insan...

Hasan Özunal

Seviyorum Bu Karamanı

Seviyorum Bu Karamanı
Seviyorum ben bu Karamanı
İçinde insanlar yaşamasa
Hatta kuşlar bile olmasa yine de sever miydim?
Sanmıyorum...
Bazen efkar basıp da sitem etsem de
Çekip başka diyarlara gitmeyi hayal etsem de
Bir dikili ağacım bile yok desem de
Denizli, sahilli, ılık, تنها bir şehir istesem de
Seviyorum ben bu Karamanı

Arabaşını seviyorum mesela
Ekmek atmasını
Elmasını,
Caddelerinde volta atmasını,
Yoldan geçenlerin selamını alıp
Kel Mamutlara, Süreyyalara Recep armutlulara
Laf atmasını, onlara sataşmasını seviyorum.
Kütüklüden bir dostun yolumu çevirip
Çaya davetini,
Bir esnafın kapısından selam verip
Ayak üstü muhabbetini
Bir gün dahi ayrı kalsam hasretini
Aktekkeden bakınca görünmeyen
Karaman Kalesinin silüetini
Kasabadan gelirken gece ışıklarını

Seviyorum...

Seviyorum işte, ne bilim seviyorum...

Üzülsem de tabelalarda haçlı ismi olmasına

O haçlı isimli kafe denilen yerlere

Zaman öldürenlerin dolmasına

Gençlerin füze sesli araçlarla artistlik yapmasına

Hiç yoktan bir birlerini pataklamasına

Kız erkek, ulu orta her fırsatta en galiz sinkafları patlatmasına

Kaldırımda bak ben seni nasıl kenara atarım der gibi omuz atmasına

Modern ve entel bir hava için ağzını yaya yaya

Argoyu bile katleddercesine çene patlamasına

Sitem etsem kızsam gücensem incinsem de

Yine de seviyorum ben bu Karamanı

Konya Karaman denilince

Cinnet haleti ile kızanları

Hala bir sulu parkımız vardı diye arayanları

İki de bir sosyal bölüşümlerde eski Karaman fotoğrafı atanları

Seviyorum.

Adam satanı, çıkar için takla atanı,

Mevki ve makama yağ yakanı,

Hiç alakasız iftira atanları

Gıybetin en derin mahremlerinde gezinip

Başkalarının muhasebesini yapanlarını

Elbette ayrı tutuyor kale almıyorum.

Seviyorum ben bu Karamanı...

Bir darlanıp da gönlü güzel bir kardeşimle

İki lafın belini kırıp takırdamayı

Osman Nuri Koçak Hocamla tarihe siyasete ve felsefeye dalmayı

Açıp İbrahim Şaşma ya da Turani'den birkaç satır okumayı

Hikmet Elitaşın yeni bestelenen şiiri var mı diye meraklanmayı

Mısırlıoğullarından kardeşim Ahmetle çocukluğu yeniden yaşamayı

Erkin Tel Mustafaya kapı aralığında teknil verip teknil almayı

Ömer Karayumak abimle şöyle bilinmeyenleri araştırmayı

Osman Ülkümen'den Tarihçi ordularından duyduğumuz yalanların gerçeklerini duymayı

Sohbeti bal kıvamında Ulvi Emre Hocam ile aynı mekanda olmayı

Gazeteci meslektaşlarımla toparlatıverip iki dakika kaynatmayı

Fikret ve Fevzi Yıldızbaş ile gizli gizli mesajlaşmayı

Mehmet Yıldızbaşla gelecek 100 yılı konuşmayı

Ali Güley ile çay

Can kardeşlerimden Kadim ve baki dostum

Ahmet cici ile ve Gıymatlısı
Kalem ve gönül ehli

Yasemin Gön cici ile ve

Karamanın kültür elçisi güzellik fabrikatörü Filiz Sertan Kızıl ile dertleşmeyi

Hanımfendi Yaseminin prenses kızına cadaloz diye takılmayı

Nalan Yeğın in bir konserinde olmayı

Veli Bozkır Başkan ile karamanın kültür sorunlarını tartışmayı

Can yeğenim Sümeyra Akkühah'ın başarılarını alkışlamayı

Can yeğenim Alper Akkühah'ın kaçınıcı örnek sitesi olduğunu saymayı

Ahmet Hamdi Kühahçının mekânında

Onun kesesinden onun servisi ile ona çay ısmarlamayı
Mehmet Şenalp dostum ağabeyim ile
Sosyal medyadan duyguları imbikleyip de paylaşmayı,
Siyah önlük beyaz yaka ile başlayan okul arkadaşlıklarını
Her fırsatta yad edip onlarla hasret gidermeyi
Boyacı Çarlinin Yani Nazmi Asmanın önünden
Bir resmi geçit edası ile geçip o gülen yüzlü ile bir hal hatır sormayı
Ne haber ciğerim deyip Eyvallah Ciğerim demesini duymayı
Rahmetli Babalarının topluma hediyesi Gülsevenlerin çayını yudumlalamayı
Seviyorum...

Karamanı ve Karamanlıyı seviyorum
Sıkılınca kendimi attığım hobi gecekonducularını seviyorum
Osman ve Hasan yoğunluğundaki bahçelerde
Osman öğretmenimin bağırarak selam vermesini
Hacı Osmanın sakin ve sessiz komşu bahçelerine dalıp
Onların işlerini görüvermesini
Hasan Burun kardeşimle ürün ve üretim hakkında fikir alışverişini
Kamil ve Gülşen Celallerin bir yudumu yalnız boğazdan geçirmeyip
Gülen yüzlü davetlerini
Angara Bebesi pırlanta gönüllü Recep Uysalı ve canparelerini,
Ondan devraldığı parselde Can pahasıan can kurtarma peşinde
Cansiperane savaş veren Doktor Muhammet Korkusuzu ve kuzucuklarını
Aynı parselin eski sahipleri Cumhuriyet ve Hatice kardeşlerimin
Ve evlatları Gözde İle Adamım Utkunun hasretlerini çekmeyi
Bahçe sakini olsa da sık sık etrafta polis jandarma bekçi gibi
Etrafı merak sağanağı ile kontrol eden

Dünyanın en büyük sanatçısını da,
İki elmas parçasını işlemek için çırpınan güzellik dağıtan
Rabia/Safa kardeşlerimi ve evlatlarını,
Bahçemim kalfası, hayat okulumun öğrencisi
tesadüfen rastladığım kaşıkçı elması
Az cadaloz az huysuz ama en çok da İNSAN gönüllü
Can yoldaşım kardeşim öğrencim kalfam Şenay Keleş
Ve onun günümüz gençlerine inat seviyeli duruşunu
Seviyorum...

Sonra var ya hani Akdenize doğru uzanan dağlarını
Tabak gibi bitek taban araziden oluşan ovalarını
Şimdilerde kuruyan gölcüklerini
Minik akarsularını
Bazıları kurumuş pınarlarını
Karasuyunu, Deliçayını, İbrala Deresini Göksuyunu
En çok en çok da Kaf Dağım dediğim, Karadağımı seviyorum...
Karadağ'da bir armut ağacı altında
Ovayı ve köyleri kuşbakışı seyretmeyi seviyorum.

Bu kadim şehre hizmet edeni,
Hizmetten sonra ahirete gideni
Bu mübarek topraklarda dinlenen gönül erlerini
Günde 5 vakit çağrılarla yaratılış gayemizi belirten mekanlarını
Birisi de Evladım Komando Çavuş muradım olan güvenlik kuvvetlerini
Babası gurbette maişet için çalışan 4 yaşındaki torunumun

Oğul Balım Kadir Teoman Özünalımın

Nerelisin diye sorulduğunda Karamanlı diyen dillerini

Bir karanlık hücre gibi yüreğimin bir parçasını hapseden Ankaraya inat

Karamanımı seviyorum

Hiçbir insan yaşamasa

yine de sever miydim karamanımı

Sanmıyorum

Lı eki olmadan sevemezdim herhalde

Demek ki ben karamanı seviyorum derken

Aslında Karamanlıyı seviyorum

Sizleri seviyorum

İyi ki varsınız.

İyi ki karamalısınız

İyi ki var olarak bu sevgime kaynak oldunuz

Sisin sayensizde Karamanı Memleketimi

Vatanımı bayrağımı ülkemi ve dünyayı seviyorum

Güzel insanlar önünüzde saygı ile eğiliyorum...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2018

Hasan Özunal

Sevmek Nefes Almaktır

Sevmek Nefes Almaktır

Sevmek nefes almaktır, yaşatır,
Sevilmek ise gönlü besleyen gıda...
Sevmek, ömrü sonsuz arttırır,
Sevilmek bir mükafat dünyada...

Nefesle beden yaşar belki ama,
Sevgisiz hayatta lezzet arama.
Gülücükler bile sanki göz boyama,
Sevmekle hayat anlam bulur dünyada...

Hasan Özunal

Sevmek ve Sevilmek

Gün olur zor gelir yaşamak,
Sevmiyor, sevilmiyorsundur.
Yemek yemek, su içmek zor gelir.
Yürümek, gülmek ve ağlamak hatta.
Giyinmek bir işkence soyunmak azaptır
Güneş soğuk ve karanlık
Geceler boğucu ve zindandır
Bir acılık olur hep dilinde...
Gözlerinde fer yoktur,
Kulakların duymaz, aklın anlamaz
Şarkılar hep inilti olur nağmelerinde
Her zaman sıfırlar vardır ellerinde,

Sevmiyor,
Sevilmiyorsundur o anlarda.

Gün gelir umutludur hayat,
Seviyorsundur ama bilmiyorsundur sevildiğini.
Bu günden hep yarını, yarınları yaşarsın
Farkında değilsindir hatta yaşadığının,
Canın yanmaz ateşten,
Koru avuçlarsın ya öyle...
İçinde bir tohum ya da bir fidan
Ha yeşerdi ha yeşerecek
Seviyorsundur ama
Bilmiyorsundur sevildiğini.

Ama bir gün gelir ki;
Geceler aydınlıktır, mehtap olmasa da.
Baktığın her yön güle kesmiştir ya da laleye
Kötülük kalkmıştır yeryüzünden ve çirkinlikler de
Dağlar bir adımda aşılacak engel
Denizler yürünecek bir yoldur sana.
Herkesler çirkindir bir o güzel
Herkesler iyidir ama o en mükemmel.
Kuşkanadında gider dertler senden uzaklara
Kalbin dar gelir tüm mutluluklara
Dünya senindir ve sana özel
Hep sırtını sıvazlar saçını okşar bir gizli el.
Evler dar gelir vurursun kendini sokaklara
Daha bir gülerek bakarsın bilinmez yarınlara.

Bil ki seviyorsun
Ve sevildiğini de biliyorsun

Hasan Özunal

Seyirlik Dünya

Seyirlik Dünya

Bir hayat yaşıyoruz ki
Tam Türk filmi
Herkes esas oğlan
Herkes esas kız
Tüm dünya onlara dekor
Tüm insanlar onlara figüran.
Gülerek kıs kıs
Onları seyretmek beleşten
Hem keyifli,
Hem bize kar kalan..

Gerisi?
Gerisi yalan...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2019

Hasan Özunal

Sır Perdesi

Sır Perdesi

Aralansa o nurdan sır perdesi,
Görünse o Sırrın bir tek habbesi,
Dünya bir anda yanar da kavrulur,

Bu şaşkın büyüklenme neyin nesi,
Bu şaşkın benlik neyin göstergesi...

İzbedesin neyine yedinci kat,
Kıylü kal'in yalan, ölüm hakikat,
Yoktun sonra var oluverdin fakat

Bu şaşkın büyüklenme neyin nesi,
Bu şaşkın benlik neyin göstergesi...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2017

Hasan Özunal

Sigaraya Sitem

İlaç olsan almam artık, seni bedenime,
Kokunu sindirmem artık, ben kefenime.
Seni yaktıkça Leyla oldun, yaktın beni,
Elli yıllık dostummuş, başlarım kıdemine.

Katranında boğul emi, ziftinle ziftlen,
Nikotin tıkasın filtreni, sen de zehirlen.
Kirl ettin beni artık, kendi kirinde kirlen,
Kötü arkadaştan iyiymiş, hadi oradan len...

Hasan ÖZÜNAL
KARAMAN - Temmuz 2021

Hasan Özunal

Sildin Güya Gözümdeki Yaşımı

Sildin Güya Gözümdeki Yaşımı

Sildin güya gözümdeki yaşımı,
Elindeki zımparayı unuttun.
Yalandan okşayıp garip başımı,
Sahte sevgilerle beni avuttun.

Merhametin kaf dağında canavar,
Vicdanın sende sadece adı var.
Vefa ile aranda kalın duvar,
Bendeki sevgini hepten kuruttun.

Hasan ÖZÜNAL

Hasan znal

Sisli Çağ - Zamane

Köstekli, gümüş çerçevlerden çıktı bu zaman,
Haçlı kültürünün kaydığı mekâna girdi.
Nesil, sapla besleniyor, ürettikleri saman,
Raf, tezgâh boşaldı da mallar camekâna girdi.

Karaman - 2018

Hasan Özunal

Sitem

Yetmedi mi sitemin,
Sana hasret bu gönlüm.
Gel benim gonca gülüm,
Tükeniyor bu ömrüm.

Hasan Özunal

Sol Göz Göremezdi Sağ Gözü

Sol Göz Göremezdi Sağ Gözü

Sol göz göremezdi sağ gözü, ayna olmasa,
Can taşımak yetmez ki can CAN olmalı.
Gönül bilemezdi kendi özünü, yar olmasa,
Can taşımak yetmez ki can CAN olmalı.

Dost DOST olmalıdır, dostun gözünde,
Dost ayna olmalıdır kendi özünde.
Dil dile getiremezdi, kendi sözünde,
Can taşımak yetmez ki can CAN olmalı.

Gönülden gönüle köprü kurulmaz,
Köprü ile gönülden dost olunmaz,
Dostun arasına elmas törpü vurulmaz,
Can taşımak yetmez ki can CAN olmalı.

Can taşımak kula yüküdür, sevgisiz,
İki gönülde dost olursa yergisiz,
Gönüller denktir, sevgi olsa da dengesiz,
Can taşımak yetmez ki can CAN olmalı...

Hasan Özunal

Son Aydınığım

Son Aydınığım...

Günüme güneş oldun, geceme mehtap,
Günler geçti şimdi, yolculuk var ebede.
Sen ki son durakta hayat bulan serap,
Geliverseydin ömrüme daha ilk seherde.

Şimdi gecem mehtaplı, günlerim aydınlık.
Dağıldı sevgi diye çırpındığım karanlık.
Neyleyim ömrü ahırde geldi ise sultanlık,
Şimdi artık son sahnesinde bu son perde.

En güzel duygular, hep filiz kaldı içimde.
Yollarım çıkmaza ulaştı her bir seçimde.
Gülistanım bir gül açmadı hiçbir biçimde,
Geldin ama son imzasın bu şekilsiz eserde.

Şimdi coşkun yaşamalı, her günü bir yıl gibi
Elbet bir gün gel diyecek, emanetin sahibi
Bir teselli ikramiyesi gibi oldun, bir efsun gibi
Gülerek uğurla artık beni sen bu son seferde

Karaman – 2015

Hasan Özunal

Sonbaharda Son Bahar

Yıllarca boş kalan gönlüm,
Seninle mutlu coşuyor gülüm.
Sonbaharını yaşayan ömrüm,
Son bir baharı yaşıyor senle.

Gülün rengi var artık bülbülün sesi,
Sevgin bir çağrı bir aşk bestesi,
Bakışın sımsıcak hayat busesi,
Ömrüm bir anlam buluyor senle.

Geceler uzadı günler kısaldı,
Dertlerim seninle mazide kaldı,
Bu koskoca dünya artık ufaldı,
Bu cennet dünyada mutluyum senle.

Hayatın anlamı tuzu biberi,
Senden getiriyor kuşlar haberi,
Sanki seninle var olmuşum ezelden beri,
Mutlu bir gelecek kuralım senle.

Hasan Özunal

Sonu Toprak Olan Hayatın

Sonu Toprak Olan Hayatın

Sonu toprak olan hayatın aslı bir damla su,
Yazılan yazgıdan bize düşen kısmet bu.

Duman tüter başımda efkarım ağır,
Gözlerim kör dilim lal kulağım sağır.

Geçtiğimiz yollarda kaldı ise izimiz,
Artık biz kaldık tek gönlüm ile ikimiz.

Akıl isyanda, diyor gel bu yükü kaldırma,
Fikir isyanda, diyor gel aklına aldırma.

Gerçek olan şu ki bedenın sonu topraktadır,
Ruhun sonu ise manevi doğan şafaktadır.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman Ocak 2022

Hasan Özunal

Sor Söyleyeyim

Sor Söyleyeyim...

Çayıma tek şeker, kahveme yoldaş ol,
Geliver habersiz, efkârlı bir anda.
Gözümdeki gizli yaşa bir sırdaş ol,
Ruhum çok daraldı, gönlüm de âmânda,
Sor söyleyeyim, anlat da dinleyeyim.

Fırtınalar esiyormuş, haberim yok
Yağmurlar sel, karlar borana çevirmiş.
Bir matem havasındayım, kederim çok,
Yanardağlar set olmuş, yola serilmiş,
Sor söyleyeyim, anlat da dinleyeyim.

Bir buruk tebensümdür, geçmişten kalan
Gelecekse, ufukta kapkara bulut.
Hayaller boş, tarihte yazılan yalan,
Kıraç bir ortamda savaşmakta umut,
Sor söyleyeyim anlat da dinleyeyim.

"İyi ki varsın be dost", demek ne güzel
Bunca yoklukta, bir dost bir hazine .
Çay kahve bahane, bölüşmek güzel,
Al götür buralardan, götür mazine,
Sor söyleyeyim, anlat da dinleyeyim.

Dert bir değil ki, katar katar sıralı,
Vatan, bayrak derdi, millet sevdası.
Yar elinden desen, gönlüm yaralı,
İlaçla deva bulmaz gönül yarası,
Sor söyleyeyim, anlat da dinleyeyim.

Efkârımı vur taş, at kör kuyuya,
Genişlet gönlümü, güldür şu yüzümü.
Bir gün dalacaksam, o en son uykuya,
Kalanlara sen anlat kalan sözümü,
Sor söyleyeyim, anlat da dinleyeyim.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2018

Hasan Özunal

Sormayın İnsanlara Kilon Kaç

Sormayın İnsanlara Kilon Kaç

Sormayın insanlara;
Kilon kaç, boyun kaç diye...
İnsanın değeri, etten kemikten değildir.
Boy ise bir kalıptır sadece...

Sormak gerekir tanımak için:
Yüreğin ne kadar büyük,
Gönlün ne kadar geniş,
Beynin ne kadar üretiyor,
Ruhun ne kadar ÖZGÜR
Diye...

Cevap olumlu ise,
Verin insanlık kimliğini...

Bir de SEVGİYLE tanışmış,
HOŞGÖRÜ ile beslenmişse
Verin,
O insana GÖNLÜNÜZÜ
Sevginizi,
Akıbetinizi,
Ve hatta
Canınızı...

İşte o İNSAN İKİ DÜNYA ağırlığındadır...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman – 2018

Hasan Özunal

Sök At İnsanlığını

Sen üstüne gökdelenler dikerken
O bekledi bu Vatanın taşını toprağını
O korudu namerdin kirlletmesinden.

Sen göklere doğru yükseltirken değerlerini
O feda etti değerler için canını.
Koruduğu toprağın üstüne sen el koydun,
Ona düştü toprağın altı.
Sen toprağın üstünü altına çevirirken,
O toprağın altını cennet yaptı kendisine.
Sen o cennetinden koptuğun gün,
Bil ki bekliyor toprağın altında bir cendere.
Bilmiyorsun hak hukuk ve birlikte yaşamayı,
Çıkar at o zaman üstünde emanet duran
Şadece kimliğinde yazan insanlığı...

Karaman - 2016

Hasan Özunal

Sözler

SÖZLER_ Hasan ÖZÜNAL

- 1 1960 ı hayal meyal, 1980 i tüm felaketi ile, 28 Şubatı kahrolarak yaşadık. Aradaki muhtıra ve diğer pislikleri de gördük. Tarihin doğru yazan kitaplarından irkilerek okuduk. Gücümüz yettiğince de yazdık. Kimse bize DEMOKRASİDEN bahsetmesin. Gelsinler biz onlara HALKI ve MEMLEKET GERÇEKLERİNİ anlatalım.
- 2 Akıl olmayan yerde çaba kısır kalır...
- 3 "Albert Einstein'e çok güzel bir manken yavaşır ve der ki: -Üstat sizinle ben evlensek. Sizden zekasını alan, benden de güzelliğini alan çocuklarımız olsa. Ne harika olurdu değil mi?- Deha cevap verir: -Tersi olursa çok ama çok kötü olur- İnceliği anlayamayan manken sırtarak ve kırıtarak uzaklaşır... Biz de Batının medeniyet ve tekniğini almak yerine ahlakını ve sosyal yaşantısını almak yanlışını gösterince olanlar oldu..."
- 4 "Alim geçinirsin ama elifi görse mertek sanırsın
Rahle önüne çökünce fergaba çıkmaya kalkarsın
"
- 5 Alimini cahil sayan toplumlar zırcahiller güruhudur.
6 Altın tası ararken ayran ekşir.
7 Aptalların bilgi seviyesi az olduğundan bildikleri konusunda ısrarcıdırlar.
8 Arızalı olmayan saatler durmaz ve geri geri çalışmaz... Önemli olan ayarlı olmasıdır. Daima ileri...
- 9 Aslanlar seyrana çekilince meydan çakallara, tilkilere ve yaban köpeklerine kalır. Evcil olup da ayak yalamaktan ruhsuzlaşan itler de onlara katılır. Maymunların gaza getirdiği bu güruhun saltanatı aslanlar meydana inince sona erer...
- 10 Aşık, aşkını sevgilisinin boynuna bir yular gibi takmaya kalkarsa; bu aşk olmaktan çıkar işkence olur.
- 11 Azraîl'e kızmayınız... Tanışacağınız ilk MELEK o olacaktır. Üstelik sizi menşeiniz olan RABBİNİZE götürecektir. Hazırlanmalı...
- 12 "Bağdata giden olsa,
Halimden bilen olsa,
Seni yıkarım Bağdat
Yârime ziyan olsa-
Milyonlarca insan ziyan gördü, on binlercesi katledildi, demek ki hiç birisinin YAR'ı yokmuş..."
- 13 "Balon içine hava doldurulunca büyür.
Kar bir parça iken yuvarlanarak bir çığ olur.
Ama birisini söndürmeye bir iğne,
diğerini yok etmeye biraz güneş ve
ılık rüzgar yeter.
Olmuşken granit kaya gibi olmalı.
En büyük seller sürüklese bile
kaya olarak kalmalı..."
- 14 "Bana sevilmediğimi söylediler. -Kimler- dedim. Verdikleri isimler arasında yanlışları yüzüme karşı söyleyenler değil sevimsiz, yaramaz insanlar vardı. Sevindim, mutlu oldum.
O isimlerin hepsi şerefsizlerdi. Onurlandım..."
- 15 "Bana sevilmediğimi söylediler. -Kimler- dedim. Verdikleri isimler arasında yanlışları yüzüme karşı söyleyenler değil sevimsiz, yaramaz insanlar vardı. Sevindim,

mutlu oldum.

O isimlerin hepsi şerefsizlerdi. Onurlandım...

"

16 Batıyı örnek alacağımıza, çölde yolunu bulan deveyi örnek alsaydık, hedefe çoktan varmıştık.

17 "Bayramların değeri -mendile sarılı şekerlerle- değil, Yüzlerdeki mutluluk ve gönüllerdeki coşku- ile ölçülmelidir...

"

18 Bazen gözyaşlarımızı büyük bir iyi niyetle silmeye kalkanlar, ellerinde zımpara olduğunu unutabiliyorlar...

19 Bazen insanları kazı kazan kartlarına benzetirim. Meçhul... Kazımaya başlayınca altından nadiren güzellikler de çıkabiliyor. Ama tersi de... Yıldız ___ cila, boya ___ renk, desen ___ şatafat, güzel söylemler ___ çok iyi yönlendirilmiş davranışlar vs... bunları kazıyınca altından neler çıkıyor neler... Eh... Fitratımız gereği alıyoruz onları da İNSAN ların yanına koyuyoruz. Tabi aramıza okkalı da bir mesafe...

20 Bazen; Bilgenin ve alimin suskunluğu cahilin ve zalimin bağırmasından daha çok şey anlatır..

21 Bir aptal ile muhatap olursanız onun seviyesine inmek zorunda kalırsınız ve ısrarı ile sizi alt eder.

22 Bir davayı savunanlar nezdinde dava yön bulur.O davayı savunanlar toplumda sevilmeyen sayılmayan kötü bilinen kişiler ise HAKLI dava Haksız kabul edilir...

23 "Bir elmaya bakan

Ressam sanat eseri

Bir çiftçi üretim kalitesi

Tüccar çil çil altın

Şasavvuf ehli Yaratanın yüceliğini

İyi bir yazar ise hepsini

Görür.

"

24 "Bir insanı öldürmek çok kötüdür... Bir insanı öldürürseniz hayatını yok edersiniz....

Ama bir insanın umutlarını öldürürseniz o insanı bin kere öldürmekten beter edersiniz. Çünkü öldürdüğünüz umutlarla:

güven, sevgi, sadakat, insanlık, muhabbet, sağduyu, nezaket, anılar, güzellik , iyilik, vefa, geçmiş, geleceğe bağlı hayaller, maneviyat ve dostluk da ÖLÜR...

"

25 Bir kutu çikolata, bir demet çiçek ve dudaklarda bir gülücükle ciğer sökmeye geleceklere gün yakındır. Bir kır papatyasının daldan kopuşu gibi kapıdan çıktığı gün ciğersiz yaşayamam dersiniz. Ama Allah ak yazı yazar da mutluluğunu gözlerinde bir şelale olarak görürseniz, anlarsınız ki ciğerinize aşı yapılmış ve yeni bir evlat sahibi daha olmuşsunuzdur...

26 Bir tuzak kurmuş bahtım önüme düştüğüm tuzakta yine SEN varsın

27 Birisine karşı duyduğunuz kin aslında duygularınızı, düşüncelerinizi ve ruhunuzu esir etmenizdir.

28 Bit, pire, sivrisinek gibi parazitlerin çok bilinmesi, büyüklüklerinden değil, dev cüsselerin kanlarını emerek verdikleri hasarlardandır.

29 Biz sevdik mi ölümüne severiz be... Öyle severiz ki ölümüne, sevilmez isek sebep oluruz ölümüne...

30 Bizden diye destek verdiğiniz Namussuz, Şerefsizler yüzünden SİZ de namussuzluğunuzu ve şerefsizliğinizi ilan etmiş olmuyor musunuz?

31 Bize kötü diyen kötülerden Allah razı olsun.

32 Bizler ekmeği yiyince değil, pişirirken ve paylaşırken doyanlardanız...

33 "Büyük Sahra Çölünde bir kalıp buzı saklamak için ne kadar çok koruma gerekiyorsa, günümüzde de kendimizi kötülükten korumak için öylesi bir koruma gerekiyor.

Ama bunu kendimizi toplumdaki uzaklaştırmadan yapılmalıdır.

"

34 Cahilin geleceği yaşadığı günün geri kalan kısmıdır

35 Cahiller arasındaki ALİM zırcahil sayılır.

36 "Çağımızın basit özeti:

-Namusta tenzilât, Ahlak yarı yarıya...-

"

37 "Çok sevin ve çok sevmeye gayret edin.

Sevgi çok yaşatır, sevmek ise ölümsüzlüktür."

38 "Dal ağaca küerse nasıl yaprak ve meyve üretsin ki...

Geçmişine hor bakanın nesli çürük olur

"

39 Demokrasiyi de zaman zaman demokratik bir teraziden geçirmek gerekir...

40 "Derin bir yaraya neşter vurmak çok acı vericidir.

Bu büyük acı bir canı kurtaracaksa, neşterin acısına katlanmak gerekir...

Bazı günlük olaylar da, dayanılmaz sıkıntı ve ızdıraplar doğurur, ama bir insan hayatını olumlu yönde, hatta mükemmelleştirecek sonuçlar doğuracak biçimde

etkileyecekse: bunlara katlanmak gerekir.

"

41 "Derman arama haramın en koyusundan

Abı hayat olsa içme namert kuyusundan

"

42 Dinleyeni olmayan sözü söylemek, boş tenekeye değnekle vurup tıngırdatmaktan farksızdır.

43 "Doğru çizgide yürümek zordur ama Eğriden daha kısa sürede hedefe varır.

Küçük çıkarlar için fazla eğilmeye gerek yok ahiret var.

"

44 Doğru kişilere göre değişmeye başladığında artık eğri veya kırık bir çizgi oluşur...

45 "Doğru, ışık gibidir her ortamda yolunu bulur.

Allah doğruluktan ayırmasın.

"

46 Dün vardık, Yarın var olabilecek miyiz meçhul... Şu an var mıyız? Bunu kanıtlamanın, var olduğumuzu tüm dünyaya ilan etmek için bir şeyler yapmak için ne güzel bir fırsat...

47 DÜZ OVADA ÜÇ BEŞ ADIMIN ÖNEMİ YOKTUR AMA; İP CAMBAZI İÇİN MİLİMLER ÖNEMLİDİR.

48 EDEP dört harfli küçük bir kelimedir ama büyük insanlarda bulunur. İnsan EDEBİ ile büyük insan olur.

49 Eğitim doğrularla, hür bir ortamda, üstün özelliklerdeki liderlerle ve samimi bir ortamda olmalıdır.

50 En sosyal kişiler aslında en iyi rol yapan, eksik yönlerini ikna kabiliyetleri ile kapatma kabiliyeti olan kişilerdir...

51 "Ey felek yok mu iki mutluluğun bir arada.

Bir gün mutluluk bir gün de keder varmış sırada..

"

52 Fırın içeriden yanmıyorsa, dışarıdan ısınmaz. O zaman da aş yerine dert pişirir.

53 Gaflet ile uyuyan şamar ile uyanır

54 Geçmiş iyi yönleri ile moral, kötü yönleri ile ibret, gelecek için de en iyi

kılavuzdur...

55 Geçmişine hor bakanın nesli çürük olur.

56 Gelecek sağ olan için kendiliğinden gelir ama geleceği güzel yaşamak için bu günden güzel inşa etmek gerek.

57 Gerçekler acıdır ama gerçekleri yeşertenler tatlı meyvesini yerler...

58 "Gerçekleri yerin yedi kat dibine gömseniz bile yeşerip çınar olma yetenekleri vardır.

Zan ile yola çıkmamalıdır...

"

59 "Gökyüzünde buluta kanıp da özgürlük sınırsız sanma.

Bulut bile rüzgara tabidir.

"

60 Gökyüzünden düşen damlaları yağmur sanırdım oysa yok olan sevgilerin gözyaşları imiş

61 Gölgem uzun olsun diye hep güneşi arkasına alıp yürüyenlerin yüzü hep karanlık olur, boylarının cüce olduğunu fark etmezler...

62 Gönül coşkunken gülmeyen yüz, gönül geçince ağlar.

63 Gönül sırça bir saraydır darbeleri kaldırmaz...

64 "Gözlerini açar bir dünya görürsün...

Anne, Babadan oluşan ailen de bir dünyadır.

Evlenir bir yuva kurarsın

Yeni bir dünyanın daha olmuştur

Evlatların olur

Her biri yeni yeni dünyalardır.

Sonra torun, torunlar sahibi olursun

Onlar artık dünya olmaktan çıkmıştır

Kâinattır...

Hem bu dünya hem de Baki Âlemdir...

Cennet kokarlar, cenneti yaşatırlar...

Hasan ÖZÜNAL

(Özlü SÖZLER - 2024)

"

65 Gül ki kapalı bir gonca iken de güzel, gonca iken de, gül iken de. Bu güzellik kurumuş güllerin bile saklanıp korunmasına sebep olur. İnsanın güzelliği de gönül iledir. Gönül ehli yine gönüllerde bir gül gibi yer bulur..

66 "Gülü yaşatan

Bebeği adam eden

Hastaya şifa

Dünyaya hayat veren

Rahmet olup yağın su ile

İçinde zehir barındırıp

Hayatı yok eden su aynı su

Tıpkı insan gibi

İyi ya da kötülüğü içindekinden...

"

67 Güneş her sabah doğmayı garanti eden bir dosttur... Şimşek de aydınlık ve sıcaktır ama sadece bir kere çakar ve mutlaka da yakar. HÖ

68 "Günümüz insanı kahredici bir yalnızlık içinde.

Bu yalnızlık binlerce insan arasında iyi bir yer edinebilme kavgasının sonuçsuz kalmasından.

Bunu yenmenin yolu; en yakınındakine -BEN SENDENİM, SEN DE BENDEN-

diyebilmektir.

Suda yayılan dalgalar gibi bu davranışı yayarsak yalnızlıklar sona erecek mutlu bireyler, mutlu toplum oluşacaktır.

69 Günümüzün zamanı az, derdi çok, hayali ise hiç yok.

70 Güven ürkek bir güvercindir. Ürktü mü bir daha yakalaman imkânsızdır. Ama onu kazandığın zaman çok uzak mesafelerden de olsa tekrar sana döner.

71 Güzel günler hayatımızdır, kötü günler de misafir, fazla ilgilenmezsen çeker gider...

72 Güzel yemekler, güzel giysiler, güzel ev, güzel eşyaları, çokça para, zengin bir yaşam ve düzenli bir yaşam hayatı rahat yaşamanızı sağlar, ama gülen yüz, güzel söz ve içten davranış olmadan bu rahat hayat MUTLU bir HAYAT OLMAZ...

73 Güzeli bilmeyenin gönlüne yüz ton gül suyu döksen depreşmez.

74 Güzeli görmeyen göz kör, güzeli övmeyen dil lal, güzele verilmeyen gönül avaredir

75 Güzelin gönlüne gül dikenini batsa bile gül kokar.

76 Ham armudu bala yatırsan tatlanmaz.

77 Hayat çabuk bayatlayan bir değerdir. Bayatlamadan yaşanmalıdır...

78 "Hayat kısacık bir özet,
Sen, sen ol da kıyameti gözet..."

79 Hayat yaşamaya degecek kadar güzel, bir arı ömrü kadar da kısadır. Bu kısa hayatı bir arı üretkenliğinde yaşayabilmek kulun en büyük kazanımıdır.

Kazanabiliyorsak ne mutlu bize...

80 HAYATI YAŞAMAK MI YOPKSA YAŞANAN HAYAT MI? Gece ve gündüz kadar zıt....

81 Hayatın ölümle bittiğini sanırız. Oysa ümitler bittiği an hayat bitmiştir...

82 Hep yargısız infazdan bahsederiz. Peki infazsız yargıyı hiç sorguladık mı?

Günümüzde yapanın yanına kar kalıyor.

83 Her açılan yeni sayfa simsiyah yazmıyor kalem, Fethedilmeyi bekler kapısı açık dolmuyor kalem.

84 "Her an her saniye bir ayrışımaya tabi olmak zorunda mıyız?

Falanca partiliyim... Diğerleri yok!

Falanca takımlıyım... Diğerleri yok!

Falanca okulluyum... Diğerleri yok!

Falanca mahalleliyim... Diğerleri yok!

Falanca şehirliyim... Diğerleri yok!

Falanca soydanım... Diğerleri yok!

Falanca köydenim... Diğerleri yok!

Falanca sanatçının hayranıyım... Diğerleri yok!

Falanca kulun kuluyum... Diğerleri yok!

Falanca cinstenim... Diğerleri yok!

Vs...

Bir gün de çıkıp da

İNSANIM... DİĞERLERİ DE VAR!

Demeyi denesek...

"

85 Her gün yeni bir hayat başlar, her gün bir ömürdür...

86 Her rüzgar esişinde bir dal kırsak, ya da yapraklarımızı dökseydik, şimdi bir çınar gibi dimdik ayakta olmazdık.

87 Hz Ömer söylemleri yapanlar Nemrut görkemi ile yaşarsa orada ADALET den bahsedilemez...

88 İçimde VİCDAN gibi hassas bir terazi var iken EL olan Alemden BANA NE!

89 İltifat marifete tabi ise de; tilkinin aslana yalakalığı, leşlerden pay kapabilmek içindir..

90 İmparatorluklar, medeniyetler, mükemmel şehirler yok olup gitmiştir. Ama ustaların sözleri imparatorluklara, medeniyetlere yol göstermiş, mükemmel şehirlerdeki yaşantılara kılavuz olmuştur.

91 İnsan bir nar tanesi, aile de nar kabuğudur.

92 İnsan hayatı 3 gündür. Dün, bugün ve yarın... Dünü geri getirmek imkansız ise silmek, yarın ne olacağımızı bilmiyorsa endişelenmemek, bugün elimizde ise tüm sermayemiz olarak iyi değerlendirmek lazımdır. Vesselam.

93 "İnsan olanlar vardır, bir de insanlık rolü yapanlar. Bazen o rolü oynayanlar öylesine başarılı olurlar ki finale kadar rol yaptığını dahi anlayamazsınız. İnsanlar da insanlıklarından insanlık rolü yapanların yalancılıklarının farkına varamazlar. O sahtekarlar rollerini ne kadar iyi oynarlarsa, insanların insanlıklarından istifade ederek onlara daha çok zarar verirler.

Finalde foyaları ortaya çıktığı zaman da vakit çok geç olmuştur artık. Sebep oldukları kayıplar da asla geri gelmez.

Düzen bile o sahtekarların yanındandır. Onların sahtekarlıklarını cezalandırmak yerine, rollerini çok iyi oynadıklarından onların ayakta alkışlanmasını sağlar. O tür düzenler de uzun bir kargaşa döneminden sonra yıkılır gider. Ama insanlar bir türlü düzene hakim olamaz ve insan rolü yapanlar yeni yöntemlerle yeni düzenler kurarlar. İnsanlara da o düzenlerin çarkları arasında öğütölmek kalır...

94 İnsan olarak yaratıldığını unutmadan, her türlü olumsuzluğa karşı insanlığını koruyarak, tüm insanlara da insan gibi davranarak yaşamak lazım.

95 İNSAN ÖMRÜNÜN İLK YARISI ANA-BABA, İKİNCİ YARISI DA EVLAT-İYALDIR.

96 "İnsanın gözleri önündedir.

Önüne bakmak en iyisi.

Geçmiş; deneyim lazım olduğunda lazımdır...

97 "İnsanın olgunlaşması yetmez. Ayrıca, pişmesi de lazım. Tıpkı buğday gibi.. Olgunlaşmak yetmez, pişmesi gerek."

98 "İnsanlar;
Fikri yetmediği zaman küfür,
Aklı yetmediği zaman kavga,
İzani yetmediği zaman da iftira ederler..."

99 "İnsanlar;
Fikri yetmediği zaman küfür,
Aklı yetmediği zaman kavga,
İzani yetmediği zaman da iftira ederler..."

100 "İnsanlara kendini nasıl gösterirsen öyle görürler, nasıl anlatırsan öyle anlarlar...
Sonra da beni kötü gördünüz, beni yanlış anladınız ve kötü anladınız diye sızlanma...
Haline ve diline hakim ol..."

101 "İnsanlara kendini nasıl gösterirsen öyle görürler, nasıl anlatırsan öyle anlarlar...
Sonra da beni kötü gördünüz, beni yanlış anladınız ve kötü anladınız diye sızlanma...
Haline ve diline hakim ol...
İnsanlara kendini nasıl gösterirsen öyle görürler, nasıl anlatırsan öyle anlarlar...
Sonra da beni kötü gördünüz, beni yanlış anladınız ve kötü anladınız diye sızlanma..."

Haline ve diline hakim ol...

İnsanlara kendini nasıl gösterirsen öyle görürler, nasıl anlatırsan öyle anlarlar...

Sonra da beni kötü gördünüz, beni yanlış anladınız ve kötü anladınız diye sızlanma...

Haline ve diline hakim ol...

İnsanlara kendini nasıl gösterirsen öyle görürler, nasıl anlatırsan öyle anlarlar...

Sonra da beni kötü gördünüz, beni yanlış anladınız ve kötü anladınız diye sızlanma...

Haline ve diline hakim ol...

İnsanlara kendini nasıl gösterirsen öyle görürler, nasıl anlatırsan öyle anlarlar...

Sonra da beni kötü gördünüz, beni yanlış anladınız ve kötü anladınız diye sızlanma...

Haline ve diline hakim ol...

İyi niyetleri kullanarak elde ettikleri gücü, çocukça hevesleri için kullanmaya kalkan ve kendilerini kontrol etmek isteyenlere de iftira atanların geldikleri son nokta, buldukları noktadır.

Akıllarını başlarına almadıkları sürece çöküşleri hızlanır ve çöpe giderler.

"

102 İslam ne güzel bir din. Baştan sona hoşgörü. Sağlığında Fatihayı bir sefer bile okumamışların mezar taşına -Ruhuna Fatiha- yazılır...

103 "İslamı bir elbise gibi taşımayın...

İslamı cildiniz olarak taşıyın...

Elbise çıkarılıp bir kenara konulabilir ama cildinizden ayrılamaz onu bir kenara bırakamazsınız.

Sıcaktan soğuktan elbiseniz sizi belki korur ama onları cildiniz ile hisseder tedbirinizi alırsınız.

"

104 "İyi niyetleri kullanarak elde ettikleri gücü, çocukça hevesleri için kullanmaya kalkan ve kendilerini kontrol etmek isteyenlere de iftira atanların geldikleri son nokta, buldukları noktadır.

Akıllarını başlarına almadıkları sürece çöküşleri hızlanır ve çöpe giderler.

"

105 Kaybettiğin kişi için önce gönlüne bak; orada yoksa aramaya zahmet etme...

106 Kendisini akıllı sananlara akıl vermeye çabalamak da akıllılık değildir.

107 "Keşke BEN;

SENin yerinde olsam...

SENin yerinde olup da sonsuz sevilmenin adını yaşasam...

"

108 Keziban aşkından başka aşk bilmeyenler ELİF aşkını nerden bilecekler...

109 "Kitap aklın pusulası

Fikirlerin terazisi dir...

"

110 Konuşurken Hz. Ömer'i taklit edercesine doğru ve düzgün konuşan, yaşarken de Nemrut gibi eğri ve yanlış yaşayan bir toplum mu oluşuyor?

111 Kopup da düğümlenen halat belki de daha sağlamlaşır, çünkü ince yerleri ortaya çıkmış ve kopma riski azalmıştır. (evlilik ve ilişki için)

112 Köpeğe bal versen yalamaz ama kokmuş et ve kemik ona lezzetli gelir

113 "Kutsal topraklara gideriz.

Daha yola çıkmadan arap kıyafetleri...

Her adımda bir kare fotoğraf. Sosyal medyada veryansın...

Yahu zahmet etmeyelim.

Her şeyi gören duyan bilen ve değerlendiren var.

Kadının ve erkeğin tesettürüne uyan her kıyafette ibadet kabul olur.

Her adımı fotoğraflayarak delil dosyası oluşturmaya da gerek yok. Her nefesimizi yazan zabıt katipleri var zaten...

Bunlara ayıracağımız maddi ve maneviyatı emrolunan işleri yapmaya ayırıp zabıt defterimizi sağlamlaştırsak nasıl olur?
En büyük hatalarımızdan birisi de DİN imizi araplardan ve arapça kaynaklı görme gafletimizdir.

Her geçen gün de CENNET kazanacağız diye daha fazla araplaşıyoruz. Neredeyse çocuklarımıza arapça diye arapça küfürleri isim olarak koyacağız.

Bu dinin saçkıntıları ancak inanan ve yaşatandır.

Bunu da TÜRK Asırlardır en mükemmel biçimde yapmıştır.

Arap şu an lüks yaşayabilmek için boynunda haçlı tasması ile kendisini kaybetmiş durumdadır. Kendisine sahip olamayan benim DİN ime nasıl sahip olacak.

Haçlı emperyalizminden kaçmak için arap bataklığına düşmeyelim.

Kendimiz olalım yeter...

Kişisel ekonomik güçlerini TOPLUM yararına harcayanlar, TOPLUM paralarını kişisel ekonomik güçlerini arttırmada kullananlara örnek olmalıdır.

Kim ne derse desin kabullenmek zor geliyor.

Arap harfleri ya da arap alfabesi denilen yazı karakterleri Çin Denizinden Ural dağlarına kadar dünyanın yarısına yakın bir bölgesinde asırlardır kullanılan bir alfabadir.

Bunu sadece araplarla kim özdeşletirmiş bilmiyoruz..

Araplar, Farslar, Urdular, Hintliler, Türkler, Moğollar, Çinin bir bölümü, Orta Asya'daki Tüm Türk Devletleri, Afrika'nın tamamı bu alfabeği yazar, kullanır.

Nereden arap alfabesi oluyor ki?

Avantajları da vardır; Bir harfle bir heceyi ifade edebilirsiniz.

Sağdan sola yazıldığı için sağ elle yazanlar için yazacağı alanı görerek daha rahat yazma imkanı sağlar.

Binlerce yıldır bu alfabe ile çok değerli sanat, bilim ve kültür eserleri oluşturulmuş, tarih bu harflerle yazılmıştır.

İnanç bütünlüğümüzü sağlayan mübarek Kitabımızın temeli bu harflerden oluşur.

Acaba şifre bu son iki maddede mi gizli?

"

114 "Küçükle küçük, büyükle büyük olmayı başardık,
Ama seviyesizin seviyesine inen merdivenlerden inmeyi hiç düşünmedik..."

115 "Madem bir yerlere yükselmek istiyorsun yanlış yapma.
Ezip yok ettiğin insanların üstüne basarak, senden güçlülerin omuzunu çiğneyerek yükselmeyi deneyeceğine, onların ellerine sarıl, el ele ver.
Bir bütün olarak yükselmeyi dene.

Zaten o gurup hak ediyorsan seni daha yukarı itecektir.

Üstelik ayağın tökezleyip de düştüğünde el ele tutunduğun kişiler seni kollayıp düşmene engel olacaktır.

Yoksa tepe üstü çakılırsın, ezmeye yok etmeye çalışırken, ezilen, yok olan olursun..."

116 Milyonlarca genç ilk defa yılbaşı gecesi, sigara, alkol, kumar ve fuhuş ile tanışacak. Milyarlarca para birkaç saat için heba edilecek. Bunun adı da KUTLAMA olacak.

117 "Modernlikten nefret ediyorum, daha mükemmeli tarif için kullanılsa da bu kelimedenden nefret etmeye başladım. Günümüzde modernlik evrensel güzelliklere tezat tüm değerlerin adı olmaya başladı.

X Eğer Cenneti ayakları altında taşıyan kadının çıplak gezmesi modernlikse,

X İlkel kabilelerde bile görülmeyen nikahsız birliktelikler, zina, modernlikse,

X Haçlı dili ile konuşmak modernlikse,

X Dine saldırıp, dini gereklilikleri yok etmeye çalışmak modernlikse,

X İnançsızla hürriyet inanana baskı modernlikse,

X Yüreğimizden kopup gelen müziğimiz yerine insanları sapkınlığa sevk eden müzik türlerini dinlemek modernlikse,
X Bağlamamız curamız tamburamız dururken haçlı sazlarını dayatmak modernlikse,
X Binlerce türü barındıran mutfak kültürü yerine haçlı yemeklerini dayatmak modernlikse,
X Keçe çadırlarda başlayıp saray kültürüne uzanan bir konut kültürümüzü atıp sandalyelerde taburelerde tünemek modernlik ise,
X Şalvar, cübbe, yelek, kaftan gibi rahat ve estetik giysiler yerine içine zor girilen haçlı kıyafetlerini giymek modernlikse,
X Muhalefet yapıyorum diye haçlıların zihniyetine alet olmak modernlikse,
X İnsanın insana saygı ve hoşgörüsü üzerine kurulu bir sosyal nizam yerine, sadece ayakta kal ve tepeye çık mantığındaki bir toplum düzeni modernlikse,
X Veren el alan elden üstündür ahlakına karşı, vur tokadı kap parsayı mantığı modernlikse,
X Lüks içinde yaşayıp da bir zerre mutluluk yaşayamamak modernlikse
BEN MODERN DEĞİLİM...

Bana gerici deyiniz, yobaz deyiniz, ilkel deyiniz, ne dersiniz deyiniz... Ama ben modern değilim.

Türkoğlu Türk, Elhamdülillah Müslümanım. Çevremdeki kati ekseriyete yakın kimseler de öyle. Ben böyle mutluyum, biz böyle mutluyuz.

Modern olmak yerine BİZ den olmayı deneyin. Siz de mutlu olacaksınız...

Kişilikleri zayıf olanların MEVKİ leri bir zırh gibi kuşanıp kendilerini ŞOVALYE sandıkları malumunuzdur.

Bu sahte şovalyeler DON KİŞOT gibi yanlarına aldıkları SANÇO PANÇALARI ile epey yel değirmenine saldırdılar ve ağızlarından giren rüzgâr bir yerlerinden çıktı.

BUGÜN son defa giydikleri o zırhları ellerinden gitti. Kimlikleri ile baş başa kaldılar.

Yani onursuz, şerefsiz, karakersiz, seviyesiz ve yol ortasındaki eşek kakası gibi.

"

118 Mutlu anınızda yanınızda olanların gözlerinin içi gülüyorsa dosttur, sadece yüzleri gülüyorsa bir gün ihanet etemeye namzettirler.

119 Müslümanlar olarak Hz. İsa (A.S) ya olan hürmetimizi, İncilin bozulmasına karşı duyduğumuz üzüntüyü, Peygamberimizin (A.S.) inanmayanlara karşı hoşgörüsünü anlatıp, dinimizin gereklerinin de temel olanları gerçekleştirecek, İslam'a yapılan saldırılara karşı en kesin zaferi kazanmış oluruz...

120 Namussuzlar bile, namussuzluğu -namussuzluk- kitabına göre yapmalıdır.

121 Ne yalan dünya ki: Gönlüne, aklına ve mantığına göre değil de çevresine göre davranan MUTSUZ İNSAN larla DOLU...

122 Ne yapalım ki hasretlik cankurtaran simidi gibi boynumuza asılmış, ama ortada boğulacak su da yok, bize düşen taşımak...

123 "Nefsi kör etmek, yok etmek büyük hatadır.

Nefis kör olur ya da ölürse güzellikleri de göremez.

Amaç; Nefsi eğitmek olmalıdır."

124 "Neredesin diye ünler gönlüm:

___Neredesin Ey Yar.

Bilmez mi ki; doğu___batı___kuzey___güney her yanım YAR...

"

125 O kadar salak, o kadar salak sın ki; salaklığından salak olduğunun bile farkında değilsin.

126 "Odun terazisinde altın tartılmaz...

Oduncu da kuyumcu terazisinden anlamaz.

"

127 Okullar ADAM yapmayı bırakınca, çocukların KARDANADAM yapmaları gibi

siyasetçiler de KÂRDAN ADAM yapmaya uğraşır oldular...

128 Otobüsle binlerce yolcu taşımak güzeldir. Ama kaliteli otobüs şoförü yetiştirmek çok daha güzeldir.

129 Otobüsle binlerce yolcu taşımak güzeldir. Ama kaliteli otobüs şoförü yetiştirmek çok daha güzeldir.

130 Ölünce arkamdan üzülmesinler diye kötü birisi olayım diyorum, kötülük nedir biliyorum da nasıl yapılır bilmiyorum. Hem sonra Baki Alemde kötülüklerimden dolayı beni azapta gören sevenlerim üzülür diye fikrimden vazgeçiyorum.

131 Öylesine kıymet verdiğimiz adamlar, çöpsüz üzüm değil, üzümsüz çöp olabilir...

132 Özgürlük bedava değildir ve başkalarının yardımı ile kazanılmaz, gün gelir o başkaları bedel olarak sizin özgürlüğünü alırlar.

133 Paranın sahtesini inceleriz de, sevginin sahtesine dikkat edermiyiz acaba? HÖ

134 Rol kesmenin adını aşk, adam kullanmanın adını sevgi, dalga geçmenin adını vefa koyanlar bu devrin yıldızları oldular... HÖ

135 Rüzgar ne kadar kuvvetli eserse essin dağlarda bırakacağı etki temizliktir.

136 Seni ağlatmaya çalışanlar için ağlayıp, onları güldüreceğine, gül ve onları kahrından öldür.

137 Seni alkışlayanlar sadece toplumun halkasızları ve pislikleri ise üzül kahrol, seni yerenler yine sadece onlarsa sevin keyif ol...

138 Seni üzenleri affetmedikçe üzüntün bitmez. Affetmek seni üzenleri daha çok üzer...

139 "Sevdiğin ama ise sevgiyi gözlerde arama, gözlerinle anlatma, Kulağına fısılda.

Sevgi yol gösterir.

"

140 Sevgi bütün algılama kabiliyetini harekete geçirir. Aşk, olan kabiliyetleri de yok eder... İlahi Aşk ise İnsanı yeniden VAREDER...

141 Sevgi bütün algılama kabiliyetini harekete geçirir. Aşk, olan kabiliyetleri de yok eder... İlahi Aşk ise İnsanı yeniden VAREDER...

142 Sevgi harika bir besin kaynağıdır. Ruhu da bedeni de besler.

143 sevgi o kadar istenen bir şeydir ki, gerçekliğini sorgulamadan inanırız... HÖ

144 Sevgi ve saygı nikahlıdır. İkisinden birisi nefisle ihanet ederse nikah bozulur.

145 Sevgiyi sağıra fısıldayıp köre göstermeye kalkma. Anlayacağı şekilde anlat.

146 Sevgiyi sağıra fısıldayıp köre göstermeye kalkma. Anlayacağı şekilde anlat.

147 Seviyorum diyenin sevgisi bir kahvenin hatırı kadar, sevgilisinin değeri ahırdaki katırı kadar yok sa o sevginin taaaa....

148 Sineği gülistana bekçi yapsalar, gider gübrelerden beslenir.

149 Sinek olmayı kabul ediyorsan bari gübrelik de uğraşacağına git de bal peteğine kon geri zekalı.

150 Siyasette kazanamadığın gün kaybetmiş sayılmazsın, ama kazandığın gün kaybetmiş sayılabilirsin.

151 "Sizler ekonomiyi ve aktüaliteyi medyadan takip edersiniz. Ben bazı DOST larımdan:

Bakarsın ki uzaklaşmışlar, duyarsızlaşmışlar, soğumuşlar ve yüzlerinde idiot bir sırıtmayla bana soytarılık yapmaya başlamışlarsa, banka hesabıma bakmadan param kalmadığını ve aktüalitemi yitirdiğimi anlarım.

Bu ikisinden birisi biraz artınca gerçek dostları rahatsız edecek biçimde O BAZI DOSTLAR yine safları sıklaştırırlar.

Yine de sağ olsunlar. En azından zarar vermiyorlar ya....

"

152 Soğan yiyen, sarımsak yiyenden şikâyetçi olamaz...

153 "Soruyorsun:

-Olanları görmüyor musunuz?

-Görüyoruz...

-Bilmiyor musunuz?

-Biliyoruz.

-Peki?

-Uygun zamanı kolluyoruz.

Bu bardak da bardakmış ha. Damlaya damlaya göl kadar oldu. Taşmadı. Yahu bu bardak bardak değil, kazan, sizdeki de mide değil 4 bölmeli işkembe imiş yani...

Bu olanlar artık iyi niyet, hoşgörü, sabır sınırlarının çok ötesine gitmiştir...

154 Suratına kusurları bağırılan bir adam bunları anlayamayacak kadar kusurlu olduğu halde kendisini kusursuz göstermeye çalışması düzenin ürettiği çürüklerin en belirgin örneğidir.

155 "Şair bir dağ şiir bir seldir

Duygu sağanak sağanak yağmaya başlayınca sel de kaçınılmaz olur...

156 Şeytanın şeytanlığı kulun gafletindedir. Bile bile suç işleyip şeytana atmak şeytanca bir kurnazlıktır.

157 ŞİİR Gönülün günlüğe düştüğü, kelime ve nota karışımı epik notlardır...

158 "Şiir yürek ile yazılır sözcüsü kalemdir.

Şiir gönül ile okunur sözcüsü yürektir...

159 Tasarruf ve israf edilemeyecek en önemli iki servet zaman ve sözdür...

160 "Toplum vahşi bir cinayeti konuşuyor.

Ama televizyonlarda hala cinsel gücü artırıcı ilaçlar -her türlü gıdaya katılabilir, içen hiç bir şey fark etmez, bayanlarda çok etkilidir- ifadeleri ile pazarlama yapılıyor

UTANÇ verici. Bu kadar başıboş bir ülke de mi yaşıyoruz...

161 Toplumlarda çürükleri fark edilmeden vitrine çıkarılanlar, tüm toplumu çürük gösterir...

162 "Tozlarını alır, kirlerinden arındırırsın. İyilerini bulur, kötülüklerini yenmelerine yardımcı olursun.

Siler temizler parlatırsın. Parıldar parıldamasına da kendini bile aydınlatamaz. Hatta seni bile...

Demek ki neymiş?

Mayasında güzellik olmayanın akıbetinde hayır da olmuyor muş...

163 "Ufuktaki karaltı nedir?

Akıbet sessizce gelmektedir.

Gönül yarınları hayal eder amma;

Yarına çıkmayacağını da pekala bilmektedir.

164 Unutulmamalıdır ki bu günün vatan hainleri, kapitalist vurguncular, siyasi bağnazlar, iktidar hastalığı çılgınları, suç makineleri, halk düşmanları, anarşizmden kan emen vampirler ve sosyolojik frenkeştaynlar da bir zaman çocuk ve gençler...

165 "Uyandım uyuyacağım say ömür bu işte

Bir yol ki ilk yarısı yokuşta son yarısı inişte

166 "Üç aylarda ve mübarek günlerde insanlığa cüzi zamlar gelir

2 paralık adamlar geçici bir süreliğine değerlerini 3 para arttırıp 5 para yaparlar.

Bayramın ertesi günü de maişet korkusu ile insanlığı beleşe satarlar...

167 "Üç türlü müzik vardır

TÜRK müziği

Gavur müziği

Gavura özenme müziği

Kimse müzik evrensel diye haçlı ağız ile konuşmasın."

168 Vakit -bende vakit, fakirde para hastada derman ve ölüde nefes gibi

169 Yalancılardan en büyük aptallığı, yalanlarına insanları inandırabilecek kadar zeki olduklarını sanmalarındır.

170 Yalnız mısınız? Olsun... Sız ışık saçmaya devam ediniz. Işığınızın olduğu yerde siz hep var olacaksınız.

171 Yangını söndürelim diye suyu fazla sıkılmışız, şimdi selle mücadele ediyoruz...

172 Yanlışı ela kör gözleri ile geleceği görmeyip şimdi kel kafalarındaki lepiska saçlarını yolan, pabuç yalayıcı araba palilerinin havlamalarını aşk nağmesi sanıp, ön kapıda ağızlarına çalınan bir parmak balla avunurken, arka kapıdan devletin beytülmalını çaldıran, işçinin alın terini harç yapıp ürettikleri ile kendilerine pay çıkarmaya çalışan, küçük dağların yaratıcısı olduğunu sanan akli kıtlar yaptılar...

173 "Yeri doldurulamayan insanlar vardır. Giderler ve kocaman bir boşluk kalır.

Ama onların gittiği yerde mükemmel bir yer bulacağına bu fani dünyada şahit olmak var ya, işte o onların yokluğunun en büyük tesellisi oluyor.

İki nefes arasında hiç hükmü olmayan nefesleri hükümlü kılabilme, gidilen o baki alemde güzel bir yer kazanabilmek her kula nasip olsun. Sevgili Esad'ın her nefesini Baki Alem için değerlendirmek için azami gayret gösterdiğine şahidiz. Ne mutlu. Örnek almak gerek... -(Esat Kantar için)

174 "Yıkılırsa bazen bentler sel olur dünya

Bir anda uyanır cehalet gerçek olur gördüğü korkulu rüya...

175 "Yıllarca yaşadığımın farkına varmadan yaşamışım.

Yaşadığımın farkına vardığımda ise geçen 60 yılın aslında hayatla savaşmak olduğunu gördüm ve yeniden yaşamaya başladım... ""

(Yayına hazırladığım Heybemdeki KATIK kitabından...)

176 Yokluğumuzun hissedilmediği ortamda varlığımız fazlalıktır. Bulunmak SAFRA muamelesi görür.

177 "Yüz elli yıl önce başlamış bir savaşı kaybetmek üzereyiz. Üstelik dünya tarihinde görülmemiş derecede tehlikeli ve yok olmamıza sebep olacak bir savaş. Bu savaşı klasik silah ve düşmanlarla değil, Hıristiyan misyonerleri ile ve sosyal silahlarla yapıyoruz.

Binlerce yıldır Türkü ve Müslümanı mağlup edemeyen uyduruk milletler bunun bir fiziki güçten çok iman gücü olduğunu anladıktan sonra bu savaşı misyonerlere havale ettiler ve tüm güçleri ile onları destekliyorlar.

Şu an gelinen noktada nerdeyse tüm cephelerimizi kaybetmek üzereyiz. Çünkü bu savaşın ilk ve tek cephanesi olan İMAN zayıflığına düştük...

178 Zakkum fidanında gül bitmez...

179 Zaman bir su İşin doğrusu aslanan tek şey Ahiret sorgusu...

180 "Zaman harika bir sinemadır.

Otur ve seyret...

Öyle senaryolar, öyle artistler ve öyle filmler göreceksin ki seyrettiğine degecek...

Üstelik hepsinden büyük dersler çıkaracaksın.

181 Zamanı güzel geçirenin, zaman güzelliğine güzellik katar.

182 Zan ile iş yapmak ve kargadan kılavuz tutmak iki büyük hatadır. Zannınız sizi felakete, kılavuzunuz da sizi lağım çukuruna götürür,
183 Zor yoktur. Zor olan şey bilmemek ve istememektir.

Hasan Özunal

Sözüm Tatlı

Sözüm tatlı yemem deme,
Kaf dağından bal getirdim.
Ben korkarım binmem deme,
Gül dalından sal getirdim.

Çalışsan da canla başla,
Bina olmaz kumla taşla.
Bitmiş işe tekrar başla,
Kuş sütünden harç getirdim.

Bulut gider güneş açar,
Cansız bulut taştan naçar.
Aç gözünü fırsat kaçır,
Üç fincandan fal getirdim.

Altın olsan talibin yok,
Köle olsan sahibin yok,
Bahtın kötü talihin yok,
Uğur diye nal getirdim.

Saman hafif, hafif duman,
Hayat uzun, kısa zaman,
Ecel gelir halin yaman,
Sevmeyenden kal getirdim.

Hasan Özünal

Sözün Değeri Gönüldür

Sözün Değeri Gönüldür

Söylediğin hoş bir söz ile beni,
O an bende ettin, bende kendine.
Bir başka kem sözün ile de seni,
Düşman sandım sanki kendime...

Bir sözün vardı ki yağ ile baldı,
Bir sözün vardı ki efkarımı aldı.
Bir sözün içimde dert oldu kaldı,
Düşman sandım sanki kendime...

Söz vardır, gönülleri ihya eder,
Söz vardır, duyanlar haya eder,
Söz vardır, pamuğu kaya eder,
Düşman sandım sanki kendime...

Sözü eden, dil değil gönüldür,
Sözü duyan, kulak değil gönüldür.
Kişi değildir gönlü yapan, gönüldür,
Dost görmeyi isterdim seni kendime...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman Ocak - 2022

Hasan Özunal

Sultanım

Bembeyaz bir kar tanesi gibi
Düştün gönlüme
Gönlüm üşümedi kavruldu yandı.
Güz ayı başlamışken fani ömrümde
Gönlüm kendisini baharda sandı.

Şenlendi hayatım mest oldu canım,
Hoş geldin gönlüme gönül sultanım.

Hani o hülyalı duruşun var ya
Hani o sırları soruşun var ya
Hani o ağlamaklı oluşun var ya
Gönlüm kendisini baharda sandı.

Şenlendi hayatım mest oldu canım,
Hoş geldin gönlüme gönül sultanım.

Baharım sen oldun yazı unuttum
Nağmeler sen oldun sazı unuttum
Bendenim peşinde nazı unuttum
Gönlüm kendisini baharda sandı

Şenlendi hayatım mest oldu canım,
Hoş geldin gönlüme gönül sultanım.

Kapkara gecemin sabahısın sen
Tez geçen ömrümün tek ahısın sen
Küçücük dünyamın sultanısın sen
Gönlüm kendisini baharda sandı

Şenlendi hayatım mest oldu canım,
Hoş geldin gönlüme gönül sultanım.

Seninle artık çok mutluyum ben
Bu güne razı yarından umutluyum ben
Şenlendi hayatım mest oldu canım
Hoş geldin gönlüme, gönül sultanım.

Hasan Özunal

Surlar

Surlar

Surlar içinde dara düşsem,
Gönlüm görür gökyüzünü,
Ruhum gökyüzü kadar özgür...

Ne zaman sevdiğimi hissetsem,
İçimde ararım özünü...

Sevgim çağlar daha da gür,
Sevgimle ruhum,
Çok daha özgür...

Hasan Özunal

Susuyorsa Dilim Var Bir Bildiği

Susuyorsa dilim var bir bildiği,
Dişlerim kenetli,
Ellerim yumruk
Bulut bulutsa gözlerim
Bir sebebi var elbette.

Sen bir ten kadar yakın
Sen bir dağ kadar uzakken
Konuşmaya varmıyor dilim,
Uzanmıyor elim,
Gülemiyor gözbebeklerim

Olsun;
Yüreğime dur der,
Bir çöl gibi kavrulsam da
Yağacak yağmurları bekler gibi
Beklerim...

Hasan Özunal

Süleyman Bir Dem Sürdü

Süleyman Bir Dem Sürdü

Süleyman bir dem sürdü ise bu dünyada,
Bir dem de biz sürdük kendi çapımızda.
Ne tok, bir kelam edip, aç a açtı gönlünü
Ne aç, toka bir tokat vurdu, kırdı kalbini.

Hasan Özunal

Sürsen Bulaşmıyor

Sevgi,
Saygı,
His,
Gönül,
Duygu,
Sadakat,
Her yere ulaşmıyor.
Hele bazılarına;
Sürsen de bulaşmıyor...

*İnsanlık hizmetinde olmayan can bile boşa taşınmış candır.

Hasan Özunal

Sütlü Biber Destanı

Sütlü Biber Destanı

Süte biber atılıp da aş olur dense,
Herkes bir anda "aman olmaz" der nedense.
Harika bir lezzeti olur o yemeğin,
Hele, bir de macur somunu ile yense.

Macura has bir aştır sütlü biber aşı,
Kırmanın abisi, dızmanının kardaşı.
Kaymağı bol süttten olunca da aladır,
Biber acı ise, akıtır gözden yaşı.

Ustası olmayan, sütü kestirir atar,
Bilirler onu bir kısım çerkes ve tatar.
Soframızın baş tacı, en has gıdamızdır,
Onunla karnımız doyar, gücümüz artar.

Tarifi bizde saklıdır, sır değil elbet,
En yakın macura soruverin, bir zahmet.
Tiryakisi olur vazgeçemezsin ondan,
Soframızda olmazsa, bil kopar kıyamet.

Anacığım ustasıdır bu güzel aşın,
Hiç yemdiysen, boşuna geçmiş bu yaşın.
Yaz boyunca hiç de eksik olmaz sofradan,
Sera biberi lezzet azaltıyor kışın...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman – Ağustos 2018

Hasan Özunal

Şairler

Şairler

Ne garip bir yaşamdır, bu garip şairlerin yaşamı,
Düşmanlarında tüfekler, füzeler, tanklar, bombalar.
Rütbesi de bilinmez, çavuş mu, onbaşı, mı paşa mı,
Alır eline kalemi, mısraları ile düşmanını bombalar...

Sanırsın hiç uyumaz, yorulmaz yemez ve içmez,
Sanırsın bu dünya köprüsünden, yürüyüp geçmez,
Akıl terazisi mizanlıdır, doğrudan başka şey ölçmez,
Alır eline kalemi, mısraları ile yanılanı bombalar...

Çiçeği, böceği sever, kuşu ve hatta sever kurdu da,
Bayrağı göğsünde taşır, milleti kalbinde, canıdır yurdu da,
Tüm çağlara, ne kahramanlar damgasını vurdu da,
Alır eline kalemi, mısraları ile hor olanı bombalar...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2017

Hasan Özunal

Şalvar Giyerdi Adamlar

Şalvar Giyerdi Adamlar

Şalvar giyerdi adamlar, bellerde kuşak,
Görünüş heybetli olsa da yürekler yumuşak,
Bir evde yaşardı, en azından üç kuşak,
Şimdi artık modalar başka, adamlar başka.

Pencereler aşı boyalı, topraktı damlar,
Perde arkasında, gizli olurdu sevdalar,
Kapı arasında saygı, sevgi doluydu nidalar,
Şimdi artık, aşikâre aşklar, bir başka nidalar.

Hesap dolarla artık, adı kalmadı kuruşun,
Adı İsyân oldu artık, haksızlığa karşı duruşun,
Ufukta emareleri görünüyor şimdi yok oluşun,
Haçlı kültürü hakim, yeme içme baka, dil başka.

Hasan Özunal

Şarkı Sözleri

Ah Bu Şarkıların Gözü Kör Olsun

Şarkılar var ya bu şarkılar
Dinledikçe sanki yaşıyorum.
Bir gün bir hal geliyor başıma
Bir bahar akşamı rastladım size diyorum.
Umutsuz bir aşk olsa da
Dönülmez akşamın ufkundayız vakit çok geç,
Zor olduğunu söyleyenlere de
Sevmekten Kim Usanır
Deyiveriyorum.
Sevdam söyletiyor beni
Sevmekten Kim Usanır,
Hasret söyletiyor
Akşam Oldu Hüzünlendim Ben Yine
Gurbet söyletiyor
Gurbet o kadar acı ki ne varsa içimde
Gelmiyorsa üzülp
Beni Kör Kuyularda Merdivensiz Bıraktın
Ayrılık kapıyı çalarsa
Dönülmez Akşamın Ufkundayız
Deyiveriyorum.

Şarkılarla yaşıyor şarkılarla seviyorum
Sabah merhabasını
Günaydınım narçığem sevgilim diyerek
Kederini paylaşırken
Kederden mi neden bilmem diyerek
Mutluluğumu
Sen benim gönlümde açan bir gülsün diyerek
Sitemimi
Dönülmez Akşamın Ufkundayız
Her halinle her şeyinle güzelsin
Hata bende kusur bende suç bende diyerek
Sonra da
Yorulup
Ah bu şarkıların gözü kör olsun diyerek
İfade ediyorum

Seviyorum.
Şarkılarla seviyor
Şarkılarla sevgimi yaşıyorum.

Karaman - 2015

Hasan Özunal

Şarkılar Susar

Şarkılar Susar

Şarkılarım susar öksüz kalınca sensiz
İncinir güller dalında sen olmayınca.
Felaketi yaşar gönlüm üzgün, yıkkın, sessiz,
Azar dertlerim yanımda sen olmayınca.

Hasan Özunal

Şifa Buldu Hasta Gönlüm Dün Gece

Şifa buldu hasta gönlüm dün yine,
Kilitlendi gözlerinin rengine.
Seyrederken sönük kaldı mehtap,
Başka bir dünya yaşıyordu gözlerinde.

Seni sevmek ruhumu saran bir rüya,
Senle olmak yeniden doğmaktı dün gece.
Bir fırtına içimde doyamadım seyrine,
Şifa buldu hasta gönlüm dün yine.

Zaman akmasın dursun istedim,
Dün gece bir ömür sürsün istedim,
Kalbim kalbinin içinde vursun istedim,
Senle olmak yeniden doğmaktı dün gece.

Artık zaman işlemesin dönsün geriye,
Mevsimler dönmez artı zemheriye,
Senden gelen her mihnet gelsin beriye,
Kalbim kalbinin içinde vursun istedim.

Artık yakmaz beni senden başka hiçbir kor,
Sensiz bu dünyaya bir anlam vermek pek zor,
Gönlümden gönlüne giden seslere bir sor,
Dün gece bir ömür sürsün istedim.

Karaman - 2016

Hasan Özunal

Şiir

ŞİİR

Şiir duygulardan olur,
Gönül duyguları dokur,
Kalem duyguları yazar,
Kelam duyguları okur...

Haziran - 2024
KARAMAN

Hasan Özunal

Œir Gibi Duygulu

Œir Gibi Duygulu

Œir gibi duygulu manalı manalı bakma,
BakiŒ mısrası ile beni çaresiz bırakma.
Fırtına gibi es ama gönlümden akma,
Ateşini ver bana ama sakın beni yakma...

Hasan Özunal

Şiirsin Yarım Kıtalık

Şiirsin yarım kıt'alık
Şarkısın üç beş notalık
Senden bir cacık olmaz
Senden daha kıymetlidir salatalık

Üç adımda tökezlersin beş kere
Yoldaşın hain liderlerin kefere
Attın yine tutturamadın
Attığın taş kafanı kıracak bir daha ki sefere

Sürünürken uçmak istersin
Cehennem kapısını açmak istersin
Kibrit kadar bile cürümün yok amma
Dünyayı bir çırpıda yakmak istersin

Beyazdan rahatsız gözün karanlık arar
Fikirlerin sapkın akıllara zarar
Sabrın sınırlarını zorladın artık
Katline ferman olacak belki de son karar...

Hasan Özunal

Şimdi Artık İnsanlığı Uyandırma Vaktidir

Şimdi artık insanlığı uyandırma vaktidir
İnsanlığın uyanması için
Bu Ümmetin örnek olma vaktidir.

Kardaş kardaşı
Dindaş dindaşı
Katlediyor...

Asker askerle değil bebeklerle savaşıyor
Gül atana kurşun
Taş atana bomba atılıyor.

İktidar uğruna vatan ve bayrak
Maddiyat uğruna namus ve şeref satılıyor.

Milyonlar oyuncak sermayenin elinde
Aklı kıtlar medenileşmek selinde
Çaresizler bir lokmanın derdinde boğuluyor

Diyaloglar kolay lokma yutmak için
Mevki makam toplumları satmak için
Aç ölenlerin üzerinde yan gelip de yatmak için
Bin bir düzen bin bir tuzak kuruluyor

Sular azaldı dünyada kan su gibi akıyor
Aklı eren çaresizce bakıyor
Hak arayan vurup kırıp yakıyor
Ezilmişim diyen ezilmeye yeşil ışık yakıyor

Katliamlar normal sayılır oldu
Toplu mezarlar mezarlıklardan da çok doldu
Küresel güç denilen illet bu dünyaya musallat oldu
İnsanlığın geleceği bir meçhule akıyor
Akibeti belli olan el bağlamış bakıyor

Şimdi artık insanlığı uyandırma vaktidir
İnsanlığın uyanması için de
Bu Ümmetin örnek olma vaktidir.

Hasan Özunal

Şimdi Git

Şimdi GİT!

Şimdi git...
Birkaç kitap oku,
Birkaç şarkı türkü dinle,
Birkaç şiir oku, ezberle,
Bir hastane, huzurevi, çocuk yurdu,
Bir mezarlık ziyareti yap,
Bir dostunla bir yemek ye,
Bir kalabalıkta sohbet et,
Darlık çeken birisine el uzat,
Bir tanıdığının mutlu gününde yanında ol.
Pazarcıyı esnafı tüccarı ziyaret et.

Kırk arşın yukarıdaki egonu cebine koy,
Ben kelimesini çöpe at,
Biz kelimesini çıkar buzluktan.
Son kalan parayı sadaka ver
Yol ortasından bir taşı kenara at.

Sonra gel
O zaman konuşalım
Şimdi git...

KARAMAN MART - 2022

Hasan Özunal

Şimdi Yanımda Olsaydın

Şimdi yanımda olsaydın;
Gözlerin sevgiyle bakıp sevgiyi anlatsaydı.
Elinden bir kokulu çay,
Dilinden bal damlayan sözler olsaydı.
Efkârımı alacak,
Hüznümü yok edecek sözlerini duysaydım.
Şimdi yanımda olsaydın,
Gecem gündüzden aydınlık olsaydı...

Saçlarım asi,
Ellerim uyuşuk,
Gözlerim buğulu,
Gönlüm mahzun,
Sol yanım sancılı,
Geceler uzun,
Aklım karışık,
Alnım düşüncelerden kırışık.
Şimdi yanımda olsaydın,
Yüzümde gülücükler olsaydı...

Bir şarkıyı dinletip,
Bir şiiri söyleyip,
Bir anıyı anlatıp,
Bir anı bin gün yapıp,
Yaşadığımı hissettirseydin.
Şimdi yanımda olsaydın,
Hep, hep, hep yanımda kalsaydın...

Ankara - 1979

Hasan Özunal

Şirret

Kırk okka et yüz okka çene
Eteri der ene kemikleri mene
Ayarı yok susturulmaz
Her konuşması sürer bir sene

Kafası tilki dolu
Yolu sapkınlar yolu
Beladır başa çıkılmaz
Şirretinden uzundur kolu

İçinde kurtlar var kıpırdar durur
Rakip bulamazsa taşlara vurur
Haklının karşısında taşar kudurur
Şirretlik sağı çirkeflik solu

Hasan Özunal

Ŗu Bizim Kmü nün Kıdemli Mestan'ı

Ŗu Bizim KMÜ nün Kıdemli Mestan'ı

Ŗu bizim KMÜ nün kıdemli Mestan'ı
Gülizar'dır gül doldurur gülistanı.
Gönlümüzde baş köşede oturur,
Gönlünde de taşır bu gariban Hasan'ı.

Karaman

Hasan Özunal

Ŗükür

Sevgi için durak oldu kalbim
Gelen gitti giden gelmedi.
Bir tek senin sevgin daim Ya Rabbim.

Ellerim sana açık dileklerim senden
Bir tek senin rızana talibim.

Yoklar dünyamı doldursa da
Bir Tek Sana muhtacım,

Ŗükür ki senin kulluğuna sahibim...

Hasan Özunal

Şükür 60 Yıla

Bir on daha doldu, yaş şimdi altmış,
Geçmiş beynimde kitap, yüzümde nakış,
Gönlümde bahar var, ama saçlarımda kış,
Yürüdüğüm yollara ve geçen yıllara şükür.

Bir peri masalıydı çocukluk, bir varmış bir yok,
Genliğin sayılacak, mutluluğu da çilesi de çok,
Sırtımız pek oldu her daim, karnımız hep tok,
Yürüdüğüm yollara ve geçen yıllara şükür.

Dostu derledik, yükü denk ettik artık,
Bu fani alem baki aleme, tatlı bir katık,
İnsan, baki aleme imtihan edilen bir yaratık,
Yürüdüğüm yollara ve geçen yıllara şükür.

Şükründen acizdik, her daim hayatta,
Yüzümüz ak olur, dileriz baki beratta,
Şükür hak yolunda, doğduk güzel sıfatta
Yürüdüğüm yollara ve geçen yıllara şükür.

Ne kaldı elde, ne var bilmek imkânsız
Gün gelip akıbet gelecek, çare amansız,
Bir gün GEL denirse, YÜCEDEN apansız,
Yürüdüğüm yollara ve geçen yıllara şükür.

05.06.2015

Hasan Özunal

Tabansız Pespaye

Canı neler de ister tabansızın, otuzbeşe bakla,
Beş paralık menfaati için atıyor onbeş takla,
Yokluğu ile sırtıyor deve dişi gibi toplumda;
Ben öldüm deme, pespayeliğini içinde sakla.

Hasan Özunal

Tabiat Saflık Rengi Beyazla

Tabiat saflık rengi beyazla kaplandı,
Kar yağdı, araçlar kara saplandı,
Evdeki bulgur küfleniyor git gide;
Yollar, dimyata gider mi diye hesaplandı.

Hasan Özunal

Tamamladın Eksiklerimi

Tamamladın Eksiklerimi

Tamamladın eksiklerimi
Ama
Tam anlayamadın beni...

Tamamlayamadım seni
Ama
Tam anlayamadım seni

Tam anlasaydık bir birimizi
Görecektik
Her ikimizin de aslında
Birbirimizle TAM olduğumuzu...

Şimdi
Birbirimizi
Tam anlama
Tamamlama zamanı...

Hasan Özunal

Tanıdım Seni

Tanıdım Seni

Tanıdım seni, Dünya Ahiret artık benimsin,
Tanıdım seni, o duygu yüklü içli sesinden.
Tanıdım seni, bunca yıl hasretle beklediğimsin,
Tanıdım seni, sevgi dolu o billur gözlerinden.

Bunca yıl aradım, ovada, dağda, kırdada, bayırda,
Şehirde, köyde, kasabada, sahilde ve bozkırdada.
Günler, aylar, yıllar boyu aradığım geldi ahirde,
Tanıdım seni, gurur yüklü alınındaki beninden.

Ben ararken, sen gelip beni buldun ya böyle,
Yılların hasretini giderelim, gel yanıma şöyle,
Bunca yıl, nerelerdeydin, nasılsın, hele söyle.
Tanıdım seni, o tertemiz pırlanta kalbinden.

Şensizken, karanlık, pusluymuş bu fani dünya,
Ömrümü alıp götürdü, bir ulaşılmaz boş hülya.
Nefes alıp veriyordum belki, yaşıyordum güya,
Tanıdım seni. büyük bir hasretle bana gelişinden.

Maziyi, bir rüya gibi yaşadığım mekanda idin,
Belki de, aramaya başladığım o ilk anda idin.
Ben bir yanda çırpınıırken, sen bir yanda idin,
Tanıdım seni, o nurla kaplanmış teninden.

Bunca yıl birikmiş sevgimi sunmak isterken,
Sevilmekten umut kesip, sade sevmeyi beklerken,
Sen sundun bana, hayalimi bile aşan sevgiyi, sen,
Tanıdım seni gülüm, sevgiyi haykıran gözlerinden.

Hasan ÖZÜNAL
KARAMAN

Hasan Özunal

Tanrılaştın

Tanrılaştıkça daha da tanrılaştın,
Gücünden zehirlenip şaşkınlaştın,
Her alkışta daha coşup azgınlaştın,
Haşa Allah benim diyecek gibisin.

Daha dün çakıldakların tıkırdıyordu,
Üstlerine çektiğin yağlar fıkırdıyordu,
Kırdığın mey kadehleri şıkırdıyordu,
Şimdi sarıkla cübbeyi giyecek gibisin.

Her lokman haram yediğin necaset,
Ruhun şeytanda esir sen fani bir ceset,
Akıl yok fikir şeytanca kalmamış feraset,
Bu gidişle kendi başını yiyecek gibisin.

Kimseyi dinlemez kibir küpüsün,
Cehenneme ulaşan gizli köprüsün,
Güzeli yok eden keskin törpüsün,
Cami duvarına varıp siyecek gibisin.

Karaman – 2013

Hasan Özunal

Tarifi Zordu Halimizi Anlatmanın

Tarifi Zordu Halimizi Anlatmanın

Tarifi zordu halimizi anlatmanın,
Kalpleri bir atan kumrular gibiydik.
Neydi sebep araya hicran katmanın,
Ne oldu da ayrılık kaftanı giydik...

Şazların nağmelerinde hep sen vardın,
Ölçün yoktu bende, dünyalar kadardın.
Canımdın, cananımdın, ömrümdün, yardım,
Ne oldu da ayrılık kaftanı giydik...

Her sevda şiiri, sana yazılmıştı,
Her şarkı notasına, sen katılmıştı,
Yıldızlar, saçlarına tel tel takılmıştı,
Ne oldu da ayrılık kaftanı giydik...

Kumrular uçtu da daldan, dal boş kaldı,
Senden doğan boşluğu, şimdi ah aldı,
Dünyayı acımasız bir karanlık sardı,
Ne oldu da ayrılık kaftanı giydik...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman

Hasan Özunal

Tek Kitap

O TEK KİTABI Okumak,
Anlamak,
Anlatmak,
Ezberlemek,
Yaşamak ve Yaşatmak
Her kula nasip olsun...
Dünyada bir kul bunları, Ya da en az bir kaçını
Özellikle, Anlama ve yaşama bölümlerini
Tekamülen yapabilmelidir...
İşte o zaman yakışır insana
İnsan sıfatı...

Hasan Özunal

Tekbir

Tekbir

Hazreti pir bir kılavuzdur, Kuran da bize rehber olur.
Aracıdır tüm yaratılan, aşğın aşkı tek bir olur.
Buluttan kopan bir damla yağmur, aşğa haber olur.
Bin güzel de bir güzeli görür de, dilinde bir Tekbir olur.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2018

Hasan Özunal

Temizlik

Temizlik

Sel gelir de altın külçesi çamura bulanır,
Fırtına çıkar, dağlarda deli deli dolanır,
Sel çeker gider, altın daha da bir aklanır
Fırtına diner, yüce dağlar daha da bir paklanır.

Hasan Özunal

Toprak bir Testiden

Toprak Bir Testiden

Toprak bir testiden doldur
Tahta bardakta sun aşkı
Saraylarda mihnet boldur
Bol mihnet yok eder aşkı

Bozkır cennet dağlar köştür
Atam soyum gezgin Türktür
Gıdamız tarih ve kültür
Destanlar doldursun aşkı.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2001

Hasan Özunal

Turaniye Cevap

Tövbe tövbe sarsın beni nedamet,
Ya Rab! Affınla arınmış adam et.
Mustafa Turani

Nedir bu üstümüzdeki rehavet,
Biliriz ki yolundadır saadet..
Altında akçede değil keramet,
Sıratı müstakimde tek selamet

Karaman - 07.2018

Hasan Özunal

Türk Kültürüne Sitem

Türk Kültürüne Sitem

Ayağında kundura,
Bahçelerde maydanoz.
Tren yolu düz gider
Kara tren gelmez mola.
Baharı bekleyen kumrular gibi,
Dağdan kestim kereste.
Açık bırak pencereni,
Pencereden kar geliyor.
Kezban yenge;
Hicran, yine hicran mı bu aşkın sonu, söyle.
Enginde yavaş yavaş günün minesini soldu.
Kesik çayır biçilir mi?

Diyeceksiniz ki bunları yazınca ne oldu?
Yollayacağım bunları bir mega stara,
Üç beş çapulcu toplanıp
Yapacaklar bir şarkı...
Biraz boya, biraz cila, biraz cıstak,
Sürecekler pazara...
Koyacaklar adını rep ya da
Hit şarkı
Bir günde herkesin dilinde.
Üç sahte yarışmadan beş kirli ödül.
Sekiz hafta liste başı...
Uyuyacak kültür bakanı,
Düşünür ve fikir adamı,
Diyecekler bunun adı çağdaşlık.
Kimse farkına bile varmayacak.
Kimse bilmeyecek.
Kültürümüze bomba atanı...
Artık bu solan bahçede
Bülbüllere yer yok,
Kara kara kargalar
Kararan ufuklardan kanat kırdılar.

Bir yer ki kültürün "k" sinden haber yok...

Kara bulutları kaldır aradan
Milletimin kültürünü Sen koru Yüce Yaradan.

Günaydınım narçığeğim sevgilim
Kan verdiğimiz bu vatani bırakıp da
Biz nerelere gidelim...

Karaman – Kasım 2020

Hasan Özunal

Türkçe Güzel

Türkçe Güzel

Türkçe güzel,
Türkçe mükemmel.
Türkçe hazine,
Türkçe derya,
Türkçe güçlü...

Türkçe destan,
Türkçe şiir...

Türkçe uzmanı değilim,
Ama ana sütüm gidi sever,
Çok iyi de bilirim...

Ne var ki ki
Türkçe bile yetmiyor,
Gönül dilimle anlattığım
Seni anlatmaya...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman

Hasan Özunal

Türkçe Konuşan İşadamları

Türkçe konuşan işadamları geldi ve gitti,
İkili görüşmelerle Karaman kendini belirtti,
"Ne olmuş gelmişlerse" demeyin sakın
Bu görüşmelerde Karaman rüştünü ispat etti.

Hasan Özunal

Türküler

TÜRKÜLER

Kundurısına kum dolanı da olur,
Taşa vuran ayvasını narını.
Türkülerdedir bu halkın dünü, bugünü, yarını
Hayatın çizgileri ile dokunmuştur türküler.

Bir pınar başında, bir mezar taşında,
Leylanın Elifin kara kaşında,
Mecnunun çilesi Kerem aşkında,
İlmik ilmik dokunmuştur türküler.

Yazan halk, besteleyen halk,
Derleyen, nefesleyen halk,
Bin bir nakış ile süsleyen halk
Gönül telleri ile dokunmuştur türküler

Her satırında bir kitap taşır,
Bir nota ile her gönle ulaşır.
Her bedene, her duyguya yakışır
Gülden akan gözyaşından dokunmuştur türküler.

Sözleri bir destan, beste mükemmel
Hayata, sevgiye, yokluğa temel.
Ondadır kahır sevgi ve emel,
Binlerce yılın kültürü ile okunmuştur türküler...

Hasan ÖZÜNAL

Hasan Özunal

Türküler, Türkülerimiz.

Türküler, Türkülerimiz...

Torosların çamları arasında sevdik türküleri,
Anadolu'nun bozkırında bozlakları,
Karlıdağların başında uzun havaları
Şelpe ile üç telin nağmelerinde tanıdık sesleri
Kasavetimizi aldı kıvrak oyun havaları...

Evrensel müzikte gördük saltanatını türkülerin,
Değişmedik üç günlük yıldızların cıs taklarına.
En delişmen çağımızda efkârdan sığındığımız liman,
En olgun çağlarımızda
Deva bulduk gönül yaralarımıza.
İçinde Atamız var diye,
İçinde Türk var diye sevdik,
Onlarla ulaştık,
Bayrak dalgalanan diyarlarımıza...

Bizim bağrımızda üretildi,
Ruhumuza işlendi diye sevdik...

Bir türküde özümüzü,
Bir türküde sevdiğimizi,
Bir türküde benliğimizi,
Bir türküde geçmişimizi,
Bir türküde geleceğimizi
Bir türküde kimliğimizi
Ama her bir türküde
Kendimizi bulduk diye sevdik...

Yer aldı belki gönül soframızda
Az da olsa farklı tınılar,
Ama başkadır türkülerdeki tat,
Türkülerimizdeki lezzet.
Türküler, türkülerimiz,
Notalarda gizli hazinemiz,
Duygulara yön veren ahengimiz,
Bizim nefesimizdir;
Bizi onlar yaşatır,
Bizi onlar tanımlar...

Karaman - 2015

Hasan Özunal

Uçan Kuştan - Şerife

Uçan Kuşlardan Yerdeki Karıncaya

Uçan kuşlardan yerdeki karıncaya,
Dağdaki kardan, bir damla suya varıncaya,
Güller dağıtan gülistanın bekçisi Şerife,
Sesi gider Karamandan Ayrancıya...

Gül yüzlü, bülbül sesli Şerife, sen çok yaşa.

Çirkin nedir bilmez, güzellik ustasıdır,
Kötülük nedir bilmez, iyilik hep tasasıdır,
Gönül yapmak, en bilinen yasıdır,
Sesi gider Karamandan Ermeneğe...

Gül yüzlü, bülbül sesli, Şerife sen çok yaşa.

Ünlediğinde bir an, biter karanlık,
Koyu kasavet kaybolur, olur bir anlık,
Gittiği yol dosdoğru, hedefinde insanlık,
Sesi gider Karamandan Kazım Karabekir'e...

Gül yüzlü, bülbül sesli Şerife, sen çok yaşa

Karaman güzelse, insanı da güzeldir,
O insanlardan biri, bizim Şerife özeldir,
Bin sefer cadaloz dedim, yine de hanımefendidir,
Sesi gider Karamandan tüm Dünyaya...

Gül yüzlü, bülbül sesli Şerife, sen çok yaşa...

KARAMAN - 2025

Hasan Özunal

Uçurtmam

Uçurtmam

Bir uçurtmam vardı
Uçardı Karaman göklerinde
Allı mavili yeşilli
Göğsü al yıldızlı bayrak
Sevgi saçardı rüzgârda
Süzülür sülün gibi
Bir gelin gibi salınarak

Bir uçurtmam vardı
Kamışı damdan
Tutkalı hamurdan
Kâğıdı eski gazeteden
İpi evden aşırılmış...
Terazisi dengeli
Kuyruğu rengârenk pullardan
Salınır sevgi saçardı
İpi her karışta sevgiyle salınmış...

Mahallenin kırıkları
Kıskandılar...
Kesti ipini keratalar.
Sevmediler sevmeyi,
Bilmediler sevmeyi,
Tatmışlardı çünkü hiç sevgiyi.
Kırdılar kanatlarını uçurtmamın,
Kesiverdiler bir hamlede ipini,
Çaresiz çırpınışlarla kayboldu gitti...

Uçurtmam gitti başka ellere
O gün bu gündür
Sevgiyi anlatırım kalemimle
Yazarım
Anlatırım
Anlamayan hala pek çok var
Anlayan anlar
Anlamayana gene anlatırım
Sevgim herkese yeter
Yurduma, Milletime
Karamana,
İnsanlığa
Güzelliğe dair
Sevgim dünyalar kadar...

Hasan Özunal

Ufukta Artık O Ahir Ömür Görüldü

Ufukta Artık O Ahir Ömür Görüldü

Ufukta artık, o ahir ömür görüldü,
Bu ömrün serveti, ayağıma döküldü.
Dünya şimdi artık, tozpembeye büründü,
Rabbimin böyle güzel günleri de varmış.

Cennetten, türlü hediyelerim geliyor,
Cennetin, bütün kapıları mı açılmış.
Hüma kuşu BALKIZ Zeynep mutlu ediyor,
Kismetimizde bir GÜLBALI İnci varmış.

Rab, önce BALIM Kadirimizi lütfetti,
Zeynep ile sonra mutluluk iki etti.
Nur topundan şimdi bir İnci teşrif etti,
Bu sonsuz mutluluğu da yaşamak varmış.

Üç minik üç ayrı dünya oldu gönlüme,
Üçü bir olup bir ömür kattı ömrüme.
Gönlüm rahat yürüyorum son günüme,
Sabrımızın mükâfatını görmek varmış.

KARAMAN – 20 Ekim 2023

Hasan Özunal

Ufuktan Ötesi

Upuzun bir yol var ufukta biten,
Yürürüz o yolda bir can ver bir de ten.
Ömür sanırız ama zamandır yiten,
Ufuktan sonrasını bir bilebilsek...

Gördüğümüz renk, şekil ve madde,
Ömür bir değirmen, bir garip hadde.
Önceden gidenler kim bilir ne halde,
Ufuktan sonrasını bir görebilsek...

Terfisiz, rütbesiz geldiğimiz gibi,
Bize emredileni bildiğimiz gibi,
Uçan dört kolluya bindiğimiz gibi,
Ufuktan sonrasını bir geçebilsek

Hasan Özunal

Unutma

Unutma ecel gelir ansız, zamansız
Adam gibi öl bari ahsız amansız.
Geberip gitme haydi dinsiz imansız,
Mübarek bedenini leş etme bari...

Hasan Özunal

Unuttum

Unuttum_Erken İndi Ömrüme

Erken indi ömrüme kış mevsimi
Baharı ararken yazı unuttum,
Meyvesiz dallar yok etti hevesimi.
Notayı ararken sazı unuttum.

Çirkinle savaştım güzel ararken
Acıyı bal edip helva kararken,
Her gördüğümü bir ben sanarken,
Dertlere dâlip da nazı unuttum.

Dikenli yolların hepsi de yokuş
Her yaşım zemheri kapkara bir kış,
Aşk oldu gönlümde kara bir nakış,
Hayattan alınacak hazzı unuttum.

Çileler ayan kalmadı saklım
Karardı ruhum karardı aklım,
Yakındır bekaya belki de naklim,
Yaratana el açıp niyazı unuttum.

Hasan Özunal

Unuttum Derse Kavrulur Yanar Dilim

Unuttum Derse Kavrulur Yanar Dilim

Unuttum derse, kavrulur yanar dilim,
Sensiz, hiç bahara dönmedi bu iklim,
Yağmadı, yağmurlar bile sensiz bu yıl,
Gönlüm matemde, yüreğim dilim dilim,

Çözemedim bu düğümü çaresizim,
Hesabın bakiyesinde yine sensizim...

Dünya bir meçhul, perdenin gerisinde,
Sensiz mutluluk, dünyanın neresinde,
Aklım kayıp, bulanık bir vuslat deresinde,
Dünya benden, ben bu dünyadan değilim.

Çözemedim bu düğümü çaresizim,
Hesabın bakiyesinde yine sensizim...

Elbet gelir diyor şiirler,
Unut onu diyor şarkılar,
Mutlu bitmiyor hikayeler,
Sonları belirsiz romanlar...

Tren düdükları mahsun,
Otobüs kornaları suskun,
Kavuşma sesleri senden yoksun,
Sen yoksan bu hayat nasıl olsun.

Çözemedim bu düğümü çaresizim,
Hesabın bakiyesinde yine sensizim...

Hasan ÖZNAL

Hasan Özunal

Unutulmuyorsun

Unutulmuyorsun

Unutulmuyorsun...
Sileyim dedim,
Yetmedi silgilerin gücü silmeye...
Zayıflayan hafızam,
Unuttu her şeyi ama
Unutamadı seni...

Doldurdum hatıraları torbalara
Atayım dedim derin kuyulara.
Yeraltında kuyulardan
Tüm kuyulara karıştı,
Sonra bana döndü tekrar,
Kanımla her hücreme ulaştı...

Atılmıyor, silinmiyor,
Unutulmuyorsun...

Senin gibi
Valizini toplayıp da
Gitmiyor bu sevda...
Senin gibi etmiyor veda
Sen yok oldum sanıyorsun
Bende yokluğun olmasa da.

Atılmıyor, silinmiyor,
Unutulmuyorsun...

Gözden irak olunca
Sen yok olacağım sanıyorsun.
Aynalarda yaşıyorsun,
Kahvenin buğusunda,
Sigaramın dumanında,
Serçenin çığlığında,
Düşen her yağmur damlasında,
Bahar bulutlarının şekillerinde
Şehrin sokağında, meydanında,
Yaşıyorsun.

Gözlerinle mehtapta
Saçlarınla rüzgârda
Nefesinle erguvanda
Varsın...

Atılmıyor, silinmiyor,
Unutulmuyorsun...

Hatırlatan eşyalar atılıyor
Fotoğraflar siliniyor,
Günlerin adı unutuluyor,
Yemek yemek, su içmek unutuluyor

Duygular unutulmuyor...

Atılmıyor, silinmiyor,
Unutulmuyorsun...

KARAMAN – 2023

Hasan Özunal

Unutursun Dedi Herkes

Unutursun Dedi Herkes

Unutursun dedi herkes,
Unutulur mu hiç nefes.
Duyulmazsa hiç bir ses,
Kulağımda çınlar adın.

Yağmur yağar, o sensin,
Çiçek açar, o sensin,
Bir kuş uçar, o sensin,
Yerim her zaman, sol yanın.

Gökte bulut senin şeklin,
Dalda yaprak senin elin,
Şakıyan bülbülde sesin,
Kalp atışımda saklı canın.

Çağlayan her pınar sensin,
Tabiatta hüner sensin,
Gönlümdeki gurur sensin,
Her bir yönde canlı anın.

Canı taşıyan ten sensin,
Varlığıma canan sensin,
Benden ayrı her ben sensin,
Gönlümde gizli sen sensin.

Hasan Özunal

Uslu Dur Dost

Uslu Dur Dost

Uslu dur dost,
Dertlerimi bana anlattırma.
Hem gönlümü,
Hem de gönlünü dağlattırma.
Bir bulut gibi doluyum,
Sular seller gibi beni ağlattırma.
Derdim zaten bin bir,
Efkarımı dağlar kadar arttırma...

Ulsu dur dost
Yok bir çare
Siğinmişim kendi dünyama
Bana yeni bir dünya arattırma...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman Ağustos-2022

Hasan Özunal

Uslu Durun!

Ne hayasız güruhsunuz ki
Vatan sevgisini alkolle karıştırdınız
Beş taş üç molotof atmak için yalandınız
Neslinizi Akdeniz'e döktük amma
Kırıntınız içimizde kök saldınız
Aldanmayın sessizliğe
Siz on bin yıllık milleti bir hiç mi sandınız?

Aklınız yok ki bir başka akla uydunuz
Fikriniz yok ki küfürler savurdunuz
Bu millet düşmanınız ki bağrından vurdunuz
Ayak üstü kuyruklu bin bir de yalan uydurdunuz
Gâvur parası ile yediniz içtiniz kudurdunuz
İktidar hırsı ile gözü dönmüslere paravan oluşturduunuz
Hoşgörü bunun adı, sindirdik mi sandınız...

Ekmek yediğiniz eli dişlediniz
Kendi eleştirdiğiniz suçları işlediniz
Anadan üryan soyunup kameralara kişnediniz
Yetmedi camilere işediniz
Allah yarattı deyip sustuysa millet
Siz bu milleti sabır taşı mı sandınız.

Haliniz bin perişan tavrınız çirkin
Piyonlarınız sakar elebaşlarınız pişkin
Haramlar gaz yapmış karnınız şişkin
Erkeğiniz o biçim kadınlarınız eşkin
Meydanlar dar gelir bu milleti güçsüz mü sandınız?

Fikrilerini çiğnediniz Ataları alet ettiniz,
Hayvanlar gibi bir tutam yemin ardından gittiniz,
Nerde pislik var siz anında orda bittiniz
Milletin kutsalına en çirkin lafları ettiniz
Ses duyurmak adına namussuzluğunuzu ilan ettiniz
Isıramayacağınız için Millet dikkate almadı ne sandınız?

Hasan Özunal

Utanırım

Faniyim ne de olsa arım var,
Beni kollayan elden utanırım.
Benim de elbet ahu zarım var,
Sırrımı yayacak yelden utanırım.

Güzeli gösteren göz ile kaştır,
Hasedin attığı ağulu taşır,
Dertlerle kel kalan bu garip baştır,
Şapka düşer kelden utanırım.

Öğünürüm neslim ile aslımdan,
Dem vururum tarih boyu faslımdan,
Sakınırım münafıkla hasmımdan,
Yok olmakta olan dilimden utanırım.

Karaman - 2017

Hasan Özunal

Uyan Türk Evladı Uyan

Uyan Türk Evladı Uyan

8372 Can idiler.
Kuytularda öldürüldüler.
Derinlere
Belki bir kısmı daha ölmeden gömüldüler.
Ne çığlıklarını duyan oldu,
Ne de gözyaşlarını gören...

İslam kardeşliği uyuyor,
Tüm Dünya susuyor
Haçlı Srebrenista'da
Kalleşçe vuruyordu.

Binlerce yıldır perişan olan haçlı
Bu fırsatı kollayıp,
Masum canlara kıyarak,
Yeni bir vahşet yazıyordu.

Haçlı doymadı kan içmeye;
Afganistan, Somali, Habeşistan,
Bangladeş, Myanmar, Pakistan,
Mısır, Fas, Libya, İran,
Irak, Suriye, Yemen ve Katar...

Hedefte Türkiye var,
Dayandılar kapılara;
İslam Kardeşliğinin
Bu derin uykusu nereye kadar...

Ey Türk Evladı;
Bil ki umut sende,
Bil ki çare sende,
Bil ki görev senin...

Ama bu sendeki şaşkınlık
Sendeki rehavet
Nereye kadar?

Hasan Özunal

Uyandın Uyuyacağım Say

Uyandım, uyuyacağım say,
Ömür bu işte...

Bir yol ki
İlk yarısı yokuşta
Son yarısı inişte...

Hasan Özunal

Uyanış Gerek

Biz bizden geçip de batıya meylettikçe,
Aklımız karıştı, fikirlerimiz yozlaştı.
Medeni olacağız diye kendimizden geçtikçe,
Sırtımızda kaftan, ayağımızda şalvarımız değişti.

Kılık kıyafeti dayatıp da bu halka zorla,
Başımızdaki takke yok oldu, kaldık kel başla.
Berberler de şaşırды, saçları yakıyor korla,
Sakalımız teke, kafamızdaki saçımız değişti.

Binlerce yıl soframız bereketli, lezzetli idi,
Hanemiz misafirlerine açık izzetli idi,
Yemeklerimiz tereyağlı ve bol etli idi,
Haçlı yemekleri gireli sofralarımızın şekli değişti.

Eğitim hayata hazırlar, insan odaklı idi,
Modeli onlardan alınca, model eğitimi bitirdi.
Çocuklarımız okullarda akıllarını yitirdi,
Kılavuzu yanlış tutunca, gittiğimiz yollar değişti.

Siyaset çıldırdı, iktidar hırsına ahlak yenik düştü,
Batıda eğitilen karakargalar zirvelere üşüştü,
Son uyanışlar olmasa, bu millet çoktan çökmüştü,
Binlerce yıllık şanlı tarihin, altın yıldızları değişti.

Lüksü dayattılar, tatlı geldi bize kaymaktan baldan,
Bedelini manevi olarak aldılar, bin bir kanaldan.
Ahlakı yok ettiler, görselden, yazılı ve sanaldan
Önce ahlak ve maneviyat olan açımız değişti.

Devlet uyudu, Millet seyretti bu filmi, medeniyet adına
Her haramı, kulp takarak sundular, temiz halkın yadına,
Komşusu açken uyumayan, şimdi bakmaz ölenin feryadına,
Kültürümüz ve Dinimizin bize emrettiklerine bakışımız değişti.

Fitratımız gereği kolladığımız ermenisi, rumu, yahudisi,
Soframızdan zikkımlanan, kanadımızda saklanan haçlı gidisi,
Gün geldi, onlara köpeklik etti içimizden üç beş birisi
Birlik olup savaşıyorlar bizimle, mertçe savaşın şekli değişti

Gün bu gün, yarın çok geç olacak, uyanmak gerek,
Dünyayı yakıyorlar, ateşin gelmesine kaldı bir çeyrek,
İster mecbur olalım, isterse canı gönülden severek,
Onlarla savaşmak için mücadelenin şekli değişti...

Karaman - 2016

Hasan Özunal

Uyu Uyu Yat Uyu

Uyu Uyu Yat UYU

Uyu uyu yat uyu dediler,
Uyuduk da büyüdük.
Yat yat uyu dediler,
Yata yata büyüdük.
Ondandır kelek kaldığımız,
Ondandır hamlığımız...

Balık verip oltamızı kırdılar,
Ekmek verip mücevherlerimizi çaldılar,
Hakkı kör kuyulara atıp,
Haksızlık pazarında hak arattılar.
Sonra hain satılmışları,
Milletin üzerine saldılar.
Medeniyeti haçtan boyunduruk yapıp,
Boynumuza taktılar.

Baktılar yok olmuyoruz;
Dilimize el attılar,
Bizi haşladıkları kazanların altına,
Kültürümüz dolu kitaplarımızı yaktılar.
Taktılar tasmayı madalya diye boynumuza,
Bir labirente kapattılar...

Eğitmeyen eğitimle,
Öğretmeyen öğretimle,
Ticari ml sayılan öğrencilerimizle,
İktidara yalaka olup da
Adresi bankamatik olan öğretmenlerimizle,
Markalı malzemelerle,
Haçlı dili ile dolu okul gereçleri ve kırtasiyelerle,
Mankutların hazırlayıp
Mankut yetiştirmek üzere hazırlanmış müfredatla,
Mankut üretim tesislerine dönüşen okullarımızla,
O okullara odacı olamayacak donanımda yöneticilerle,
YENİ DERS YILI BAŞLADI...

Allah bu dağınıklıktan kurtarıp
Uyanmayı nasip etsin...
(Sayıları birkaçı geçmeyen istisnalar bu ifadelerin dışındadır. Tenzih ederiz.)

Hasan Özunal

Uzak Bir İlde Değilim

Uzak Bir İlde Değilim

Uzak bir ilde değilim
Yanıbaşımdayım.
Dönünce göreceksin.
Gönlünle göremezsen
Uğraşma boşuna.
Kör bir gönülle nasıl göreceksin.

Gönlün kör ise,
Sağır ve dilsiz ise,
Katran karası bir siyahı yaşıyorsa,
Kalabalık etme bari...

Ben de seni
Gönlümün mezarlığında
Derin bir çukura gömdüm gitti

Hasan ÖZÜNAL
Karaman

Hasan Özunal

Uzak Durun Yeter

Gelmeyin kötülükler üstüme üstüme,
Benden dost olmaz sizlere.
Uzak durun yeter...

Meydan da okuyamaz oldum artık
Kötülüklerle, hayınlara, iki yüzlülere ve çıyanlara,
Din tüccarlarına, siyasi satılmışlara,
Edepsizlere, namussuz ve hayasızlara,
Hele hele;
Münafıklara ve Koyun postundaki itlere,
Karşı duramaz oldum.

Gelmeyin kötülükler,
Gelmeyin üstüme üstüme...
İşim yok sizlerle;
Uzak durun yeter...

Hasan Özunal

Uzaklaştın, Uzaksın

Uzaklaştın, Uzaksın

Uzaklaştın...
Uzaksın...
Yokluğun da uzaklaşıyor benden.
Yerine,
Koskoca bir boşluk yerleşiyor gönlüme.

Varlığında var mıydın,
Ne kadar vardın,
Nasıl vardın?
Şimdi gönlüm;
Bunları sorguluyor...

Yokluğunda,
Varsa birkaç
Güzel anı ile avunuyor...

KARAMAN – 2024

Hasan Özunal

Uzakta Bir Kuyu Var

Uzakta bir kuyu var
Suyu içimde kaynar.
Bir yara var yar gönlünde
Yara içimde kanar.
Uzakta bir beden var
Kalbi içimde atar.
Uzakta ağlayan bir göz var
Yaşı yanağımda çağlar.

Uzakta bir sevgi var
Seven kalbimi yakar...

Hasan Özunal

Uzaktan Duyulan

Uzaktan Duyulan

Uzaktan duyulan, bir takım sesler,
Kafamda bir anlam, bulmadı gitti.
Bir ömür boşuna, gitti nefesler,
Kubbeye hoş seda, kalmadı gitti.

Vakti geldi birden, bastı karanlık,
Çaksa da şimşekler, ışık bir anlık.
Demliksiz kaynadı, taştı çaydanlık,
Damakta bir lezzet, kalmadı gitti.

Her seher yolları, gözledi gönlüm,
Beklemek bir çile, bir başka ölüm.
Takıldı peşime, bir kara zulüm,
Kör talih kapıyı, çalmadı gitti.

Dünler hep götürdü, güzel şeyleri,
Yarıdan bekledik, bizler gülmeyi.
Doldurmak istedik, dipsiz heybeyi,
Yok oldu emekler, dolmadı gitti.

Gücüm doğruluktu, fikrim sermayem,
Aydınlık yarınlar, görmeyi gayem.
İyi niyetlerim, kurda kuşa yem,
Ömrüm rotasını , bulmadı gitti.

Hak yolu yolumdu, teselli şimdi,
İnancım Hak idi, kıstas ilimdi.
Bir başka ben vardı, acaba kimdi,
İki ben bir birini, bulmadı gitti.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2020

Hasan Özunal

Uzaktan Yakından

Uzaktan Yakından

Uzaktan yakından
İyi ya da kötü
Beni tanıyorsunuz...

Halimi, hatırımı sorup
Her zaman da
'Şükür, iyiyim' cevabını alıyorsunuz.

Bazen beni güldürüyor
Bazı bazı de ağırlarken görüyorsunuz.

Siz var ya
Yaşadığımı sanıp
Mutlu olduğuma inanıyorsunuz.

Ama bilin ki
Son nefesinde artık
Şu divane gönlüm...
Gönlü öleni
Yaşıyor mu sanıyorsunuz...

Hasan Özunal
Karaman - 2019

Hasan Özunal

Uzaktan Yakından bir Selam

Uzaktan Yakından Bir Selam

Uzaktan yakından bir kutlu selam gelse,
İmzası bir kutlu dost, bir arkadaş olsa.
Selamın özü, hilkatın sırrını delse,
Nurun karanlık yendiği bir savaş olsa.

Karadağdan yüklenmiş, Hira da yıkanmış,
Yedi kat gökten inmiş, gönülde aranmış,
Bir selam gelse, gülün suyundan arınmış,
Getiren nurdan yaratılmış sırdaş olsa.

Selamı, baş üstüne taç edip sevinsem,
Heybemi sırtlayıp, kutlu yola devinsem.
Gününü, saatini, mekanını bilsem,
İmanım yanıma düşüp de yoldaş olsa.

Bıraksam, can diye taşıdığım bu yükü,
Menzilim, zaten gönlümden kutlu bir ülkü,
Fanilik aldatici, sevemedim çünkü
Yüzümü ak eden katipler sırdaş olsa.

Hasan ÖZÜNAL
KARAMAN - 2021

Hasan Özunal

Ünün Nerede Kaldı

Ünün Nerede Kaldı?

Bize havlayan yüzüncü minik köpektin sen,
Şer hanesinde yüzüncü kirli göbeğin sen,
Şel önünde yok olan herzedenden bir öbeğin sen,
Ünün nerede sağduyu ile algılayan sahtekâr.

Sağduyun sarmal oldu battı bir yerine,
Algılaman merhem oldu sürdün gerine,
Kezzap döktün var olan kurusluk değerine,
Ünün nerede sağduyu ile algılayan sahtekâr.

Bir balona oturtup seni şişirdiler, çok çok,
Dağları ben yarattım diye konuştun, tok tok,
Kayboldun gittin, üstüne sifon çekilmiş, yok yok,
Ünün nerede sağduyu ile algılayan sahtekâr.

Sayende binlerce sabinin, yetimin hakkı yaralı,
Midende haram lokmadan koca bir dağ sıralı,
Ağzında pis bir irin kokusu var, alnın ise karalı,
Ünün nerede sağduyu ile algılayan sahtekâr.

Çomar olmaya çalışan zağarlara güzel örneksin,
Bu dünyada kaldıkça bu veballeri elbet çekeceksin,
Kariyerin elinde iken bu hale düşeceğini bilecektin,
Ünün nerede sağduyu ile algılayan sahtekâr...

Hasan Özunal

Üstü Kalsın

Üstü Kalsın

Senin değilim ben,
Ben benim.
Benim değilsin sen,
Sen bensin...

Varsam senin için varım,
Varsan benim için varsın.

Nefesim senin için,
Sen;
Benim için nefes alansın.

Şenle olan can bana yeter
Üstü kalsın...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman

Hasan Özunal

Vakit Çok Geç

Gelme artık gülüm
Gelme
Vakit çok geç...
Günler kısa yaşamak için
Gecelerse çok uzun hayallere
Ağlamak faydasız
Gülmek için de
Vakit çok geç...

Akıl duygulardan üstün artık
Gönül kırılmaktan harap
Yaralar kangren
Merhem şifasız
Beden bitap
Yarını beklemek için bile gülüm
Vakit çok geç...

Gelme artık
Vakit çok geç
Sade senle dolacak
O kocaman boşluk
Enkazlar altında
Yok oldu gülüm
Gelişin
Belki de bir hüsrana olacak
Gelme artık
Vakit çok geç...

Bittiği yerden başlayan
Her biri bir hayat umutları
Tükendi artık
Aralanmaz oldu hayal perdesi
En kalın yerlerinden koptu bu seveda
Unutmak için de gülüm
Yeniden başlamak için de
Vakit çok geç...

Hasan Özunal

Var İken Var Olabilmek

Var İken Var Olabilmek

Rükudan başka eğilmedi belimiz,
Doğrudan başka laf etmedi dilimiz,
Yanlış hiçbir işe el vermedi elimiz,
Sade secdede yüceldi başımız bizim.

Ayetler bir nurlu seherdir ruhumuza,
Önderimizin yolu rehberdir ufkumuza,
İmanımız yoldaştır baki yokluğumuza,
Doğduğumuz gün dikildi taşımız bizim.

Hasan Özunal

Var Olmak

Var Olmak

Var olmanın,
bir canla olmadığını anladığım anda,
Yok oldu dünya,
hiç bir şey kalmadı meydanda ...

O Yar;
bir damla su ile başlatsa da gizemi,
Bu gizemi anladığımda ,
uğurladım cenazemi...

Yaşamak için,
varmış gibi sanki bir nedenim,
Durup durup yine canlanıyor,
bu fani bedenim...

Sarmışken tüm benliğimi,
bu yokluk duygusu
Yok oldu ölüm korkusu,
sardı ebediyet kaygusu...

Hayalden öte bir şey değilmiş,
beş duyumda aldığım,
Bir terazinin dengesi içinmiş,
bu dünyada kaldığım...

Mizana oturmuş bir ruh ile,
bir beden kavga ederse eğer,
Ruhun galibiyeti için,
fani bedenle, her türlü kavgaya değer...

Hasan ÖZÜNAL
KARAMAN - 2021

Hasan Özunal

Vardım, Vardınız

Vardım Vardınız

Vardım vardınız
Varlığınızda ben de vardım
Hem yokluğunuzda da
Aranmadan arayan,
Sormadan sorandım...

Varlığımda vardınız,
Kayboldum
Yok oldunuz...
Ne aradınız, ne sordunuz...

Gönlümde idiniz
Şimdi bakıyorum
Gönlümden yok oldunuz...

Hasan ÖZÜNAL
Kırıkkale - 2020

Hasan Özunal

Varla Yok Arası

Varla Yok Arası

Varla yok arasıydı sanki
Biraz hayal biraz da gerçek.
Sırlı bir yaşamdı bizimki,
Biraz rüya, biraz da gerçek.

Yaşamak, canhıraş bir emek,
Umut, olmayanı beklemek
Kederi, mizahla süslemek
Biraz roman, biraz da gerçek.

Çok az vardı, pek çok da yoktu
Zengin de yoksulu da toktu.
Ani gelen her haber şoktu,
Biraz masal, biraz da gerçek.

Kimi geldi mutlu bir ezanla,
Kimi gitti yaslı bir selayla.
Kimi yattı tatsız bir sefayla,
Biraz yalan, biraz da gerçek.

Genç gidene vakitsiz dendi,
Hep uzun bir ömür istendi.
Galip geldi hep ecelin fendi,
Biraz fani, biraz da gerçek.

KARAMAN - 2024

Hasan Özunal

Varlık Yokluğu Var Edemez

Varlık Yokluğu Var Edemez

Bir Şeyler sordum
Bilemedi.
Bir Şeyler sorsun istedim,
Sorunu bilemeyince
Soruyu bilemedi
Git dedim gitmedi,
Gel dedim gelmedi.
Kim olduğunu bilmek istedim,
Anlatmaya başladı,
Sonu gelmedi.

Hasılı
Varlığı
Yokluğunu
Sona erdirmedi...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - Aralık 2021

Hasan Özunal

Varsın Yetmesin Gücüm

Varsın Yetmesin Gücüm

Varsın yetmesin gücüm,
Kasalara para doldurmaya.
Fabrikalar, hanlar, saraylar kondurmaya...
Yetseydi;
Bir sabiye,
Bir mazluma,
Kalkan eli durdurmaya,
O eli, o kolu kırk yerden kırmaya...

Dünyadaki tüm açları doyurmaya,
Çaresizlerin çığlıklarını,
Tüm güzel gönüllülere duyurmaya.

Silah depolarına kitap doldurmaya,
Ceza evlerini kapatıp,
Oralara güvercin uçurmaya...

Varsın yetmesin gücüm
Dünyanın en zengini
En kariyerlisi olmaya.

Yetseydi gücüm;
Savaşları durdurmaya,
Tüm çocukları mutlu etmeye
Annelerin yüzünü güldürmeye
O yeterdi bana...

Hasan Özunal

Vatan Sevgisi

Nasıl bir kadim sevdasın ki bilemedim,
Bir gül gibi takıldın, düşmedin gittin yakamdan.
Sen bana sarıldıkça, ben daha da bilendim,
Kaçmasam da hep sen kovaladın arkamdan.

Dört mevsim, yedi iklim, karda ve kışta.
Harın yüreğimde, sonsuz bir yakışta.
Bu sevda rehber oldu, ömür denen akışta,
Kaçmasam da hep sen kovaladın arkamdan.

Toprağından karnım doydu, suyunu içtim,
Gökte Al Bayrak dalgalanmasa, ben bir hiçtim.
Vatan sevdası; ben seni ömrüme kefen biçtim,
Kaçmasam da hep sen kovaladın arkamdan.

Karaman -2016

Hasan Özunal

Vatanıma

Vatanıma...

Kızgın güneşinde piştik
Arpa buğday savrulan harmanlarında
Taşı örs rüzgârı çekiç olan topraklarında
Dövüldük, şekillendik...
Susuzluğumuzu serin kuyularından,
Ya da kaya kaklıklarından giderdik.
Kundura eskittik sarp kayalarında,
Kör karanlıkta yıldızlar pusulamız oldu,
Öğretiler aldık eli nasırlı insanlarından...

Yine de biliriz haçlı âlemini,
Namertliklerini...
Her çirkefe karşı hazırız
Çirkeflik bilmesek de...
Haçlının tasmaına baş koymadık
Zincirine boyun vermedik,
Belasına set olduk
Her salvosuna karşı durduk
Bazısına yetişemesek de
Siper ettik çelik göğsümüzü...

Gönder olduk bayrak taşıdık
Her karış toprağa bekçi
Milletimizin her ferdine koruma
Gökte uçan kuşun özgürlüğüne çaba koyduk.

Bir ömrü böyle harcadık.

Bir ömür değil bin ömür
Bir can değil bin can feda olsun...
Vatanım baki,
Milletim payidar
Bayrağım dalgalı olsun...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2017

Hasan Özunal

Vatanımı Can Pahasına Aşkla Severim

Vatanımı Can Pahasına Aşkla Severim

Vatanımı can pahasına aşkla severim
Vatanımın Cennet köşesi de
Karamandır bilirim...

Bu toprakta doğmuş,
Ekmeğini yemiş, suyunu içmişim.
Bu topraktan atam,
Atalarım, geçmişlerim.
Kim geldi kim geçti bu topraklardan bilmem ama
Bilirim ki medeniyetler üretmiş
Medeniyetlerle yoğurulmuştur bu kadim şehrim.

Her yıkılışta filizlenmiş yeniden, bir inatla,
Şehrimi bir tutarım bütün kainatla,
Adını bir tutmak gerek ebedi bir hayatla
İslam'a ve Türk'e kaledir bu hadim şehrim...

Hasan Özunal

Vazoda Kurudu Karardı Güller

Vazoda Kurudu Karardı Güller

Vazoda kurudu, karardı güller,
Sen dokundun diye kıyamıyorum.
Ay mı, yıl mı, asır mı bu son günler,
Gittiğinden beri sayamıyorum..

Bahçede ötmüyor, sustu o serçe,
Yediğim aş, içtiğim su işkence.
Geceler gündüz, gündüzler de gece,
Döşekler batıyor yatamıyorum.

Düşman güldü, dostlar seni sordular,
Kimi hayra, kimi şerre yordular.
Hep, bizim lafımızı edip durdular,
Bu hasrete fikir katamıyorum.

Dallarda sarardı şimdi yapraklar,
Bahara hazırlanmakta topraklar.
Tek tel anı bırakmamış taraklar,
Hayale umut katamıyorum...

Hasan ÖZÜNAL
20.11.2021

Hasan Özunal

Vız Gelir

Vız Gelir

Vız gelir tanklarınız, tfekleriniz ve fzeleriniz,
Topunuzun topu, bir Şairin kalemi etmez.
Bir Şairin bir kıtası, hatta bir mısraı etmez;
Tabur tabur, alay alay, silahlı askerleriniz

Şairler de öldürür aslında, ama sizin gibi değil,
Kötüyü, kötülükleri, ĉirkinlikleri ve kem duyguları.
Sizin derdiniz öldürmek, onların yaşatmak kaygıları,
Hem de gl ile bülbül ile kurŐunla barutla ateşle değil.

Şairler kazanır aslında her savaşı kalıcı olarak,
Őarihi onlar yazar, bilinmese de, görülmese de...
Üstelik ĉaęlar boyu savaŐçıdır bir Şair ölse de,
Onlar hatırlanır cana can katan, sizler can alıcı olarak...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman – 2020 Ocak

Hasan znal

Vuracaksan Kalbimden Vur

Vuracaksan kalbimden vur

Vuracaksan kalbimden vur,
Kırma kolumu kanadımı.
İncitme gönlümü,
Yaşatma bana canlı ölümü,
Vuracaksan kalbimden vur...

Vuracaksan kalbimden vur,
Vur ki rahat olsun ölüm.
Kalbimden vur ki
Kendi mekânın olan kalbim,
Seninle birlikte
Son vuruşunu yapsın...

Ben candan daha kıymetli bir şeye
Senin sevgine sahibim...

Yaratanım, Rabbim,
Can sahibim...

Hasan Özunal

Vuslat ve Sen

Prangamdaki zinciri tespih ettim,
Sabır çekerim.
Fıtratımı elek ettim,
Çile elerim.

Güneş ışık vermez oldu,
Karanlık.
Yollar vuslata engel,
Ayrılık.

Toprak bire kırk vermekle meşgul
Beni bekler.
Bulut sökün etmiş ağlıyor
Gözyaşıma yaş ekler.

Sinemde bir yanardağ nefesim duman
Aşk tüter
Gönlümün bir derdi var
Ölümden beter...

Pembeler yeşerdi sarıya döndü
Şırada kış,
Ömrün inişi bitti
Sonrası yokuş.

Karanlıklarda bir ışık var nur gibi
Gelecek esen.
Gözüm görmüyor ama aklım biliyor ki
O SEN....

Hasan Özunal

Ya hu

Ya Hu

Taş gibi düşüyorsa kafan yastığa
Dönüp duruyorsa kafanda sorular
Akıl varsa elbet elbet sorgular
Tüm sorulara bir cevap var elbet
Hem de çok kısa ve çok net
Merak etme yahu
Çek ta yürekten bir
YA HU

Her kavşakta yol arıyorsan
Her gittiğin yoldan
Bir çıkmaza varıyorsan
Arıyorsan sağlam bir tek yol
Çözüm çok kolay
HAK YOL

Her kapıda bekliyor
Sabır tüketiyorsan
Tüm kapıları açan
Tekbir anahtar arıyorsan
Ta yürekten bir nefes ver
TEKBİR

Çare
Çözüm
Şelamet
Saadet
Refah
İstenince
Müracaat makamı
Tek adres
ALLAH...

Hasan ÖZÜNAL
KARAMAN - 01 Mayıs 2020

Hasan Özunal

Ya Sonra?

Seni buldum sonra
Bulduktan sonra sevdim seni
Sevdikten sonra yollar sevdi seni
Aldılar götürdüler uzaklara
Sonra uzaklar sevdi seni
Bastılar bağırlarına
Geri verirler diye bekledim
Vermediler
Dediler olmaz
Daha sonra...
Sevmekten sonrası
Hasretmiş, gurbetmiş...
Peki ya sonra?

Hasan Özunal

Yağmur Sesi Su Sesi

Yağmur Sesi Su Sesi,

Yağmur sesi su sesi,
Gönlüm sevgi kafesi.
Kafeste öten bülbül,
Sanki ruhumun sesi.

Rüzgâr bulutun dostu,
Gönlüm sevginin postu.
Postta oturmuş sevgin,
Ruhum peşinden koştu.

Yaza elveda dedim,
Kışa merhaba dedim.
Gönlüme düştü sevgin,
Saza merhaba dedim.

Deniz taşı köpürdü,
Sensiz boş bir ömürdü.
Sevgin girdi kalbime,
Aklım sildi süpürdü.

Kader bir name saldı,
Günler umuda daldı.
Dağlar bir yol vermedi,
Gözüm yollarda kaldı.

KARAMAN - 2023

Hasan Özunal

Yağmurlardan Kestim Ben Ümidimi

Yağmurlardan Kestim Ben Ümidimi

Yağmurlardan kestim ben ümidimi,
Bulut doldurdum bu dipsiz heybeme.
Kendim kurban ettim yine kendimi,
Bulut doldurdum bu dipsiz heybeme.

Şafağın renginden şevk alan gönlüm,
Gurubun ateşinde acı bir zulüm.
Gam seline batmış açmıyor gülüm,
Bulut doldurdum bu dipsiz heybeme.

Yangının közleri bu viranede,
Yanmak çare biçare pervanede.
Umut yer altında bu divanede,
Bulut doldurdum bu dipsiz heybeme.

Bir katre şifa yok gam deryasında,
Bir zerre mutluluk yok rüyasında.
Üç günlük ömrün fani dünyasında,
Bulut doldurdum bu dipsiz heybeme.

Hasan Özunal

Yağmuru duy

Yağmuru duy
Aşkımın sesidir
Islan çisil çisil
Aşkımın etkisidir

Seyret sağnağı
Aşkımın damlalarıdır.
Kökla toprağın kokusunu
Aşkımın kokusudur
Düşün yağmur sonrası
Aşkımın ortamıdır.

Yaşatma bana sakın
Çöllerin, bozkırların susuzluğunu
Aşkın yoksa gönlüm, çöl ve bozkırdır.

Hasan Özunal

Yakacaksın diye Korkarım

Yakacaksın Diye Korkarım

Dilim titrer, sana gül derken,
Solacaksın diye korkarım.
Gözlerin, gözümü süzerken,
Yakacaksın diye korkarım.

Sevdan dağ oldu içerimde,
Bir volkan patlar yüreğimde,
Bir feryat var ki ciğerimde,
Duyacaksın diye korkarım.

Bir yangın olur gözlerimde,
Birikir akmaz sözlerim de,
Mecal bırakmaz dizlerimde,
Göreceksin diye korkarım.

Hep açık gurbetin kapısı,
Dertle örülü sevda yapısı,
Namerdin elinde tapusu,
Gideceksin diye korkarım.

Devler gizli köşe başında,
Güç kalmadı sabır taşında,
Yanan pek çok aşk ataşında,
Yanacaksın diye korkarım.

Hasan ÖZÜNAL

Hasan Özunal

Yakamı Kurtaramadım

Yakamı Kurtaramadım

Hayat bırak artık yakamı:

Senin yoldaşların hiç
Yakamı bırakmadı.
Birkaç dost dışında kimse,
Kanayan yarama merhem çalmadı.

Kıskançlar, muhterisler, çıkarıcılar
Fitneciler, fesatçılar, menfaatçiler
Hiç yakamı bırakmadı...
Kara günlerimde bile
Birkaç dost dışında
Dönüp de yüzüme kimse bakmadı.

Hayat bırak artık yakamı;
Ayırılım yolları...
Razıyım karneme imtihan isen
Varsa kırık not,
Not ortalamasını dikkate alacak
Sevgilim var benim...
Sen sür hükmünü,
Taşı sırtında
O velfecri okuyan yoldaşlarını.

Hayat bırak artık yakamı,
Hayat nehimden
Sular hiç durgun akmadı.
Hayat pınarımdan, damladı da
Hiç mutluluk akmadı.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2020

Hasan Özunal

Yakmadı Yüreğimi

Yakmadı Yüreğimi Hiçbir Elifin Sevdası

Yakmadı yüreğimi hiçbir elifin sevdası
Bir dostun yalanı
Bir münafığın iftirası
Ya da bir muhterisin hırsı kadar...

Olmadı hiçbir Leyla'ya meylim
Dürütlüğe sadakate
Vefaya ve saygıya
Ya da hoşgörüye olduğu kadar...

Ne olur aklımız,
Ruhumuz,
Mantık ve izanımızla yaşasak...

Her halde:
Zor değildir o kadar...

Hasan Özunal

Yalansın be Ömür

Üç gün gün görelim dedik,
Üç günden de az kaldın be ömür.
Bir varmış, bir yokmuşsun bilemedik
Dünya telaşına daldım be ömür...

Zamanın faniymiş, insanın yalan,
Varlığın sahteymiş, sevincin dolan.
Bir nefes sıhhat bana kar kalan
Onu da ecele adadım be ömür.

Daha dün gibi, çocukluk, gençlik,
Ön yüzün cilalı, art yüzün iğrençlik,
Başın bir bilinmez, en sonun hiçlik,
Bu sırrı ömrümce aradım be ömür...

Bir gün gibisin, sabah ve akşam,
Bu kadar kargaşa, bu nasıl yaşam.
Ateşi elde taşıdım, olmadı maşam,
Yangına su taşırken harcadım be ömür...

Sevgiyi tatmadan hep sevgi verdim,
Doğruyu hep art niyetsiz severdim,
Sevgiyi buldumsa son deme erdim,
Son demde bu kahrı yaşadım be ömür...

Gün gelip de gideriz elbet bu alemde
Başım salim olsun, gönlüm uzak elemde
Bir satır dökülseydi bu naçiz kalemden
Sevgi, saygı ve mutluluk yazardım be ömür...

Seni hiç yaşanmış saymıyor gönlüm,
Doğumun mutluluk, bir felaket ölüm.
Zevklerin bir katre, kahrın kırk büklüm,
Ben senden hiç memnun kalmadım be ömür...

Karaman - 2016

Hasan Özunal

Yalnızlık

Aç kapını yalnızlık,
Sana geldim.
Al beni koynuna, sar ve sarmala,
Sakla beni...

Huzur sende,
Güven sende,
Fikir sende,
Duygu sende,
Rahat sende
Sakla beni...

Aç kapını yalnızlık,
Ben sana muhtacım,
Sen bana bende.

Al beni koynuna,
Fırtına var yine serde.
Sar sarmala,
Çek dünyaya,
Kalın ve siyah bir perde...

(Karaman – 2014)

Hasan Özunal

Yar Derdi

Yar DERDİ

Sormayın derdimi,
Derdim, YAR derdi.

Gönül bir yoldaş aradı durdu,
"Ne ararsın" diyenlere YAR derdi.

Yâri buldum ama
Aldım başıma bir
YAR derdi...

Sevgi bağına gül ekdim,
Gonca iken YAR derdi.

Yar yok artık
Derdime derman olacak.
Gönlüme ilham olacak sözleri
Bana bir tek YAR derdi...

Başımdaki efkâr,
İçimdeki özlem,
Gözümdeki yaş,
Dilimdeki sitem,
Ruhumdaki kasavet,
Gönlümdeki yara,
Hepsi YAR derdi...

Yar derdi: "ömür boyu" diye,
Ömür boyu bıraktı gitti bana
YAR DERDİ...

Hasan Özunal

Yar Olmak

Yar Olmak

Gönül murat eder iki cihanda var olmak,
Var olmaktan murat bir kabukta nar olmak.
Varım deyip yar aramakla ömür geçirme,
Ömrün temel amacı Yaratana yar olmak.

Karaman - 2016

Hasan Özunal

Yar...

Gönül çay istiyor, kahve istiyor,
Var...
Mehtap istiyor, cigara istiyor,
Var...
Bal, baklava, börek, çörek istiyor,
Var...
Tabiat manzarası, temiz hava istiyor,
O da var...

Tüm bunlar varken de
Keyif almıyor gönül;
Büyük bir eksik var;
O da
YAR...

Karaman - 2016

Hasan Özunal

Yaralı Gönüm

Yaralı Gönüm

Gönül bu kadar cefaya katlandı,
Sabır taşı olsa çatlardı çoktan.
Sevdim dedikçe uçtu kanatlandı,
Bu sevgi bir orman yapardı yoktan.

Bağrıma vurduğun her ok güldendi,
Cefa senden, vefa ise bendendi.
Bu kahrın, sitemin bilmem nedendi,
Bu aşk kışı bahar ederdi çoktan.

Zorladım, güzellik olmadı gitti,
Bir sevgi uğruna bir ömür bitti.
Saatler içinde seneler yitti,
Çileli gönüm kanıyor attığın oktan.

Karaman - 2009

Hasan Özunal

Yardan Gelsin

Sevgiliden gelse taşlar bir yağmur gibi
Her bir taşı gülistandan gül sayarız
Yar elinden olsa bin türlü kahr
Saygı ile alır da baş üstüne koyarız.

Yarin sözü acı olsa da bal olur
Feryat etmez dilimiz susar lal olur
Neyi görse gözümüz hüsnü hal olur
Kırk yakutlu bohça eder sararız.

Acı gelmez bize bin türlü mihnet
Dünyayı turlasak olmaz eziyet
Bir gönülde bir gül açarsa nihayet
Dikenini bir bulunmaz lütuf sayarız.

Hasan Özunal

Yare Yar Olmak

Yare Yar Olmak

Yare yar olmak zordur ey erenler,
Yaylada yaylamaya hiç benzemez.
Yari de yaren olsun isteyenler
Yarle yarenlikten başka şey bilmez

Şu fani dünyanın üç günlük hali,
Yarının endişesi dünün vebali,
Gerçeğin görünür bize eşgali,
Gerçeği bilmeyen zahiri hiç bilmez.

Yarin yarenliğine mazhar olmak,
Baki alemin sırlarına dalmak,
Fani alem için azık toplamak,
Yare yaren olmayan bunu bilmez.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - Nisan 2021

Hasan Özunal

Yarın Yeni Bir Hayattır

Yarın Yeni Bir Hayattır

Gececek bu günler, misafir onlar,
Sabırla bulunur hayırlı sonlar.
Sen sabreyle, bak aydınlık yakın,
Bir hayat içinde noktadır bunlar.

Tevekkül, bir kulun dayanağıdır,
Her gönül, insanda bir Kaf Dağıdır.
Gönlünde güzellik doldur, gam çekme,
Sabır, kulun en güvenli sığınağıdır.

Derdi verdi ise derman da verir,
Ümitsiz bir yürek, pek çabuk erir.
Hayatın cilvesine kanıp da yıkılma,
Derman bazen bir anda geliverir.

Elbet yağmur olur, yağar kapkara bulut,
Yarına odaklan, sen dünü unut.
Bir gram bal, oluşur bin bir sabırla,
Her sabah yeni bir gün, yeni bir umut.

Şükretmek lazım bazen hayıra, şerre,
Eğilme, seni yıkmaya çalışan şeylere.
Nice badireler atlatarak geldin, sen bu yere,
Sanma ki hayatın sonu bunlar değil,
Allaha sığın, kader karşısında saygıyla eğil,
Nasılsa gidecek dertler gelememek üzere...

Karaman – Eylül 2020

Hasan Özunal

Yarını Bilen Varken

Yarını Bilen Varken

Yarını bilen varken, endişemiz yok ki yarından,
Kalan meltem kırıntıları da yeter ömrün baharından,
Yanmak yerine, pişmeyi tercih ettik aşkın harından,
Dünün kazancı katık oldu, heybemizdeki azığa.

Hasan Özunal

Yarının Sahibi

Ömür bu, dün, bugün ve yarını olan bir yol,
Ne dünden alır, ne yarına uzanır el, kol.
Yarın ne olacağından haberin olamaz.
Bari yarının sahibinden haberdar ol.

(Karaman - 2014)

Hasan Özunal

Yârim

Sevgimde yârim
Bedenimde yarım
Hayatımda karım
Bu dünyada tek varımsın

Hayatsın nefesimde
Sultansın gönül kafesinde
Güfteşin aşk bestesinde
Aradığım, bulduğum ve yarınımsın

Gülümsün gülüşümde
Gidasın öpüşümde
Her adımda ve her işimde
Guzumsun can evimde bir cansın

Sen olmazsan yarın karanlık
Sen olmazsan ömür bir anlık
Sen olmazsan yok insanlık
Bu dünyada tek varımsın

Karaman – 2015

Hasan Özunal

Yarimsin

Yarimsin

Yarimsin tende can, gönülde sultan
Sol yanım seni bekler,
Gelsen de gelmesen de...
Sensin beni her nefeste bir ömür yaşatan,
Bu dünya seninle var,
Ben seninle tam...

Bilsen de bilmesen de...

Hasan Özunal

Yaş Yirmi Demeden

Yaş Yirmi Demeden

Yaş yirmi demeden, kavak yelleri vardı başımda
Yaş otuz demeden, bir kaç beyaz tel vardı saçımda.
Şimdi kar beyaz başımda, sade memleket sevdası
Artık güzel bir dünya istiyorum, altmışlı yaşımda.

Karaman - 2020

Hasan Özunal

Yaşam Ölüm Ve Kulluk

Ölümlle yaşam komşudurlar,
Aralarında bir kalın duvar
Adını ecel koymuşlar
Yüksek ve kalın bir duvar
Yaşam tarafından bakarsanız
Görünmez arkası
Bilemezsiniz orada ne oluyor ne var...

Gördüğümüzü severiz ya biz,
Gönlümüzle değil aklımızla yani
Severiz yaşam tarafını
Geçmek istemeyiz hiç ecel duvarını
Alıp götürcek birisi de var
Adını Azrail koymuşlar...

Geçerken bu duvarı bir gerçek daha var
O da
Yaşam bahçesine girerken geçtiğimiz duvar
Bir duvardan girip
Diğer duvara gittiğimiz yolun
Adını da ömür koymuşlar...

Ama bu yaşam bahçesinin bir de
Önemli şartı var;
Nasıl girdi isen öyle çıkacaksın.

Yaşam bahçesinde olmanın
Tek bir kârı var
Güzel yaşamak.

Ne başlarken bu ömür yolu,
Ne de biterken
Bilmediğimiz çok şey var
Adını fanilik koymuşlar

Ëzelden gelip yaşam bahçesine
Ölüme gitmenin de bir anlamı var
Bu anlamı
Anlayan var anlamayan var.
Bir ad da koyamamışlar üstelik buna
Ama her canlı biliyor ki
Yaşamının
Kulluk diye
Çok da güzel bir adı var...

Hasan Özunal

Yaşamak

Nefes almak doğal hakkın
Al...

Nasılsa geri vereceksin,
Sevmek de hakkın
Sev...
Ama sevildiğini nasıl bileceksin?

Yaşamak önemli bir hakkın
Yaşa yaşayabildiğince
Nasılsa bir gün göçüp gideceksin...

Yaşamak, sevmek ve nefes almak hakkınsa
Severek yaşa,
Gülerek yaşa,
Ancak böylece
Aldığın nefesin hakkını vereceksin...

Hasan Özunal

Yaşamakla Oluyor Sevmek.

Üç okka yürek,
Beş okka da emek,
Sevdim demekle olmuyor;
Yaşamakla oluyor sevmek.

Bir pınar yoksa içinde, ya da çağlayan
Bıraktıysan her seferinde arkanda bir ağlayan
Bil ki sevmek dilinde bir hece,
Ne aşk ne de sevgidir seni ona bağlayan.

Dönmez ki taşıma suyla değirmen,
Pek mi lazım ki onu sevmen
Feda etmedikçe bir şeyleri,
Neye yarar ki canım sana feda demen.

Zemheride gül açmıyorsa,
Sevgin mutluluk saçmıyorsa,
Bil ki boş kalmış yüreğin,
Deli deli atmıyorsa

Üç okka yürek,
Beş okka da emek,
Sevdim demekle olmuyor;
Yaşamakla oluyor sevmek...

Hasan Özunal

Yaşayan Zaman

Yaşayan Zaman

Her şey ölü aslında
Yaşayan bir tek zaman.
Ölüm diye bildiğimiz ise,
Zamanda bir derin yara...

Ömür denen fanilik var ya,
Zamanın yarasında kanayan,
İşte o,
İki nefes arasında
Tek nefeslik bir ara...

Her şey, var ile yok arası
Can ile var olan zaman,
Tek canlı, tek yaşayan...
Canı olmayana
Yok zaman...

Bir yıl da, bin yıl da bir zamana,
Bir can da, bin can da bir zamana,
Bir var da, bir yok da bir zamana,
Bir can var, o da verilmiş zamana...

Adem, * doğuşu zamanın,
Ati, yok oluşun habercisi zamana.
Baki Alem, Ademe** bir doğuş.
Baki Alemde doğuşa,
İşte ona yok zaman...
Baki alemde Adem** canlı
Baki Alemde ölü zaman...

Karaman - 2019

*Adem: Yokluk, hiçlik.
**İnsan, ademoğlu.

Hasan Özunal

Yazılarda Ne ,anlam Yüklü

Yazılarda Ne Anlam Yüklü

Yazılarda ne anlam yüklü bir bilsen,
Her satırında hasret, rüzgardır esen.
Her satırı, kelimesi, her harfi, sen
Takvimler tükendi sensiz, neyleyim...

Dilimize sığmaz oldu bu duygular,
Gündüzler bir zindan, haram uykular,
Artık bize mesken köşe kuytular,
Mevsimler tükendi sensiz neyleyim...

Gelmek muamma gitmek bir ölüm,
Varlığın bir hayat yokluğun zulüm,
Baharı beklerken harcaandı ömrüm,
Mevsimler tükendi sensiz, neyleyim...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman Eylül - 2022

Hasan Özunal

Yazılıp Çizilecek Çok Şey Var

Yazılıp, Çizilecek Çok Şey Var,

Yazılıp, çizilecek çok şey var,
Serde yazacak derman kalmadı.
Söylenip, dillenecek çok şey var,
Haklıyı savunan ferman kalmadı.

Mihengi bozuk sabır taşının,
Çirkine tahammül kalmadı.
İmlası bozuk satır başının,
Dillerde tekâmül kalmadı.

Duman tütse de yıkık bacadan,
Yandı bitti, ocakta aş kalmadı.
İlim uzak âlimden, hocadan,
Bozuk orduya baş kalmadı.

Bilinmez geçilir mi Bakinin sıratı,
Yol gösteren kılavuz kalmadı.
Unuttuk çoktan Sakarya'yı Fırat'ı,
Bir avuç suyu olan havuz da kalmadı.

Varsın kalem kalsın kilitli kında,
Kelama, kaleme hürmet kalmadı.
Namlular yazacak tarihi yakında,
Haklıyı görecek hikmet kalmadı.

Yazılıp çizilecek çok şey var,
Serde yazacak derman kalmadı.
Söylenip, dillenecek çok şey var,
Haklıyı savunan ferman kalmadı...

KARAMAN – 2024 Şubat

Hasan Özunal

Yazsana Bunları

Yazsana Bunları

Yazsana bunları da diyorsun ya
Yazamıyoruz ki kalem gitmiyor.
Eski edebinde değil bu dünya,
İki kere iki de dört etmiyor...

Demek mi gerekiyor şunlar yanlış,
Dev diye sunulan akli bir karış.
Sinek arılarla ediyor yarış,
Arı ballarını ayılar yiyor...

Sahada görünen üç beş soytarı,
Satıcının kökten bozuk kantarı.
Alıcının derdi soymak katarı,
Vurgun haberleri günlük, bitmiyor...

Bin kişi çalışıp bir kişi yiyor,
Toplumun saati geri işliyor.
Ümmi müderris cüppesi giyiyor,
Rehberler bastığı yeri bilmiyor...

Bilmeyen kalmadı fani dünyada,
İnternet âlim etti dakikada.
Kimi vahiyle öğrendi rüyada,
Bu gemi doğru rotada gitmiyor...

Başkan seçilir kabiliyeti yok,
Yönetici torpille liyakati yok,
Vekil seçilir de ehliyeti yok,
Çözüm makamı sağır işitmiyor...

Yazalım yazmasına da kim anlar,
Tehlike çalmaktan çatladı çanlar,
Göklerin ağladığı bu zamanlar,
Çoğunluk uyuşmuş hiç hissetmiyor...

KARAMAN - 2023

Hasan Özunal

Yazsana Diyen Eski Dosta

Yazsana Diyen Eski Dosta

Nasıl gazetecisin sen demiş bir dost,
Ne diye durursun be arkadaş yazsana.
Senin için bu görev diye eklemiş o dost,
Ah be eskiden dost olan, bana baksana...

Gözünün üstünde kaşın var dersen,
Gövdenin üstünde başın var dersen,
O başı süs olanlara bir laf edersen,
Linç etmek için bir azgın sürüsü var.

Yanlışını söyleyen bin sahtekar noteri var
Bizde makam mafiş onun tüylü foteri var,
Kariyer hanesinde çok yüksek ederi var,
Her müptezelin arkasında hep birileri var .

Ayılık yapan ayıya ayılık yapma dersen,
Bir karış boyu ile zınarana dayılık yapma dersen,
İtliğe özenen şaşkına safralık yapma dersen,
Siyah beyaz karışımı daha da grileri bile var.

Sen yeni çıktın zıvanadan, adamdın eskiden,
Onlar geçmişten tescilli, güç buldular yeniden.
Lafı baştan anla, hatim etme orta yerinden,
Sen anlamazsın da lafın içinde bazı ironileri de var.

Senin karnın bile darlıktan çatladı çatlayacak,
Sen bile atladıysan, elbet onlar da atlayacak.
Boş bidon kafalılar ha patladı, ha patlayacak,
Hepsi senin modelinde, daha yeni serileri de var.

Sen ki satıverdün, can emanetçisi dostunu,
Sen ki kudurdun, kaybediverince postunu.
Yedi alim bir olsa, anlayamaz oldu senin kastını,
Senin gibi onların da şeytan ruhlu ilham perileri var.

Sen yaz, yazdıklarına devam et gübre de lazım,
Bir birinizi yişin, aynı top kumaşısınız neme lazım.
Sana ve onlara yazmak değil, Mazhar Osman lazım,
Yüzleri nasırlaşmış, kösele gibi kalın derileri var.

Laf insana söylenir, ikaz akli olana yapılır,
Söylediğini anlayıp, içinde cevher bulana yazılır.
Susak kafada nohut beyinle sıfır ahlak olana, kırmızı ışık yakılır.
Onlara suç bulmak bile çok zor, çünkü sen gibi abileri var.

Hasan Özunal

Yeni Bir Gün

Yeni Bir Gün

Yeni günü
Yeniden yaşamak lazım.
Eski hayallere
Yenilerini katmak lazım
Yeni günde;
Yeni bir hayat kurmak lazım.

Yeni günde,
Yeni duygularla tazelenmek,
Yeni umutlarla beslenmek lazım,
Yeni günde yenilenmek lazım.

Yeni günde
Yeni bir ben lazım.
Ya bana yeni bir sen,
Ya da bana yeni bir sensiz ben lazım.
Ben eski ben oldukça,
Eski seni unutmak lazım.

Ya da sen sen olmadıkça,
Bana yeni bir sen lazım...

Yeni günde
Yeni duygularla tazelenmek,
Yeni umutlarla beslenmek,
Yeni bir hayat kurmak lazım...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2020

Hasan Özunal

Yeni Değil Bu Hikaye

Yeni Değil Bu Hikaye

Yeni değil bu hikaye
Az değil bu sabır...
Kalu Belada başlayan bir hikaye...

O günden beri de
Mutlu sonu beklemenin sabrı.

Şimdi tüm dilekler mutlu son,
Tüm ümitler bu iki gönlün,
İki cana bir dünya olan bir bakiye...

Bu amaç, bu emel, bu ülkü oldu
Artık bu iki can için
Dünyanın bütün varlığı...

Karaman

Hasan Özunal

Yeni Gün

Ölüp de dirilir gibi
Yepyeni bir güne uyanmak ne güzel.
Yepyeni bir ömür gibi...

Ne güzel ağaçtaki kuşun sesi,
Şehir canlanıyor, yedi yetmiş ayakta,
Gökteki bulut, penceredeki ışık,
Çocuk cıvıltıları sokakta,
Fincandaki çayın kokusu,
Telefondaki bir dostun merhabası,
Can parelerin sabah uykusu,
Hayat yoldaşının telaşı
Ne güzel...

Ne güzel,
Bir ömür gibi yaşanacak,
Yepyeni bir gün:
Hoşgörmeye,
Affetmeye,
Unutmaya,
Öğrenmeye,
Sevmeye,
Yeni bir dost edinmeye,
Defterdeki tüm yanlışları silmeye
Birileri için iyi bir şeyler üretmeye
Şükür etmeye.
Kısaca:
Yaşamaya yetecek kadar,
Koca bir yeni gün...

Eski günler torbaya
Hoş geldin yeni gün,
Hazırım seni yaşamaya
Hoşgörmeye, affetmeye, üretmeye,
En çok da sevmeye...
Hoş geldin,
Güneş ışıkları ile pencereye...

1994/Karaman

Hasan Özunal

Yeni Sene

Eski sene, yeni sene
Tükendi bir sene, geldi yeni sene,
Yeni yıl diye şarkılar düzüldü,
Kutlamalar yapıldı bin bir ümitle
Geldi geri saya saya
Gele gele geldi bir aynı sene...

Hasan Özunal

Yeni Yıl - 2025

YENİ YILDA DA AYNI AY

Yeni yılda da aynı ay, aynı güneş.
Değişen takvimdeki yapraklar mı sadece?
Eski bir yıl, bir yeni yıla olacaksa eş
İşte o zaman hayat bomboş
Belki de insanlığa yeni bir işkence...

İki bin yirmi dört, çöp sepetinde bir takvim,
Bir kargo İki bin yirmi beş, kapı önünde.
Neler getirdi bilinmez, sürprizlerle dolu,
Dileriz açacaktır güzelliklere giden yolu.

En çok sevgi artmalı yeni bir yılda
Alın teri, bilek gücü, üretim,
Önce sağlık sonra eğitim,
Tüm bunlara harç olmalı sevgi...

Bu kış gününde bahar meltemi estirsin,
Diliyorum bütün Dünyada sevgi artsın...
İnsanlık dışı katliamları artık bitirsin,
Tüm kötülükleri önceki yıllarda bıraksın.

Saygı ile beslenen sevgi olursa
Dünya olur adeta cennete bir eş
Bize sevgileri yaşat İki Bin Yirmi Beş...

KARAMAN - 31.12.2024

Hasan Özunal

Yeniden Yazılmalı Hikaye

Yeniden Yazılmalı Hikâye

Her gecenin bir hikâyesi var,
Her günün de bir ömrü.
Yazılan hikâye kadar
Ömrü olmuyor ki günlerin...

Her ömrün bir günü var ki
Hayat hikâyesinin düğümü
Çözülüyor
Yaşamadan o günü...

Karanlıklar ardına saklanırsa güneş,
Ateşe can verirse denizler,
Zemheri ayazı dinmezse son yaza kadar,
Rüzgârlar savurursa dağları un ufak edip,
Doğumdan önce geliyorsa canlının ölümü,
Günlerin ömrü hikâye bitinceye kadarsa,
Yazılmamışsa vuslat gününün hikâyesi;
İyi yazılmalı o günün o hikâyesi...

Her ömrün o bir günü, yaşanmamışsa şayet,
Kısacık sürmüşse hikâyesi,
Bir var da yok oluverdi ise,
Yok olan
Yokluğun ta kendisi...

Sonra oturup yeniden yazmalı
Bir uzun gecede o hikâyeyi...

Sonra da ömrün, o bir gününü
Yeniden
Yeniden
Yeniden yaşamayı beklemeli...

Hasan ÖZÜNAL
KARAMAN – Ekim 2020

Hasan Özunal

Yere Batsın Bu Ayrılık

Bir güneş batar gibi o yöne gittiğinden beri
Güneşin doğduğu yerde gözlerim

Her gün gün doğdu
Her gün gözlerim güneşin doğduğu yönde idi
Her gün doğuşunda
Sandım ki aydınlanacak yüreğim.

Yine gün doğdu gittiğin yönde
Dünya ışığa kesti ama
Yüreğim hala karanlık
Batsın,
Batsın,
Yere batsın bu ayrılık...

Hasan Özunal

Yeryüzüne Cennet Olan Anadolu

Yeryüzüne Cennet Anadolu

Yeryüzüne cennet olan Anadolu
Uzak Asya'nın
Batıya uzanan kolu
Malazgirt'ten çok öncesi
Türk'e vatan yazılmış
Tarihine kılıç ile
Türklük kazanmış
Binlerce yıl
Türk'e bağrını açmış
Malazgirt'te bağrına
Türkün mührü basılmış.
Tapusu bizim
Taşı toprağı
Havası suyu bizim Anadolu...
Türk kokar her yaprağı
Rüzgarında dalgalanır
Türklük bayrağı...
Bu vatan bizim...

Anadolu
Can vermiş toprağından
Can veren Türk'e
Türk Şan vermiş şeref vermiş
Vefalı bu toprağına...

Bu toprakları canı bilmiş Türk
Can vererek bu toprağı yatmış
Bu toprağı Cennet bir ülke yapmış.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2020

Hasan Özunal

Yeter Bana

Yeter Bana

Güneş gölgelendi,
Puslandı hava,
Sular buz tuttu.
Ha koptu ha kopacak fırtına,
Ayaz kapı arkasında...

Hava kurt havası
Ortam kurtlar sofrası...

Çok da umurumda sanki...
Yeter bana
İçimdeki hayata bağlılık
Yeter memleket sevdası...

Hasan ÖZÜNAL
Karaman Aralık 2021

Hasan Özunal

Yetmez mi?

Yetmez Mi?

Yaş haddi aştı
Çile de...
Yetmez mi?

Suç;
Emre itaat,
Doğru yolda yürümek,
Haramdan sakınmak,
Kul hakkını savunmak,
Haksızlığa ben olmak,
Canla başla, varla yokla itaat...
Vara Şükür,
Yoka Şükür
Yetmez mi?

Sabır azaldı,
Güç tükendi,
Dert derde eklendi,
Ömür bitiyor,
Çile katmerlendi...
YETMEZ Mİ?

Karaman – 2018 Mart

Hasan Özunal

Yetmiyor

Yetmiyor...

Atılan her bir serseri taş, geldi de buldu benim başımı
Bir cendere içinde, ah vah ile yaşadım bunca yaşımı.
Her yol ayrımında, kaybetti isem bir can yoldaşımı,
Vurmayın artık sırtıma bunca yükü, gücüm yetmiyor.

Güzel görmek için baktığım her şey, göze batarsa,
Helal yediğim her lokmaya, birileri zehir katarsa,
Kazanmak için en yakınimdakiler, tutup beni satarsa,
Gelmeyin artık üstüme, vefasızlığa aklım yetmiyor.

Merhamet ile sarıldığım her dal, maraz oluyor
Gülistan denilen bahçede suladığım güller, soluyor
Her göz yumduğumda, varlığımdan bir şey kayboluyor
Taş olsa çatlardı var gücümle dayandım, sabrım yetmiyor.

Bu dünyanın yükünü, sanki daha çocukken taşıdım,
Gençlik desen, adeta bir zemherinin ortasında yaşadım.
Tırnağım tuttukça, kendi sırtımı hep kendim kaşdım,
Şimdi gözyaşımı silecek mecalim yok, mendil yetmiyor.

Bir gün bile kendime yaşamadım, kendimi bildim bileli
Bu hayat mı, bu düzen mi hile, yoksa oyun kuralları mı hileli
Mutluluktan umudum yok artık, çok oldu lügatimden sileli
Yıkıp yeniden yapmak için ise zaman dar, ömür yetmiyor

Derin bir nefes gibi, ta içime dolsun istedim mutluluk,
Yol bitmedi belki ama beni bitirdi bu acımasız yolculuk.
Mutluluk belki de, son nefesten sonra başlayacak sonsuzluk,
Nefes sayılı, yazgı kayıtlı, emanet sahibi sabırlı, talep yetmiyor.

Hasan ÖZÜNAL
KARAMAN - Ekim 2020

Hasan Özunal

Yıkma Boynunu

Yıkma Boynunu

Görülmemiştir sevginin böylesi,
Tarih yazmamıştır.
Yıkma boynunu,
Sultanısın sen bu aşkın,
Kölesi değil...

Hiçbir sevgi,
Bil ki
Bizim sevgimiz kadar olmamıştır.
Ezelden geliyor,
Ebede gidecek bu sevda,
Ölesi değil...

Hasan Özunal

Yılbaşı Kutlaması

Kutlamalar yapılacak:
Geliyor İki Bin On Dört.
Patlayacak şampanyalar,
Patlayacak havai fişekleri
Kutlanacak çlgınca
Kutlanacak efendilerin zaferleri...

Kutlayın;
Daha dün gibi yakın geçmişte,
Afrika'nın masum insanlarını
Bir taş kadar kıymet vermeden,
Zincirleyip de gemiler dolusu
İnsan olduklarına aldırış etmeden
Acılar içinde mahvettiğiniz topraklarınızda
Kutlayın yeni yılları.

Kutlayın;
Kendiniz gibi düşünmeyenleri
Diri diri yaktığınız meydanlarda.
Gücünüz varken yakıp yıktığınız ve katlettiğiniz,
Gücsüzken el etek öptüğünüz topraklarda,
Patlatın şampanyalarınızı...

Bir varil petrol için,
Bir demet dolar için,
Akli ermemiş sabileri
Askerleriniz katlederken
Ya da, masum kadınlara tecavüz ederken.
Şımarık piçleriniz
Misket bombaları ile
Misket oynayamayan çocukları yok ederken
Patlatın havai fişeklerinizi
Patlatıp seyrine bakın.

Kutlayın;
Dünyanın geri kalmış
Geri bırakılmış ülkerinden
Sömürdüklerinizle,
Tıkının...

İçlerinden çıkardığınız
Hain, satılmış, ajan ve paryalarınızla
Uyuttuğunuz, uyuşturduğunuz
Dinlerini kullandığınız insanların
Kanları ile üretilen
Yine onlara kan yapsın diye
Sattığınız yalan ürünlerden
Kazandığınız dolarlarınızla kutlayın.
Donatın çam ağaçlarınızı,
Giydirin Noel babalarınızı,
Geri sayımlarla kutlayın
Bu akıllı şeytanlığınızı...

Kutlayın,
Dünyanın masum insanları,
Yanlış bir kadercilikle avutulurken
Her beş kişiden
Üçü kavga ile meşgulken
Etnik ve mezhep çatışmalarına tutuşmuşken
Modern, medeni olmak adına
Size benzemeye başlamışken,
Kutlayın çılgınca...

Askerleriniz
Bombalar patlatırken çocukların tepesinde,
Silahlar patlatırken canlı hedefler üzerinde,
Patlatın şampanyalarınızı,
Patlatın havai fişeklerinizi,
Kutlayın çılgınca
Şeytanca işlerinizi...

Siz de kutlayın
Zavallı
Saf
Uyuşturulmuş beyinler...
Kurban ibadetine vahşet,
Oruç ibadetine açlık,
Namaz ibadetine gereksiz,
Farza, sünnete mesnetsiz diyenler.
Ezenlerin, sömürenlerin,
Kanınızdan servet edinenlerin
Buynunuzdaki yularla sizi yedenlerin
Kardeşlerinizi katledenlerin,
Kardeşi kardeşe düşürüp
Düşman edenlerin,
Kültürünüzü yok edip
Sizi mankut edenlerin,
Dininizi size yanlış öğretip
Sizi münafık edenlerin,
Roma arenası gibi
Sizin acınızdan zevk alarak seyredenlerin,
Kendilerini sizin efendiniz ilan edenlerin,
Zaferlerini kutlayın.
Patlatın şampanyalarınızı
Patlatın havai fişeklerinizi
Siz de kutlayın,
Kutlayın;
Modern köleliklerinizi...

Hasan Özunal

Yıllar Aşındıramadı Bu Kalemı

Yıllar aşındıramadı bu kalemı, bir avara engel mi kıracak
Koyun meleyecek, itler havlıyacak merkep anıracak
Hizmet yolunun yolcusu olmak en temel güçtür elbet
Devler, ejderhalar dişleyemedi, bir zağar mı parçalayacak.

Hasan Özunal

Yıllar mı Yaptı bunu? (sen Misin?)

Yıllar Mı Yaptı Bunu? (SEN Misin?)

Yıllar mı yaptı bunu
Ne olmuş sana?
Bir zaman afettin nedir bu halin
Bir gonca gül olan
Sen misin?

Kaç gönül yakmıştın sen bir zamanlar,
Hasretinden yandı bitti adamlar.
Sanki sararmış samanlıkta samanlar,
Güneş görmüş karpuz kabuğuna dönen
Sen misin?

İki huyun vardı ayanı beyan,
Birisi kasılmak diğeri yalan,
Gözlerin velfecriydi o dilin yılan.
Düz duvara tırmanırdın ama
Süt dökmüş kediye dönen
Sen misin?

Müziğin berbattı, fiziğin eh işte
Niyetin kötüydü her güzel işte,
Bir hinlik saklıydı yüzündeki gülüşte.
Her ortamda başrollerde gezerdin hep
Mıhlama peynire dönen
Sen misin?

Övgü almak yerine gönül alsaydın,
İnsan yaratıldın insan kalsaydın,
Hatırın için keşke hatır saysaydın.
Küçük dağları ben yarattım der gibiydin ama
Hayat selinde sürüklenen kum tanesi
Sen misin?

Bilemedin sen hiç bu dünya fani,
Genliğin güzelliğinin nerede hani,
Soyun güya asilzade olsa da yani.
Güneş görmüş kardan adama dönmüşsün,
Şekeri unutulmuş yanık sütlaca benzeyen
SEN MİSİN?

Temmuz – 2024
KARAMAN

Hasan Özunal

Yine Parmak Bastın Yâreme

Yine Parmak Bastın Yâreme

Yine parmak bastın yâreme dostum,
Bende yâre bir değil, kırktan fazladır.
Hepsini derlesem, değmez ciğer pareme,
Nefesim alev gibi, yüreğim kordan fazladır.

Dost elleri viran olmuş, göçüp gidiyor,
Gönül kafesinde can kuşu, uçup gidiyor.
Günler dert ekip, geceler dert saçıp gidiyor,
Yârin derdi bir ise, derdim yardan fazladır.

Derdim bir yar değil ki bin yardan fazladır.

Hasan Özunal

Yoğurdu Üfleme

Saf ve bozuk olmasa da,
Yaktı ya süt ağzımızı;
Şimdi bir kaymaklı yoğurt,
Tabağımızı doldursa da,
Üfleyip duruyoruz,
Yakmasın damağımızı...

Hasan Özunal

Yok

Güzü geldi ömrün, yaprak döküyor
Şafak görmedi ömür, gurup çöküyor
Ben bir uçtan diktim, felek söküyor
Fincanım boşaldı, dibinde telve yok.

Hayat kervanım kalkıp da, düşeli yola
Her bir katarım gitti, ayrı bir kola
Ben sağa asıldım, izim düştü hep sola
Obruklar mekân oldu, hiç zirve yok

Gül bahçesi sarardı, erkenden soldu
Bülbül olup şakıdım, gürültü oldu
Nazdan usandı gönül, gam ile doldu
Nazların bini bir para, hiç işve yok

Asra vursan yarım asır, dile kolay
Gençlik bir kargaşa, sonrası olay
Felek üstüne çekti, bir güzel kalay
Bağ bozumu geldi çattı, meyve yok.

Koşmak bir amaçtı, hep emekleme,
İleri gitmek yok, her adımda tekleme
Yaşam kırk düğüm oldu, hep ekleme
Umut yok artık gönlüm, nüve yok...

Hasan Özunal

Yok Olma Yolunun Başındayız

Neredesin ey HOŞGÖRÜ,
Neredesin ey SEVGİ,
Neredesin unıtulan SAYGI,
Neredesin SAGDUYU ve İZAN?
Yok mu bir yerlerde
Yüz gram VİCDAN,
On gram MERHAMET?
Hiç mi kalmadı LİYAKAT?
Geçmişte mi kaldı SADAĞAT?
Ya DOSTLUK, KARDEŞLİK, ARKADAŞLIK?
Her güzelliğe kabuk olan,
EDEPten eser yok mu?
İbresi mi bozuldu ADALETin?
Gözleri bu kadar mı genişledi
AHLAK eleklerinin?
Çapı bu kadar mı daraldı,
FİKİR çemberlerinin?
Gelecek bir kör kuyu,
Dibi karanlık...
Hağlının attığı tohum
Bu kadar mı çabuk boy verdi?
Toplumda ne bet bıraktı ne bereket
Ne ağızda tat bıraktı ne lezzet
Hağlının attığı tohumla
Vatanı bölmeye başladı bu siyaset...

Karaman - 2017/Nisan

Hasan Özunal

Yokluğuna Üzülemez Olduk

Yokluğuna Üzülemez Olduk
(Merhum Bir Devlet Büyüğüne)

Yokluğuna üzülemez olduk,
maneviyatına yapılanı gördükçe
Sana sahip çıktığını sananlar,
fikirlerine kirli ağlar ördükçe
Küllerden bir medeniyeti inşa etmede,
önderliğin unutuldu gitti
Fikirlerin yerine adın kalıyor,
bu sahiplenif böyle saçma sürdükçe

Hasan Özunal

Yoksa Mehtap Güzlerinde Hayalim

Yoksa Mehtap Güzlerinde Hayalim

Yoksa mehtap gözlerinde hayalim,
Şarkılarda sözde arama beni.
Dilin anlamıyorsa şimdi adımı,
Şiirde güftede arama beni...

Maziden kalan bir iz yoksa bizden,
Gönül defterinde arama beni.
Koynunda yoksa kalan bir kuru gül,
Sevda bağlarında arama beni...

Çınlamıyorsa kulağın arada,
Gelecek yolunda arama beni.
Anınca adımı yanmıyorsa dilin,
Adres defterinde arama beni...

Özlemezse saçların okşanmayı,
Meltemde imbatta arama beni.
Bir el aramazsa şimdi ellerin,
Kalabalıklarda arama beni...

Hançer olmuyorsa bir tren düdüğü,
Hasrette vuslatta arama beni.
Almıyorsa hiçbir omuz kederi,
Sağında solunda arama beni...

Kaybetmek korkusu ile yaşardın,
Canlılar içinde arama beni.
Kabri olmaz canlı cenazelerin,
Toprakta kabirde arama beni...

KARAMAN

Hasan Özunal

Yoksan Var Olamam

Yoksan Var Olamam

Tutmuşum gecenin ucundan,
İlmik ilmik, iplik iplik sararım.
Mehtabın şulelerini
Saçın diye tararım...
Mehtap var, sen yoksun...

Ay buluttan çıkar, bakarım,
Şavkını gönderir, ışık ışık toplarım.
Mehtapta gözlerini,
Gözlerinin şavkını ararım...
Sessizlik var, sen yoksun...

Güller susmuş, tutar koklarım,
Tenin kokar, elvan elvan tadarım,
Gülistanda nefesini ararım,
Gül nefesini...
Rüzgar eser, sen yoksun...

Bulut parlar, ay parlar,
Rüzgâr eser, gül kokar.
Sağ yanıımı, sol yanıımı yoklarım.
Yokluğu felaket olan varlığını
Var olmama yeten varlığını ararım,
Dünya var, sen yoksun...

Ne mehtap, ne güller,
Ne rüzgar, ne beyaza kesmiş bulut,
Ne bu güzelliklere gark olmuş dünya,
Bilirim, anlarım, zorlarım
Ama var olamam.
Çünkü yoksun,
Yoksan, var olamam,
Varlığını ararım...

2021 ŞUBAT

Hasan Özunal

Yol Bitti

Yol Bitti

Güneş açtı,
Akyel esti,
Buzu eritti.
Buza yazılan yazı da
Eriyip, kaybolup gitti...

Bir yola düştük,
Zor ve çetin...
Vuslat menzilde,
Bu yolda hayat var dedik...

Menzile varmadan,
Vuslata ermeden,
Hayat bitmeden,
Yol bitti...

Hasan Özunal

Yol Yordam

Yol Yordam

Cahil zannı ile verir hükmü anında,
Münafığın fitne fücür vardır şanında,
Muhterisin şeytan vardır kanında,
Kul hakkını bilmeyenlere ar gerek.

Âlimin meclisinde ol da var dilsiz ol,
Hak dostunun yanında ol da fikirsiz ol,
Kalbini HAK sevgisi ile yıka da var zikirsiz ol,
Dünya pazarında her kula her an kâr gerek.

Her sözü izana vur mihengin olsun akıl,
Hazinendeki elmasın aslı bir kuru çakıl,
Yolunu kaybetme bir dostun peşine takıl,
Yolunu bir kaybedersen o an ah-u zar gerek.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman – 2017

Hasan Özunal

Yolcu Yolunda Gerek

Yolcu Yolunda Gerek

Karadağ'dan esen serin rüzgar, sen medet eyle,
Dünya derdi hep aldattı, es de Sahibine söyle.
Ömür hay huy ile geldi, boşuna geçti böyle,
Dünya görevi yordu, git de Sahibine söyle.

Bir asır sürdü günler, yıllar bazen bir gün oldu,
Her hayalim hüsrana, her günüm dertle doldu.
Ümit pınarlarım kurudu, gönül bahçem soldu,
Hayat çölünde susuz kaldım, var Sahibine söyle.

Bu uzun yolda, bir arpa boyu yol gidebildim,
Bir yol tanıdım, tek yol, ben O'nun yolu bildim.
Artık takat kalmadı, Dünya yarışından çekildim,
Azık çantamı hazırladım, ulaş Sahibine söyle.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman – 2018 Eylül

Hasan Özunal

Yolculuk

Yolculuk

Yükü denk ettik,
Ömrü pek ettik,
Bu canı tek ettik,
Hazırız kısa yola,
Hazırız baki yıla.

Ömür bir gündü,
Andan az sürdü,
Doğan hep öldü,
Hazırız kısa yola,
Hazırız baki yıla.

Tarih bir yaprak,
Mutlak son toprak,
O da çok kurak,
Hazırız kısa yola,
Hazırız baki yıla.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman -31.12.2017

Hasan Özunal

Yorgun Gönlüm

Yorgun Gönlüm

Yorgun gönlüm yılların yükünden,
Bir yük de sen vurup yorma be dost.
abam yesertmek onu kökünden,
Ahiret suali sorma be dost.

Ömür  gündü gönül tüketti,
Yoktan bir sürü dertler nüksetti.
Dertsiz baımı divane etti,
Sen bari kafanı yorma be dost.

Kahır çekti kula kul olandan,
Çok da tiksindi yalan dolandan,
Rvetten yağmadan ve talandan,
Bir bomba Şu gönlüm kurma be dost.

Huzur arıyor Şimdi ahir de,
Her bir Şey gl gülistan zahirde,
Gönül tek sermaye Şu fakirde,
stnde çok fazla durma be dost.

İyi doğru ve güzeldi emel,
Akıl terazi imandı temel,
Bakiye g var yakın muhtemel,
Şifa yok ki deva sunma be dost.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2018

Hasan znal

Yorgunum

YORGUNUM

Yorgunum...
Çok yorgunum.

Ne iş yaptın diye soruyorlar...
Mesleğim yaşamaktı.
Yaşadım...
68 Yılı sırtımda taşıdım.

Yollarım kapandı;
Tırnaklarımla yol açtım...

Fırtınalar gördük,
Felaketler atlattık,
Göz açtırmadı
Dört bir yandan sardı tehlikeler
Canhıraş savaştık...

Ama hiç rızk endişesi taşımadık
Tevekkül ettik Rabbimize.

Sevgi ektik;
İhanet biçtik...
Saygı duyduk yaratılmışa;
Hakir görüldük...

Sevgiyi saçtık çevremize
Bire kırk versin istedik,
Kırka bir bile vermedi çok zaman...
O nadir sevgilerle beslendi
Yüreğimiz, ruhumuz.

En çok da
Cehaletle savaş yordu...

Yorgunum.
Zamanı taşıdım bir külçe gibi.
Her biri bin ton olan
Altmış sekiz yıllık bir yükü
Taşıdım sırtımda.

Şimdi ahirde
O zaman yükü de
Beni taşısa ya artık.
Tarihi, takvimi saatleri yok edip
Sadece esenliklerim, sevgilerim,
Sevenlerim, dostluklarım ve
Dostlarım kalsa artık.

Yük taşımaktan kamburu çıkmış
Belimi bir doğrultup da

Dünyada ki güzellikleri
Çerçeve yapsam
Hayat denen bu fani fotoğrafa...

Fani dünyaya el sallarken
Bir şükür, bir dua ve
Sakin huzurlu ve mutlu
Bir gülümseme olsa dudaklarımda...

Yorgunum...
Atmak istiyorum bu yorgunluğu.
Yorgunluğumu atıp da
Ruhum baki âlemde
Bedenim toprakta iken
Huzurla yatmak istiyorum.

Yorgunum...
Ondan böyle
Hüzünlü, mahzun
Endişeli, bitkin
Sessiz ve durgunum...

Hasan ÖZÜNAL
KARAMAN – 2023

Hasan Özunal

Yorulduum Elbet

Yorulduum elbet,
Hem de çok yorulduum...
Sevgiyi yaşayamadan
Sevgiyi anlatmaktan.
Sahiplenmediğim güzellikleri,
Sahiplerine anlatmaktan.

Görevliye görevini,
Sorumluya vebalini
Kul hakkını söylemekten,
Şuursuza gerçeği,
İzansıza doğruyu,
Merhametsize vicdanı
Hatırlatmaktan yorulduum.

Masumlara vurguncuyu
Talanıcıyı, yılanı ve çiyani,
İnsana insanlığı
Anlatmaktan yorulduum.

Fikrimi cephane,
Kelimeleri kurşun,
Kalemi namlu yapıp
Hainle, vurguncuyla,
Münafıkla ve fasıkla
Savaşmaktan yorulduum.

Mazlumla ağlamaktan,
Cahil ile yol almaktan,
Her cephede yalnız kalmaktan
Namert kurşunu ile yaralanmaktan
Dost tuzağında çırpınmaktan
Kardeş tüccarları ile boğuşmaktan
Yorulduum elbet...

Güç ver Ya Rabbim
Sabır ver, metanet ver...

Hasan Özunal
Karaman - 2016

Hasan Özunal

Yunus Emra Hazretlerine

Yunus Emre Hazretlerine

Zamana bal katıp, šiire sığdıran Türkmen kocası,
Şairlere örnek, insanlara kılavuz ve edep hocası.

Gezdiğin topraklarda yaşamak, bir kutlu ödül bize,
Her anışımızda lezzet geliyor, sohbetimize ve söze.

İlmin olgunluğunu gördük, sabrın mükâfatı sende,
Bir muamma olan âdemi tandık, biz senin sayende.

Yüzyıllardır ışıksın, taassup denen kör karanlığa,
Sultanısın sözün, talip olmasan da fani sultanlığa.

Fikrin sevgi, özün sevgi, sözün sevgiye çağırır,
Her bir mısraın, çağlar boyu ulvi sevgiyle çağırır.

Kâinatın ezberine karşı, getirdin bir yeni yorum,
Senin en çok dilindeki saflığı, sadeliği seviyorum.

Seni anlamak için dikkat, akıl ve izan, yetip artıyor,
Şiirlerin, her kelimen, her hecen sanki bizi tartıyor.

Seni okuyup da anlamak, başlı başına bir okul,
Sayende anlıyoruz, kim münafık, kim Allah'a kul.

Bir mısraında bir ciltlik bilgiyi, alıyor bu kıt aklımız
Bir kelime ile ayan oluyor bize, gizlimiz ve saklımız

Gezdiğin topraklarda yaşamak, bir kutlu ödül bize,
Her anışımızda lezzet geliyor, sohbetimize ve söze.

Hasan ÖZÜNAL
04.05.2024 – KARAMAN

Hasan Özunal

Yusuf'un Olsam

Yusuf'un Olsam

Yusuf'un olsam, kuyulara atarsın,
Ferhat'ın olsam, dağlarımı yıkarsın,
Mecnun'un olsam, sen çöllerde yakarsın
Ne Züleyha oldun, ne şirin ne Leyla...

Ömrümsün dedin, senin ömrün oldum,
Ömrüne bir ömür, sen oldum da doldum.
Biz olalım diye ben, sende kayboldum,
Ömrümüz tükendi, kalan bir vaveyla...

Hasan Özunal

Yuvadan Düşmüş Bir kuş Gibi

Yuvadan Düşmüş Bir Kuş Gibi

Yuvadan düşmüş bir kuş gibi gönlüm
Titrek, çaresiz, ürkek ve üşümüş
Çırlıçılak.
Yetersiz kanat çırpınışları ile
Umut tüketmekte an be an...

Kalmadı,
Gökyüzüne kanat çırpma hayalleri
Rüyalar ülkesine dalış ümitleri...
Fırtına ve çekimlere,
Meydan okuma cesareti tükendi,
Aydınlık günlerin umudu yok artık.

Derdin neydi ey gönül?
Uçan özyarının ardından
Gitme hevesin,
Kısa bir hasrete son verme çaban
Yuvadan düşen kuşa çevirdi seni.
Şimdi bekle artık
Özyarın tutsun da kaldırsın
Yok olmanın eşliğinden seni...

Hasan Özunal

Yükü Sır Kervanların İzindeyim

Yükü Sır Kervanların İzindeyim

Yükü sır kervanların izindeyim.
Menziline ulaşan son kervanın peşinde...
Bir kutlu kılavuza bendeyim,
Ruhumun gıdası aşım, maneviyat ateşinde...

Derya damla olmaz ki Ummandır
Göğü yere gömlek eden bir ilahi kudrettir
Dağlar göğe bir gizli payandadır
Bulutla ağacın aşkı ne hoş bir meşverettir

KARAMAN – 2023 Kasım

Hasan Özunal

Yürek Yangını

Yürek Yangını

Kaç yangın gördü bu yüreğim
Bilmem kaç kez daha yandığını göreceğim
Yakan yakıyor
Atıp ateşi bir de karşıdan bakıyor
Bitti bitecek sanıyor
Ama yüreğimdaki sevgi kalıyor
Üstelik o sevgi her yangından sonra
Pınar olup binlerce gözünden
Yeni sevgiler akıtıyor.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman - 2014

Hasan Özunal

Yürürken Yayan Yapıldak

Yürürken Yayan Yapıldak Fani Yollarda

Yürürken yayan yapıldak fani yollarda,
Çok canlıyı fani canı için yaşarken gördüm.
Yapraklar da bir gün toprak oldu, kalmadı dalda,
Her meyvenin kendine benzer neslini gördüm.

Tok doymadı bir türlü, yese de bütün dünyayı,
Haramzade onmadı bir türlü, olsa da devlet haznedarı.
Ağa da bey de haksızlıkla süremedi hiçbir sefayı,
Dünyanın cezasının dünyada çekildiğini gördüm.

Adalet hakkı sağlamadan, güç adalet kılıcı olmuş,
Güç kimde ise onun kanunları hep kalıcı olmuş,
Topraktan gelen, topraktan geleni kırıcı olmuş,
Çeliği kül eden bir kibritlik ömürlü kağıtlar gördüm.

İlim ırfan verilecek yerde edep yok olup gitmiş,
Din İman denilen yerde maneviyat hepten yitmiş,
Bir diş elma ısırığına kölelik eden nesiller bitmiş,
Kılıflar içinde götürülen şerefeli minareler gördüm.

Sevilen bilmez olmuş sevginin kıymetini, değerini,
Seven sevdiğine yük yüklemiş, vurmuş çulunu semerini,
Sevip de sevilen beğenememiş sevdiğinin altın eyerini,
Sevgin için ölürüm deyip de sevdiğini öldürenleri gördüm.

Dünyayı cehenneme çevirip de cenneti hayal edenleri gördüm,
Hak yolunda yürürüm diyen, sübyan hakkını yiyenleri gördüm,
Üç yüz altmış gün fitne kazanında kardeş etini kaynatıp da,
Beş günlük umre ile cennete bilet aldığını sananları gördüm.

Haram helal ver Allah'ım Senin kulun yer Allah'ım diyenleri,
Gece gıybetle yatıp sabah zan ve zemle beslenenleri,
Şerefsizin şerefsizliğini zem edip bire kırk katıp abartıp,
Yüz yüzeyken şerefsizlerin pabucunu yaladığını gördüm.

Mazlumun en perişan halde sessiz kaldığını,
Densizin, haksızken cazgırlıkla hak aradığını,
Siyaset yaparken dinden imandan çıkanları,
Muhalefet yaparken vatanını satanları gördüm.

Bir yanda bu toprak için canını, can paresini feda edenleri,
Bir yanda ekmek yediği bu toprağı haçlılara satanları,
Medeniyet, çağdaşlık adına topluma fitne katanları,
Fakirlik edebiyatı yapıp para destelerinin üstünde yatanları gördüm.

İçimize gizlenmiş haçlıların halkı bölüp, kürdü hakir görüp,
Doğruları sis perdesi ile kaplayıp hakkı batıl ve zahir görüp,
Küdü, ermeni yahudi ve haçlıya kul edip, onları masum fakir görüp,
Onların fikirlerini kandırıp kadın kız kırdırıldığını gördüm.

Netekim deyip de hükümet yıkıp,
Sabi yaşta bebeleri katledip,
Gençliği mahvedip,
Bir devletin tüm düzenini çökertip,
Devletin idaresini haçlıya teslim edeni de gördüm.

Hükümet olmayı beceremeyip,
İktidarı yıkmak uğruna,
Haçlı örgütleri ile bir siperden,
Devlete millete saldıranları gördüm.

Allah adını andı diye işinden aşından edilenleri,
Baş örtüsünün maneviyatı için,
İşkence gören, işinden, istikbalinden olan,
Hürriyeti gasp edilenleri gördüm.

Öte yanda başörtüsünü örtüp,
Aleni zina yapan, avreti açık,
Namusunun topuzu kaçık
Ahlakını sefil edenleri gördüm.

Hayvani hislerine gem vuramayıp,
Nefsine hâkim olamayıp,
Hayvandan çok daha adice,
Nefsi için insan katleden canileri gördüm.

Evrensel bin bir kural var iken,
Yaratanın en hassas tembihatları var iken,
Cenneti dünyada yaşamak için şartlar var iken,
Tüm güzellikleri yok ederek
Dünyayı cehennem yapanları gördüm...

Hasan Özunal

Yürüyor Yiğit Mehmet

Yürüyor Yiğit Mehmet

Çanakkale'den şan aldı, Malazgirt'ten kuvvet,
Hedefi bir tek; Ya İstiklal ya da Şahadet.
Çantasındaki, azık niyetine merhamet,
Zafere yürüyor, al Sancaklı yiğit Mehmet.

Yedi düvel yine bir oldu, adları haçlı,
Ahlak yoksunu, merhametsiz şeytan mizaçlı.
Şeytanın soyundan gelen, kirlî soy ağaçlı,
Tümüne, haddini bildirecek yiğit Mehmet.

İçten yükselen, o cılız sesler belli oldu,
Şeytana satılmış, cibilliyetsiz bir ordu.
Bilmezler mi ki, zindan edecek bu yurdu,
Kılıcı kınına, kızıl sokar yiğit Mehmet.

Gelsinler eceline susayan tüm namertler,
Leş olmadan sahiplerine sığınsın itler,
Sakarya ve Dumlupınar her şeye şahitler,
Sonsuza kadar, bir ders verecek yiğit Mehmet.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman – 2018 Şubat

Hasan Özunal

Yüz Karası

Baki kalan yok.
Bir susam tanesi kadar bile,
Değeri yok hiçbir şeyin dünyada.
Hiç bir şey gerçek değil aslında,
Hep kaçtığımız ecel kadar.
Bu dünyanın ne malı,
Ne de parası.
Bitmez sandığımız
Bu tatlı ömür aslında çok kısa
Sanki öğle ile ikindinin arası...

Beklenmez başka bir son,
Bir gün gelecek ecelin de sırası.
Bu dünyada renk pek çok ama
Giderken alını ak olsun insanın.
Olmasın,
Olmasın alnında bir leke
Ya da yüzünde bir yüz karası.

Karaman - 2014

Hasan Özunal

Yüzü Hiç Gülmüyor

Yüzü Hiç Gülmüyor

Yüzü hiç gülmüyor,
Sanki gülmeyi bilmiyor.
Sev diyorsun sevmiyor,
Sevilmeyi bilmiyor.
Gel diyorsun, gelmiyor,
Git diyorsun, gitmiyor.
Üzülüyoruz,
Elimizden başkası gelmiyor...

Yüzü gülmese de
Gönlünü güldürmek
Mutlu etmek istiyoruz...
Gitmese de rahatsız değiliz
Gelmese de yanımızda biliriz.

Yaratılan olduğu için
Biz yine de severiz...

Hasan Özunal

Yüzünde Gül Gülüşü

Yüzünde Gül Gülüşü

Yüzünde, gül gülüşü,
Tenin, gül yaprağından ince,
Saçın, ışı ışı,
Gönlüm aydınlandı,
Sen gönlüme girince
Gönlüm yeniden canlandı...

Kuruyan bahçelerde,
Seninle şimdi hayat var.

Mehtap gözlerinden mahcup
Bulutlara saklandı.
Meltemler içli sesinle yankılandı.

Sevgin ömrüme anlam kattı,
Sevginle hayat kanatlandı
Sevginle gönlüm uyandı
Gönlüm yeniden canlandı.

Hasan ÖZÜNAL
Karaman

Hasan Özunal

Yüzünde Güneş, Gözlerin Mehtap

Yüzünde Güneş, Gözlerin Mehtap

Yüzünde güneş, gözlerin mehtap,
Varlığın Cennet, yokluğun serap,
Sözlerin sihir, busen de şarap.
Dünyam sensin, ezelden ebede,
Sensiz, dünyam da gönlüm de harap.

Hasan Özunal

Zaman

Zamanda bir çatlak var
Ben koydum o sızdırdı.
Geçtim altından akçeden,
Zamanın içine sığdırdığım
Ne de çok dostlarım vardı.

Bir günde dolacak sanırdım hep,
Yıllardır dolduruyorum
Yine de bir şey kalmadı.
Zaman bedava edindiğim
En büyük sermayemdi aslında,
Sermayeden de fazla bir şey kalmadı.

Sana çalışmaktan da bıktım,
Senle yarışmaktan da...
Teslim oluyorum sana zaman.
Artık sen bana çalış.
Her şeyi oluruna,
Her şeyi zamana bıraktım...

Hasan Özunal

Zaman ayında Eriyen Şeker

Zaman ayında Eriyen Şeker

Zaman ayında eriyen Çekerdi hayat,
Şeker hiç tad vermedi, çay desen bayat.
Dertler kaşık oldu karıŐtırdı zamanı,
Bir Őıkırtı ile avunduk durduk heyhat...

Hasan ÖZÜNAL
27 Nisan 2024

Hasan zünal

Zaman Değişti

Zaman Değişti

Gelmez oldu, katar katar turnalar,
Göl kurudu, görünmez oldu sunalar,
Kurudu artık, abı hayat akan kurnalar,
Zaman değişti, eski dünya değil artık.

Tişört oldu, sitreç oldu giydiğimiz abalar,
Restoranda, dekor oldu harmandaki yabalar,
Madır oldu analar, peder-fadır oldu babalar,
Zaman değişti, eski dünya değil artık.

Yeni uğraş, kafelerde geyik, vakit öldürme,
şaklabanlık yapıp, karşındakini güldürme,
Her kılığa bürünüp de, bir devranı sürdürme,
Zaman değişti, eski dünya değil artık.

Yıllar önce, varmıştık şöyle bir kanıya,
"Namusta tenzilat, ahlak yarı yarıya"
Hiç birisi kalmadı artık, özgürüz doyasıya,
Zaman değişti, eski dünya değil artık.

Neylesin turna, özü olmayan topraklarda,
Yeşilin tonu kalmadı artık, manevi yapraklarda,
Maneviyat, görünmez oldu ortalıklarda,
Zaman değişti, eski dünya değil artık.

Karaman - 2018

Hasan Özunal

Zaman Yolculuğu

Zaman Yolculuğu

Varlığını bilmek bile, kaynatıyor kanımı,
İçli sözlerin patlatıyor gönül volkanımı.
Bir candan selam ile fark ediyorum canımı,
O volkanın erittiği gönülden potadayım,
Mahmur gözlerinin çizdiği o sabit rotadayım...

Dağları aşındırır da, o acımasız zaman,
Ayrılık acısı çekilmez, hasret pek yaman.
Bir sebep bin engel oldu, vermiyor aman,
Zamanla kaynayan sevdadan potadayım,
Mahmur gözlerinin çizdiği o sabit rotadayım...

Geçit vermese de aşındı zamanla dağlar,
Kalbim, gönlüm ve bedenim seninle sağlar.
Sen varsan gözlerim güler, sen yoksan ağlar,
Bakışlarıyla haddelenen duygudan potadayım,
Mahmur gözlerinin çizdiği o sabit rotadayım...

Hasan ÖZÜNAL
KARAMAN

Hasan Özunal

Zamanın Potası

Zamanı yok eden haddeden geçiyor ömür,
Bir kızgın potada kaynayıp, eriyor zaman.
Beyinler yanıyor potada, fikirler kömür,
Bu döngü ezelden beri de, vermiyor aman.

Hammaddesi insan olan bu tarih karanlık,
Gelecek, iğneyi saklayan izbe samanlık,
Var oluş "kün" ile yok oluş ise bir anlık,
Sığmaz hiçbir mastara, işte bu iş pek yaman.

Bir bilinmez âleme göç ediyor insanlık,
Yanan meşalelerin şavkı, dünden karanlık,
Azgın kurtlara kaldı, kuzulara çobanlık,
Deccal kırıntıları artık oldu kahraman.

Hasan Özunal

Zemheride Gül Derdim

Zemheride Gül Derdim

Zemheride gül derdim,
Dikeni battı sana gönül.
Ömürden ömür verdim,
Kahrın kök attı bana gönül.

Kaf dağında su arattın,
Abı hayat sundum elimle.
Her darbede yaram kanattın,
Hep kavgalı buldum benimle.

Konma dedim o dal kırılır,
Her adımın bir onulmaz yara.
Seninle hangi menzile varılır,
Medet umdukça saktun dara.

Gel ömrüme bir ışık ol dedim,
Çıkar zindandan çilekeş serimi.
Bir bahar yaşayalım senle dedim,
Yaktın yıktın her güzel eserimi.

Hasan Özunal

Zirve

Ne çok gülerim
Zirveye çıktım diye
taşkınlık yapana.
Ama zirvesi kısa sürer
taşkınlıklarından...
Dengesini kaybdip
kafa üstü düşer...

Ne çok üzülürüm
O düşüşe...
Düşüşten sonraki
perişan haline...

Sonra
teselli ederim kendimi
"Söyledim ben ona
USlu dur, kolla kendini.
Yoksa kaydıracaksın
kendi ayağını
Rezil edeceksin kendini"

Hasan Özunal

Zor Geliyorsa Yaşamak

Zor geliyorsa yaşamak
Sev...
Sev birilerini,
Sev güzellikleri.
Sevdir birilerine kendini
Kopar nefret zincirlerini
Kır kin sandıklarını
Yok et yarınla ilgili endişelerini.
Aynaya bak ve tanı Yaratanın eserini
Sev o eseri...

Zor geliyorsa yaşamak
Sev...
Sevmiyorsan
Elbet zor gelecektir
Ruhsuz bir bedeni taşımak.

Zor geliyorsa
Ruhsuz bir bedenle yaşamak
Bir hamal gibi boş bir ömrü taşımak
Sev ve kurtul
Kolay ve güzel olacaktır
Sevgi ile yaşamak...

Hasan Özunal